

ഗ്രന്ഥാലോകം

അവില തിരുവിതാംകൂർ —
— ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രസിദ്ധീകരണം.

ഗ്രന്ഥാലോകം

വരിസംഖ്യ

വാർഷികവരിമുതൽ രൂ. 5.
രോപ്രതിക്ക് രൂ. 1.

N B. ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ
വർഷം മാറ്റി. ആ. ലക്കം
അതായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

വിഷയവിവരം

1.	തിരുന്നാട്ടം	എസ്. ജി.	പുറം 1
2.	നമ്മുടെ പൈതൃകസമ്പത്തു്	എ. ജി. കൃഷ്ണവാര്യർ	8
3.	പുസ്തകങ്ങൾ—		
	(1) വിമർശനശാസ്ത്രം	കെ. എസ്. നാരായണപിള്ള	8
	(2) തളിരുകൾ	വി. കെ. നാരായണപിള്ള	14
	(3) ഇന്ത്യകൾ	എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള,	17
		യൂണിവേഴ്സിറ്റി കാളത്തു്	
	(4) മെട്രിക്സ്	കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ	22
	(5) അർത്ഥശാസ്ത്രം	എം. കൃഷ്ണൻനായർ	24
	(6) ഇന്ത്യയിലെ നഗരങ്ങൾ	ശ്രീധർനായർ എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള	27
4.	പ്രേമമന്ദിരം	പാൽക്കുളങ്ങര, എൻ. ശ്രീധർനായർ	30
5.	വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ...	കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള	35
6.	കലാശാലാൻ	സി. ജി. നമ്പൂതിരി, ഗിരോമണി	46
7.	ഭാരതീയഗ്രന്ഥശാലകൾ....	എം. തോമസ്	50
	(മുസ്ലീംകാലാലപ്പാ)		
8.	“വ. ര.”	മക്കത്തറി എസ്. ഇസ്മായീൽ	54
9.	രണ്ടു ചിന്തകന്മാർ തമ്മിൽ } ഒരു സംഭാഷണം } വക്കാ അബ്ദുൽവാഹിദ്	60
10.	ജയഭവൻ (കവിത) ചെമ്മിട്ട	63
11.	ലാലുനിരൂപണങ്ങൾ എസ്. ജി.	66
12.	സഹകരണത്തെപ്പറ്റി എൽ. വി.	68
13.	പെണ്മകൻ പുസ്തകാവലി കെ. എസ്.	70
14.	പുതിയ മാധ്യമങ്ങളും വിവരസാങ്കേതികതയും	എസ്. ജി.	73
15.	“ഉദയം കൈമാറ്റം കിരീടം” “പ്രഭാതം”	75
16.	കമ്പനിയുടെ ഭാവനയും ഇന്ത്യയിലേക്കു് കുടിയേറ്റവും “ഭാവന”	78
17.	വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദേശീയവായനശാലകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം	81
18.	ഗ്രന്ഥശാലാ പദ്ധതികൾ	83

(മുഖപത്രം: ശ്രീ ചിന്തിതലിത്തറ ഗ്രന്ഥശാലാ നിരവധിപ്പത്രം)

ഗ്രന്ഥാലോകം

വാല്യം 1

1124 ധനു, മകരം

ലക്കം 3

തിരുന്നോട്ടം

ലൈബ്രറി കാൺഫറൻസ്

അഖിലേന്ത്യാ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ 5-ാം വാർഷിക ജനറലറി 20 മുതൽ 22-വരെ മൂന്നു ദിവസങ്ങളിലായി നാഗപ്പുരിൽവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു. മൂന്നുവർഷത്തെ വിടവിനുശേഷമാണ് ഈ വാർഷികം ഇപ്പോൾ കൂടുന്നത്. അതിനകം ചൊതുവിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളെ പറ്റിയും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ പറ്റിയും അദ്ധ്യക്ഷനായ ഡാക്ടർ എസ്. ആർ. രംഗനാഥൻ തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പഠനീയമായ ആ അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗത്തിന്റെ സാരാംശങ്ങൾ പുറകേ ചേക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സമ്മേളനത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു മൂന്നു പ്രതി

നിധികൾ സംബന്ധിച്ചു. അവർക്ക് സമ്മേളന നടപടികളിൽനിന്നും ലഭിച്ച അറിവും തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിനു പ്രയോജനകരമായി തീരുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങളെ പറ്റിയും ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

i. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ലൈബ്രറികൾ പല അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെടുന്നവയാണ്. ചിലത് വിദ്യാഭ്യാസവിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ, ചിലത് വില്ലേജ് അപ്ലിഫ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ, ചിലതു സ്വതന്ത്രം, ഇങ്ങനെ ഇവയ്ക്കു പുറമേ ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന്റെ അംഗത്വം വരിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന അറയറോളം സ്ഥാപനങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന്, വായനശാലകളുടെ നടത്തിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച്, നിയന്ത്രമായ ചില പദ്ധതികളുണ്ട്. ആ പദ്ധതികൾ രാജ്യവ്യാപകമാക്കണമെന്ന് അവർക്കു മോഹമുണ്ട്. പക്ഷേ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്ന് നിലവിലിരിക്കുന്ന ഐക്യരൂപ്യമില്ലായ്മകൊണ്ട് അതിനു പല സാങ്കേതികതടസ്സങ്ങളും വന്നുചേരുന്നു. അതിനാൽ തികച്ചും ജനകീയസ്വഭാവമുള്ള ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘടനയ്ക്കു ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ സ്വതന്ത്രമായി പ്രയത്നിക്കാൻതക്ക സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടി

ച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ഗവണ്മെന്റിനോടു് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ii. മറ്റൊരു പ്രധാനകാര്യം വായനശാലകളുടെ തരംതിരിപ്പിനെപ്പറ്റിയാണ്. രാജ്യത്തുള്ള വായനശാലകളെല്ലാം ഒരു ഗ്രേഡിൽപ്പെട്ടതല്ല. സർവ്വസമ്മതങ്ങളായ ചില മാനദണ്ഡങ്ങളനുസരിച്ച് അവയെ താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഗ്രാൻറനൽകുമ്പോൾ ഈ വിഭജനത്തെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യാം. വിദ്യാഭ്യാസകോഡിലെ 190-ാം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവ്യവസ്ഥകൾ ഈ ആവശ്യത്തെ പൂർണ്ണമായി പൂർത്തിയാക്കിയെഴുതുകയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാമാന്യം നല്ലരീതിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വായനശാലയ്ക്കു കുറഞ്ഞത് 120 രൂപയെങ്കിലും ഗ്രാൻറു കിട്ടണം. അങ്ങനെ മുറയ്ക്കു് മേൽപോട്ടു് 600 രൂപാവരെ എങ്കിലും ഗ്രാൻറുകിട്ടാൻ യോഗ്യതയുള്ള വായനശാലകൾ വരെ വേണം. അവയായിരിക്കും രാജ്യത്തെ ഒന്നാംഗ്രേഡു് വായനശാലകൾ. തൽക്കാലം ഈയാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രാൻറുകളുടെ വിതരണത്തിൽ കാലവിളംബം വരുത്താതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

iii. ഇങ്ങനെ ഗ്രേഡു് തിരിക്കുന്നതിനും ഒരു കമ്മറ്റി ആവശ്യമാണ്. ഗ്രന്ഥശാലയെ സംബന്ധിച്ച് സാങ്കേതികവിജ്ഞാനം നേടിയിട്ടുള്ള ആളുകൾ അതിൽ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാവണം. പുറമേ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിലും സംഘടനത്തിലും ധാരാളം പരിചയം നേടിയിട്ടുള്ള അ. തി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയും യൂണിവേർസിറ്റിയുടെയും ഗവണ്മെന്റിന്റെയും പ്രതിനിധികളും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഇങ്ങനെ ഒരു സമിതി ഈജോലിക്കു ഉടൻതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നത് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു് വലിയ പ്രേരണയായിരിക്കും.

iv. വയോജനവിദ്യാഭ്യാസ പ്രചരണത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഉപാധി ഗ്രന്ഥശാലകളാണല്ലോ. ഗ്രന്ഥശാലകളെ ഇവിടെയും ആ നിലയ്ക്കു അംഗീകരിച്ച് വയോജനവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ത്വരപ്പെടുത്തണം. അധികം പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളെ താങ്ങാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒരേതരം സേവനങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതാണ് മിതവ്യയത്തിനും കാര്യക്ഷമതയ്ക്കും നന്നു്. വയോജനവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പരിശീലനം കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു് ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തകർക്കു് എല്ലാവിധത്തിലും മുൻഗണന നൽകുമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. രണ്ടു പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും ഒന്നിച്ച് സഹായിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനു അതു മൂലം സാധിക്കുന്നതാണ്.

v. സർവ്വോപരി ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥായിയായ പുരോഗതിക്കു് പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെവിടെയും ഉള്ളുമാതിരി ഇവിടെയും ഒരു ലൈബ്രറി ആക്ട് ഉണ്ടാക്കാൻ ഉടനേതന്നെ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടതാണ്. അ. തി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. രാജ്യഭൃത്യനികളായ നിയമജ്ഞന്മാരുടെയും ജനപ്രതിനിധികളുടെയും ബഹു. ഗവണ്മെന്റിന്റെയും ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയണമെന്നു് ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഒരു പുതിയ ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി

* നമ്മുടെ പൈതൃക സമ്പത്തു്

എ. ജി. കൃഷ്ണവായ്പർ

വിചാരനായ ഒരു പണ്ഡിതനും ഭേ
ശാഭിമാനിയുമായ പ്രൊ. കബീറിന്റെ ശ്ര
ദ്ധയമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു് "നമ്മുടെ പൈ
തൃകസമ്പത്തു്". സംഗ്രഹണയായി എഴുത
പ്പെടാത്ത പരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര
പ്രാധാന്യം നൽകി രേഖപ്പെടുത്താത്ത നി
രവധി സംസ്കാരിക വശങ്ങൾ വേർതിരി
ച്ചു് അവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഐക്യ
ത്തെ ഇതിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പ
രിത്രാതീതകാലം മുതൽക്കു് ഇന്നുവരെ ഇട
തടവില്ലാതെ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന
ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിൽ പലേടത്തുനിന്നും
പോഷകനദികൾ വന്നുചേർന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങ
നെ കൂടാതെ കലർന്നിട്ടുള്ള നൂതനാംശങ്ങ
ളാകട്ടെ ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിന്റെ മൗ

ലികമായ ഐക്യത്തിനും സത്തയ്ക്കും കേരളം
വരുത്തിയിട്ടുണ്ടില്ല. എന്നാൽ ഇന്നിവിടെ
നില്ക്കുന്നവേരുന്ന ആചാരങ്ങൾ, കല
കൾ, രാഷ്ട്രീയസ്ഥാപനങ്ങൾ, ആശയ
ഗതികൾ മുതലായവ പല ഘടകങ്ങൾ ചേ
ർന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളവ ആകയാൽ, കേവലം ഒരു
ജന്മവിഭാഗത്തിന്റേതെന്നു് - വെറും ഹൈ
ന്ദവം, അഥവാ വെറും മഹമ്മദിയം എന്നു് -
പറയത്തക്കതല്ലതാനും. അവയ്ക്കൊക്കെ
ഒരു സമന്വയസ്വഭാവമാണുള്ളതു്. ഈ സ
മന്വയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഘടകങ്ങ
ളെ അപഗ്രഥിക്കുക, എങ്ങനെ ചരിത്രദൃ
ഷ്ട്യാപരസ്പരം ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു കാ
ണിക്കുക, ഭാവിയിൽ ഈ സമന്വയപ്രധാ
നമായ ഗതിതന്നെയാണു് നമ്മുടെ ആശാ
കേന്ദ്രം എന്നു വ്യക്തമാക്കുക - ഇത്രയുമാണു്
ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പണ്ഡിതനായ ഗ്രന്ഥകാ
രൻ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഭാരതീയരുടെ സംസ്കാരചരിത്രത്തെ
മുന്ന പ്രധാനഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരി
ക്കുന്നു. ആദ്യന്മാർ നേടിയ സമന്വയത്തോടു
കൂടി ആദ്യത്തെ ഘട്ടം അവസാനിച്ചു. ക്രി
സ്തുവിനു് ഏകദേശം 2500 വർഷങ്ങൾക്കു
മുമ്പു് ആദ്യന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ വന്നപ്പോൾ
ചില അംശങ്ങളിൽ അവരെക്കാൾ കൂടുതൽ
പരിഷ്കൃതരായ ദ്രാവിഡരോടു് ഏറ്റുമുട്ടേ
ണ്ടതായിരുന്നു. മോഹൻദജാ ഡാറായും ഹ
രപ്പയും ആദ്യന്മാർക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന പ
രിഷ്കാരത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെ
യും ഉയർന്ന നിലയ്ക്കു് പക്ഷ്യമായി അവശ
ക്കിടന്നുണ്ടല്ലോ. നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകൾ
ക്കുശേഷം അമരിക്കുകയും ആഫ്രിക്കയി
ലും കുടിയേറിപ്പാർത്ത യൂറോപ്യന്മാർ അതാ
തിടങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചിരുന്ന ജനതയോ
ടു് കൈയ്യോടുകൂടിയ വിനാശനന്മയല്ല
ആദ്യന്മാർ പരിഷ്കൃതരായ ദ്രാവിഡരോടു്

എടുത്തത്. അവരുടെ പട്ടണവാസവും സ്ഥിരമായ കൃഷിവലവുണിയും ചില മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കുടനീളം സ്വയം സ്വീകരിച്ചു; ദ്രാവിഡന്മാരെപ്പോലെ അധികാരം, എന്നാൽ സാമൂഹ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങൾക്കും സാമ്പത്തികമായ വ്യവസ്ഥിതിക്കും വലിയ ഉലച്ചിൽ തട്ടാതിരിക്കുവാൻ വർണ്ണാശ്രമ വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വർണ്ണാശ്രമ വ്യവസ്ഥയെ സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും പഴിക്കുക സാധാരണമായിരിക്കെ, പല വശങ്ങളിലുംപെട്ട ആളുകളുടെ വ്യത്യസ്തമായ രുചികളേയും കഴിവുകളേയും സംഭരിച്ചു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി വളർത്തുന്നതിൽ അതിനു ഞായിട്ടുള്ള വലിയ നേട്ടങ്ങളെ സ്തുത്യർഹമായ നിഷ്പക്ഷതയോടും സത്യസന്ധതയോടുംകൂടി ഗ്രന്ഥകാരൻ വാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽ വർണ്ണാശ്രമവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഒട്ടേറെ പഴക്കമുണ്ടായിരുന്ന കഥയും അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. ഗുണകർമ്മങ്ങൾക്കൊത്തു വർണ്ണപരിവർത്തനവും ആശ്രമപരിവർത്തനവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിലാണ് ചാതുർവർണ്യം മരവിച്ചു ജാതിയുടെയും വ്യക്തിയുടെയും വളർച്ചയ്ക്കു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നത്.

ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ നിസ്സീമമായ സഹിഷ്ണുത, ഭൗദാദ്യം തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ഘടകങ്ങൾ കാരണകൂതമായിട്ടുണ്ട്. ഇടുങ്ങിയ ഭൂഭാഗങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്നെങ്കിൽ ജാതികളും വംശങ്ങളും തമ്മിൽ അനിർവ്വാഹ്യമായിരുന്ന ഈർപ്പുകളും മൽസരങ്ങളും ഭാരതത്തിന്റെ വിശാലമായ മാറിടത്തിൽ ഉയിർക്കൊണ്ടു ഇല്ല. ഭൂമിയുടെ ഫലഭൂയിഷ്ഠതയും ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളെ ലഘൂകരിച്ചു. അമൃതകുണ്ടു സമാധാനത്തിന് അനുകൂലമായ സഹിഷ്ണുത തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി വളർന്നുവന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള

മനോവികാസത്തിനു പറ്റിയ ഒരു ദർശനവും ആദ്യന്മാർ സംവിധാനംചെയ്തു. അതിന്റെ മൂലമത്രമാണ് 'ഏകംസഭ', വിപ്രബഹുധാ വദന്തി' എന്നുള്ളത്. വൈവിധ്യത്തിൽ പരിലസിച്ചിരുന്ന ഐക്യം ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ നിലകളിലും സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം അന്നുമുതൽക്കേ ആയുന്മാർ ആരംഭിച്ചു. ജനം അതു തുടന്നുകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു. "കൊടുക്കുകയും കൊള്ളുകയും ചെയ്ക, എന്ന ആയുധത്തിന്റെ ഉദാഹരണമായി ശിവനെയും വിഷ്ണുവിനെയും ആയുന്മാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജഗദ്വേദത്തിൽ ഭദ്രനും വിഷ്ണുവും പ്രസിദ്ധന്മാർതന്നെ, എങ്കിലും പൗരാണികകാലത്ത് ഇവരുടെ ആരാധനയിലും ഇവരെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങളിലും കാണുന്ന പ്രത്യേകതകൾ വൈദികകാലത്തിനും മുമ്പുള്ള ദ്രാവിഡപരിഷ്കൃതിയിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ചതായിരിക്കണമെന്നു. ഏതായാലും ആയുന്മാരും ദ്രാവിഡന്മാർക്കു മേലിച്ച രാജാവിനു കീഴിലുള്ള ഹൈന്ദവ സംസ്കൃതിയുടെ വിജയം സമന്വയ പ്രധാനമായ പ്രവണതകൾ കൂടാതെ അസാധ്യമാകുമായിരുന്നു എന്ന് നിർവിവാദമാണ്.

ആയുന്മാർക്കുശേഷം പാരസികർ, യവനർ, സിതീയന്മാർ, ഇന്നന്മാർ, തുടങ്ങിയ നിരവധി വർഗ്ഗങ്ങൾ മദ്ധ്യഏഷ്യയിൽനിന്നും മറ്റും ഭാരതത്തിലേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവരെല്ലാം ഇവിടെ സ്ഥിരതാമസക്കാരായ ഹൈന്ദവരോടു കലർന്നുകഴിയണമെന്നായിരുന്നു. പുത്തൻപുത്തനായിവന്ന ആക്രമണ പരമ്പരകളെ ഉൾക്കൊണ്ട് ആക്രമണകാരികളെ ഹൈന്ദവരായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയ ഹിന്ദുജാതിയുടെ ആത്മപ്രഭാവത്തെ പ്രൊ. കമ്പർ മുക്തകണ്ഠം ശ്ലാഘിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സമ്മർദ്ദങ്ങളും സങ്ക

ലനങ്ങളും ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ മഹദ്ഭാവങ്ങളെ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ക്രി. പി. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരംഭിച്ച മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമണങ്ങളോടും ആക്രമണങ്ങളോടും കൂടി ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം കലശലായ പ്രശ്നം തലമുറകളായി നിലനിന്നു. മഹമ്മദീയരുടെ ഭരണം, സാമൂഹ്യസ്ഥിതി, ഏകദേശം വാദം, പ്രതിമാവിധാസനം തുടങ്ങിയ പ്രത്യേകതകൾ അവരെ ഹൈന്ദവത്തിൽനിന്നു തുടലും വേർതിരിച്ചുനിൽക്കുന്നു. മുൻപതിവനു സരിച്ച് അവരെ സ്വസ്ഥമായി ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് കഴിയാതെ വന്നു. അവരുമായി ഒരു പരസ്പരധാരണയിൽ എത്തുകയെന്ന പ്രശ്നമായിരുന്നു ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായത്. മഹമ്മദീയർക്കു നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞ രാഷ്ട്രീയമായ ആധിപത്യം ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ മുൻപുവെ വർദ്ധിച്ചു. സ്വപുനണിയമായ ആ പരസ്പരധാരണയും മറ്റും കൈവരുത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ചില ഫലങ്ങളായിട്ടാണ് ശങ്കരാചാര്യർ മുതൽ ഗോപാലൻവരെയുള്ള മതാചാര്യന്മാരുടെയും സിദ്ധന്മാരുടെയും ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളെ പ്രൊ. കബീർ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഇപ്പോൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചെയ്യുന്ന ചില ചരിത്രഗവേഷണങ്ങൾ നവീനവും അത്യന്തം ശ്രദ്ധേയവുമായിട്ടുണ്ട്. മതപരമായ കലഹങ്ങളായിട്ടുണ്ടല്ലോ ഹിന്ദുസ്മൃതികൾ യുദ്ധങ്ങളോടും കൂടി ചരിത്രകാരന്മാർ വർണ്ണിക്കാറുള്ളത്. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ സമ്പന്നമായിരിക്കാൻ ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഹിന്ദുസ്മൃതികൾ കളഭം ചുവടു മതങ്ങളിൽ തിരക്കുകയാണ് അവരുടെ അഗ്രീകൃതമായ പരിപാടി. മുസ്ലീമുകളുടെ വരവുവരെ ഭാരതത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയകേന്ദ്രം ഗോയുടെ തീരത്തു പാടലിപ്പുറം മുതൽ മറീമറിത്തുറകൾക്കിടയ്ക്കായി

തായി പ്രൊ. കബീർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് അത് ഡൽഹിയിലായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ മുതൽ ഡൽഹിയിലെ മഹമ്മദീയരാജാക്കന്മാരും രാജപുത്രന്മാരും വിദ്രോഹം യുദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ ഗോയിലും പിന്നീട് ഡൽഹിയിലും രാഷ്ട്രീയകേന്ദ്രമാകാൻ കാരണം കച്ചവടമാർഗ്ഗങ്ങളുടെയും ധനഗമമാർഗ്ഗങ്ങളുടെയും കിടപ്പുകളും വ്യതിയാനങ്ങളുമാണ്. മഹമ്മദീയർ വരുന്നതുവരെ വിദേശവാസികൾക്കു കച്ചവടമായി ഭാരതം കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ ആ വഴിയായിട്ടാണ് പ്രധാനമായി സമ്പത്തു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അങ്ങനെ അക്കാലങ്ങളിൽ കച്ചവടത്തിന്റെ പെരുവഴിയായ ഗോയ്ക്കും അതിന്റെ തീരദേശങ്ങൾക്കും വമ്പിച്ച പ്രാധാന്യം വന്നുപോയി. മഹമ്മദീയർ, വിദേശികൾ, സിന്ധികൾ, ഗുജറാത്തികൾ തുറമുഖങ്ങളിൽ കച്ചവടത്തിനെത്തിയപ്പോൾ ഡൽഹിയിലെ രാജാക്കന്മാർക്ക് ആ തുറമുഖങ്ങളോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തേണ്ടതായിവന്നു. അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അതിനുപ്രതിബന്ധമായി വന്നിട്ടുള്ളത് രാജപുത്രന്മാരായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവരുമായി, ആ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വാധീനമാക്കാൻ, യുദ്ധം അനിവാര്യമായി. എന്നാൽ യുദ്ധപുനർ മറ്റൊരുകാരെ കൽക്കത്തായിലും കച്ചവടത്തിനായി വന്നപ്പോൾ, രാജപുത്രന്മാർക്കും ഡൽഹിക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രാധാന്യം അസ്തമിച്ചു. ബോംബേപട്ടണം തെളിഞ്ഞുവന്നതോടുകൂടി മഹാരാഷ്ട്രന്മാർക്കു സ്ഥിരമായ ഒരു പ്രാമാണ്യം കരസ്ഥമാക്കാനും കഴിഞ്ഞു. ഈ രീതിയിലാണ് പ്രൊ. കബീർ, വർദ്ധിച്ചുവന്നു എണ്ണപ്പെട്ടവരായ ഹിന്ദുസ്മൃതികളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനം അനുവദിക്കുന്ന ഈ വ്യാഖ്യാനം

ഔന്നരീതി കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയവും, സമാധാനത്തിനും സംസ്കാരത്തിനും യോജിച്ചതുമായ ഒന്നെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ശങ്കരാചാര്യരുടെ അസാമാന്യമായ ബുദ്ധി വൈഭവത്തെയും നേട്ടങ്ങളെയും വാഴ്ത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹശക്തിയും കർമ്മകുശലതയും കാരണമായി ഇസ്ലാം മതത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയിരിക്കാവുന്ന പ്രചോദനങ്ങളെ പ്രൊ. കമ്പീർ ഉണർപ്പിക്കുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവക സങ്കല്പങ്ങൾക്ക് ഉപോത്ഥമകമായി അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്ന പെരുമാളുടെ ഇസ്ലാംപരിവർത്തനവും, എട്ടാംശതകത്തിൽ ഇസ്ലാമിന് കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയുന്ന വ്യാപ്തിയും പ്രഭാവവുമൊക്കെ വെറും നിരത്താവാദയായ കേട്ടുകേഴ്വി മാത്രമാണെന്നു പറയണമിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുകൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ഡി. പത്മനാഭമനോന്റെ കേരളചരിത്രത്തിൽനിന്നു സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയും. ശ്രീ. ശങ്കരന്റെ അഭിപ്രായം Monotheism, അല്ല, Monism ആണെന്നുപോലും നിഷ്കർഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പ്രൊ. കമ്പീർ മറന്നിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും ശ്രീ. ശങ്കരന്റെ ദർശനത്തിലുടനീളമുള്ള ഘടകങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഉപനിഷത്തുകളിലും ഗീതയിലുംനിന്നെടുക്കത്തക്കതുതന്നെ എന്നു സമ്മതിക്കുന്ന പ്രൊ. കമ്പീറിന്റെ ഭൂതാത്മനിഷ്ഠ അനവലപനീയമെന്നു പറയാവൂ.

ഈ പ്രകരണത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ മുഹമ്മദീയവും ഹൈന്ദവവുമായ സംസ്കാരങ്ങൾതമ്മിൽ പരസ്പരധാരണ ഉണ്ടായെങ്കിലും പൂർണ്ണമായ സമന്വയം ഉണ്ടായില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സത്യം സ്പഷ്ടമാണ്. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയമായ നിയതരണ അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഇസ്ലാം

മതവുമായ സംഘട്ടനത്തിന്റെ ഫലമായി ഉത്തരഭാരതത്തിൽ ഹിന്ദുജനതയുടെ ഇടയിൽ വളർന്നുവന്ന സമത്വബോധവും, വർണ്ണവ്യവസ്ഥയുടെ ശൈഥില്യവും ശ്രദ്ധേയംതന്നെ. ചിത്രമെഴുത്ത് ശില്പശാസ്ത്രം എന്നീ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ചാർച്ചകളും വളർച്ചകളും രാജ്യ ജനതകളുടെയും സർഗ്ഗപരമായ സാഹകരണത്തിന്റെ പരിണതഫലങ്ങളായി കരുതാം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പ്രകരണമായ 'ആധുനിക വിക്ഷോഭ' (Modern Ferment) ത്തിൽ ഭാരതീയ ജനതയും യൂറോപ്യൻ സംസ്കൃതിയുടെ പ്രതിനിധികളായ ഇംഗ്ലീഷുകാരും തമ്മിലുള്ള വേഴ്ചകളെയും അവയുടെ ഫലങ്ങളെയുംപറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയരുടെ ഐതിഹാസികമായ ലക്ഷ്യം ഏഷ്യം ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ ദേശൈക്യത്തെ രാഷ്ട്രീയസത്യമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുക ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ അശോകൻ വളരെ സാഫല്യം നേടി. മുഗൾരാജാക്കന്മാരും ആ ലക്ഷ്യം മറക്കുതെ ബലപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അപ്പോഴൊക്കെ ഉണ്ടായ പരാജയത്തിനു കാരണം വിശാലമായ ഈ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിൽ ദുർലഭമായ ഒരു ഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് അനുപേക്ഷണീയമായ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതിരുന്നതാണ്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഈ ഗതാഗതപ്രശ്നത്തിനു പൂർണ്ണമായ പരിഹാരം കൈവരുത്തി. റെയ്ലും മോട്ടോറും, കമ്പിയും തപാലും ഇന്നിപ്പോൾ വിമാനവും ഭാരതത്തെ അഭ്യുത്സാഹിതമാക്കുന്നു. ഏകീകരിക്കുകയും മുരുകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദർശനങ്ങളിൽ ആദ്യമേതൽ പ്രതിബിംബിച്ചു, കലാകാരന്മാരുടെ മധുരസ്വപ്നങ്ങൾക്കു വിഷയമായി ലാലസിച്ച ആ ഐക്യം രാ

ഷ്ടിയമായി സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുള്ള പരിസരസ്ഥിതികൾക്കുള്ള മേൽനോട്ടം ഇന്നു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള വിജയം നിവൃത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനനുസരിച്ചു മാനസിക പരിവർത്തനങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷുകാരോടുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങൾ ഭാരതീയർക്ക് വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം ഭാരതീയരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെയും രാഷ്ട്രീയബോധത്തെയും തട്ടിമുട്ടിച്ചതിനാൽ, പൗരസ്ത്യസംസ്കൃതിയുടെ ഭണ്ഡാഗാരമായ പ്രാച്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഗവേഷണത്തിനും പ്രശംസയ്ക്കും പാത്രമായപ്പോൾ നാം അവയിൽ അഭിമാനംകൊണ്ടു പാശ്ചാത്യരോടുള്ള അടുപ്പം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ, അവരുടെ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും നാം നോക്കിക്കണ്ടുതുടങ്ങി; അപ്പോൾ നമ്മുടെ കഴിവുകളിൽ വിശ്വാസം ഏറിവന്നു. പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസം സ്വീകരിച്ചതും താരതമ്യേന ക്ഷേമത്തിനും വിശുദ്ധവൈഷമ്യമായ ഒരു ജീവിതം നയിച്ചുവന്നതുമായ നമ്മുടെ മദ്ധ്യവർഗ്ഗം (Middle class) വിദേശീയഗവണ്മെന്റിന്റെ നേതൃത്വം അനുസരിച്ചു കൂടുതൽ വികസിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽനിന്നും പകർത്തിയ സാമ്രാജ്യീകരണനീതി എന്ന ആദർശം കൈവരുത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണിപ്പോൾ തുടർന്നു നടക്കുന്നത്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചിത്രത്തോടും ഏകീകൃതമായ ഭാരതത്തിന്റെ ശോഭനമായ ഭാവിയെപ്പറ്റി, അതിനു ലോകനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്യാവുന്ന സംഭാവനകളിലും, അടിയുറച്ച വിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ഈ ഗ്രന്ഥം സമാപിക്കുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിലും മില മികച്ച ഘടകങ്ങൾ ചേർന്നുപോയിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നു. രാജാരം മോഹൻറായ്, മഹർജി ടാഗോർ, ദയാനന്ദ സരസ്വതി, കേശവമേനോൻ, മെത്രാപ്പോലീത്ത, വിദ്വേഷനന്ദൻ തുടങ്ങിയ പ്രശസ്തരായ നേതാക്കന്മാർ അവരുടെ

ബുദ്ധങ്ങളിൽ വരുത്തിയ പരിവർത്തനങ്ങൾ പുറത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഭാഗവും ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇത്തരം നിലനിന്നു പോകുന്ന ഉൾഭാഗ സ്വഭാവം ഭാരതീയബോധത്തിന്റെ ചുരുക്കഭാരതത്തിന്റെ ഭൂതകാലനട്ടങ്ങളിലുള്ള അപഞ്ചലമായ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിരിക്കുന്നു. പ്രതിഭാസമായ ഒരു പരിഷ്കാരവും സംസ്കാരവുമായിരുന്നു ഭാരതീയരുടെതന്നെ കഴിവും, അതിന്റെ കാലാനുസൃതമായ വികാസം കൂടിയതുകൊണ്ടു എന്ന ബോധം, അതു തരിപ്പിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യരുടെ പെരുമാറ്റം, അവയെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു തികച്ചും ഭാരതീയരായ സത്യഗുണപരിപാടിയിൽ കൂടി നേടിയ മഹത്തായ രാഷ്ട്രീയവും സംസ്കാരവുമായിരുന്നു. ഈ കഥകളാകട്ടെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂചിതമായിട്ടുപോയി.

ഇതൊക്കെ ഇന്നു നാം “നമ്മുടെ പൈതൃകസമ്പത്തു” കൊണ്ടു പൊതുവായി വിശദീകരിക്കാം. ചിലർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉപകാരം വളരെ വലുതാകുന്നു. ഭാരതചരിത്രത്തിന്റെ അതിമഹത്തായ അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഇതിലും മെച്ചപ്പെട്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത് എന്നു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ അനന്തരമുദാകൃഷ്ടമായി ഉജ്വലമായ ഭാരതീയ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഭാരതീയജനത തെങ്ങുമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയാലേ, അവരുടെ ബഹുമാനമായ സംസ്കാരത്തെ പൂർണ്ണമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയാലേ, ഭാവീ സുനിശ്ചിതമാകൂ എന്നു തെളിയിക്കുന്നതാകട്ടെ അദ്ദേഹം ഒരു ഏകീകൃതരാഷ്ട്രത്തിനും ജനതയ്ക്കും പറ്റിയ അഭിപ്രായം ഇട്ടിരിക്കുന്നു. സർവ്വപരിഭാഗ ഭാരതീയ സംസ്കൃതിയുടെ സമന്വയസ്വഭാവത്തെയും ആഭ്യന്തരമായ ഐക്യത്തെയും വീണ്ടും വീണ്ടും ഉണർത്തുന്നതാണു് ഈ മഹത്തായ രാഷ്ട്രത്തിലുള്ള എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും അതിൽ ന്യായമായ അഭിമാനവും മമതയും വളർത്തുന്നതു്.

* വിമർശനശീ

കെ. എസ്. നാരായണപിള്ള

ചിന്തകനായ കുറുപ്പുണ്ണി ഒരു വ്യക്തിത്വമുണ്ട്—അദ്ദേഹം വേദമൊരു വ്യക്തിയല്ല, ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ രാവശ്യമത്രെ. ചിന്തകനാകാൻ അദ്ദേഹം അക്ഷമ അല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടാണ്, പല ചിന്തകന്മാരുമായും അപകടങ്ങളോ ഉപരിപ്ലവങ്ങളോ നിമഗ്നനായിത്തീർന്നു. ആരായങ്ങളോ ചിന്താലോകത്തിലെ രക്ഷിതാമാർ പലപ്പോഴും അഭിപ്രായക്കുരുതികളോ, ചർച്ചകളോക്കൊന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുറന്ന സാധനം മാത്രം പലിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും മലയിടുക്കിൽ കുറുപ്പുണ്ണി കെട്ടപ്പെട്ട മനസ്സല്ല ആ സ്വതന്ത്ര ചിന്തകനുള്ളത്. പക്ഷപാതത്തിന്റെ വർണ്ണാങ്കിതമായ കണ്ണടയിലൂടെയല്ല, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും വ്യക്തിയുടേയും വെളിച്ചത്തിലൂടെയാണ് അദ്ദേഹം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അവലോകനം ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് മതത്തിന്റെ മനഃമയകണ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽനിന്ന്—ബർഷാഡെമാക്രസിന്റെ കാല

കളിൽനിന്ന്—ഗാന്ധിയുടെ മുറും ആരാധകന്മാരിട്ട പരിവേഷങ്ങളിൽനിന്ന്—ഉയർന്നിന്ന് സാതന്ത്ര്യമായി വിമർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയുന്നത്.

ആരാണ് ഗാന്ധിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ ദൈവികപ്രഭുവും കലാത്താൻസാഹിത്യകനും? ആരാണ് ഗാന്ധിസത്തെ സർവ്വം ഗ്രാസിയായി അംഗീകരിച്ച ഏകനീതിയാക്കി നിർത്തുന്നത്?

ഗാന്ധിസം എന്താണ്?—

ഗാന്ധിസവും ആർജ്ജവം സ്കാർവ്വമെല്ലാം അവയുടെ പൂർണ്ണഐക്യജാലികശക്തിയോടുകൂടി കൊയ്ത്തിനിറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അവയുടെ തണലിൽ യാഥാസ്ഥിതികരും സ്വാർത്ഥതത്പരരും അധികാരലുബ്ധരും മിതവാദികളും കൂട്ടുചേർന്നു സ്വപ്നം വിഹരിക്കുന്നു. അധികാരി പർഗ്ഗത്തിന്റെ അഴിമതികളെയും കഴിയില്ലായ്മകളെയും പവിത്രീകരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്നാനത്തിനും ഗാന്ധിസമാണ്. ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തിനുവേണ്ടി, മനുഷ്യപുരുഷത്തിനുവേണ്ടി, സമാധാനം ചെയ്യുന്ന ശാഠിയാളിവർഗ്ഗത്തെ ചർച്ചിക്കുന്നതിനുള്ള നിതിയും ഖഡ്ഗവും ഗാന്ധിസമാണ്. അതിന്റെ ലഹരി പണ്ഡിതജീവിതവും തന്റെ മേധാശക്തിയെ പണയപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്വതന്ത്ര ഭാരതത്തിൽ ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം പോലുമില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കളെന്നല്ല, ഗാന്ധിസത്തെ മുക്തകണ്ഠം വാഴ്ത്തുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ്കളെക്കുറിച്ചു നോക്കുക പോലും നവനാശിയാൽ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു. സോഷ്യലിസം എന്ന പദത്തെ അധികാരികളെ പരിഭ്രാന്തരാക്കുന്നു. വിമർശനത്തെ വിഷമദ്ധ്യംനയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ വെമ്പുന്നു: ഇക്കഴിഞ്ഞ ജയപ്പൂർ സമ്മേളനത്തിൽ വച്ച് തന്റെ മ

ന്തിനഭയമേ മേൽ പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസം
 ലൈപ്പെട്ടത്തിയില്ലെങ്കിൽ രാജിവച്ചുകയ്യ
 മെന്റോഷകലനായി പ്രസ്താവിച്ചത് ഏ. മേ
 ടെ സർവ്വപ്രധാനേതാവായ പണ്ഡിതന്മാ
 യാണ്; അദ്ദേഹം ഗ്രന്ഥിനെക്കൊണ്ട് അദ്ദേ
 ഹം അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വിമർശ
 നത്തെ ഇത്രമാത്രം ഭയപ്പെടുന്ന രോഷകൂടം
 ഡെമോക്രസിയിലേതോ ഫോറസത്തിന്റേ
 തോ? എനിക്ക് റഷ്യയിൽ കച്ചുണിസ്റ്റ് പാർട്ടി
 നേതാക്കളുടെ സ്വപ്നാധികാരമാണെന്ന്
 ഇക്കൂട്ടർ മുറവിളികൂട്ടുകയുമാണ്. റഷ്യയിൽ
 ഏതെങ്കിലും ശക്തികളെ നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെ
 ങ്കിൽ, അത് ഫഹനിയരായ ആ സോഷ്യലി
 സ്റ്റ് റവ്യൂ പബ്ലിസിന്റെ തകിടം മറിക്കുവാൻ
 ശ്രമിക്കുന്നവരേ ആണ്. ഇവിടെയോ? കി
 ടിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വളർത്താൻ കോൺഗ്ര
 സ്സിന്റേതിൽനിന്ന് എത്രയോ അധികം
 പ്രയോഗികവും വഞ്ചനാപരിതപമായ
 മറ്റൊരു പരിപാടി മുന്നിൽ വെച്ചു പ്രവർത്തി
 ക്കുന്ന കുറ്റത്തിന് വാമലക്ഷ്യകക്ഷികളെ
 യെല്ലാം ഞെരുക്കിക്കൊല്ലുകയാണ്. അവ
 ചാവുകയല്ല; അതിരിക്കട്ടെ; റഷ്യയിലെ
 വർഗ്ഗാധിപത്യമുദായത്തിനും അത്ഭുതപരവ
 ളും ശാസ്ത്രീയവുമായ പുരോഗതിക്കു വഴിതെ
 ദിച്ചു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾക്കും പകരം
 ഇവിടെ എന്താണ്? മർക്സിസത്തിന്റെ
 സ്ഥാനത്ത് ഗാന്ധിസം; കമ്മ്യൂണിസം
 കൊണ്ട് സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തെ ലോകത്തി
 ലെ ഏറ്റവും വലിയ ശക്തിയാക്കിയ വിജ
 യങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് ജനകീയ പുരോഗതി
 യേയും ഗാന്ധിസത്തെപ്പോലും വഞ്ചിക്കു
 ന്നൊരു കാൺസംബ്ളിയും! മാത്രമോ? കുറെ
 ഗാന്ധി പ്രതിമകളും ചുക്കുകളും—പോരേ?

ഗാന്ധിസം ഇത്രമാത്രം വഞ്ചനകൾക്കു
 കൂട്ടനിൽക്കുന്നതാണെങ്കിൽ, അതിനുപേരു
 വെന്താണ്?—‘ഗാന്ധിമതം’, ‘രാമരാജ്യം’,

‘ഗാന്ധിയൻ സോഷ്യലിസം’ എന്നീ ഉപ
 ന്യാസങ്ങളിൽ കുറ്റപ്പെട്ട ആ പ്രശ്നത്തെ
 വിശകലനം ചെയ്തു കാണിക്കുന്നു. ഗാന്ധി
 യുടെ ചിന്ത സിദ്ധാന്തബലമാണ്. യാഥാ
 ത്വങ്ങൾക്കു നിരംകലർത്തുകയാണെ, യാ
 മാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ആദർശ
 ന്നെ സംസ്കരിക്കുവാൻ ഗാന്ധി ഉത്സാഹി
 ച്ചിട്ടില്ല. ഗാന്ധിയുടെ ആശയങ്ങൾ മന
 ഹേക്കൽമട്ടിലുള്ള റ്റീക്കാനങ്ങളാണ്. മത
 ത്തിന്റെ മന്ത്രങ്ങളായിട്ടുകൊണ്ടാണ് അ
 തിന്റെ നില. “ഗാന്ധിമതം സാധാരണ
 ലീതിയിലുള്ള ഒരു മതമല്ല. അത് മതവും രാ
 ജ്യതന്ത്രവും ഇടകലർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു വിചി
 ത്രസ്സുത്ഭിയാണത്രെ. തന്മൂലം അതിന്റെ
 വഴികൾക്കിടയിൽ വ്യാപ്തികൂടിയിരിക്കുന്നു.”
 ഈ സങ്കലനം ഗാന്ധിയുടെ മനപൂർവ്വമായ
 സ്സുത്ഭിയാണ്. മതത്തിനു ഭാരതീയരിലു
 ള്ള സ്വാധീനശക്തി അദ്ദേഹത്തിനറിയാം.
 “ഇന്ത്യ ഉറങ്ങുന്നതും ഉണങ്ങുന്നതും മതത്തിൽ
 കൂടിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയി
 ട്ടുണ്ട്.” അങ്ങനെ രാഷ്ട്രീയമായ ഉദ്ധാന
 ത്തിനുവേണ്ടി, ഭാരതീയരുടെ നിർജീവമാ
 കിയ—ഭാരതത്തിലെ ഭൂതകാലപരിത്രത്തെ
 കലാപപൂർണ്ണമാക്കിയ—മതത്തെയും അദ്ദേ
 ഹം ഉണർത്തിവിട്ടു. ഗാന്ധിയുടെ അന്ധവി
 ശ്വാസപരമായ ഈ പോക്കിന്റെ ആചൽ
 കരതയെ ട്രോഗർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു എതി
 ര്ത്തിരുന്നു. ഒരു ചരിത്രവ്യക്തികൾക്കായിട്ടു
 ഹി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള അതിനെയെ
 തിർക്കുകയും അതിരുകടന്ന ആക്രമിക
 ത്വയിൽനിന്ന് നമ്മുടെ ചിന്തയെ ഉദ്ധരിക്കു
 ന്നായി സാഹിത്യകാരന്മാരെ ക്ഷണിക്കുകയും
 ചെയ്തിരുന്നു. (നവചോകം—എച്ച്.വി.സി.)
 ആ കർത്തവ്യം യുക്തിവിചാരത്തിന്റെ വ
 ഡ്ഗവുമായി കുറ്റപ്പെട്ട ഈ നിർവ്വഹി
 ക്കുന്നു. ഗാന്ധി ഇക്കവിട്ട മതബോധം
 സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിയിൽ നമ്മെ വളരെ സ

ഹായിച്ചു. പക്ഷെ, നമ്മുടെ രണ്ടാമത്തെ അധ്യായത്തിൽ അതു വഴിതെളിക്കുകയാണ്. അതിനു പാറിയ ഒരു ഫിസോസ ഫിസോസോംഗീസതാപ നിഷ്കൃഷ്ടതയിൽ നിന്നു വാർത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഹിംസയും, തൃപ്തിയും ആധ്യാത്മിക മനോഭാവവും—ഉൽകൃഷ്ടശയങ്ങളല്ലേ? അവകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ ഗാന്ധിമാരാക്കിക്കളയാമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യോമോഹം. ആ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ മുൻതൂക്കമാണ് 'ട്രസ്റ്റിഷിപ്പ്' വാദം. "മതലഹരിയിൽ മയങ്ങിപ്പോയ ബുദ്ധിമാനസ്സിൽ ലുപ്തപക്ഷേപം ഇങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ ക്യാപ്പിറ്റലിസത്തെ പവിത്രീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുള്ളൂ...ക്ഷേമത്തിനും സമാധാനത്തിനുംവേണ്ടി ഇന്നു ലോകം മുഴുവൻ സോഷ്യലിസത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഗാന്ധിയുടെ ഈ സമ്പ്രദായം ഇന്ത്യയെ പിന്നോക്കം വിട്ടിച്ചുപലിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.....മനഃപൂർവ്വമായും അല്ലെങ്കിലും പണ്ടത്തെ മട്ടിലുള്ള മതസ്ഥാപകന്റെ വേഷഭാഷാഭിക്ഷും നടപടികളുമാണ് ഗാന്ധിജി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അർദ്ധനഗ്നത, മുളപടി, ജനറപ്പാട്ട്. ഉപവാസം, നാമദന്ത്രം, പ്രാർത്ഥന, ആശ്രമം, അനുഗ്രഹദാനം, അഭയവാസികൾ, അന്തഃകരണാചാരം അഥവാ അന്തർവാണി—ഇങ്ങനെ ഒരു ഗാന്ധിമതത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണത്തിനു വഴിതെളിക്കുന്ന സകല സാമഗ്രികളും അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാരതത്തിന്റെ മതകേരളാഹലത്തിനിടയിൽ മഹാനാമതം കൂട!—രാഷ്ട്രീയാധികാരമുള്ള ഒരു മതം പക്ഷെ, ഗീതയിൽ നിന്നാൽമിക്കുന്ന ഈ മതത്തിന് ഒരു ഹൈന്ദവത്വമായുണ്ട്. 'രാമരാജ്യവാദം' ആ സംശയത്തിന് ഉപാൽവലകമത്രെ. ഗാന്ധിജിയുടെ ഇടയിൽ 'പരമേശ്വരഹിഷ്ണുത' വർ

ദ്ധിച്ചുവരികയുമായി. ഈ സത്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്ന പക്ഷം ഉത്തരന്ത്യയിലെ വസ്ത്രധാരാലോചനയിൽ ഗാന്ധിസത്തിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം വ്യക്തമാകും. അതുമത്രമോ? "ഗാന്ധിജിയുടെ അർദ്ധഭരതവേഷാഭിമാനംകൊണ്ടു എന്തിനായിരിക്കുകയാണ്?... "ആട്ടിൻപാറങ്ങളോടൊപ്പം ചുട്ടുപുളയുന്ന നോക്കത്തെ ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹർഷിയുടെ മഹത്ത്വവിശേഷം വിവരിക്കുകയെന്ന ഭൂമിയിലുപാധിയിൽ പാറപ്രതിമകൾ പണ്ടു ഉള്ളതാണ്. അതു നശിക്കാത്ത കാലത്തോളം അവയുടെ സാക്ഷാത്തായ സാമന്ത്രിയും സമത്വവും ആസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല" ഇന്ന് ഗാന്ധിസം അസാമാന്യ പരിശ്രമംകൊണ്ടുമാത്രം പൊട്ടിച്ചെറിയുന്ന ഒരു അടിമത്തച്ചങ്ങലയായി കഴിഞ്ഞു!

ഗാന്ധിയുടെ 'രാമരാജ്യ'മാകുന്ന ആകാശകോട്ടയെ പൊട്ടിച്ചുക്കുണിക്കുന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ ഉപന്യാസം. "ഇന്നു സാമ്പത്തികമർദ്ദനം അനുഭവിക്കുന്ന ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നോക്കൂ! ഗാന്ധിജി അവരുടെ രക്ഷക്കായി നിലകൊള്ളുന്നു എന്നത്രല്ല, അതിലൊക്കും സംശയമില്ല. ആ രക്ഷയ്ക്ക് ഏതു മാർഗ്ഗമാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യസംഘടനയ്ക്ക് അദ്ദേഹം അനുകൂലമായോ? അല്ലെന്നതിലാണ് ഗാന്ധിസത്തിന്റെ തകരവ്. മാനസികപരിവർത്തനമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിപാടി. അനാദിയായ ആത്മാവിനെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുറപ്പാടാത്രമാണ് ഇതിനു കാരണം. അതെന്തായാലും മുതലാളികളെ തൊഴിലാളികളുടെ ട്രസ്റ്റികളാക്കുന്ന നയം സോഷ്യലിസത്തിലേക്കുള്ള അടിവയ്പല്ല, ക്യാപ്പിറ്റലിസത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകര

ണമാണ്. പിന്നെ, തൊഴിലാളികളുടെ കാര്യത്തേപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതേ ഇല്ല. സോഷ്യൽ ഡെമോക്രാറ്റിക്സ് ചരിത്ര സത്യങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ ഈ സിദ്ധാന്തം എത്ര ദയനീയം! കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങളെയും പത്രക്കുട്ടേയും അവിഷ്കര്യുടെ കൂട്ടിലടച്ചുകളയുമത്രേ. പിന്നെ ഒരു സമാധാനമുണ്ട്. ഇത് വെറുമായ സ്വപ്നമാണ്— ഒരു നാളും നടപ്പിൽവരുന്ന ഈ കിനാഡിനെ യെപ്പേടുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തിന്? അതിന്റെ വലയിൽ ഭാരതീയർ അകപ്പെടാതിരുന്നാൽ മതി.

ഗാന്ധിസത്തിൽ സോഷ്യലിസമുണ്ടോ? അതാണ് അടുത്ത പ്രശ്നം. അങ്ങനെ ചിലർ കിണഞ്ഞു വാദിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് “ഏതായാലും ഞെ തീർച്ചയായി. ഗാന്ധിസത്തിനു തനിയെ നിൽക്കാൻ ശേഷിയില്ലെന്ന്. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ പുതുവേഷജനിയിച്ചാലേ അതിന് ഇന്നത്തെ വിപണിയിൽ റിലകിട്ടുകയുള്ളൂ.” അത് വടംകോണ്ടുള്ള ഇന്ദ്രജാലമാണ്—വെറും വഞ്ചന! യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കിനോക്കുക—ഗാന്ധിസവും സോഷ്യലിസവും ഉത്തരദക്ഷിണാർദ്ധവൃത്തത്തിൽനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട്, കററിച്ചു അതിനെ സമഞ്ജസമായി ചിത്രീകരിച്ചുകണിക്കുന്നു. “വർണ്ണാശ്രമവോധത്തിൽ വളർന്നിട്ടുള്ള ‘ഗാന്ധിസം’ വർഗ്ഗരഹിതമായ സമുദായം എന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കെ സ്വപ്നംകൊണ്ടുകപോലും ചെയ്യുന്നില്ല.” പിന്നെ ഗാന്ധിയുടെ സ്വപ്നമാത്ര സമീതമായ പരിപാടിയും കൂടിച്ചേർന്നാൽ സാക്ഷാൽ ‘സോഷ്യലിസ്മം’കയില്ലേ? ഗാന്ധിസത്തിൽ സോഷ്യലിസം കാണുന്നവരുടെ വഞ്ചകത്വം ഇന്നത്തെ കോൺഗ്രസ്സു്റെ ണം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ലോകമാകുന്ന ചലിക്കുന്ന തീവണ്ടിയുടെ മുന്നിലുള്ള എൻജിനായി ബർണാഡ്ഷായേയും ക.ണിച്ചുതന്ന അടുത്ത ഉപന്യാസം സോവഹമാണ്. സാമ്പത്തികവും മാനസികവുമായ മനുഷ്യന്റെ സത്തത്തുത്തിനു വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്ന ഷാ—ആ ഉജ്ജ്വലനായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഒരുവശത്തു്—ആ സത്തത്തുങ്ങളെ വിഭാവനമെന്താൻ കഴിയാത്ത ഗാന്ധി മറുവശത്തു്. തൊണ്ണൂറ്റിലും യുവലോകത്തിനു വിപ്ലവസന്ദേശം പകർന്നുകൊടുത്ത ജി.ബി. എസ്സ്—വിപ്ലവത്തെ പേടിക്കുന്ന ഗാന്ധി: ചരിത്രത്തിന്റെ മാനദണ്ഡപരമായ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തെയും സോവിയറ്റ് സമുദായത്തെയും അതിന്റെ നേതാവായ സ്റ്റാലിനെയും യഥാർത്ഥ ആദരിക്കുന്ന ഷാ—ചരിത്രപ്രക്രിയകളുടെ നേരെ കണ്ണടക്കുന്ന ഗാന്ധി: വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെ തുണവൽഗണിക്കുന്ന ഷാ—വിശ്വാസങ്ങളിൽ മനുഷ്യമനസ്സിനെ തളച്ചിട്ടുന്ന ഗാന്ധി—ആ താരതമ്യം യോജ്യാൽ യോജ്യാമാണ്. അതിൽ തുളുമ്പുന്ന പരിഹാസമോ, കുറിക്കുകൊള്ളുന്നതു്! മറ്റൊരു ചിത്രംകൂടെ. “അസ്സമനോദയങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുന്ന പ്രഭാതസന്ധ്യയുടെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ അസ്സമനപ്രദർശനവും ഉദയസൂര്യൻ്റെയും പ്രകാശങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേർതിരിച്ചിരിയുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകും. ഇതുനിമിത്തമാണ് ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും അസ്സമനചന്ദ്രനായ ഗാന്ധിജിയെ ഉദയസൂര്യനായി തേറ്റി മാരിച്ചിരിക്കുന്നതു് (ഏ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള—വിമർശനം—വിമർശശാലി—മംഗളഭയം)

മുൻകൂട്ടാപറിക്കേണ്ടതു ഗ്രന്ഥകാരൻ വിളിക്കുന്ന (മാർക്സിസത്തിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രമായ) വയലക്റ്ററിക്ക് മെറ്റീരിയലിസത്തെ (വൈമദ്ധ്യാരഥക ഭൗതികവാദം)

ത്തെ) സാമൂഹ്യമായ നഷ്ടം വ്യക്തമാക
ത്തക്കവിധത്തിലും എന്നാൽ അതത് സ്പ
ർശിയായ യുക്തിപരമായിട്ടെയും, ഉദാഹ
രണസഹിതം 'ഡയലക്ടറിക്സ്' എന്ന
ഉപന്യാസത്തിൽ കുറിച്ചു വിശദീകരിച്ചു
കാണിക്കുന്നു. ആധുനിക ചിന്താഗതികളോ
ടും നവീനശാസ്ത്രീയഗവേഷണങ്ങളോടും ന
മ്മെ അടുപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്നത് ചിന്തകന്മാ
രുടെ കടമയാണ്. ശാസ്ത്രീയ വിദ്യയെ
തയോടുള്ള വെറുപ്പ് ജനതയെ ആകെ ബാ
ധിച്ചു മാർക്സിസത്തെയും ശാസ്ത്രീയത
യും വിഷമാത്രമായി പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ
സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു് പുരോഗമിക്കേണ്ട ഭാരത
ത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. ആധ്യാത്മികനി
ദ്രയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന
നാടാണു ഭാരതം. മഹാത്മജിയുടെ ആരാധ
ന അതിനു് ഒരു മയക്കുമരുന്നു കൂടെയായി.
ഈ അവസരത്തിൽ ജനതയിൽ യുക്തിവി
ചാരം വളർത്തുവാനുള്ള കുറിച്ചുയരുടെ ശ്ര
മം സ്വാഗതാർഹമാണ്. ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു
പ്പുറത്തുനിന്നു് വളർന്നുവന്നു് മഹനീയമായ
വൈകല്യോത്ഥമകഭൗതികവേദത്തിന്റെ രൂ
പീകരണത്തിനുവരെ ആധാരമായി ഭവിച്ച
യവനന്മാരുടെ യുക്തിവിചാരത്തിന്റെ പ്ര
ധാന ബലോത്തമങ്ങളെ സുസ്ഫുടമായി വർ
ണ്ണിക്കുന്ന 'യാവനദാർശനികർ' എന്ന ഉപ
ന്യാസം കുറിച്ചുയരുടെ സജീവമായ പാ
രമ്പിച്ചു്ത്ത വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ലോകപ്രസിദ്ധമായ 'വെൻഡൽവിൽ
ക്കി'യുടെ 'ഏകലോകം' എന്ന ഗ്രന്ഥമാ
ണ് അടുത്തതായി കുറിച്ചുയരുടെ വിമർശന
ത്തിനു വിധേയമായി ഭവിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രീ
യവും ആശയപരവുമായ മനുഷ്യന്റെ വികാ
സത്തിൽനിന്നും ഭൗതികപുരോഗതിയിൽനി
ന്നും നാമ്പെടുത്ത ഏകലോകാഭർശം അദ്ദേ
ഹത്തെ ആകർഷിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ പരിതഃ

സ്ഥിതിയിൽ ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തി
നുമാത്രമായി. ശാശ്വതപുരോഗതി സാധ്യ
മല്ല. അത്രമാത്രം ഓക്ടങ്ങൾ അടുത്തുപോ
യി. മനുഷ്യമുദായത്തിനു് ഭരണകൃത്യവും,
തുല്യമായ ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും കർത്തവ്യ
ങ്ങളും കൂടിയേതീതു. പക്ഷെ, അതിലേക്കു
ള്ള മാർഗ്ഗമേതാണ്? അതു് വിൽക്കി നിർദ്ദേ
ശിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വിൽക്കി പറയുന്നത് ഏക
യിലെ ഓക്ടാകമാനം അമരിക്കുയുടെ
മാതൃകയെയും ശക്തിയെയും ആദരിക്കുന്നു
ണ്ടെന്നാണ്. അതായതു്, അമരിക്ക, അദ്ദേ
ഹം കാണുന്ന ഏകലോകത്തിന്റെ പ്രവാച
കനാണത്രെ. അതിലൊന്നുമാത്രം സത്യമുണ്ടു്?
ഒരു ചോദ്യം കുറിച്ചുയരുടെ നിന്നു് പുറപ്പെ
ടുന്നു. വിൽക്കി ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കാത്തതെ
ന്തു്? ഏകയിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഓക്ട
ങ്ങളിലൊന്നല്ല ഇന്ത്യ? ഇതിന്റെ ഉത്തര
മായ ചൗനംതന്നെ ആ ഏകലോകവാദ
ത്തിന്റെ ചൊള്ളത്തരം തുറന്നു കാട്ടുന്നു.
അതിരിക്കട്ടെ. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്തു് ഏ
കയുടെ ദുരിഭാഗം അമരിക്കയുടെ വശത്തു്
നിന്നു. അമരിക്ക ജയിച്ചു. ഇന്നു് ഏകലോ
കാഭർശം എവിടെ? ഭോജനയേയും കൂട്ടായ്മയും
വധിച്ചതുകൊണ്ടാണോ? ഏകലോകത്തിനു
പകരം മറ്റൊരു ലോകമൊഴുപ്പത്തിന്റെ
നാണ്ടിയാണിന്നു കാണുന്നത്. അമരിക്കയ്ക്കു
സോഷ്യലിസത്തിന്റേയും, സോഷ്യലിസത്തി
ന്റെ തൊട്ടിലായ റഷ്യയുടേയും നേരെ പ്ര
യോഗിക്കുന്ന നയമോ? ഫാസിസത്തിൽനി
ന്നു ജർമ്മനിയെയും ലോകത്തെ ഒന്നാകെയും
കെട്ടിച്ച റഷ്യൻജനതയുടെ ശക്തി ഈ യുഗ
ത്തിലെ ഒരു മഹാത്മ്യമാണ്. അതിനെ
സൃഷ്ടിച്ച അവരുടെ ശാസ്ത്രീയവും സംസ്കാരി
കവുമായ പുരോഗതി, ആ പഞ്ചവത്സരപ
ദ്ധതികൾ, അസാധാരണയും അമുഖ്യവുമായ
മാതൃകയാണ്. ആധുനിക റഷ്യൻജനതയു
ടെ സംസ്കാരം, കഴിവുകൾ, സമുദായസംവി

ധാനം ഇവയെപ്പറ്റിയുള്ള മാനുഷമായ, തുടിക്കുന്ന, സാക്ഷിപത്രം വെൻഡൽ വിൽക്കിയുടെ ഏകലോകംതന്നെ നൽകുന്നു. ലോകത്തിലെ ഞ്ഞും വ്യാവസായികവും സമ്പത്തികവുമായ തകർച്ചകൾ നടമാട്ടുമ്പോൾ റഷ്യയിൽ അനുസ്മൃതമായ പുരാഗതിയായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഹെസ്യമെന്റു? ക്യാപ്പിററഖിസ്റ്റ് വ്യവസായവും സമുദായവും ചരിത്രപ്രക്രിതികളുടെ 'മണ്ണുകാല'ത്തിലേത്തിയിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്ക് ഇനീജീവിക്കുവാൻ അതയില്ല. സോഷ്യലിസ്റ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള, റഷ്യൻ മാതൃകയിലുള്ള, വ്യവസായമേ ഇനി വരൂ. അമേരിക്കയുടെ വ്യവസായത്തിന്റെ കഥയെന്തു? അതിന് ജീവിക്കണമെങ്കിൽ സാമ്പത്തികാടിമകളായി കരേ ഓഷ്ടങ്ങൾ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാർഷൽപദ്ധതി ഏകലോകത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗമല്ല, മുട്ടപടമണിഞ്ഞ സമുദായമാണ്. കററിച്ചുഴയും ഷായും ആതമവഞ്ചനകൂടാതെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതുപോലെ റഷ്യൻ സമുദായവും ലോകത്തിലെ അടിമതയോജ്യതന്ത്രജ്ഞനായ സ്റ്റാലിനാണ് നവലോകത്തിന്റെ മാതൃക. അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റിസിസ്ഥാനത്തിൽ നിമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നവീനസമുദായസംവിധാനത്തെയും, നവീന സമ്പ്രദായികവ്യവസ്ഥിതിയെയും ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു ഏകലോകാദർശം. തകരണവയെ തകർക്കുന്ന വിപ്ലവകാരികളാണ് നവീനലോകത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാക്കൾ. സാമുദായിക തകരാ

റകളെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട്-അവയെ വച്ചുപുലർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ നവലോകം തീർത്തു കളയാമെന്നാണ് ഗ്രന്ഥിയുടേയും വിൽക്കിയുടേയും വ്യാഖ്യാനം. അതുകൊണ്ടാണ് മുതലാളികളുടെ ചരട്ടപിടിത്തത്തിൻ കീഴിൽ ഭരണം നടത്തുന്ന അമേരിക്കയിലേയും ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും ഓജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർ ഗ്രന്ഥിയെ വാഴ്ത്തുന്നത്. പക്ഷെ, അവരുടെ സ്വപ്നം വിഫലമാണ്. "ഗ്രന്ഥിയുടെ സ്വപ്നം ഫലിക്കാൻപോകുന്നില്ലെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ടല്ലോ പ്രാപ്തകാലസംഭവങ്ങൾ. സ്വപ്നം ഫലിക്കും. ആരുടെ? പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരന്റെയും തൊഴിലാളിയുടേയും. അവരുടെ വർഗ്ഗം കോടികോടിയായി അണിനിരന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെ ആരിലൊരുമോഗത്തു് അവരുടെ സ്വപ്നം ഫലിച്ചു. അതുപോലെ ഇതരഗണങ്ങളിലും ഫലിക്കും. കാലത്തിന്റെ ശക്തിയാണതു്. അതിനോടൊന്നിടൊൻ ആക്ഷം സംഭവമല്ല." (രാമോജ്യം)

ആധുനികലോകപലനങ്ങളുടെ നിശിതവും യുക്തധിഷ്ഠിതവും സ്വതന്ത്രവുമായ വിമർശനങ്ങളടങ്ങിയ ഈ ഗ്രന്ഥം ചിന്താദരിദ്രമായ മലയാളസാഹിത്യത്തിന് ഏതു വലിയ ഒരു നേട്ടമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിനേക്കാൾ പ്രയോജനം മറ്റൊന്നിന് 'വിമർശനശാലി' പ്രദാനംചെയ്യുന്ന -മനഃശ്യാപുരാഗമിഷ്.

* തളിരുകൾ

പി. കെ. നാരായണപിള്ള

തളിരുകൾ—ശ്രീ. കുടമാളർ കെ. സി. കേശവൻനായരുടെ കവനവല്ലിയിലെ ചില തളിരുകളുടെ സ്വമഹാരമാണ് ഈ കൃതി. ഭാവാനുഭവങ്ങളായ ചുരുക്കുകൾക്കു തുല്യം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ തളിരുകൾക്ക് എല്ലാത്തിനും രസകരം. ആഴംകുറഞ്ഞ രസം. പ്രേമം, പ്രകൃതി, പശുക്കൾ, മൃഗങ്ങൾ, സാമൂഹിക ജീവിതം എന്നിങ്ങനെ പല വിഷയങ്ങളും മി. നായരുടെ ഭാവനാകിരണങ്ങൾ തട്ടി ഈ കൃതിയിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നു.

'മറക്കില്ല' എന്ന കവിത പ്രേമഭാവത്തോടെ കടകകാഞ്ചയമേന്മയുപഹാരത്തിന്റെ പ്രമേയസ്വഭാവമാണ്. ആ 'ഭാമന'മാണ്യോട്ടിൽ 'പൊന്നോളംപുഷ്പം' പുലരിക്കു തുല്യമായി നിന്നതും, അതിന്റെ 'നിർമ്മല'ഗർഭാകിനനോട്ടവും, 'മിന്നിമറയലും' എങ്ങനെ മറക്കും? ഈ ഭാവനാപാദികളെ സ്വമഹാരമാണുപയോഗിച്ച് പലതരം വന്നു.

ശക്തി ഈ പ്രേമഭാവത്തിനാണ്. പക്ഷെ അത് മാത്രമല്ല. ഉന്നതജാതിയനായ ഒരു യുവാവ് അധസ്ഥിതനായവരിൽ പെട്ടവന്റെ കാമിനിയോട്, സമുദയത്തിന് വകവെക്കുന്ന ചെറിയ വിവാഹ പ്രതിജ്ഞയിൽ പ്രേമത്തിന്റെ പ്രേരണാശക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം പ്രതിഫലിച്ചുകാണാം. അങ്ങനെ പ്രേമവിമിശിത കവിഹൃദയം പുരോഗമിക്കുകയാണ്.

പ്രകൃതിയിലെ ചിത്രസൗന്ദര്യത്തിന്റെ മിശ്രീകരണമാണ്, 'തളിരുകൾ', 'തിരുവാതിര', 'കാത്തിരിക്കയം' എന്നിവയിലെ പ്രധാനാംശം. മരകദശാലയിലും പതകളിലും ശോണാധത്തിലും, തളിരുകൾ; തളിരുകൾ; 'ഉലകിനേതിനാ' ഉത്കർഷങ്ങൾ. ഇങ്ങനെ പേശലമായ ഒരു ഭാവനാധിപത്യം പൊതിഞ്ഞതാണ് 'തളിരുകൾ' എന്ന ചുരുക്കുകൃതി. 'തിരുവാതിര'യിൽ ചന്ദ്രികാസുന്ദരമായ മോഹനപ്രകൃതിയും മാനിനിമാരുടെ ഗാനസുരവുമായ ലാസ്യവുമാണ് പ്രതിപാദ്യം. പ്രകൃതിരംഗത്തിലെ പ്രദർശനത്തിന്റെ ധർമ്മസാഹചര്യം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന കവി 'കാത്തിരിക്കയം' എന്ന കൃതിയിൽ ആരംഭത്തെ മനോഹരമായി ഒരു ഭാവനാലയം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ 'തളിരുകൾ'യിലെപ്പോലെയോ 'തിരുവാതിര'യിലെപ്പോലെയോ പലം ലോലമായ ഒരു മോഹനതയല്ല ഈ കൃതിയിൽ കളിയാടുന്നത്. ഇതിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ഹൃദയം കുറച്ചുകൂടി ചിന്താഭരിതമാണ്. പ്രകൃതിരംഗത്തിൽ ഈശ്വരന്റെ നാടകം അഭിനയിക്കുന്നതായി അത് ഭാവനാലയം; 'തിരുവയ നശിപ്പിച്ച നന്മയെ' അലോചിപ്പാൻ അത് ചിന്താസോഴ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

'കൈതപ്പോം' എന്ന കൃതിയിൽ ഈ വാസന കുറച്ചുകൂടി വികസനമായിരിക്കുന്നു.

ബാലശോപാലന്റെ മധുരമായ ഒരു സങ്കല്പം പ്രകൃതിയിലെ മോഹനദൃശ്യങ്ങളിൽ ആ സൗന്ദര്യസാമർത്ഥ്യത്തിന്റെ ദർശനം, 'എങ്ങോ നിറഞ്ഞു മറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു' എന്ന നിഗമനം:-ഇതാണ് ആ കവിതയുടെ സ്വഭാവം.

സാമുദായികജീവിതത്തിലെ അനിതീകളും ധനികന്മാരുടെ ധർമ്മലാപവും, അധഃസ്ഥിതരുടെ നൈരാശ്യഭരിതമായ യാതനകളും ജനിപ്പിക്കുന്ന പ്രതിഷേധാത്മകമായ വികാരാവേശത്തിന്റെ പ്രകടനമാണ് ഒരു ചില്ലി, ഭീനരോദനം, കരിയില, തകവും കലപ്പയും, ഒരു ജാതി, തുടങ്ങിയ ഭാവഗീതങ്ങൾ ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടും യാചകരുടെ ദാരുണാവസ്ഥയും ധനികന്മാർ അവദാഴ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഹൃദയകാരിസ്മയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ഒന്നിൽ, ക്ഷേത്രസമീപത്തിരുന്ന് ഒരു ചില്ലി യാചിക്കുന്ന ഭിക്ഷക്കാരിയെ ആരാധനത്തിനു വരുന്നവർ അവഗണിക്കുന്നു. മറ്റൊരിൽ ഭക്തിമയമായ ദശമം വായിച്ചു കേൾക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധൻ കണ്ണിലുറഞ്ഞ ഒരു യാചകന്റെ ദീനദാഹണത്തിൽ ഭ്രാന്തെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ യാണു സർവസാഹചര്യത്തിൽ അധീഷ്ഠിതമായ മതത്തിന്റെ ഏപ്പേർപേട്ട് അനുയായികൾ സഹജീവികളെ സഹായിക്കുന്നത്! പതിതന്മാരുടെ നൈരാശ്യമാണ് 'കരിയില'യിൽ കാണുന്നത്. അവർക്ക് ഉയരുവാൻ വഴിയില്ല. അന്യനു 'കളിണിയിലായകൾ ദാനം ചെയ്തതിന്റെ പുണ്യം മാത്രമാണ് അവർക്ക് ആശ്രയം. തങ്ങളുടെ ജഡം ഭാവിയിൽ വല്ല 'പുല്ലിനോ പൂവല്ലിക്കോ ശക്തി നൽകിയൊലായി' എന്നു മാത്രമാണ് അവരുടെ ഏകമോഹം. തകവും കലപ്പയുമായി പാടത്തേക്കു പോകുന്ന കൃഷിക്കാരുടെ സ്വരഗ്രവും ജഗത്ക്ഷേമകരവുമായ വൃ

ത്തിയെ കവി അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അത് അവിമർദ്ദം തുടരുവാൻ അയാളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഉദ്യാഗാത്മികളായലയുന്ന അദ്യസ്തവിദ്യരുടെ അലസതയെ മി. നായർ ഇതിൽ അപഖിവിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഒരു ജാതി' എന്ന കവിത ശ്രീ നാരായണഗുരു നരകിയ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനിയാണ്.

പ്രഭാവോജ്ജ്വലമായ ഒരു ഭാവിപട്ടന്തു കെട്ടുവാനുള്ള കാഹളധ്വനിയാണ് 'പൂങ്കോഴി' മുഴക്കുന്നത്. അത് സ്പഷ്ടമെ ഉദ്ബുദ്ധമാക്കുന്നു. തമസ്സിന്റെ തല കറയുന്നു. അസ്യം അരുണോദയമറിയിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ത്യാഗോദാരമായ അതിന്റെ ധന്യജീവിതം ജയിക്കുന്നു. ആകശ്ശിയിൽ പ്രകാശമാനമായ ഒരു ലോകത്തിന്റെ ഉദയത്തിനു ചങ്ങി വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന ഒരു നിസ്വാർത്ഥ പ്രവർത്തകന്റെ പ്രതീതി ഇതിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 'പൂങ്കോഴി'യുടെ 'വിമകാഹള'ത്തോടു സദൃശമായ ഒരൊഹാസനമാണ് 'പഞ്ഞിയുടെ പാട്ട്.' ഈ ആഹ്വാനത്തിന്റെ മന്ദ്രധ്വനിയിൽ 'പിറന്ന മണ്ണിൽ പട്ടിണിപോക്കാൻ കരഞ്ഞുയരട്ടെ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉദ്ബോധനങ്ങൾ തങ്ങി നിൽക്കുന്നു. രാജ്യസ്ഥാനത്തോടും സഹകരണബുദ്ധിയോടുംകൂടി കഷി, വ്യവസായം, മുതലായവയിൽ സേവനാഹം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഭാരതാത്മന ഐശ്വര്യത്തിലുറപ്പിക്കുവാൻ, ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഇതുപോലുള്ള കവിതകൾ ഈ പ്രതിസന്ധിയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു സ്പൃഹണീയങ്ങളാണ്.

പ്രസന്നമായ ഒരു ഭാഷാശൈലിയും വിശദമായ ഒരു പ്രതിപാദനരീതിയുമാണ് ഈ ലഘുകൃതികളിൽ സാധാരണയായി കാണുന്നത്. "മറക്കില്ല" എന്ന കവിത ഇതിൽ നിർദ്ദേശമാണ്. കവിതയുടെ പേരിൽ കാട്ടുകേൾക്കുക മി. നായരുടെ പരിവല്പം. എ

ന്നാൽ പുകോഴ്. “കർഷക”ക്ഷേത്രത്തിന്റെ താഴികക്കുടമാണെന്നു പറയുമ്പോൾ, തളിര കളുടെ പിരിളിയിൽ തരളതവരുമ്പോഴും മറ്റു കവിയുടെ കാനനഗാഹനത്തിനുള്ള വാസ ന തലപോക്കുന്നുണ്ട്. അന്നതിവിചസ്യര മായ ഈ വാസനയെ മി. നായർ അധിക താലോലിക്കാതില്ലെന്ന് നമുക്കു പ്രതീ ക്ഷിക്കാം.

കവിതാവാസനയുടെ കോരകസ്ഫുര ണംകൊണ്ട് അനുഗ്രഹിതനായ കവി തന്റെ കാവ്യസൃഷ്ടിയുടെ കലാസൗഷ്ഠവ ണ്ണിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കേണ്ടതാ ണെന്നു ചില ലഘുകൃതികൾ വായിച്ചു പ്പോൾ തോന്നാതിരുന്നില്ല. “ചെറുനാര മ്മാ” എന്ന കൃതിനോക്കുക. പുത്രന്റെ ഭാ മനമുഖാദർശിച്ചും അംഗകങ്ങൾ തലോടി യും ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്ന മാതാവു അവ ന്റെകയ്യിലിരുന്ന ചെറുനാരമ്മാ കാണു ന്മ്പോൾ ശോകപരിഗൃഹ്യയായിത്തീരുന്നു. പിന്നീടു കവി കഥപറയുകയാണ്—പേ പ്പട്ടികഴിച്ചു പേത്താവു നാരമ്മാവെള്ളംകുടി ച്ചു വിഷപ്രസംഗിമിത്തം മരിച്ചുപോയ കഥ. ഇതു കവി തന്നെത്താൻ പറയാതെ ആ മാതാവിന്റെ ഹൃദയസമസ്തിൽ അലത ല്ലിയ സ്മരണകളെ അവരുടെ അനുഭവരൂ പത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കവിത യുടെ കലാമുഖ്യത്തിന് മറ്റു കൂടുമായി രുന്നു. ഇങ്ങനെ വേറെയും ചിലതു പറ യുവാക്കളാവും.

പൂർവകവികളുടെ കൃതികളെ അനുസ്മ രിപ്പിക്കുന്ന ചില രംഗങ്ങൾ ഈ ലഘു കൃ തികളിലുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ആചകർഷക മായല്ലെങ്കിലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടിയിരി ക്കുന്നു. “ഭ്രമചിത്രീ” എന്ന കവിതയിലെ പല വരികളിലും ഉജ്ജ്വലിന്റെ വിചാരധാര യുടെ അതിപ്രസരമില്ലെ എന്ന് ശങ്കിക്കാ വുന്നതാണ്. ഭ്രമഭാഹരണം.

ഒന്നിച്ചുനാൾതൊട്ടു ജഗത്തിലേങ്ങും സ്നേഹംലഭിക്കാത്തൊരിവർക്കുപാതതാൽ ചപ്രതലക്കെട്ടയഗർഹമല്ല;—
(വിചാരധാര)

പിറന്നിട്ടിന്നേവരെ—
സ്നേഹത്തിൻ ചേരംപോലും
പിളൊതങ്ങിങ്ങായി
ചിന്നിയതലനാതം
(ഭ്രമചിത്രീ)

കവിയുടെ സൗന്ദര്യബോധത്തിനും കേന്ദ്രി ഭാവത്തിനും സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്ന ‘ഭൈരവതാഴം’ എന്ന കവിത

‘ശ്യാമാസ്വംഗം ചകിതഹരിണി-
പ്രക്ഷുബ്ധ ഭൃഷ്ടിപാതഃ’

എന്നാരംഭിക്കുന്ന മേഘസന്ദേശ പദ്യത്തി ന്റെ കരുവിൽ വാണെടുത്തതാണ്; ഭംഗി യായിട്ടുണ്ടുതാനും.

കലാവാസനയും ആദർശഭിക്ഷയുമുള്ള മി. കേശവൻനായരുടെ കവിതാകാമിനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമർത്ഥജനീയമായ ദ്രവ മൈപ്പണ്യത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനും പ്രേരണയ്ക്കും വശംവദയായി സ്പ്രഷണിയ പഥങ്ങളിൽ പുരോഗമിക്കുമെന്ന് ഈ കൃതി വാചിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രതീക്ഷ സഫലമാകുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ചൈഖരി വിദ്യ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

ശ്രീ. എ. പി. മന്ദമന്ദനായർ അവർ കൾ എം. എ. ഏഴുതിയിട്ടുള്ള നിപുണമായ അവതാരിക ഈ കൃതിക്കും ഇതിന്റെ കർ ത്താവിനും ഉത്കർഷഭമാണെന്നുള്ള വസ്തുത കൂടി ലേഖാപ്പടുത്തി കൊണ്ട് ഈ പുസ്തകം ടിപ്രായം പരിസമാപിപ്പിക്കുന്നു.

* ഇതുകൂടെ

(ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ, അടുത്തതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ പോകുന്ന ഇതുകൂടെ എന്ന കൃതിയുടെ അവതാരികയാണ്, അത് ചേർക്കുന്നത്.)

'നമ്മുടെ സിംബോളിക് കവി' എന്നൊരു വിശേഷണം ചേർത്താണ് അടുത്തകാലത്തു ശ്രീ. ശങ്കരക്കുറുപ്പിനെപ്പറ്റി നിരൂപകന്മാർ പറയാറുപതിവു്. 'സൂര്യകാന്തി' മുതൽ-അല്ലെങ്കിലെന്തിന്?—സാഹിത്യ കൗതുകത്തിലെ ചില കവിതകൾതൊട്ടുതന്നെ, ഉദാഹരിച്ച് ഈ അഭിധാനത്തെ സമർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം. തന്റെ പ്രതിരൂപാത്മകമായ പ്രവണതയെക്കുറിച്ച് പല അനുഭവങ്ങളും നിറഞ്ഞിക്കാണിച്ച് കവിയെന്ന ഈയിടെ ഒരു പ്രബന്ധം ഏഴുമുകയുണ്ടായി. പ്രതിരൂപമെന്നാലെന്ന്, പ്രതിരൂപങ്ങൾ കവിഘടയത്തെ വശീകരിക്കുന്നുവെന്നെ, ആ ആകർഷണം കാവ്യപദ്ധതിയെ ബാധിക്കുന്നതെപ്രകാരം എന്നൊക്കെ അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആ സൂചിതമായ വിശദീകരണം മനസ്സിലാക്കാൻ മനഃപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചിട്ടുകൂടി, അടുത്തകാലത്തു് കുറുപ്പിന്റെ കലാസരണിയിൽ വന്നുകൂടിയ ഒരു പരിവർത്തത്തെപ്പറ്റി എനിക്കുതോന്നുന്ന രേഖിപ്രായത്തിനുമാറ്റം വന്നിട്ടില്ല. അതങ്ങുപറഞ്ഞിട്ടാകാം ഗുണാവതരണം നിർവചിക്കുന്ന പദങ്ങൾ.

'സൂര്യകാന്തി'യിലെ കവിതകൾ വായിച്ചുപോകുമ്പോൾ—വിശേഷിച്ചും 'സൂര്യകാന്തി'യും 'പങ്കജഗിരി'വും 'അന്യേഷണ'വും മറ്റും—പ്രമേയവും പ്രതിരൂപവും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തവും ലയവും നമ്മെ അവികലമായ ആനന്ദത്തിൽ ആരാടിക്കുന്നു. അയത്നചളിതങ്ങളെന്നൊന്നും അവനാസമുദ്രത്തിൽ ഭ്രമിക്കിവന്നുപോകുന്ന പ്രതിരൂപങ്ങൾ അവരുടെ ശബ്ദമെ മുറുകെപ്പണയന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം അവിടെ കാണുക. സ്വപ്നസുന്ദരമായ ആകാശദേശത്തു്, ആനന്ദേയും ക്ഷണവും ശ്രമവും കൂടാതെ പ്രഭവശിച്ച് സ്വപ്നദമായി വിഹരിക്കുന്ന മേഘമാലയെപ്പോലെ റീസർഗ്ഗാനുരൂപമായ പ്രതിരൂപങ്ങൾ ഘടയത്തിന്റെ അഭിത്തിട്ടിൽ നിന്നും ഉദിച്ചുവരുകയാണ്. പ്രതിരൂപങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ കവിതപണ്ഡിതയെന്നില്ല. ബുദ്ധിയെ പരക്കുംപായാൻ വിട്ടിട്ടു്, അതു ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന പ്രതിരൂപങ്ങളെ കരുക്കളായി പ്രയോഗിക്കാൻ വട്ടം കൂട്ടുന്നില്ല. തനിക്കു 'സിംബോളിസം' കൂടിയേകഴിയൂ എന്ന ശാഠ്യവും അതേ മൂടൻമുള ധിക്കണാപരാക്രമങ്ങളും കവി കാണിക്കുന്നില്ലെന്നു മുതക്കം. 'സൂര്യകാന്തി' കഴിഞ്ഞു് 'വൃദ്ധാപൂർവ്വ'ത്തിലും 'നിമിഷ'ത്തിലും 'മത്തുകുളി'ലും മറ്റും വരുമ്പോൾ കഥ ഇങ്ങനെയല്ല. താരതമ്യേന നോക്കുമ്പോൾ കൂടുതലും സാമ്യമായികുന്നു.

* ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പു്. പി. കെ. മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.

ഓഷ്ഠിയവുമായ ആലയങ്ങളും ആദർശങ്ങളാണല്ലോ ഈപ്പാണെ കൃതികളുടെ വിഷയധിഷ്ഠാനങ്ങൾ. അവയുടെ ആവിഷ്കരണത്തിന് പ്രതിരൂപാത്മകമായ പ്രതിപാദനമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. പക്ഷേ, പ്രതിരൂപങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്വാഭാവികത കൂടാണു് കറയുന്ന. ഹൃദയത്തിൽനിന്നും പോട്ടിപ്പറപ്പെടുന്ന ഊഷ്മളങ്ങളായ വികാരങ്ങൾ ആറിത്തണുക്കുന്നതുവരെ വേണമെങ്കിലും പ്രതിരൂപാത്മകതയോടെ സഞ്ചരിക്കാൻ കവി മടിക്കാത്ത മട്ടായിത്തീരുന്നു. ബലപ്പെട്ട വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന പ്രതിരൂപങ്ങളെ യഥാസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്താൻ പാടുപെടുന്നതും അവിടെ വിടെ കാണാം. 'സിംബോളിസ'ത്തിന്റെ ശക്തിയും ഗൗരവവും നശിച്ചു മൂന്നാംതരം സാവധവരൂപകത്തിന്റെയും രൂപകാന്തിശയോക്തിയുടേയും ശ്ലേഷത്തിന്റെയും നിലയിലേയ്ക്കു താങ്ങുപോകുന്ന പ്രയോഗങ്ങളാണ് അവയിൽ പലതും. ഇതിനകം പലതാലും മകുടകണ്ഠാശ്ഠിയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞ 'ഭാരതീ'യും 'അലങ്കാരാരി'യും എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മേൽക്കാണിച്ച ഭോക്തൃത്തിന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. ചില മനോഹരവികാര ഉപമാലയങ്ങൾക്കും പണിഞ്ഞെടുക്കാൻ മിനക്കെടുന്നതുപോലെ പ്രതിരൂപം ഉടനീളംതെരുവൊൻ കറുപ്പും ചിലപ്പോൾ ക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്. സ്വാഭാവികമെന്നു പറയേണ്ടു്, ഈ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി ഭാവങ്ങൾ അവ്യക്തവും അനാകർഷകവും പരിക്ഷീണവുമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും.

വിനിമയമായ പരിവർത്തനം—അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ ആദ്യമേ സൂചിപ്പിച്ചതു്—അത്യന്തം ശുദ്ധവഹമായ ഒന്നാണ്.

അതിന്റെ മാനോഹരമായ പ്രകാശികയാണ് ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഗുണം. കറുപ്പിന്റെ കാവ്യകലയെ നിഷ്കർഷിച്ചു പഠിക്കുന്ന നിരൂപകൻ ഒരു നൂതന വ്യതിയാനത്തിന്റെ സുന്ദരമുദ്രയായി ഈ ഗുണത്തെ സ്വീകരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. സ്വതസ്സിദ്ധമായ കഴിവുകളിലേക്ക് കറുപ്പിന് തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ കഴിവിന്റെ പരമാവധി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യകലക്കും നട്ടു കൂട്ടി എങ്ങനെയോ ആവർത്തിച്ചു തിരിയ്ക്കിയതായെ വീഴുന്നു. ആ ഭാവഗൗരവം, ആ മിതഭാഷണം, 'കലപല' ശബ്ദിക്കാതെയും ആത്മഹസിപ്പിക്കാതെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടൊപ്പം വൃണുജിപ്പിക്കുന്ന ആ സമ്പന്നതയും അവയൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന് തിരിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. നാം എന്നും അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തിയിട്ടുള്ളതു് ഈ പ്രത്യേകതകളെ ചൊല്ലിയാണ്. ആധുനിക ലയോമകവിതയുടെ ആശാദീപമായി അദ്ദേഹത്തെ പല വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു നാം അംഗീകരിച്ചതു് ഈ അസുഖബോധികൾ അദ്ദേഹത്തെ അനഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

ഇനി നാം 'ഇതളുകളിലേക്കു കടക്കുക. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷത്തിനകം ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളുടെ പരക്കോടികൾ കണ്ടു മേരയിയജീവിതത്തിന്റെ കലാമയമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് 'ഇതളുകളിൽ' പലതും. വെളിച്ചവും ഇരുട്ടും സൗന്ദര്യവും വൈരുദ്ധ്യവും വിജയവും അപജയവും നിറഞ്ഞ ആ രണ്ടു വർഷം! ഇതന്താ വർഷത്തിനുശേഷം ഉയർന്നുവന്നതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരക്തം കൊണ്ടു പുഴകളും തടാകങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന മതഭ്രാന്തിന്റെ വേതാളുകളി, ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച മാതൃമവം എന്നെക്കും താഴ്ത്തിവ

യുമാര് ഓക്ട്രിപിതാവിനോടു നാം കം
ണിച്ച കൃതമന്ത, ഇങ്ങനെ സാധാരണ
ക്കാരിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പോലും മായാത്ത
മുദ്രകൾ ഏൽപ്പിച്ച ഒരു കാലഘട്ടമാണ്
കവിഭാവന കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ഏ
തെന്നു സർഗ്ഗകർത്താവിന്റെയും കഴിവു
കളെ വെല്ലുവിളിക്കാൻ പോരുന്ന മഹാ
ത്വവും പ്രാധാന്യവും ഈ പ്രതിപാദ്യ
ത്തിനുണ്ടെന്ന് സ്പഷ്ടം. ഏതു പര
ത്താലും, എങ്ങനെ പരത്താലും
പറയുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും വേണ്ട
പോളമായി എന്ന് തൃപ്തിപ്പെടാൻ ഇടയില്ലാ
ത്ത ഒരു വിഷയമാണിത്. ഒരു മഹനീയജ
നതയുടെ പുഞ്ചിരിയും കണ്ണനീരും ഒരേ സ
മയം കവി കാണുകയാണ്. ചോര കളകെ
ട്ടിനിൽക്കുന്ന പുഴിമണ്ണിൽ ത്രിവർണ്ണപതാ
ക വലിച്ചുയർത്തുന്നതും ഉത്തരക്കുഴലത്തിൽ
ധ്വജസ്തംഭം തകർന്നതായെ വീഴുന്നതും കണ്ണ
ടച്ചുതുറക്കുന്ന നേരത്തിനകം സംഭവിക്കുക
യാണ്. കവിയാണെങ്കിൽ നിർമ്മമത്വം ഭാ
വിച്ചു ഭരണമെങ്കിൽ കഴിയുന്നവനല്ലാ
താൻ. കോടിക്കണക്കിനുള്ള മാതൃസന്താന
ങ്ങളിൽ ഒരവൻ, കഴിഞ്ഞകാലത്തിന്റെ
യും വർത്തമാനകാലത്തിന്റെയും ഭാവിയു
ടെയും ഒരംശം, ദേശസന്ദേഹത്തിന്റെ
തൊട്ടിലിൽ വളന്ന്, ദേശീയഗാനങ്ങൾ പാ
ടി ദേശീയമാക്കും കാണാൻ നേന്മ നേ
റ്റിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയം. ഈ സാഹചര്യ
ങ്ങൾ നാം തികച്ചും ഗ്രഹിച്ചുവേണം 'ഇത
മുകളിലെ മിക്കകൃതികളെപ്പറ്റിയും വിധി
യെഴുതാൻ. ആനന്ദിക്കുകയും വിചിന്ത
കയും ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ചിന്തിക്കുകയും
ചിന്തിച്ച് ആനന്ദിക്കുകയും ചിന്തിച്ചുവിച
രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രേരുഗൃഹീത കവി
യാണ് കറുപ്പ്. വികാരത്തിന്റെ പേരു
വെളുപ്പായിട്ട് ഉണരക്കി അതിൽ കൂടി ബോ
ധം കെട്ടു. താഴോട്ട് നോക്കിപ്പോകുന്ന ഒരാളെ

അദ്വൈതം. മറ്റു ചില കവികളുടെ കൃതികളെ
പ്പോലെ സാർവത്രികപ്രചാരം അദ്വൈതത്തി
ന്റെ കവിതകൾക്ക് സിദ്ധിക്കാത്തതിനൊ
രു കാരണവും അതുതന്നെയാണെന്നു തോ
ന്നുന്നു. കറുപ്പ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി പാട്ടു
മ്പോൾ ഉമ്മത്തന്നാവുന്നില്ല. ഗാന്ധിജിയുടേ
നീതൃണത്തെപ്പറ്റി ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ മുർചി
ച്ചു നീഖത്തുവീഴുന്നില്ല. ഭാവനൈർദ്യോക്താ
ണിക്കാൻ വ്യാക്ഷേപകശബ്ദങ്ങൾ നൂറ്റ
ലാമായി പ്രയോഗിക്കുക എന്ന ഒഴക്കം ലി
തിയല്ല അദ്വൈതത്തിനുള്ളത്. 'ഇന്നു നാം
മനുഷ്യരായ്' 'വന്ദനം പറയുക' എന്നീ ച
രകളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യോദയത്തെ അധികരി
ച്ചും 'ഭാരതേന്ദ്ര', 'ഭാമ്മിക്കുന്നുവോ' എന്നീ
ശീർഷകങ്ങളിൽ മഹാത്മജിയുടെ തിടയാ
നത്തെ ആസ്പദമാക്കിയും എഴുതിയിട്ടുള്ള
കൃതികൾ നോക്കിത്തുടങ്ങി ഈ വസ്തുത
വെളിപ്പെടും. അതുപോലെതന്നെയാണ്
ഹിന്ദു മതപീഠങ്ങളിലെ പാകിസ്താൻ സ്പ
ഷ്ഠിയും കണ്ടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന കവിയുടെ
'ചരിത്രത്തിന്റെ കി.നാവുകൾ' (റഷീ'മം.
ഈ കൃതികളുടെ മൗലികമായ വിജയഹേ
സ്തംഭത്തെ വിചാരധാരയെ വികാരംകൊ
ണ്ടും വികാരവായ്പിനെ വിചാരംകൊണ്ടും
സുരചിരമായി നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള ശക്തി
വിശേഷമാണ്. ആ കഴിവിന് അകമ്പടി
സേവിക്കുന്ന സംരക്ഷണക്ഷമതയും ധ്വ
നാത്മകത്വവും കറുപ്പിന്റെ കവിതയുടെ
ജന്മസ്വഭാവങ്ങളുമാണ്. പക്ഷെ ഈ സം
ക്ഷേപണശീലം ചിലപ്പോൾ അവ്യക്തത
തപ്രതീതിയുടെ വക്കിൽ വരെ ചെന്നു മുട്ട
ുന്ന രംഗങ്ങൾ അദ്വൈതത്തിന്റെ കൃതികളി
ൽ സുലഭമാണെന്നു സമ്മതിച്ചേരിട്ടു. 'ഇത
മുകളിൽ' ഈ ദോഷശക്തിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെ
ട്ടു നിൽക്കുന്നു എന്നാണെന്നന്റെ അഭിപ്രായം.
ഇണങ്ങിപ്പോകാൻ ദോഷത്തിലും നമ്മുടെ ക്രമാനു
പാതകവിയുടെ പാരമ്പര്യം അറിഞ്ഞാ അറി

യായതോ കറുപ്പു പുലർത്തിപ്പോകുന്നു എന്ന കൂടി പറഞ്ഞു് അക്കാലം അങ്ങനെ നിറുത്തിവെക്കും.

ആശയങ്ങളേയും ആദർശങ്ങളേയും പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ബോധപൂർവ്വം സാഹിത്യത്തെ ഉപകരണമാക്കണമെന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ കണ്ണടച്ചു താലോലിക്കുന്ന പല സാഹിത്യകാരന്മാരും—നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മാത്രമല്ല, ലോകമൊട്ടു് എന്തെന്നെ പറയാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു—കണ്ടുവരുന്ന ഒരു ദുഷ്ടം അവർക്കു കൃതികൾ പലപ്പോഴും ചുമടുത്താക്കിക്കൂടെ രൂപാന്തരപ്പെടുപോകുന്നു എന്നതാണ്. ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും മനസ്സിൽ കമിഞ്ഞു കൂടുമ്പോൾ അവയെ എവിടെ എങ്കിലും സ്ഥാപിച്ചു് തെല്ലൊന്നാശ്വസിക്കാൻ വേണ്ടു്; അങ്ങനെയുടൻ് ചിന്താമണ്ഡലം വർദ്ധിച്ചു് കലയുടെ വിഭക്തിലാശ്വസനം നശിച്ചു് അസുന്ദരമായിത്തീരുന്ന കഴുപ്പു. വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ പ്രഥിമനായ പ്രചാരകന്മാർ പോലും പററിയിട്ടുണ്ടു് ഈ അപകടം വ്യത്യസ്തതകൾ കാണുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. സാമാന്യഗതി മൂണ്ടിക്കൊണ്ടിട്ടു് ഏകദേശം. അവനോടൊന്നിതമാകാത്ത ആശയങ്ങൾക്കു് ഒരുക്കവും തിളക്കവും കിട്ടുക സാധ്യമല്ല. അവനോടൊന്നി എന്ന ഒരു കള്ള നാണയമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരുതരം ചിന്തകന്മാരെപ്പറ്റി ഞാനെന്നും പറയുന്നില്ല. സംഘബലം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി അവനോടൊന്നിത്തന്നെ പോലും കവിവേഷം കെട്ടിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കു് അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാതെ തരമില്ലല്ലോ. അവനോടൊന്നിതന്നെ അനുപ്രാണിതമായ വികാരങ്ങളേയും വിചാരങ്ങളേയും ലയപ്പെടുത്തി നിർമ്മിക്കുന്ന സന്ദേശമാത്രമേ ഉത്തമസാഹിത്യത്തിൽനിന്നും

നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ. അല്ലാത്ത സന്ദേശങ്ങൾ നൽകാൻ ശാസ്ത്രസാഹിത്യം തയ്യാറെടുത്തുനിൽക്കുന്നുല്ലോ. ഇത്രയും പറയേണ്ടിവന്നതു് കറുപ്പിന്റെ സന്ദേശപ്രചാരണസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കാനാണ്. കലയെ കൊന്നു കയ്യാപറയാൻ കറുപ്പു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. സന്ദേശമായ ചട്ടക്കൂട്ടിനുള്ളിൽ ആവിളിതമായ സന്ദേശമാത്രമേ അതിൽ നൽകാറുള്ളൂ. കവിതയിലെ സംഗീതത്തിൽ പ്രസംഗത്തിന്റെ ചെങ്കലത്തിൽ അപരവർണ്ണങ്ങളാണുള്ളതല്ല. അവയുടെ നിലാവെളിച്ചത്തിൽ വിരിഞ്ഞുയരുന്ന ആശയങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിക്കുന്നതു്. ഒരേ ഒരു കവിതയിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം ഞാൻ ഇവിടെ പകർത്താം.

1. “കുടിഞ്ഞു ചെറുപ്പം വിന്നെയും—
പടിഞ്ഞാറെ
ക്കോണിലെച്ചിതറിന മുക്കിയിൻ—
വക്കിയിൻകൂടി
നിന്നുമാ പ്രകാശത്തിൻ രാജ്യത്തെ—
യീകുറുകെ
നിറമാമതിരിട്ടു നീളുവ തിരിക്കുന്നു.”
(ചരിത്രത്തിന്റെ കിറവാകൾ)—
2. “മരുവെത്തിൻ ജലജലാലയം
സംസ്കാരത്തിൻ
ചിതയവതോത്തൊളു വിളമ്പും—
കുളിനങ്ങ
മുഴിയിൽ, മുഴിയിൽ, തൻ ശോകത്തെ
വിഴുങ്ങിക്കൊ—
ണൊഴുകിശ്ശമനീലവെണിയായ്—
പന്തത്തിൽ.”
3. “ജലമലയെ രാജ്യലക്ഷിതൻ—
ഗുഹത്തിങ്കൽ
ജയിയമറംഗ സിദ്ധിരുകുവരെയ്ക്കറി

ചോരയാൽ, കണ്ണിരിനാൽ, പവിത്രം
ജപാരവ

ചോരശരണമായി, ചൊടുകാലം:-
ഞെരിഞ്ഞല്ലോ."

ഹിന്ദുമതത്തിൽ കലാപത്തെ വിഷയമാക്കി
രചിച്ചിട്ടുള്ള ആ കൃതിയിലെ പശ്ചാത്തലം
തന്നെ ഒരു രമണീയസങ്കല്പമാണ്. 'ഭാരം
തെന്റുവിലും പാഴുന്ന കല്പകളിലും ഭാരമി
ക്കുന്നുവോ? എന്ന കൃതിയിലും തുടക്കംതൊ
ട്ട് ഭക്താചാര്യരെ ഒരു കലാകാരന്റെ കണ്ണു
ക്കെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ശുദ്ധമായ
വിവരണങ്ങളോ ദീർഘമായ വർണ്ണനകളോ
കൊണ്ടു വിവരമാകുന്ന ഘട്ടങ്ങൾ കൂ
പ്പിന്റെ കവിതയിൽ കാണുകയില്ല. ആശ
യത്തിൽനിന്നും ആശയത്തിലേയ്ക്ക്, സങ്കല്പ
ത്തിൽനിന്നും സങ്കല്പത്തിലേയ്ക്ക്, ഭാവരേഖ
യിൽനിന്നും ഭാവരേഖയിലേയ്ക്ക് അനുകൂ
ലം കരിച്ചുപോയ ഒരു ഹൃദയമാണ് കൂ
പ്പിനുള്ളത്. നിശ്ചലതയ്ക്കെതിരാണ് അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ കാവ്യകല. ഈ കരിച്ചുപോട്ട
ത്തോടൊത്തു് അനുവാചകനും ഏല്പേഴും

എത്തിയെന്നു വരികയില്ല. എന്താൽ കഴി
യാത്തവൻ അത്ഥഗ്രഹണകുടേയും, എ
പ്പോഴും എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ കര
കഴിയുമ്പോൾ അവിശ്വാസിക്കൊണ്ടുള്ളകഴി
യും, - ഇതും സമാധാനമാണ്. വി
ശേഷിച്ചൊരു ശ്രമവും കഴിഞ്ഞു കൂടാതെ
ആ ശീലം വലനത്തെ പിൻതുടരാൻ ക
ഴിയുന്നവർക്കുമാത്രമേ കൂപ്പിന്റെ കാവ്യ
ലുള്ളൂ ആത്മാവർത്തമാനമായി അനുഭവപ്പെ
ടുകയുള്ളൂ. പ്രേമമോ ദേശീയതയോ സോഷ്യ
ലിസമോ ഇവയെല്ലാം അനുഭവിക്കാൻ എ
ന്തുതന്നെ വിഷയമാകാമെന്നും അലങ്കാരമോ
പ്രതിരൂപമോ ശുദ്ധമായ ആഖ്യാനമോ എ
ന്തുതന്നെ കരുതാമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
കവിത നിരന്തരം പാടുന്നുള്ളതല്ല; ചിന്ത
കൾ സ്പിക്കുന്നുള്ളതാണ്. ആ "മുൻപോ
ച്ചുവ"മാറ്റാൻ അദ്ദേഹവും സമാധാനം ശു
ദ്ധിച്ച പരമജിതമാകേണ്ടതില്ല. അത് അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ ആത്മാവാണ്. അതിൽ അ
ദ്ദേഹത്തിന് അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യാം.

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള
യൂണിവേഴ്സിറ്റി റിക്രൂട്ടേഷൻ.

★ ടി. എൻ. നെറുപുതിയ നാടകങ്ങൾ ★

തിരുവനന്തപുരത്തു് മൂന്നു പ്രാവശ്യവും തുടർന്ന് മദ്രാസ്, ബാംബൈ,
ആലപ്പുഴ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലും അഭിനയിച്ചു

‘അകവും പുറവും’ (വെള്ളക്കടലാസ്) വില ൧ രൂ. ൪ അ.

‘പ്രതിധ്വനി’ (രണ്ടാം പതിപ്പ്) വില ൧൨ അ.

‘പരിവർത്തനം’ വില ൧ രൂ. ൪ അ.

വി. കെ. മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സ്,
വഴുതയ്ക്കാട്, തിരുവനന്തപുരം.

* രണ്ടിടങ്ങൾ

കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ

കൂട്ടനാട്ടെ നെൽപ്പാടങ്ങൾക്കിടയിൽ ജനിച്ചവളാണ് തകഴി ഒരു ചെറുകഥാകൃത്തിനേക്കാൾ കൂടിയെന്നാണ്. എന്നും രാവിലെ ഉറക്കമുണരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രഭാത വന്ദനം പറയാൻ പച്ചപ്പട്ടുപിരിച്ച നെൽപ്പാടങ്ങൾ നിറന്നു കാണാൻ കഴിയും. പ്രകൃതിയുടെ അമൂല്യങ്ങളായ വിഭവസമ്പത്തുകൾ ഒരു കവിതാത്മകമായ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കും. പക്ഷേ ആ ശോഭയിലൂടെ ജീവിതവുമായി പോരാടുന്ന ഉത്സാഹഭരിതരും അന്തഃസമയംതന്നെ ദുഃഖനിമിഗ്നരായ ഒരു ജനസമൂഹമുണ്ട്. തകഴിയുടെ പല കഥകൾക്കും ഒരു പക്ഷേ പ്രചോദനം നൽകിയിരിക്കാനിടയുള്ള ആ പുഴമാടങ്ങളുടെ ജീവനുള്ള ഒരു ചിത്രമാണ് 'രണ്ടിടങ്ങൾ'.

ആണിനു വിലവച്ചു കല്യാണം നടക്കുന്ന ഈ ലോകത്തു "പ്രയത്നത്തിനുമപ്പുറം" എന്ന സിദ്ധാന്തമാലിച്ചു പെണ്ണിനു വില കൊടുത്തു പുരുഷന്മാർ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന രീതി ഒരു നാടകഭംഗിയോടുകൂടി വി

വരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ പുസ്തകം തുടങ്ങുന്നത്. മനുഷ്യൻ ഭൂമിയുമായി സാത്തവും പ്രാപിച്ചും കടിയൻ തമ്പുരാണുമായി സാത്തവും പ്രാപിച്ചും കഴിഞ്ഞിരുന്ന കാലഘട്ടമുതൽ വർത്തമാനത്തിന്റെ തീഷ്ണത വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആധുനികവട്ട വരെയുള്ള ചരിത്രം പല ചിത്രങ്ങളിലൂടെ നിറഞ്ഞിവയ്ക്കുകയാണ് തകഴി ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അമൂല്യമായ ഒരു കലാകാരന്റെ അംഗുലിമുദ്രകൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. കൂട്ടനാട്ടെ പുലയരുടെ പ്രാകൃതമായ 'കോട്ടാക'യിലാണ് ഗുണമുദ്രിതാവും ഏഴതിയിട്ടുള്ളത്. ഭാര്യയെ പ്രണയനേക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ഭർത്താവാണ് നായകൻ. പ്രയത്നത്തിൽ അവൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. അവനെ മുതലയേല്പിച്ചിട്ടുള്ള കണത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ നെൽവിളയണമെന്ന അവനു നിർവ്വണ്ഡമുണ്ട്. ഇരുപകുതിപ്പാലാതെ അവൻ അദ്ധ്വാനിച്ചു പണിയെടുത്തു. കൊയ്ത്തായി. പതിവുകാരിപുലയികൾ കുറുകെയുന്മാർ ചില നെന്മണികൾ താഴെ വിതച്ചോടുന്നതു പോലും അവൻ സന്ദിഗ്ധനല്ല. അതിനൊരു വഴക്കുകൂടി. സ്വന്തം സന്താനത്തോടുള്ള അധികാരംഭാവിയ്ക്കു അവൻ രണ്ടു കരിടൈക്കു വട്ടിയിലിട്ടു ഒന്നു തിളപ്പിച്ചു കടിക്കാൻ തിരിച്ചു. കത്തേട്ടിലിരുന്ന ജന്മി അതുകണ്ടു. കരിൾ അവിടെയിടാൻ പറഞ്ഞു. ഒരു മിന്നൽ ചിന്താമണ്ഡലത്തിലൂടെ വാങ്ങുപോയ പോലെ അവനു തോന്നി. പിന്നെ അവന്റെ ചിന്തമുഴുവൻ ചോദ്യരൂപത്തിലായിരുന്നു. ചുരുപാടുകൾ മുഴുവനും ഫണമുരത്തി നിൽക്കുന്ന ചോദ്യമിഹ്നങ്ങൾ! "നിങ്ങൾ വിതയ്ക്കുന്ന മാളാരണ്ണുണ എന്ന കവി പാടിയതിന്റെ അർത്ഥം അവൻ മനസ്സിലാക്കി. മില നീത്യസത്യങ്ങൾ അവൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. കൃലികിട്ടുന്നതു കരുണകൊ

അല്ലെന്ന്, കിട്ടാത്തതു ചോദിച്ചുവാങ്ങാമെന്ന്. പക്ഷെ, ഈ പുതിയ പ്രകാരം അവകാശങ്ങൾക്കു വിത്തുപാകുന്നമുണ്ടായിരുന്നു. ജനിക്കു അവന്റെ നേരെ വിരോധമായി. അവൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. അവന്റെ അമ്മൻ മരിച്ചപ്പോൾ അടക്കാൻ സ്വലമില്ലാതെ അവൻ കഴഞ്ഞു. പക്ഷെ പരാജയപ്പെട്ടില്ല. ഭീകരമായ നിശ്ശബ്ദതയിലൂടെ അവൻ പിതാവിന്റെ ശരീരവുമായി ഒരു തോണിയിൽ കയറി പുഴയുടെ മദ്ധ്യത്തിലെത്തി ഒരു വലിയ കല്ലു ആ ശവശരീരത്തിന്റെ കഴുത്തിൽകെട്ടി. കായലിന്റെ ഭാളങ്ങൾ നീട്ടിയ സൗഹൃദം നിറഞ്ഞ ഹസ്തങ്ങളിലേയ്ക്കു ജീവിതത്തിന്റെ ദീർഘകാലസ്മരണ അവൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അങ്ങനെ ആ പ്രശ്നത്തിനു അവൻ പരിഹാരം കണ്ടുവീടിച്ചു. കാബ്ഗ്രസും തിരഞ്ഞെടുപ്പുമെല്ലാം അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ സുഭാഷങ്ങൾ പോലെ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. കാമം അവനെ വർഗ്ഗഭേദമുള്ളവനാക്കി. ഭാര്യയുടെ ഹൃദയത്തുടിപ്പിനു വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഹൃദയഭേദത്തെ അടിമപ്പെടുത്തി വീടിച്ചുനിർത്തുവാൻ ശക്തി നശിച്ചു. സ്വപ്നംകണ്ട ചില പ്രതീക്ഷകളുടെ പിന്നാലെ എല്ലാം തൃപ്തി അവൻ പാഞ്ഞുപോയി. അങ്ങനെ സുഭവബഹുലമായ ആ ജീവിതത്തിൽ മുറികൾവഴി അവസാനം ഭാര്യയുടെ സമീപത്തുതന്നെയെത്തുന്നു. അതാണ് കഥ. പക്ഷെ അതല്ല ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ സൗമ്യം.

ഈ ഇരിപ്പുത്തത്തിന് ഇതിരമവും ചിലർ രൂപം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പലരുടെയും അവന ഈ നെല്ലാടങ്ങൾക്കു മീതെ പറന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഒരു അർക്കം ആ നെൽപ്പാടങ്ങളുടെ ചിത്ര അവയുമായി അഭേദ്യബന്ധമുള്ള ആ പുലയൊരുമൊത്തു ഉത്ര ചൈതന്യത്തോടെ പകർത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൂട്ട

നാട്ടിലെ പാടങ്ങളും ആത്മാക്കളും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ എല്ലാ പുറങ്ങളിലുമുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവർ കൂട്ടുകൂടി ചൊട്ടിച്ചിരിക്കാം? മനുഷ്യൻ മദ്യപിച്ച ലോകകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രാകൃതമായ ചർച്ചകൾ നടത്തും. പരിപ്പുകൂടാതെ അവരിൽ ചിലർ മാർക്സിസത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ ചൊല്ലും. പെണ്ണുങ്ങൾക്കിടയിൽ പിണങ്ങും. പഠിച്ച "കൊച്ചു നൂറാൻ" പുലക്കുളിയെ വഴക്കുളിക്കിടയിലൂടെ അനുധാവനം ചെയ്യും. പക്ഷെ, പട്ടണത്തിലെ കലി കൾക്കു അത്ഭുതമുദ്രാക്കുന്ന കൂട്ടനാട്ടെ പുലച്ചിയുടെ പാതിവ്രത്യം 'കൊച്ചുതന്നുറക്കു നാൾ' ഗേനാശരക്കു. ഇങ്ങനെ ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി ആ ചിത്രങ്ങൾ നിറക്കുന്നു. ഒരു കലാസ്സഷ്ടി എന്ന നിലയിൽ തകഴിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ വിജയമാണ് "മണ്ടിക്കുഴപ്പം".

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഈ രീതിയിൽ ഇതിലും നല്ല ഒരു കൃതി ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയാം.

പക്ഷെ എല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി ബന്ധപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങളാണോ എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമുണ്ട്. ചിത്രയുടെ ചാരിത്ര്യം അഭിനന്ദനീയമാണെന്നു പറയാമെങ്കിലും, കൂട്ടനാട്ടെ പുലച്ചിയുടെ പാതിവ്രത്യത്തെപ്പറ്റി ചുരുക്കം തക്കകഥകളുണ്ടെങ്കിലും പത്തു പത്തു വർഷക്കാലം മാന്യതയും ചിന്തയും ഒന്നിച്ച് ഒരു ഭവനത്തിൽ സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ കഴിയുക വിശ്വസനീയമായിത്തീരുകയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ചത്തൻ ചിന്തയുടെ ഒരു ആശയകനായിരിക്കെ ഒരു പക്ഷെ മനുഷ്യന്റെ ചിന്താസാഗരത്തിന്റെ അഗാധഗുഹങ്ങളിൽ കടന്നു പരിന്ദം കതിരും തിരിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള കഴിവു കേടായി ഗ്രന്ഥകാരനേ ഈ നിരൂപണം തോന്നിയേക്കാം.

* അസ്രോളജർ

എം. കൃഷ്ണൻനായർ

ബി. എ. (ആഷ്വസ്സ്)

അനുഗൃഹീതനായ ഒരു ചെറുകഥാകൃത്ത് എന്ന നിലയിൽ പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ശ്രീമാൻ കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടെ കലാശ്ലീലികത്തെ ഏതാനും കഥകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ് അസ്രോളജർ. ആകർഷണീയമായ പശ്ചാത്തലം, അദ്ധ്വാനസുന്ദരമായ

മാർക്സിന്റെ ശാസ്ത്രം തകഴിയുടെ പുസ്തകത്തിലൂടെ പുറത്തുവരുന്ന എന്ന പഠനാനന്ദം തികച്ചും സാധ്യമല്ല. വർഗ്ഗശ്വേധത്തോടുകൂടി സുസംഘടിതമായി ഉയരുന്ന കർഷകന്റെ ശബ്ദം അവസാനം ഒരു സങ്കരവർഗ്ഗ സംഘടനയുടെ സംയുക്ത നേതൃത്വത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വിട്ടുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ചെയ്യുന്നത്. ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഇടനിലക്കൽ ശേഷിമാളികളുടെ വർഗ്ഗസംഘടനയെ അനുകൂലിക്കുമെന്ന സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം മുതലാളിത്തസംഘടനയായ കൺഗ്രസ്സ് വഴിയല്ലെന്ന മാർക്സി

ഫലിതം, സ്വാഷ്ട്യവും ഹൃദയസ്വർശിയുമായ സ്വഭാവം പിഷ്കരണം, മൈതന്യപുർണ്ണങ്ങളായ സംഭാഷണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള കലാഗുണങ്ങൾക്കൊണ് ഇതിലെ മിക്കകഥകളും മനോഹരങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്. കാമികന്റെ ലളിതവും സരസവുമായ ഭാഷാശീലി വ്യക്തശീലിയേയും സുന്ദരിശീലമായ ഏകാഗ്രതയേയും പ്രകടമാക്കുന്നു. മനുഷ്യശീലിയുടെ സർവവിധത്തിലുള്ള അവങ്ങളേയും സ്വർശിക്കുന്ന പ്രസ്തുതകഥകൾ, മില പ്രത്യേകപരിതസ്ഥിതികളിൽ മനുഷ്യർ മിന്നിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും എങ്ങനെയൊണ് കലാസുഗമമായി ചിത്രീകരിച്ചു കാണിക്കുന്നു. മാനവസമുദായത്തോടു കാമികനുള്ള അനുഭാവവും അതിന്റെ ബലഹീനതകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുന്ന കാരണവും കഥകളുടെ കടുത്ത യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു അർപ്പമൊരു അയവുവരുത്തിയിട്ടുണ്. വൈവിധ്യവും വൈചിത്ര്യവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഈ കഥാഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്നേഹം, വ്യഭിചാരം സാമുദായികമായ അസമത്വങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യം എന്നിവയെയെല്ലാം

സത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ഈ ഒരു ചോരയ്ക്കുമഴിവാക്കിയാൽ രണ്ടിടങ്ങളിലെ മാർക്സിസത്തിന്റെയും ഒരു നേട്ടമാണ്.

പുരോഗമന സാഹിത്യകാരന്മാർ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും മാർക്സിസക്കു കററങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചാലും “രണ്ടിടങ്ങളിലെ” അതുലമായ ഒരു കലാസ്സൃഷ്ടിയാണെന്ന കാര്യം ആരും നിഷേധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതിനുള്ള പുഷ്പഹാരം ഞാൻ തകഴിയെ അണിയിക്കുന്നു.

(ദേശഭിമാനിയീർനിന്ന്)

* ഗ്രന്ഥകർത്താ കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള പ്രസാ, നാഷനൽ ബുക്സ് സ്റ്റാൾ കോട്ടയം.

പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭാരിത്ര്യസമ്പൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിന്റെ വൈവിധ്യത്തെയും ശോചനീയാവസ്ഥയെയും അനുചരപകസ് രസഭംഗം സാദൃശ്യം മട്ടിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രീ. കാരുരിന് അസാമാന്യമായ വൈചക്യമുണ്ട്. അന്യോളമറിയില്ലെങ്കിലും വെഡ്ജ് എന്ന കഥ ഇതിന് മകുടാഭാഷണം മാകുന്നു. കഥയുടെ പുറകിൽ കഥാകൃത്തുക്കളെ പ്രതിനി നമിക്കു തോന്നുന്നയില്ല. ആ കഥയിലെ നായകനും കാരുരിനെപ്പോലെ ഒരു വാല്യപ്രായമുള്ളവനാവാം. ഏറ്റവും മിതമായ ഒരു കുടുംബവെഡ്ജ് അറക്കുകൊടുക്കുന്നവർക്ക് സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് സഹകരണസംഘം രജിസ്റ്റാർ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആ പരസ്യം കണ്ടപ്പോൾ നമ്മുടെവാല്യൻ, നിഷ്പ്രയാസമായി അതു സാധിച്ചുകൂടാമെന്ന് ഉറച്ചു. കാരണം; അതു മിതമായി വെഡ്ജ് അറക്കേണ്ടതാണ് അയാൾ അല്ലാത്തതെന്ന നിർബന്ധിതനാണ്. പക്ഷേ താനും അറക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത് ഒരു കമ്മറ്റി വെഡ്ജ് അറായിരുന്നു. അയാളുടെ ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളംകൊണ്ട് അതേ നിവൃത്തിയുള്ള സമ്മാനത്തിനുവേണ്ടി വെഡ്ജ് അറക്കേണ്ടതായിരുന്നു അയാൾക്കു സർവ്വസംശയമായി. ഉപ്പിനെത്ര, മുളകിനെത്ര, എന്ന്. അത്രയെ വിളിച്ചു ഓരോന്നിനും ചോദ്യമായി. കറേയായപ്പോൾ അവർക്കു ദേഷ്യംവന്നു. അങ്ങനെ നിരസനായി നമ്മുടെ വാല്യൻ പാൻവാങ്ങേണ്ടിവന്നു. കാരുരിന്റെ ധർമ്മം ഈ കഥയിൽ നല്ലതുപോലെ കാണാം. 'ഭർത്താവ്' ഏറ്റവും ഗൗരവത്തോടെ ഒരു മാസത്തേക്ക് എത്രപത്രത്തിന്റെ ഉപ്പുവേണമെന്ന ചോദിക്കുമ്പോൾ അയാൾ വളരെ അനുസരണമുള്ളവനായിട്ടു

ടെ അതൊരു ബോറായിത്തീരുന്നു. ഈ സമാഹാരത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല കഥയല്ലെങ്കിൽ ഏറ്റവും നൂതനതാമുള്ള ഈ കഥയുടെ തലക്കെട്ടു പുസ്തകത്തിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ അല്പംകൂടി ഉചിതമായേനെ എന്നും ചുവിക്കു തോന്നുന്നു.

ഫലിത സമ്മിശ്രങ്ങളായ സംഭാഷണങ്ങളും ഹൃദയസ്ഫുർത്ത പശ്ചാത്താപവും ഈ കഥയുടെ സൗകര്യത്തിന് മാറുകൂട്ടുന്നുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിലെ അത്യുത്തമങ്ങളായവെകഥകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ 'കുടുംബവെഡ്ജ് അറിനും, അനിഷ്ടധൃതമായ സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും.

ഭാരിത്ര്യത്തിന്റെ അസാധനീയതകളെ അഭിവൃത്തിപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു കഥയാണ് 'ഭർത്താവ്' അത്യാളം കഴിവുകളേയും അവരും അധ്വാനിച്ച് ഉണ്ടാക്കുന്ന ധനത്തെയും അപഹരിക്കുന്നതിൽ ഭർത്താവിനായി വർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഭർത്താവിന്റെ അലസജീവിതത്തെ പ്രസ്തുത കഥ അയത്നാലിതമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

ഭാരിത്ര്യത്തെയും തൽഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന ജീവിതകുഴപ്പങ്ങളെയും പാരമ്പര്യം കലർന്ന ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു കഥയാണ് വൃദ്ധിമാരും. പക്ഷേ വൃദ്ധിമാരുടെ ഭർത്താവിടത്തെയും, നിഷേധാത്മകത്വമോ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ശ്രീ. കാരുർ ഒരുമ്പെട്ടിട്ടില്ല. സാമാന്യമായ ഈ മാധ്യമത്തെ മാപ്പസാദും തകഴിയും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അപലപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ശ്രീ. കാരുർ അത്തരത്തിലുള്ള വൃദ്ധിമാരുടെ സമീപിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു ഗ്രാമീണകന്യകയുടെ പരിശ്രമത്തിൽ കളങ്കംപേക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു നാഗരികനെ 'വഴിപോക്കൻ' എന്ന കഥയിൽ കാമികൻ

അവചോദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആക്ഷേപശരണങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യപ്രാപ്തി സിദ്ധിക്കുന്നില്ല. ന്യായം നിതമായി ധനമാർജ്ജിക്കണമെന്ന് കരുതുന്ന ഒരു ദുരാഗ്രഹിയുടെ അഭിപ്രായം വിഹ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനേയും ജീവിതകാലമുഴുവൻ പരിഹാസകവൃത്തിയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഒരു വയസ്സന്റെ ദുഃഖാത്മകമായ ചരിത്രത്തെയും “അയ്യോടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ” വൃദ്ധൻ എന്നീ കഥകളിലൂടെ യഥാക്രമം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂതശതസമൂഹമായ ജീവിതത്തിൽ ചിലർക്കുണ്ടാകുന്ന സഹതാപത്തെ ആധാരമാക്കി അതിൽ നിന്ന് നീപായമെടുക്കിയിൽ ധനം സമ്പാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയുടെ ചരിത്രം കഥയാണത് ‘ചപ്പനായർ’ അതുപോലെ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ യഥാസ്ഥിതിക വിശ്വാസങ്ങളെ ആയുധമാക്കി ഉപജീവനമാർഗ്ഗം കണ്ടു പിടിച്ച ഒരു ബുദ്ധിമാന്റെ ചരിത്രമാണ് ‘അസ്ത്രാളത്തിൽ, നാം സന്ദർശിക്കുന്നത്’.

മറ്റുള്ളവരെ കളിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ചുകൊണ്ട് വേഗം കളിപ്പിക്കപ്പെടാൻ തക്ക പാകത്തിൽ നിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ നിലയെപ്പറ്റിയാണ് അതു വായിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുക. ആ അസ്ത്രാളത്തിൽ ഒരു കൊച്ചു മിടുക്കൻ തന്നെയാണ്. പക്ഷേ അത്തരം മിടുക്കന്മാരിൽനിന്ന് കൈപ്പെട്ടു നിൽക്കാൻ തക്കവണ്ണം

നാം ബോധവൽക്കരിക്കി തീരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതാണ് കാരുർ നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ഭാരതകഥയും എടുത്തു വിസ്തരിക്കേണ്ട ആവശ്യമിനിയില്ല. കാരുറിന്റെ അല്ലാകമാസമാഹാരങ്ങളെയുംപോലെ കളിയും കയ്യും നേറ്റിച്ചു ചന്താണ് ഈ കൃതിയും. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ആദ്യകാലത്തെക്കാൾ അല്പംകൂടി ലഘുവായ പ്രമേയങ്ങളിൽ ഇന്ന് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ മുന്തിയതെക്കാൾ ഒരു കനക്കറവ് ചൊതുവ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ആദ്യത്തെ സ്ഥാനമായ ‘കാരുർ കഥകളിലെ അമ്മ, ലുബ്ധൻ മുതലായ കഥകൾ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാനിതു പറയുന്നത്. ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കു കടക്കുന്ന-വികാര ചുരുക്കങ്ങളായ-ആ കഥകളിൽനിന്ന് കാരുർ വിട്ടുപാവകയാണോ എന്തോ? എന്തായാലും മറുതാങ്ങിയും അല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിത്വം ഈ നമ്മുടെ കഥകളിലും കാരുർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതൊരു വലിയ ഭാഗ്യവുമാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷയിൽകൂടി സായ്പിന്റെ ആശയങ്ങൾ വിഷ്ണു വിഷ്ണു തികട്ടിവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് മനം മടുത്ത നമുക്ക് കാരുറിനെപ്പോലെ പരമശ്രദ്ധയോടെ ചില കഥകളിൽ നിർമ്മലയായും വേണം.

* ഉൽകൃഷ്ട രംഗങ്ങൾ

ശ്രീവൽഗത്തു്
എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള M. A., L. T.

‘സൂത്ര സുകരയുവതി-സുതശതമതി
ദുർഗം ത്വദതി! കലിണീ ചിരായ സൂത്ര സ
കല മഹിപാലാലാളിതം കളഭം!! പെൺവ
ന്നി പെട്ടെന്നു കൊള്ളരുത്താത്ത അനേകം കു
ട്ടികളെ പൊറുക്കുട്ടനു; ഒരു വിടിയൊന്ന സ
കല മഹിപാലതം കൊണ്ടുടമോർ ഒരു ആ
നക്കട്ടിയെ വളരെക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു മാത്രം
പ്രസവിക്കുന്നു-ഈ സൂക്തിത്തൊഴിയിന്റെ
സാരം ഗുണമരചയിതാക്കൾ സദ്രാശം വി
ക്ഷിക്കണമെന്ന് അന്തരിച്ചുപോയ വിവര
ണി ശ്രീ പുനശ്ശേരിനമ്പി സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു
ലിഖിതഗുണഭാഷിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇന്നത്തെ മല
യാളഗുണകരന്മാർ പലരും അറിയേണ്ടതാ
ണ്. മലയാളഭാഷയ്ക്കും സൽഗുണങ്ങളുടെ ഭാ
വിദ്രോഹങ്ങളുള്ളതു്. സുകരപ്രസവംപോലെസാ
ഹിത്യോസേന കൃതികൾ ഒട്ടേറെ ഒരൊരുകൾ

തി ചെിച്ചുവിടുന്നതുകൊണ്ടു് യശസ്സും ധ
ന്യത്വവും സംപാദിക്കുന്നില്ല. തോമസ്ത്രേ
എന്ന ആംഗല കവിയുടെ യശശ്ചന്ദിക മു
ഖ്യമായി തന്റെ ഒരു ചെറു വിജ്ഞാപകവ്യം
ആലംബിച്ചു് ഇന്നും പരിശോഭിക്കുന്നു.

മക്കൾ, സൽഗുണമരചന ക്ഷിപ്രസാ
ദ്ധ്യമല്ല. പാണ്ഡിത്യം, കലാസ്സഷ്ടി, കൗ
ശലം, ഭൗമിത്യം, ചെറുസാമർത്ഥ്യം എന്നീ
വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ ഒരു സൽഗുണമകാര
ന്ത വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരക്കാരുടെ സം
ഖ്യ ഇന്നു വളരെ കുറഞ്ഞുപോകുന്നു.

എന്നാൽ ഈ ദാരിദ്ര്യശല്യ പരിഹാരം
നൽകിയേക്കാവുന്ന അല്പപക്ഷത്തിന്റെ
ഗണനയിൽ ‘ഉൽകൃഷ്ടരംഗങ്ങളുടേ കർത്താ
വിനെ ഉൾപ്പെടുത്താമെന്നു കാണുന്നത് ആ
ശ്വാസകരമാണ്. തത്പ്രജ്ഞതാവായ ശ്രീ.
ബി. പത്മനാഭപിള്ള എം. എ. തിരുവിതാം
കൂർ ഗവണ്മെൻറ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസി
ദ്ധീകരണവകുപ്പിലെ സി. നിയർ പണ്ഡിറ്റാ
ണെന്ന് അറിയുന്നു. ഗുണമരചനയിൽ
പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന ഞാൻ ഈ കൃതിയു
ടെ നാമത്താൽ പ്രഥമം ആകൃഷ്ടനാവുക
യും ചെറുതെങ്കിലും ജന്മാ ചേർക്കുന്നതാ
യിക്കണു് ഒരേ ഇരുപ്പിൽ തന്നെ വായിച്ചതി
ക്കപ്പം പൊതു. ഇതു് എന്നെപ്പോലെ പല
രേയും ആകർഷിച്ചിരിക്കണമെന്നതിൽ തർ
ക്കമില്ല. എങ്കിലും, അതിനുള്ള ഹേതുക്കൾ
കുറഞ്ഞാണു് ഇവിടെ സംഗ്രഹിക്കുന്നതു്
വിഹിതമാകുമല്ലോ.

രാമായണം, ഭാരതം, മണിപ്രവാളശാക
രളും ഇവ ആധാരമാക്കി വിരചനഗരിയി
ൽ, കശ്യപാശ്രമത്തിൽ, അശോകവനിക
യിൽ, രാവണസദസ്സിൽ, ശരയനത്തത്തി
ൽ, എന്ന അഞ്ചു രംഗങ്ങൾ യഥാക്രമം

* ഗുണമകർത്താവു്-ബി. പത്മനാഭപിള്ള എം. എ. ദേവികുമാർ കമ്പ.നി. തിരുവനന്തപുരം.
വിഖ അണ. എട്ടു്.

കയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ സങ്കടപ്പെടുന്നവരുടെ കീഴും പാഞ്ചാലി വൈവരീണ്യനത്തിൽ തീവ്രനീക്കംയാണെന്ന് അഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന കന്തള ഭാരത്തിന്റെ കഥ ഭാർമ്മിപ്പിക്കയും, ശ്രീപാർവതീദേവി, ജനകാത്മജ, കൈകേയി എന്നിവർ ചില സാഹസകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഉദ്യുക്തരായ അവസരം സ്രീസഹജപുത്രിയെന്നോണം വികാരമോചനസ്വഭാവമായി ശ്ലോകമനുഭവം ആചരിച്ചുവെന്ന് ഉപാദേശങ്ങൾക്കൊണ്ടു വ്യക്തമാക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ശ്ലോമബന്ധമായ വികാരമേന്മയുടെ സ്മരണയെത്തുടർന്ന് കഥാപാത്രങ്ങൾ വാൻ കീപകനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതിൽ പ്രധാനസ്ഥാനം ആ കന്തളാജി കീട്ടന്ത, അംഗഭേരികളെ അടുത്ത സ്ഥാനമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ പഞ്ചാലിയുടെ രൂപലാവണണ്ണത്തിനു മറ്റു കൂട്ടുകൾ തൽസമയം കീപകനിൽ സാമാന്യജനം കാണുന്ന അപരധത്തിനു ലഘുവും കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരു അഭിനവകല്പനയെന്ന സമ്മതിക്കണം. കൂടാതെ ചന്ദ്രൻ, കൗശികൻ, ഗാലവപതി, ഇന്ദ്രൻ മുതലായവർ സമാനസന്ദർഭങ്ങളിൽ തന്നെപ്പോലെ ചില നടപടികൾക്കകം കാട്ടിയത് തന്റെ ഭാഗത്തേക്കു തെളിവായി കീപകൻ ഹാജരാക്കുന്നതും ചതുരമായിരിക്കുന്നു. സൈരസ്യം റിക്ക് ഈ സമീപനം ഒട്ടും പിടിക്കുകയോ 'ആ ചുവലമിഴികൾ അഗ്നികളെന്നു വരിച്ചു' എന്ന ശക്തിസ്മൃതിമുർച്ഛകയിൽ ആ വീക്ഷണക്രിയനായികയുടെ ഉഗ്രകോപം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത് അത്യന്തം ഹൃദ്യമായൊരു 'സ്രീകളുടെ സഹോദരസ്നേഹത്തിന്' അഭിപ്രായം സൂക്ഷ്മമായും ധർമ്മസങ്കടാവസ്ഥയിലെ വികടമായ പെരുമാറ്റ വിശദമാക്കുന്നു. 'കറുത്തറസ്സും സഭ'

വൃത്തരേയും ചിലപ്പോൾ ദുർവൃത്തരേക്കു ഹേതുമ്പോൾ' ഒരു പാഠം അതോടൊപ്പം ഗ്രഹിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മമായും അനന്യവാക്യങ്ങളും ഭേദിയാകുന്നുണ്ട്. തത്സമയം പരമവിനയം പാഞ്ചാലി തന്റെ പൂർവ്വജന സ്മരണ ലജ്ജയോടെയിരിക്കും നിർവചിച്ചത്. മുജ്ജന്മത്തിലെ ഒട്ടോത്ത കഥയ്ക്കു പറ്റിയ കറിയ ശിക്ഷയായി അവർ ഇതു കണ്ടുകൊണ്ടും. 'പൂർവ്വജന്മത്തിലെ ആഗ്രഹത്തിന് ഒരു പൂർണ്ണ വിരാമം ഇജ്ജന്മത്തിലെങ്കിലും ആവശ്യമാണ്.' എന്നൊരു തീർപ്പുകല്പിക്കുന്നത്. കീപകൻ അനുഗ്രഹനാകമാവ് തദപരാധം ലഘൂകരിപ്പാൻ 'നിത്യനുവോധനയ സൈരസ്യം റിക്ക് ഇനി ഒരു ജന്മകൂടാതെ കഴിപ്പാൻ കീപകനെപ്പോലുള്ള പരിവർത്തികൾ അനുഗ്രഹമെന്നയാണു്.' ഈ ഭാഗം വായിക്കുമ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ പാഞ്ചാലി കീപകന്റെ പേരിൽ ബഹുമാനം കാട്ടാത്തതു പോരായ്മയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇപ്രകാരമൊരു നിഷ്പക്ഷമായ ചിന്താസമ്പ്രദായം; ഭൂഷണമായ കീപകനിലും ഗുണംകാണുന്നു. വിഷ്ണുഭക്തയായ പാഞ്ചാലി കീപകനിൽനിന്നു മുക്തയായെങ്കിലും പ്രതീകാരപരമായി, വലലന്റെ അജ്ഞാതവാസകഥാപ്രസംഗങ്ങളെ ചെവി കൊള്ളാതെ തൽക്ഷണം കീപകവധം സാധിക്കുകയാണ് ആ ഭർത്താവ് ബഹുമാന്യ ചെയ്തത്. പാഞ്ചാലിയുടെ ദാസ്യവും ഈ ഭേദത്തിന്റെ പ്രകാശനവും ഒരുമിച്ചു അവസാനിപ്പിച്ചതും ഉചിതമായിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം വ്യാസനിശ്ചയിച്ച പാഞ്ചാലിയെ ചിത, സാവിത്രി, ഭദ്രകന്തി മുതലായ സതീരത്നങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നയായി ഒരു വീരപത്നിയായും, ക്ഷാത്രതേജസ്വിനിയായും ഭർത്തൃസമ്മാനയായും, വിഷ്ണുഭക്തിയുക്തയായും മറ്റും എഴുതും കുറച്ചു ഭാഗ

വിശ്വസാഹിത്യകാരൻ

പ്രേമപന്

പാൽക്കുളങ്ങര,
എൻ. ശ്രീധരൻനായർ

സുപ്രസിദ്ധനിനി സാഹിത്യകാരയ ശ്രീ പ്രേമപന് വരുന്നത് കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് അതായത് 1936 ജൂൺ 26-നു- ബനാറീസിൽവച്ച് അന്തരിച്ചു. ഹിന്ദിസാഹിത്യത്തിന്റെ പുരാതനിക്കാവണി അവ സാനകാലംവരെ അദ്ദേഹം തുലിക ഉപയോഗിച്ചു. പ്രേമപന്തിന്റെ ജീവിതം കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിറഞ്ഞ ഒന്നായിരുന്നു. എ

ങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അത്യന്തം ചമലക്കാരമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വാക്യരചനാസമ്പ്രദായം ഇത്തരം പ്രബന്ധങ്ങൾക്ക് വളരെപ്പുറിയതായി തോന്നുന്നു. അർത്ഥഗർഭങ്ങളായ ചുർണ്ണികകളാണ് ഇതിലെ ഭാഗങ്ങൾ വാക്യങ്ങളും. അപ്രകൃതമായി ഒരു വാക്യം പലതോ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. മിക്കപ്പോഴും കാണുന്ന ഐക്യരൂപമുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെയും പദങ്ങളുടെയും ആവർത്തനം കൃത്രിമമാകാത്തമട്ടിൽ

ന്നാൽ തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള സകല പ്രതിബദ്ധങ്ങളെയും തട്ടിത്തകർത്ത് അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു പോവുകതന്നെ ചെയ്തു. താൻ ഒരിക്കലും ഒരു വലിയ കലാകാരനാണെന്ന് ജനങ്ങളോട് അദ്ദേഹം ഭാവിച്ചിരുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് സാധുക്കളായ ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് അവർക്കുവണി അദ്ദേഹം പോരുകയാണെന്ന് ചെയ്തു. സംഭവബഹുലമായ ആ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കും, സാഹിത്യകൃതികളിലേയ്ക്കും നമുക്കൊന്നു കടന്നു നോക്കാം.

ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

1880 ജൂലായി 31-നു- കാശിയിൽ നിന്ന് നാലുമൈൽ അകലെയുള്ള 'മത്സ്' വലംഹി' എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പ്രേമപന് ജനിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരിയായ നാമധേയം ധനപതിറാവ് ശ്രീധരസ്വാമി എന്നായിരുന്നു. മുൻകിയായിരുന്ന കാലത്തു ബ്രിട്ടീഷ് സ്വാധീനപര്യവേഷണത്തിനായി ചേരുന്നവർ എഴുതിയിരുന്നതു കാരണം നിയമത്തിന്റെ പണയനായ്ക്കും അദ്ദേഹത്തെ ക്രൈസ്തവരുടെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അതിനാൽ പ്രേമപന് എന്ന തുലികാനാമധേയം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു.

മാധ്യമവാളിത്യാദിഗുണങ്ങൾ തിളങ്ങുന്ന വാക്യങ്ങളിൽ പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നു. സംസ്കൃതവും മലയാളവും ഇണങ്ങിച്ചേരുന്ന ഒരു രചനാസമ്പ്രദായമാണു ശ്രീ. പത്മനാഭപിള്ളയുടേത്.

ഈ കൃതിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽ ചെറു പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കുമ്പോൾ മാന്യഗൗരവകരൻ ഈ സദ്യമ- തുടന്നു നടത്തി കൈരളിക്ക് ഇനിയും വിശിഷ്ടകൃതികൾ സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുമറക്കട്ടെ!

പ്രേമചന്ദ്രൻ്റെ പിതാവിൻ്റെ നാമധേയം ആജ്ഞാപാൽ എന്നായിരുന്നു പോസ്റ്റ് പൂണായിരുന്ന ആജ്ഞാപാലിൻ പ്രതിമാസം കിട്ടുന്ന ഇരുപതു രൂപാകൊണ്ടായിരുന്നു ആ കുടുംബം നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചു പോന്നത്. പിതാവിൻ്റെ കൂടെയുണ്ടെ വല സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും സ്ഥലമാറ്റം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ പ്രേമചന്ദ്രൻ വിദ്യാഭ്യാസം നിർബാധം തുടരവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. വളരെ ചെറുപ്പകാലത്തിലേതന്നെ പ്രേമചന്ദ്രൻ ദാരിദ്ര്യവുമായി പടവെട്ടേണ്ടിയിരുന്നു. പതിനഞ്ചു വയസ്സുപ്രായമുള്ളപ്പോൾ അമ്മ മരിച്ചു. ആ സഭോ പ്രേമചന്ദ്രനെ വല്ലാതെ പഠിപ്പിച്ചു. അമ്മൻ മരണമുറ്റു വിവാഹം കഴിച്ചു. രണ്ടാമത്തെയിൽ നിന്ന് ക്രമമായ പെരുമാറ്റമാണ് പ്രേമചന്ദ്രൻ്റെ ഉണ്ടായത്. പ്രേമചന്ദ്രൻ അവരുടെ കൂടെയുള്ള സഹചാര്യം വെറുത്തു. തന്മൂലം പിതാവിൻ്റെ സാഹചര്യം പ്രേമചന്ദ്രൻ്റെ നഷ്ടപ്പെടേണ്ടതായിവന്നു. രാജ്യം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ഹീസ്റ്റ് കൊടുക്കുവാൻ പണം ഇല്ലാത്തതു നിമിത്തം ദിവസം ഏഴു മൈൽ അകലെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്ന് പഠിപ്പിച്ച് അതിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന തുച്ഛമായ ഏഴ് രൂപാകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നു. ഈ കടുത്ത ചുറ്റുപാടുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മെട്രിക്കുലേഷനും പഠിപ്പായി.

ഉദ്യോഗജീവിതം

പഠിത്തം തുടർന്ന് ഒരു വക്കീലായി തീരണമെന്നായിരുന്നു പ്രേമചന്ദ്രൻ്റെ ആഗ്രഹം. എന്നാൽ ആ അഭിലാഷത്തിൻ്റെ മുമ്പിൽ സാമ്പത്തികപ്രശ്നം ഒരു ചോദ്യമായി നിന്നിരുന്നു. വളരെ പണപ്പെട്ട് ഒരു സക്കാർ വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു മുൻകിപ്പണി കിട്ടി, രാവിലെ മുതൽ വൈ

കുന്നേരംവരെ തുടർച്ചയായി എട്ടു മണിക്കൂർ “നോക്കിട്ട് അലയുന്നതിൻ്റെ” പ്രതിഫലമായി 80 രൂപ ലഭിച്ചിരുന്നു. 1904-ൽ അദ്ധ്യാപകനാക്കുള്ള പരീക്ഷയിൽ അദ്ദേഹം വിജയിയായി. അതിനടുത്ത കൊല്ലത്തിൽ “ബന്റർഫുട്ട്” എന്ന സ്ഥലത്തെ ഡെപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടറായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗം നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം എഫ്. ഏ. പാസ്സായി. അതിനാൽ പ്രേമചന്ദ്രൻ “ഗോറാഫ്ഫർ” എന്ന സ്ഥലത്തെ ഗവണ്മെന്റ് നോർത്ത്സ്കൂളിൽ അസിസ്റ്റൻറ് ഹെഡ്മാസ്റ്ററായി ഉദ്യോഗമേറ്റു. എന്നാൽ 1921-ൽ നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനം, ഗാന്ധിജിയുടെ സത്യഗ്രഹം മുതലായ രാഷ്ട്രീയ പ്രാധാന്യമുള്ള സംഭവങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വിദ്യാലയത്തിൻ്റെ ഘടന പുനർനിർമ്മിക്കുവാൻ പ്രേമചന്ദ്രൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ആ അദ്ധ്യാപകപ്പണി അദ്ദേഹം വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകനായ പ്രേമചന്ദ്രൻ്റെ തൽപ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നും പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ പലരും ശ്രമിച്ചത് വിഫലമായി. 400 ക. പെൻഷനും “റാവു സാഹിബ്” എന്ന ബിരുദവും പ്രേമചന്ദ്രൻ കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചു. വെള്ളിപ്പണത്തിനോ, റാവുസാഹിബ് ബിരുദത്തിനോ ആ നിസ്സഹകരണസേവകനെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ലേഖകൻ

പ്രേമചന്ദ്രൻ വളരെ ശൈശവത്തിലേതന്നെ ഒരു ലേഖകനായിരുന്നു ഏഴാ ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം “റേഡിയോ ഡി”ൻ്റെ നോവലുകൾ വായിച്ചിരുന്നു. അത് അദ്ദേഹം വ്യാ

യിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ചത് വിക്ടർഷ്വേഗാവിന്റെ റ്റലാ മിറബിലെയായിരുന്നു. ആ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി പ്രേമചന്ദ്രൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

“ഞാൻ പല ഭാഷയിലുള്ള അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആകർഷിച്ചത് ‘ഭാ മിറബില’ ആയിരുന്നു. അതുപോലെ ഞാൻ മറ്റൊരു പുസ്തകത്തിനേയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അത് ഒരു സ്വപ്ന ലോകത്തിലെ ഒരു കഥയല്ല. സ്വതന്ത്രനായി ജനിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഔസ്വമായ ജീവിതകാലത്തിനിടയ്ക്ക് എത്ര എത്ര കടുത്ത മുറുപ്പാടുകളെയാണ് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നത് എന്ന് ഞാൻ ഈ പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുമാണ് മനസ്സിലാക്കിയത്. വിശപ്പിനിമിത്തം ഒരു അപ്പം മോഷ്ടിക്കേണ്ടിവന്ന അതിലെ കഥാനായകൻ എത്ര ദുഃഖമേറിയ ശിക്ഷയാണ് ‘നിയമം’ നൽകിയത്.”

കോൺപ്യൂരിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടിരുന്ന ‘സമാന്’ എന്ന മാസികയിൽ പ്രേമചന്ദ്രൻ റഷ് ടീയലേഖനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. ലേഖനങ്ങൾക്കു പുറമെ ആ മാസികയിൽ മാസക്കുറിച്ചുകൾ, ചെറുകഥകൾ മുതലായവ അദ്ദേഹം എഴുതിയിരുന്നു. “സ്വരഞ്ജം” എന്ന പദം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വടലോപ്പം കാരാഗൃഹത്തിലാക്കിയിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത് ഗാന്ധിജി പണ്ഡിറ്റ് ജി മുതലായവരുടെ നേതൃത്വം ജനങ്ങളിൽ പുത്തനായൊരാളെപ്പോലെ കത്തിച്ചു. പ്രേമചന്ദ്രൻ ‘സമാന്’യിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനങ്ങളും ചെറുകഥകളും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിനെ സ്വാർശിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. ‘സ്വരാജ്യസേവിതൻ’ എന്ന ‘തൂലികാനാമ’ പ്രയത്തിലായിരുന്നു ലേഖനങ്ങൾ അതിൽ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ആലോചനകൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഹെസ്യവകുപ്പ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചതുകൊണ്ട് ആ പത്രത്തിന്റെ അധിപക്ക് ഒരു വലിയ തുക ഗവണ്മെന്റിന്റേതായി വിഴ്ചകൊടുക്കേണ്ടതായും വന്നു.

കഥാകൃത്തു്

‘സേവാ.പദനം’ എന്ന പ്രേമചന്ദ്രന്റെ പ്രഥമ നോവൽ 1914-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. ഒരു വേശ്യയുടെ ജീവിതത്തെ പുറസ്തരിച്ചാണ് പ്രസ്തുത നോവൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. അനാഥരും പാവത്തിലുള്ളവരും വസ്തുവിനെ പരമാർത്ഥമായി മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകം എഴുതിയപ്പോൾ നിരൂപകന്മാർ ആ കൃതിയെ തുടർച്ചയായി വിമർശിച്ചു. ഈ പുസ്തകം സാഹിത്യലോകത്തു് ഒരു വലിയ ‘ശബ്ദം’ ഉളവാക്കി. ആ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും താഴെ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:—

“വഞ്ചകന്മാരും, ഭുജിക്കുന്നവരായ ജനികളും, കൈക്കൂലി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, അന്ധരായ പാപ്പാശ്വര്യം എന്ന ഹാജികൾക്കും, തൻകാര്യം നോക്കുന്ന സ്നേഹിതന്മാരും, അഭിമാനത്തോടും വെറുമാനത്തോടും കൂടി ആരാധിക്കുന്ന നമുക്കായതിൽ എത്രക്കൊക്കെയാണ് ഡാൽമൻസി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? (ഡാൽമൻസി കൗശിയിൽനിന്നും പത്തുവരെയും കലെയുള്ള ഒരു വേശ്യയോടുകൂടി) പല വഴികളിൽ കൂടിയും ഉത്തമമായി സമ്പാദിക്കുന്ന പണമെന്തും അവിടെയാണ് ചെന്നു കുമ്പിഴുന്നത്. എന്ന് ഇത് അന്യായ പ്പലിശയും, തട്ടിപ്പറിയും, ഇല്ലാതാകുന്നുവോ അപ്പോൾ ഡാൽമൻസിയും ഇല്ലാതാകും. അവിടെയുള്ള പക്ഷികൾ അന്ന് പറന്നുപോകും—അല്ലാതെ അതിനു മുമ്പാകെല്ലാം സാജ്യമല്ല.”

തന്റെ ചെറുകഥകൊണ്ടും, ആഖ്യായികകൊണ്ടും നിമുലിയിരുന്ന സകല ഭൂമിയിലും

സാമൂഹ്യ പാണ്ഡിത്യങ്ങളോടും നടപടികളോടും അദ്ദേഹം പൊരുതിയിട്ടുണ്ട്. പ്രേമചന്ദ് നിഷ്കളങ്കനും എതിർത്തിട്ടില്ലാത്ത സാമൂഹിക ദൃഷ്ടിപ്പോലും ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. സാമൂഹ്യമായ പരമാർത്ഥതയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ കർമ്മപാത്രങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. ഒരു നോവലെഴുത്തുകാരനെന്ന നിലയിലും, ചെറുകഥാകൃത്തു എന്ന നിലയിലും പ്രേമചന്ദ് അധികപ്രഖ്യാപനമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 225 ചെറുകഥകളും സുഗന്ധം വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പ്രശസ്തനായ കാലികനെന്ന പേരിനാണ് കൂടുതൽ അർഹൻ എന്നു പറഞ്ഞുപോകാം. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ കർമ്മ മിത്രം, ഗോദാനോ മനോഹരമായിത്തീർന്നു. നിങ്ങൾ പറയും പ്രേമചന്ദ് ഒരു നോവൽക്കാരനല്ലെന്നു കേൾക്കണം. ഇതിൽ സംശയമില്ല. പ്രേമചന്ദിന്റെ കൃതികളിലെല്ലാംതന്നെ സിദ്ധിപരമായ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ കറവുകാണിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെ അന്ധമായ മാനസഭാഗത്തെ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കർമ്മപാത്രമായ സുമാൻ ഒരു തികഞ്ഞ വേശ്യയാണെങ്കിലും അവളെ ഒരു നർത്തകിയായിമാത്രമേ കഥയിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. തന്റെ കൃതികളിൽകൂടി അദ്ദേഹം ശൈശവവിവാഹത്തെക്കുറിച്ചു നോക്കി എതിർക്കുന്നുണ്ട്. അതേസമയത്തു വിധവാ വിവാഹത്തെ അനുകൂലിക്കുവാൻ മടി കാണിക്കുന്നില്ല.

പത്രാധിപർ

രക്ഷാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം 'ഹംസ്' എന്ന മാസിക തുടങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം അതിൽ പുരോഗമനപരമായ അനവധി ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'മഹാജനസമൃത്' (ബാങ്കു

ടമസ്ഥനായ ഒരു നാഗരികത്വം) എന്ന പേരിൽ ഏഴുതവ ലേഖനത്തിൽകൂടി അദ്ദേഹം പറയുന്നു:—

“ഈ നാഗരികത്വം ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തെ മുന്നോട്ടു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു—ഒന്ന് മൃഷ്ടകന്മാരുടേതു്, മറ്റൊന്ന് മൃഷ്ടിതന്മാരുടേതു്. റഷ്യയിൽമാത്രമേ ഈ ബാങ്കുടമസ്ഥന്മാരുടെ ഈ സുത്രവേലകൾ പറയാവൂള്ളൂ.”

1932-ൽ ഏഴുതവ ഒരു ലേഖനംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ശത്രുക്കളെ എതിർക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം നിർഭയനായി ഇങ്ങനെയെഴുതി:

“കമ്മ്യൂണിസം വ്യാപിക്കുകയും വ്യാപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. എന്നാൽ ഒരു കാലം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതായതു് സാമൂഹ്യഘടനയെ കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തം തികച്ചും മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു.”

കല കലക്കവേണ്ടിയോ?

ഒരു ജനകീയ സാഹിത്യകാരനായിത്തീർന്ന ശ്രീ. പ്രേമചന്ദ് ‘കല കലക്കവേണ്ടിയോ’ എന്നുള്ള വാദത്തെ കർശനമായി എതിർത്തു. ജനങ്ങളാൽ കൈകൾപ്പൊട്ടുന്ന കലകളെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ ഉൽക്കർഷണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഹിന്ദിസാഹിത്യത്തിലെ വിമർശകന്മാർ ജനങ്ങളുടെ ആചര്യങ്ങൾക്ക് ‘കല, നിർവ്വഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് വളർച്ച ലഭിക്കാതെ അധഃപതിച്ചു പോകുമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് ‘ഹംസ്’ മാസികയിൽ പ്രേമചന്ദ് ഇങ്ങനെയെഴുതി—

“കല പ്രത്യക്ഷമായാലും, പരോക്ഷമായാലും എപ്പോഴും സാമൂഹ്യമായ ആവശ്യങ്ങൾ

മെ നിറുവാനാണെന്നു് എനിക്ക് ശക്തിയായ അഭിപ്രായമുണ്ടു്. 'Propaganda' എന്ന പദത്തിന്നു് നമ്മുടെ നിരൂപകന്മാർ കൊടുക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം വളരെ വിചിത്രമായ ഒന്നാണു്. എന്നാൽ ഉത്തമമായ ചിന്തയ്ക്കു് "പ്രചാരവേലയല്ലാതെ മറ്റൊന്നു് കാര്യം വരു, ആവുകയുണ്ടാതു്. ഈ ആവശ്യത്തിന്നു് പറ്റിയ ശക്തി സാഹിത്യത്തിന്നു് മാത്രമാണുള്ളതു്."

പ്രേമചന്ദ്രൻ ജന്മിമാരുടെയും, മുതലാളിമാരുടെയും കൂടെ, വഞ്ചന മുതലായവയുടെ കൃതികളിൽകൂടി വെളിച്ചത്തു് കൊണ്ടുവന്നു. ഇതിൽ അക്കൂട്ടർ കോപസ്ഥരാകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വായിക്കുന്നവരെപ്പോലും അവർ കിംസിച്ച്, കൂടാതെ പ്രേമചന്ദ്രൻ മുസ്ലിംമാരുടെ നന്നായി ചിത്രീകരിക്കുന്നുവെന്നും, ഹിന്ദുക്കളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവർ വമ്പിച്ചു നന്നു പറഞ്ഞു പരത്തി. എന്നാൽ ഈ കള്ളപ്രചരണത്തിലൊന്നും വാട്ടുന്ന ഒരു തൊട്ടാവടി'യായിരുന്നില്ല ആ കൃതികൾ. കാലംമെല്ലംതോറും ആ കലാസ്സെഴിക്ക് മേന്മ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് തന്നെവരുന്നു.

പുരോഗമനസാഹിത്യകാരൻ

ആദ്യമായി ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സംഘടന സ്ഥാപിച്ചതു് പ്രേമചന്ദ്രൻ ആണു്. അതിന്റെ ആദ്യത്തെയാഗം 1936-ൽ പ്രേമചന്ദ്രന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ലക്കു് നെറുവിൽ വെച്ചു് നടന്നു. അന്നത്തെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു:-

"നമ്മുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം ഒന്നു മാറ്റാതെ തരമില്ല. ഇതുവരെയും ധ

നികരത്തിന്റെയും വിഭാസിതയുടെയും ഒരു രൂപമായിരുന്നു അതു്. നമ്മുടെ കലാകാരൻ ഇപ്പോഴും ധനികന്മാരുടെ പക്ഷം പിടിച്ചാണു് വാദിക്കുന്നതു്" സുനപക്ഷക്കാരായ അവരുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളും, ആശയം നൈരാശ്യവും മൽസരവും യുദ്ധവും മറ്റും വർണ്ണിക്കുന്നതിലാണു് നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ അധികവും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു്. കലാകാരന്റെ സ്പെഷ്യാലിറ്റി എപ്പോഴും ആനന്ദസംഗീതം മുഴക്കുന്ന ജന്മിമാരുടെ പ്രാസംഗങ്ങളിലേക്കും അവരുടെ പുറന്തട്ടങ്ങളിലേക്കുമാണു് ഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പൊട്ടുക്കുടിപ്പകളും ഗേഹഭവനങ്ങളും അയാളുടെ ശ്രദ്ധയെ അല്പംപോലും ആകർഷിച്ചിരുന്നില്ല. അവയൊന്നും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പരിധിയിൽപെടാത്ത വസ്തുക്കളായി ഗണിച്ചിരിക്കുകയാണു്. അവയെപ്പറ്റി അയാൾ എപ്പോഴേങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അവയെ പരിഹസിക്കുവാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണു്. പണമില്ലാത്ത ആ സാധുവും മനുഷ്യനാണു്. അവനും ഒരു കൂടെയുണ്ടു്. അതിലും അഭിമാനത്തോടുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ടു്. ഇതിലൊന്നിലും നമ്മുടെ കലാകാരന്മാർ ശ്രദ്ധയില്ല. അവരുടെ ഭാവന എപ്പോഴും സൗന്ദര്യവതിയായ സ്ത്രീയെ വർണ്ണിക്കുന്നതിലും മറ്റുമാണു് ചിലവഴിക്കാറുള്ളതു്. കഞ്ഞിനെ കീംപായിൽ പാടത്തിനരികത്തു് കിടത്തി ഉറക്കിയിട്ടു് കഠിനചേനയിൽ പാടത്തു വേലമെടുക്കുന്ന ദരിദ്രനായ അവളിൽ സൗന്ദര്യം അയാൾ കാണുന്നില്ല. ഖിപസ്തിക്കിട്ട മുഷുകളിലും, പൗഡർ അണിഞ്ഞ മുഖത്തും, ആരോണങ്ങളിഞ്ഞ കഴുത്തിലുമാണു് സൗന്ദര്യം നിമുക്കേണ്ടുന്നതെന്നു് അയാൾ തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എണ്ണമയമില്ലാത്ത ആ തലമുടിയിലും വാടിയ കവിൾത്തടങ്ങളിലും സൗന്ദര്യം പ്രവേശിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു് അയാൾ

*** വി. സി.**

ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ

★

കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള

വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരെ
 പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോഴും കരുക്കു
 തത്തിൽ മിന്നിമറഞ്ഞ സമഗ്രധീരനായ

ചോദിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇതെല്ലാം സംഭവി
 തമായ ദൃഷ്ടിയുടെ ഭാഷയാണ്. അകലാ
 കാരന്റെ സന്ദേശപ്രക്ഷേപങ്ങളായ ദൃഷ്ടി
 കൾ ചിഹ്നരൂപമായ ക്വിപ്സറിക്കു
 അണിഞ്ഞ ചുരുക്കങ്ങളും കവിതയുടെ
 ഉടയും പിന്നിൽ സന്ദർശനപരവും, നി
 ഷ്ഠിതമായും ഭിന്നമായും കിടപ്പുള്ളികൾ
 ശുഷ്കമായും വളർന്നു കവിതയുടെ
 അടിയിൽ പ്രവഹിക്കുന്ന അശ്രുവിഷ്ണുക്കളിലും
 ത്യാഗവും ശ്രദ്ധയും സഹനശീലവും ഉണ്ടാ
 നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം അയാൾക്ക് കാണാൻ
 കഴിയും.

സരസ്വതിപ്രസ്സ്

തടൻ സാഹിത്യ പരിശുദ്ധവും സമ്പാ
 ദിച്ച പണം മുക്കി 'സരസ്വതിപ്രസ്സ്', ഇട
 അറി, അത് ഭേദിച്ച് ഒരു പരജയമായിട്ടാ
 ണ് അവസാനിച്ചത്. പ്രേമചന്ദ്രന്റെ

സംഭാഷണനേയാണ് ഞാൻ സ്മരിക്കുക.
 മാതൃഗർഭത്തിൽ വെച്ചുതന്ന പണിക്കരുടെ
 സാഹിത്യഭൂതനും പുത്തിയായതായി തോ
 നിപ്പോകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭവ
 ലം ബാല്യത്തിൽതന്നെ സാഹിത്യകുരു
 ത്തിൽ പ്രവേശിച്ച അദ്ദേഹം ആദ്യമായി കാ
 ലുകത്തിലൂടെയും അറസ്റ്റായതും വിര
 ത്തായതുമായാണ്. അനുകൂല ദീർഘകാലത്തെ
 നിരന്തരപ്രാധാന്യംകൊണ്ടും നേടാനാവാത്ത
 അനായാസമണ്ഡിതമായ പദവിസ്വാസകു
 ശലും ആ കുമാരൻ കൂടെപ്പിറപ്പാക്കിത്തന്നു.

പതിനെട്ടുവയസ്സിനുമുമ്പ് അന്നത്തെ
 പേരുകട്ട സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ മുൻപാ
 ക്ഷിയിൽ പണിക്കർ സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചുകഴി
 ഞ്ഞു. കവി, കാവ്യാലകാരശാസ്ത്രജ്ഞൻ,
 നാടകകൃത്തു്, സാഹിത്യനിരൂപകൻ, വാ
 ഗ്മി, ഈ നിലകളിലും, ബഹുജനപ്രിയ
 ത്തിൽ ഉദ്യമങ്ങളായതുമായ നാടകങ്ങൾ,
 വിതരിച്ചും, നിശ്ചിതവും നിർമ്മാണമായ

സകല കൃതികളും ഈ പ്രസ്സിലാണ് അച്ച
 ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ പ്രസ്സിന്. നിന്നും 'മാധുരി'
 എന്ന പത്രം ആരംഭിച്ചു. ഈ സമയം വി
 ധ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാഥമികപാഠ
 ങ്ങൾ അദ്ദേഹം എഴുതികൊടുത്തു. എന്നാൽ
 ഇതുകൊണ്ട് ഒന്നും പ്രേമചന്ദ്രൻ കടങ്ങ
 ലി ക്കാൻ വിമുക്തനാകുവാൻ സാധിച്ചി
 ല്ല. 1934-ആയപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ കടം 15000 രൂപയായി വർദ്ധിച്ചു.
 ഈ കടം തീർക്കാനിടവേണി ബോംബേ
 യിൽ ചലച്ചിത്രത്തിന് കഥയെഴുതികൊടു
 ക്കാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെ അദ്ദേഹം
 ബോംബേയിലേക്ക് പ. യി. എന്നാൽ അതും
 ഭേദിച്ച് ഒരു പരാജയമായിട്ടാണ് തിന്നത്.
 തകർന്നുടയറുവായി തിരിച്ചെത്തിയ അദ്ദേ
 ഹം 1936-ൽ ചുരുങ്ങുന്നതായി സുഖസു
 ഷ്ഠിയിൽ പെരിച്ചു.

മൊഴിയിട്ട് മാനവികതയും എന്ന് ഒരു സാക്ഷാത്ക്കാരഗ്രന്ഥം പണിക്കർ പരിഭാഷിച്ച് വയസ്സിനു മുൻപ് മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. വി. വി. കൃഷ്ണയ്യർ പറയുന്നു. ഇതിൽ ചിലതു കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല.

എന്തായാലും യുവനത്തിന്റെ പടിവാതിലിൽ കാലുകുത്തിയ കാലത്തുതന്നെ പണിക്കർ സ്വന്തം ശക്തികളിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു എന്നും ജീവിതലക്ഷ്യം നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നും മീർച്ചയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പത്രപ്രവർത്തനത്തിലേയ്ക്കാണ് പണിക്കർ ഈ ഘട്ടത്തിൽ തിരിയുന്നത്. കോഴിക്കോട്ടനിന്ന് പുളിയമ്പാറ കൃഷ്ണമൂർത്തിയെ നേർത്തിരുന്ന് മേനോന്റെ അർപ്പണാലം പാഠനത്തിൽ അദ്ദേഹം, പി. എ. കൃഷ്ണന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ തുടർന്നിന്ന് ആദ്യമായി കേരളചിന്താമണിപ്പത്രത്തിന്റെ ആധിപത്യം പണിക്കർ സ്വീകരിച്ചു. പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ പത്രാധിപരും യുവപത്രാധിപരും ആയി സകല വിഷയങ്ങളിലും ഗാഢമായി പതിഞ്ഞു. രാജകുലങ്ങളെപ്പറ്റി സ്വതന്ത്രവും ധീരവുമായ നിരൂപണങ്ങൾ ചിന്താമണിയിൽ അടിക്കടി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. പണിക്കരുടെ ഗദ്യശൈലി പ്രസന്നവും ഉറപ്പുറപ്പും ആയിരുന്നു. ആവശ്യംപോലെ മാത്രമായ മുൻപും അതു പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥ ദുഷ്ടപ്രഭുക്കന്മാർ ഈ ബാലന്റെ തൂലികയെ ജാമഗ്നിയുടെ പാശം ധരിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതിനായി. വനമകുടത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പണിക്കരുടെ നിശ്ചിതസ്ഥാനം പൊരുത്തം വരുത്തേണ്ടതുണ്ടായി.

കേരളചിന്താമണിപ്പത്രാധിപരുടെ ശ്രദ്ധ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കേരളത്തിലെയും കാര്യം

ങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, വ്യാപരിച്ചത്. ബാഗ്ഗാർ വിഭജനത്തോടുകൂടി ഉത്തരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉദയം ചെയ്ത് അവിടത്തെ ഭാരതം ആസകലം വ്യാപിച്ചു ഉൽക്കടമായ ദേശീയ പ്രബുദ്ധതയെ ആദ്യമായി സ്വാഗതം ചെയ്ത കേരളീയരിൽ ഒരാളാണ് പണിക്കർ. മനോജനാഥിത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഭരണാഭിസർജ്ജനമാകുന്നതിന് എന്ന് പത്രാധിപരികളിലും പ്രസംഗാവകളിലും പണിക്കർ തീർന്നതായി വാദിച്ചുതുടങ്ങി.

അന്ന് കൊച്ചിയിലെ ജീവനായിരുന്ന എ. ആർ. ബാൻഡി ഈ പത്രാധിപരികളെ വിനെ അതിന്റെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് അറിയുന്നത്.

ചിന്താമണി പ്രവർത്തനത്തിൽ വ്യാപൃതനായി ഏകദേശം മൂന്നുകൊല്ലത്തോളം പണിക്കർ തുടർന്നു കഴിച്ചു. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു പ്രേമബന്ധത്തിൽപ്പെട്ടു എന്ന് ഉറപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രേമപത്രത്തെപ്പറ്റിയും ആ ബന്ധത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് ഒന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. പണിക്കർ പത്തൊമ്പതാം വയസ്സിൽ ചിന്താമണിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിവാഹത്തിന്റെ നിദാനം ഒരു യഥാർത്ഥ വിധേയമാണെങ്കിൽ, അതിൽ പ്രകടിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന വികാരവിചാരങ്ങൾ കേവലം കവികളിത്തങ്ങളല്ലെങ്കിൽ, ആ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി സമുദായത്തിന്റെ അഭിപ്രായം എന്തെന്നു ആയിരുന്നാലും അത് പ്രശ്നവും പാവനവുമായിരുന്നു എന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ.

ഏകദേശം ഇരുപത്തിയൊന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ പണിക്കർ മലബാറിലേയ്ക്കു തടങ്ങി. തിരൂരിൽനിന്ന് ചില മാന്യന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി 'മലബാറി' എന്ന പത്രം തുടങ്ങി. ചിന്താമണി പ്രദർശിപ്പിച്ച ധീരവും

ഉൽകൃഷ്ടവുമായ പത്രാധിപനായതന്നെ ഇതിലുപദേശമായി. കോളപതിക, കോളവഞ്ചരി, മാനോമമുതലായി ഉത്തരകേരളത്തിൽ ചിലപ്രതിഷ്ഠയും പ്രശസ്തിയും സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രങ്ങളാൽ 'മലബാർ' എന്നനാമിന്നു മുതൽ കിടവിടിക്കയും പലകാലത്തിലും അപരയെ അതിശയിക്കുകയും ചെയ്തവത്ര! ദേശീയാഭർശപ്രവണത്തിനും ജനാധികാരസ്ഥാപനത്തിനും പണിക്കർ പത്രലോകം പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാതെ ഇക്കാലത്തു് ഒരു 'ദേശകേതസമാജം' ആരംഭിക്കുകയുണ്ടായി.

പരമ്പരാഗതരൂപസമാജത്തിന്റെ കേരളക്കരയിലെ ആദ്യത്തെ പ്രയാഗമാവും കേരളസാക്ഷിയുമായ കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നാടകസങ്കല്പിത പണിക്കർ നിശിതമായി വിമർശിച്ചു. എന്നാൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ അമിതവാദങ്ങളെയും മിഥ്യപ്രേരണയുക്തിവിഭോഷകയുക്തിതമകമാ യിരുന്ന പത്രാധിപനയത്തേയും പണിക്കർ അഭിനന്ദിച്ചില്ല എന്നുള്ളതും ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാണ്. പണിക്കരും പിള്ളയും അഭ്യർത്ഥനയും അഭ്യർത്ഥനയും ഒന്നിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നാണ് അറിവ്. കേട്ടുകേൾവികൊണ്ടു് അന്യോന്യം സ്വന്തം നാടകവും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്ത ഈ പത്രാധിപരുകൾക്കു് ആദ്യമായി പരസ്പരം കണ്ട സന്ദർഭത്തിൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പത്രാധിപരിഖ്യാപനത്തെ പരിച്ഛി, "എന്താണു് അവന്റെ ഇന്ദ്രിയവാപ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു് പത്രപാക്കിയെ ഭൂരിപ്പിച്ചു് ധീരകൃത്യമാകുമാ?" എന്നു പണിക്കർ ചോദിച്ചു എന്നും രാമകൃഷ്ണപിള്ള അന്വർത്ഥതൽ പിഴിഞ്ഞു എന്നുമാണ് കഥ. അതു് എങ്ങനെയായാലും പണിക്കർ രാജ്യകാശ്ചിമർശങ്ങളിൽ ധീരനായൊക്കോപ്പം പാകതയും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യത്തോ

ക്കോപ്പം നിഷ്പക്ഷവും തത്ത്വചിന്തയുമായ ഒരു സമീപനസമ്പ്രദായവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

മലബാറിയും ദേശകേതസമാജവും ഒർ ഘകാലം പ്രവർത്തിച്ചില്ല. കാരണം പ്രധാനപ്രവർത്തകന്റെ ശരീരപ്രവർത്തനംതന്നെ തകരാറിലായതാണ്. സ്വശരീരത്തോടു് പണിക്കരോപ്പം കഠിനവും കട്ടിയിട്ടുള്ളവർ വളരെ കാണുകയു്ല. ദിനമത്രാധ്യത്വവും പരിഗണിക്കാതെ അദ്ദേഹം അധിശ്രമം അതികരിച്ചതായി അദ്ധ്വാനിച്ചു ആഹാരം വിശ്രമം, നിദ്ര, ഇതെല്ലാം കേവലം അനിയമവും അപര്യാപ്തവുമായിരുന്നു. ഒരു ആംഗലശൈലിയെ അനുകരിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, പണിക്കർ ജീവിതത്തിൽ യുടെ രണ്ടാറും കത്തിക്കുകയല്ല മെഴുതു്, അതു് ആകെത്തന്നെ എരിക്കുകയാണ്. പ്രകൃത്യാതന്നെ ദുർബ്ബലനും കൃശഗാത്രനുമായിരുന്ന ആ യുവാവു് ഇതു പത്തിമുറയായവസ്ഥയിൽ ക്ഷയരോഗബാധിതനായി.

കോട്ടയ്ക്കൽ പി. എസ്. വാര്യരുടെ സമർത്ഥവും സഹായവും ആയ മിക്കിത്തയിൽ നാലഞ്ചുമാസംകൊണ്ടു് സുഖക്കേടിനു ശമനമുണ്ടായി. കുറെക്കൂടി സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കണമെന്നും രോഗം വീണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം അവിടെത്തന്നെ വെല്ലണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചു് അദ്ദേഹം പണിക്കരോടൊത്തായാക്കി.

പണിക്കർ അല്പകാലം സ്വാദശത്തു വിശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഒന്നു വെല്ലാതെ ഒരു കലാമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുക അദ്ദേഹത്തിനു് അസാധ്യമായിരുന്നു. നാലുമാസമായ ഈ വിശ്രമത്തെ അദ്ദേഹം കൊച്ചിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കൽ മികർകൂടി ചക്രവർത്തിഎന്നു് ഒരു മുദ്രണാലയവും അദ്ദേഹം

മാണ്. അസുഖവും ദുർബ്ബലവുമായ 'കാവ്യ ശരീരം' നിർമ്മലപദങ്ങൾ തിരക്കി തടയും മുഴയും മറച്ചു മാനി പിടിച്ചിരുന്ന എർപ്പാഴു സർവ്വസാധാരണമായിരുന്ന അക്കാലത്തു് അമ്മളില്ലാത്ത ഭരണാധികാരികൾ തന്റെ ബാല്യകാലകവിതകളിൽപോലും പണക്കർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു് അത്ഭുതമെന്നുമാണ്. അന്നത്തെ മികച്ച കവികളെല്ലാം മഹാകാവ്യ ചൈതന്യം നവ്യഗുണത്തിൽ വിരമിച്ചു വിവരമായിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ആവ്യവസായത്തിലും അനായാസം വിജയിക്കുമായിരുന്ന ഈ യുവാവു് അതിനു്, പുറംതിരിഞ്ഞു ഹൃദയസ്പർശിയായ ഖണ്ഡകാവ്യ രൂപത്തെ അഭിലാഷിച്ചതും പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണ്. മധുരമണിപ്രവാളത്തിന്റെ നിർമ്മാളപ്രവാഹത്തിലും ശബ്ദാത്മങ്ങളുടെ സമീപിതമായ അനുജ്ഞനത്തിലും പണിക്കരെ അതിശയിക്കാൻ ഒരു മലയാളകവിക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതന്നെ പറയാം.

അന്നത്തെ പത്രങ്ങൾ ഗദ്യപദ്യസങ്കലിതങ്ങളായിരുന്നു. പണിക്കരുടെ പല കൃതികളിലും പത്രപംക്തികളിലെ വിടവു് ഔടക്കാനോ ആനന്ദമായ പ്രാധാന്യത്തോലോ അപ്പോഴപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് എഴുതിയിട്ടുള്ളവയാണ്. 'മകിശീമ'യെന്ന കിളിപ്പാട്ടു്, മനോഹരമായ ആ വൈരാഗ്യഗീത, ഒരു രാത്രി കേവലം രണ്ടു യാമംകൊണ്ടു് എഴുതിത്തീർന്നതെന്നത്രെ എന്നാൽ ദൃ.തകവനത്തിൽ പ്രായേണ സംഭവിക്കാറുള്ള അനവധാനത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണവും ആ കവിതകളിലൊന്നിലും നാം കാണുന്നില്ല. ദ്വിതീപക്ഷത്തോടു് ആനുകൂല്യം കൂട്ടിയതിൽ പരിഭവിച്ചു് കേരളാർമ്മ വലിയുകോയിത്തമ്പുരാൻ 'മലബാറി'പ്പത്രം തിരഞ്ഞുവെച്ചപ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് പണിക്കർ തമ്പുരാന്തയ്ക്കു ശ്ലോകം ഒരു നിമിഷകവി

തയായിരുന്നു. അതിലെ വിവിധാർത്ഥ പുഷ്പമായ നിന്ദാസ്തുതിയുടെ സ്വാഭാസ്യം ആലോചിക്കുന്നതാകാം നമ്മെ അത്ഭുതവിവശരാക്കുന്നു. ഇതാണു ശ്ലോകം:—

മുന്നാണങ്ങളെ പണ്ടേ ദയിതകൾ, അവരിൽ സ്വസ്ഥയായക, കഷ്ടം! പിന്നിടു്ജ്വലംപുകൾപെണ്ണ, വളവംപുറന്നങ്ങളിൽ സഞ്ചരിപ്പു; കാഷായംകിത്തുപെററി പ്രജകൾ വളരെയായിജ്ഞാതമന്തലായി, വാർദ്ധക്യംകൊണ്ടുപെററിയിലിരിക്കെ ചെലുവേകുന്നമാകാം തെന്തായോ?

തമ്പുരാനെ ഇതിനെക്കാൾ ഭംഗിയായി സ്തുതിക്കാനോ ഇതിനെക്കാൾ ഭംഗിയായി പരിഹസിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. വാത്സല്യ നിർഭരമായ ഒരു നീണ്ട കത്തായിരുന്നുപോലും ഇതിനു് അവിടുനായതു മറുപടി.

കവിതാഭേദി ഈ അനുഗൃഹീതയുവാവിന്റെ കീങ്കരിയായിരുന്നു എന്നാണ് ഇതെല്ലാം തെളിയിക്കുന്നതു്. നമുഗ്ഗാനന്ദമണി പ്രവാളവും, ഇന്ദുചിതീസ്വയംവരം നാടകവും വാസുദേവ-ദുർഗ്ഗാക്ഷ്ഠ കണ്ടളം കൗമാരകൃതികളാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം വല്ലവരും പറഞ്ഞറിയിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാം നേസ്സിദ്ധാക്ഷ കവില്ല. അക്കാലത്തെ കൃതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സമുന്നതമായ സ്ഥാനത്തിനു് അവ ഭാഗമാണു് അർഹമാണ്. അവയിൽ കറുപ്പുകൾ കാണാൻ കഴിയും. പക്ഷേ അന്നത്തെ മറ്റു കവിതകളെ അപേക്ഷിച്ച് ആ കറുപ്പുകൾ ഇത്ര കറുപ്പുമാത്രം കേവലം ബാഹ്യമായ ഈ കവി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ആശയവും. അപൂർണ്ണവികസിതമായ പ്രതിഭയുടേതാണു് അശിക്ഷിതാഗ്രഹികളായോ ലാജ്ജനകരം അവയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല. ആശയങ്ങളിലും പ്രതിപാദനത്തിലും പ്രകടമാകുന്നത

നേരവും അകുടീഷ്ടതയും പകരയും അ
ഷ്ടയുടെ തെളിമയും അഴകും ഭ്രഷ്ടം നമ്മെ
വിസ്മയീകരിക്കുന്നു.

സുവ്യക്തനായ് സുസുഖിയായ് സുഖ-
മായ് സുഭക്ത

മവ്യക്തനായധികനായവായമനഃ
ദിവ്യപ്രദീപ്തിയൊടു ദിക്കുവിഖംവീട്ടണം
വ്യപ്രദായകഭവൻ വേകും തരണം.

.....

മററിപ്പൊഴില്ലടിയനത്ത് നിൻപദങ്ങൾ
പററിപ്പൊരത്തരംകേന്തിച്ചുത്തു പാദം
മററിപ്പൊരത്തരം ചേളമററുമേക്കു
പററിപ്പൊരം പരമാപദമറണം ഞാൻ.

എന്നിങ്ങനെ വാസുദേവജ്ഞകേന്തിയും
ചിരമിവൻ വേദിസുവിലാത്തിയം
തിയെപ്പിലവല്ലത്തുവയും വിധയ
അമേഴും തവ സത്കൃപ തോണിയായ്
വരണമേ രണമേദുരവികൃമേ!

തവ, മേമശവിധാനമുഖാമരപ്രവര-
മേദുരമാനസ ഹംസികേ
സുവരമേകവതി നിവനൻപെഴും-
ശിവമേവമേനി വണങ്ങുവൻ.

ഇത്യാദി അയത്നമണിയമായ യമക
പ്രാസത്തിന്റെ കാണ്ഡനച്ചിലകൾ കിമു
ക്കിക്കൊണ്ടു ദുറ്റാഷ്ടകത്തിലും മോഹനലാ
സ്യം നമുതുന്ന കവ്യലക്ഷ്മിയുടെ ഭർ
ത്തൃപദം അന്നത്തെ ഏതൊരു പ്രൗഢക
വിക്കാണ് അഭികാമ്യമായ അലങ്കാരമാകാ
ത്തു? ഇങ്ങനെ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ
ഇരുമതിസ്വയംവരം നാഗാനന്ദം മുതലായ
ഇതര കൗമാരകൃതികളിൽനിന്നും ഉദ്ധരി
ക്കാൻ കഴിയും.

ദേവീസ്തവത്തിൽ ഈ യുവകവിയുടെ
ഭാവനയും ചിന്തയും ഉത്തമഗുണമുള്ളതും
കവനകലാപാലമും അസുതർത്ഥവും.

കാദംബക്കാട്ടിലതുജാലകനകമണിഭണ്ഡ-
പത്തികലാവി
മോദം മാണിക്യവീണാമധുരവചിണങ്ങ-
നാഗാനന്ദരൂപാഭി
വേദമണ്ണൊക്കുപോലും വെളിവിളരിയു-
വാനാവതല്ലതവിളം
മേദം പെരുല്ലസിതം പരമതിവചരം-
ശക്തി പാലിക്കണം നി.

കുസുമസ്തരപോലെ മുട്ടുമനോഹരമായ
കാവ്യശയ്യ നോക്കുക ഇതാ ഇനി ഉദ്ധരി
ക്കാൻ പോകുന്ന ശ്ലോകം ശ്രദ്ധിച്ചു പരി
ശോധിച്ചാൽ ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട അലങ്കാ
രമിയെ നിങ്ങൾ കാണും:

നാദബ്രഹ്മാണുഭാഷ്യ ചെളികളുവതി -
നായാസുരക്കാളെരിച്ച
നേരത്തേവട്ടമൽക്കാതമരിനിൻ കളി-
ർപ്പിച്ചു നീയെന്ന കേൾപ്പു
പാരംചിന്താഗ്നിവേവിച്ചുതേ മമഘൃതം
ശുദ്ധമാക്കുന്നതിനോ
ഭാരം, ചാരംചുരുക്കുന്നൊരു നിയമമേഴും
നീലകണ്ഠന്റെ ജായേ?

ഫലിതത്തിൽ പണ്ണിക്കർ പ്രായേണ വി
മുഖനാണെങ്കിലും അതിലും സമർത്ഥമായി
പെരുമാറാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന് സാധിക
ത്വംനിറഞ്ഞ ഈ ശ്ലോകം ഒരു നല്ല തെ
ളിവാണ്.

ഔദത്തിന്റെ വലത്തലയിലും കുമ്പള
ത്തിന്റെ ഇടത്തലയിലും ഇടവിട്ടു ഒന്നിച്ചും
പെരുമാറി ശബ്ദഭേദത്തിൽനിന്ന് ഒരു
അൽഭുതമേളം ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നതു കേൾ
ക്കുക:-

കാലാഗ്നിജവാലപോലെ കരുമന-
കളിയാടുന്ന കൈവാളമച്ചും
ഹേമാറ്റംകാമൊന്നും ഉറ്റുകുണിയ
പ്പൊൻചിഖണ്ഡോച്ചുവുണ്ടും

നിഖാലിപുകലാക്കട്ടെനിമലർ വിതരം മട്ട
 യുദ്ധാങ്കണത്തിൽ
 ചേലായ്ത്തം ചവിട്ടും നടവരെയിതേ-
 ദേനിമേ ദേഹസൗഖ്യം!

ഭയാനകതയെക്കൊണ് ലളിതലാവണ്യ
 ത്തിന്റെ ഉടുലകരം ഹരിപ്പിച്ചു തുത്തംചെ
 ത്തിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഇന്ദ്രജാലം വിസ്മയവ
 ഹംതന്നെ.

സാമ്രാജ്യനാഥ, ഭൂപാലമംഗളം, ഹരനോ
 വർ വംശാവലി മുതലായ ആംഗലസാമ്രാ
 ജ്യപ്രഭാവസ്തർശികളായ കൃതികളെയും, ജി
 വിതത്തിന്റെ സകല വശങ്ങളെയും വി
 വേകത്തികുവാടെ സരസമായി നിരൂപ
 ണംചെയ്യുന്ന 'ചില നീതിസാരങ്ങളും'യും
 വിട്ടിട്ട് പണിക്കരുടെ കാവ്യകലയുടെ യശ
 സ്സംങ്ങളായി വിശദീകരണ വിഭാഗവിശ്വ
 രൂപങ്ങളിലേയ്ക്കു നമുക്ക് ഒന്നു കണ്ണോടി
 കരാം.

വിഭാഗം പണിക്കരുടെ പത്തൊൻപ
 താം വയസ്സിലെ കൃതിയാണ്. അതിന്റെ
 ആദ്യത്തെ ശ്ലോകംതന്നെവിശകടവും നിർ
 മൂലകവുമായ ശോകത്തിൽ മരവിച്ചു നിൽ
 കുന്ന ഒരു അത്ഭുതപ്രപഞ്ചത്തെ അവതരി
 സ്തിക്കുന്നു.

തിങ്ങിപ്പൊങ്ങും തമസ്സിൽ കടലിലൊര-
 കടംപോലെ ഭൂമകുവാള-
 മുങ്ങിപ്പോയി മുഴക്കം, കളിയികളമിളം-
 കാറുതാനേനിവച്ചു;
 മങ്ങിക്കാണുന്ന ലോകപ്രകൃതിയുടെ
 പകർപ്പെന്നമട്ടനു മൗനം
 തങ്ങിക്കൊണ്ടർശാശ്വതിക്കൊരു പുരുഷ-
 നിരുന്നിടിനാനാദലോടെ.
 കണ്ണിൽ കണ്ണിർനിറച്ചുകമിടറിവിടും
 വീർപ്പുകാണാശ്വതിനി

ഒട്ടണ്ണി പ്രാപഞ്ചികാക്കാളിയുടെനടുവിൽ-
 പെട്ടു വല്ലാതമുങ്ങി,
 മണ്ണിൽ ചൈതന്യമേറും പൊടിപുണ്ടു
 വാടിക്കിടക്കുന്ന പെണ്ണി-
 ന്റെ പുമേനിതാങ്ങി, നീട്ടാനുംകൂടിവയ്ക്കാ-
 തെരിയുമൊരു വിളക്കിന്റെ മുൻപിൽ
 പാലം വീർപ്പിട്ടുലയ്ക്കാതെരിയുമൊരു-
 മുഖം, മുഞ്ഞാളിബാഷ്പധാരാ
 സാരം തിങ്ങിക്കലങ്ങിപ്പിന്നമിഴികൾ, നിറം-
 മങ്ങിവിങ്ങുകപോലം
 മാലംപാലേ വിളുങ്ങാത്തുടലവയൊടു-
 മപ്പുതടൻ എന്ന വിദ്യൻ
 സാരത്തിൽ വിദ്യയാലൊട്ടിളകാത്തുടലാം
 പാവയൊപ്പാലിതന്നു.

ഭട്ടവിൽ,
 പൊന്നാമൽ ചെമ്പകത്തിൽ മലഭടി
 പണിയും കാന്തതൻ മെയ്യുമല്ല
 തങ്ങുന്നൊപ്പിച്ചു മന്തിത്തഴുകി മൊരുവിധം
 ഗദ്ഗദ്പുണ്ടുമൂ.

ഇതാണു വിഭാഗത്തിന്റെ മുഖവും. പ
 ണിക്കരുടെ ചിലാപത്തിന്റെ ചൈശ്വര്യം
 അതിന്റെ സുഭയംഗമായ സ്വാഭാവികത
 യാണ്. വിശ്വചിന്യാതങ്ങളായ വിചാപ
 കാവ്യങ്ങളിൽ പലതിന്റെയും സംവിധാ
 നത്തിൽ കൃത്രിമത്വം കലർന്നിട്ടുണ്ട്. അവ
 വികാരത്തെക്കാരും വിചാരത്തെയാണു്
 സ്വപ്നശിക്ഷണമു്. അവയെല്ലാംതന്നെ
 യഥാർത്ഥമായ കൽപിതമായ ആയ താപ
 സാഗരം താങ്ങി തത്ത്വചിന്താഭാസ്യലത്തി
 ന്റെ കപേറി അവിടെ ആത്മനീകസത്യ
 ങ്ങൾകൊണ്ടു് ഒരു ശാന്തിതൽപം നിർമ്മിച്ചു്
 അതിൽ വിശ്രാന്തികൊള്ളുകയാണ് ചെയ്യ
 ന്നതു്. ഈ കവിതകളെ കദനത്തിന്റെ
 നിഖലിലാത്ത കയത്തിൽ നീന്തി നീന്തി
 കഴിയുകയും ഭൂതക തത്ത്വചിന്തകളുടെ

പൊങ്ങുതടയിൽ കടന്നുപിടിച്ചു അല്പനിമി
ഷം ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും, കൈവഴുതി വീണ്ടും
അഴലിന്റെ ആഴത്തിലേക്കു ചരിഞ്ഞു
താഴ്ന്നു കയറിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്.
കരളവിഴിപ്പുന്ന കഷ്ടമായാണത്.

ബാലാഭിത്യൻ കരഞ്ഞുലാരിമയൊടു തടലാ-
ടിടാവ പാടലശ്രീ
മീലാരംഗം പ്രഭാതപ്രകൃതിയുടെ കൂട്ടസ്തി-
ഗ്ധഗന്ധസംകണക്കേ
മേലാലൈത്തു വിപത്തിൻ വിപുലതയെ
വിചാരിച്ചു നോക്കുന്നതിന്നും
മേലാതേനിന്നോടുകൂടും പടുമുദലപനിർ
പ്പുറം മുഴങ്ങിപ്പിടുന്നു.
ഭാരമൽ പൂവെണ്ണിലാവിൽ കുളിർമയൊടു
കുളിച്ചൊട്ടുമുടം പ്രസൂന
ക്ഷയംചൊത്തിസ്സുഗന്ധപ്പെടി വിതറി
വിളങ്ങുന്ന മല്ലിമല്ലി
ആമട്ടച്ചയ്ക്കു അണിക്കരിയുമുദലുലഞ്ഞെന്നു-
റച്ചിട്ടുവീരും
തുമഞ്ഞിൽ തുളിയാല വിമലമതിവുമാ-
തന്നെ ബാഷ്പം ചൊരിപ്പു.

എന്നിങ്ങനെ പ്രപഞ്ചത്തിലെ സുന്ദരവസ്തു
ക്കളുടെ നശാഭാവത്തെക്കുറിച്ച് പരിചി
ന്തിച്ചിട്ട് “നാദാന്തബ്രഹ്മനിഷ്ഠാചരിയലക
മുറച്ചുവഴാത്താലും, വേദാന്തക്കുഞ്ഞ് വെളി
ച്ചും വിരഹമങ്കിചിടിച്ചു മഞ്ജീപ്പോക്കുന്ന
ന്നു സ്വയംസമ്മതിക്കുകയും, ഭവച്ചങ്ങല വ
ലയിലകപ്പെട്ട് കാലാലയത്തിൻ വാതിൽ
ക്കൽ പോയി മുട്ടിത്തിരിയെ ചെന്ന
തന്റെ ജീവിതം ഭാരമേറിയതാണെന്നു വിച
രിക്കുകയും,

നീലക്കുറുമ്പിമങ്ങുന്നിതു മതി, കൊടുതാം
മിന്നൽ പറയുന്നു നാഡീ
അലത്തിൽകൂടി, ദീർഘശ്വാസനനീളകവേ
ബാഷ്പവർഷം വരുന്നതു;

പാലഞ്ചും ധാണിയാള തവവിഹേവി-
മാരംബുധിപ്പിക്കാളിളക്കം
കാലത്തിന്നൊത്തിരിപ്പു, കണവന്ദൈകരം
ക്കേട്ടിതാ പൊട്ടിയല്ലോ?

എന്നു നിശ്ശേഷമായ നൈരാശ്യത്തിൽ
നിപതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കണ്ണും കരളുമില്ലാത്ത നിയതിയുടെ കടു
ത്ത പ്രഹരമോറ പിടക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ
തൂടിപ്പും തേങ്ങും ദിനദിനമായ രോദന
വും ജ്വർ വിചാപത്തിന്റെ ഓരോ വരിയും
വരക്കും സൂക്ഷ്മം പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.

‘വിശ്വരൂപം’ നിശ്ശരഞ്ജിതമെന്നീയ
മറക്കുന്ന വിശ്വരൂപത്തിന്റെ ഒരു മനോഹ
രവിത്രമാണ്. സുല്യാസ്തമയമുതൽ അടുത്ത
പ്രഭാതംവരെ സന്തതരീതിയിൽ വിചരിക്കു
ന്ന കവിഹൃദയത്തിന്റെ ദിച്ഛാസൂക്ഷ്മികളാ
ണ് അതു വിവരിക്കുന്നത്. ആദ്യന്തസുന്ദര
മായ ആ കവിതയിൽനിന്നു ഏതുഭാഗമാ
ണുലരിക്കുക! അതിന്റെ ഒരു വൈശിഷ്ട്യം
മാത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. കേരളീയഹൃദയ
ങ്ങളെ പിന്തടാവത്തു പുലകംകൊളിച്ചു
ഭിന്നപ്രകൃതികളായ കവിതാനന്തകികൾ
മൂന്നും അതിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നത് കാ
ണുക.

ആകാശംബുധി മരക്കടിലെന്നിവററി-
ലെന്നിച്ഛവചാൻനിപിടിപെട്ടു വളർന്നു
വെന്നോ?

മിന്നും കതിർക്കനകചിഞ്ചുകിയിട്ടിളക്കി-
ക്കാണിക്കയോ കതിരവൻ പരമിന്ദ്രജാലം?
അങ്ങോട്ടുനോക്കുക, മുചപ്പു വെളുപ്പു പ-
ച്ചയെന്നിനിറങ്ങളിടയിൽക്കിടയോ. ബലാന്തം
ചെന്താരുമാമ്പലുമോരേസമയം വിരിഞ്ഞു
പൊന്തുന്നപൊയ്ക്കയുടെചന്തയിനനിട്ടനോ?

ഇത്രയുംദീർഘങ്ങളിൽ ഒരുവഴക്കു ചളിത
മോഹനമായ കൈവളക്കിളക്കും കേൾക്കു
ന്നെങ്കിൽ,

കല്ലോലമാലകളിച്ചിട്ടി വിട്ടയന്നു
വാശിശ്വരനവരണ നിറക്കുടങ്ങ
വാനങ്ങിത്തുടലുടഞ്ഞുതിരുന്ന നേരം
ജാലപ്രമോദന മണിശാലിപന്നതാമോ?
ലോകൈകശിപ്പി ജനീവനിതയ്ക്കു

ചാത്താൻ

നക്ഷത്രമാല പണിചെയ്യവതിനുവണ്ടി
സൗവണ്ണപിണ്ഡമതുക്കിയെടുത്തു നീവിൽ
മുക്കുന്നിതോത പനമണ്ഡലകൈതവത്താൽ?

ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ മറ്റൊരുവളുടെ ഘനാഭരണഗണകാണവും,

ഒന്നും തിരിച്ചറിയുവാൻതൊട്ടറിഞ്ഞോ
രണ്ടും കമിക്കുകയുമില്ല, കമിച്ചുവെങ്കിൽ
'കുലാമസത്യമിമമല്ലതുമല്ലസത്യ' എന്നേതു
മിന്നുന്ന മറഞ്ഞമുത്തത്തുപം.

തെളുത്താണതിനു നാശവുമില്ല, തോടു
ചേർന്നുനമുണ്ടൊരുമഴത്തരക്കെതി നില്പും
സന്താകമാ വലിയശക്കി സമസ്തലോകവി
ത്താണതിൽ പ്രകൃതിയാൽ കൃതമിപ്രപഞ്ചം.

ഇത്യാദിഭാഗങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തവളുടെ
മന്ത്രാക്ഷരമധുരമായ മജ്ജിശിംശിതവുമാ
ണ് നാം കേൾക്കുന്നത്.

എന്തിനധികം പറയുന്നു? ഈ യുവംവി
ന്ദ് കാവ്യമണ്ഡലത്തിൽ അസാധ്യമായി
ഒന്നുതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു.

പണിക്കരുടെ ഗദ്യശൈലി പദ്യശൈലി
പോലെതന്നെ മാനോഹരവും ചൈതന്യവു
ർണ്ണവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പദ്യത്തെക്കാൾ

എത്രയോ കൂടുതൽ ഗദ്യമാണ് എഴുതിയതെ
ങ്കിലും ഗദ്യകൃതികളിൽ വളരെക്കുറച്ചുമാത്ര
മേ കണ്ടു കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. 'മാലതിദമ്പി' എ
ന്ന കഥ പൊരുളിലും പ്രതിപാദനത്തിലും
മാനോഹരമാണ്.

പശ്ചിമയിൽനിന്നു പുനമയിലേക്ക് മദ്ധ്യ
ഭൂസാഹിത്യം അടുത്തുകാലത്തു നിർവഹിച്ച
സമഗ്രമായ പരിവർത്തനത്തെ ബാലകൃഷ്ണ
പ്പണിക്കർ എത്ര സാരമായി സഹായിച്ചു
എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ഗ്രന്ഥം
പൂർവ്വം പഠിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ബോ
ദ്ധ്യമാകും. പണിക്കരുടെ ഇരുപത്തഞ്ചുകൊ
ല്ലത്തെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റു സാഹിത്യകാര
ന്മാർ ജന്മപാതാ അപാതാ കൊല്ലത്തിന
കത്തു സമ്പാദിക്കുന്ന ആശയസമൃദ്ധിയും
ചിന്താപക്വതയും കലാനിർമ്മാണചാതുരി
യും സമാജ്ജിച്ചു. അങ്ങനെ ചില അത്ഭുത
സൃഷ്ടികളുണ്ടു്. ദിർഘായുസ്സിന്റെ നേട്ടങ്ങ
ൾ അല്ലായുസ്സിൽ ഏകുന്നവർ. ആയിരം
നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പ്രകാശം ഒരു നിമിഷാർ
ദ്ധത്തിൽ സമാഹരിച്ചു പൊലിക്കുന്ന ചില
തടിത്തുകൾ. അതിലൊന്നായിരുന്നു ബാല
കൃഷ്ണപ്പണിക്കർ. മരണം നിത്യയുദ്ധന
ത്തിന്റെ മകുടപാത്തി അനുഗ്രഹിച്ച ഈ
കൈരളികമാരൻ നമ്മുടെ ആദരാതിശ
യത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് സ്ഥാന
യുടെ മണിമണ്ഡലത്തിൽ എന്നാളും വിശ
ജിക്കും.

ഒരു സംസ്കൃതകവിയെപ്പറ്റി

കുലശേഖരൻ

വി. ജി. നമ്പൂതിരി, ശിരോമണി

രചനാസംവരണനാടകം മുതലായ കൃതികളുടെ കർത്താവും കേരളത്തിലെ മഹാജാവും ഒരു പൂർണ്ണ വിഷ്ണുഭക്തനും ആയിരുന്ന കുലശേഖരപ്പെരുമാളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളും ആണ് ഈ ലേഖനത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം.

കുലശേഖരന്റെ സംസ്കൃത കൃതികൾ

രചനാസംവരണം, സുഭദ്രാധനഞ്ജനം ഇങ്ങിനെ രണ്ടു നാടകങ്ങളും മകന്ദരാലാസ്തോത്രവും നമുക്കു കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള കുലശേഖരനിഷ്ഠതയുള്ള സംസ്കൃതകൃതികൾ ആകുന്നു. 6 അങ്കങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ള ഒരു ഉത്തമനാടകമാണ് "രചനാസംവരണം." 5 അങ്കങ്ങളുള്ള ഒരു നാടകമാണ് "സുഭദ്രാധനഞ്ജനം." ശിവരാമന്റെ വിചാരമതിലകവ്യാഖ്യാനത്തോടു കൂടെ രചനാസംവരണം അനന്തശയനസ്വരൂപം

സ്കന്തഗുഹ്യാവലിയിൽ 11-ാം നമ്പർ ആയിട്ടും, ശിവരാമന്റെ വിവരണവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടെ സുഭദ്രാധനഞ്ജനം 18-ാം നമ്പർ ആയിട്ടും ബ്രഹ്മഗുഹി മഹാമഹോപാധ്യായ ത. ഗണപതിശാസ്ത്രികൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാവ്യമാലയുടെ പ്രഥമഗുഹത്തിൽ മകന്ദരാലാസ്തോത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃതികളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചു പറയുന്ന സ്ഥലത്തു് കൂടുതൽ ക.യ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. രചനാസംവരണത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും "ആശ്ചര്യമഞ്ജരി" എന്ന ഒരു കഥ കുലശേഖരൻ രചിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ട് അറിയുന്നു. ശിവരാമന്റെ വിചാരമതിലകത്തിൽ ആശ്ചര്യമഞ്ജരി ഗദ്യകാവ്യത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുതരം കാവ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആശ്ചര്യമഞ്ജരി കണ്ടുകിട്ടിയില്ല.

മഹാകവി ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ കുലശേഖരൻ "വിചിന്നാഭിഷേകം" എന്ന ഒരു നാടകം രചിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (വിജ്ഞാനദിപിക 1-ാം ഭാഗം 82-ാം പേജ് നോക്കുക.) ഈ വിചിന്നാഭിഷേകവും ഇന്നുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല. സംസ്കൃതത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള രചനാസംവരണം മുതലായ മനോഹരകൃതികളും കണ്ടുകിട്ടാത്ത ആശ്ചര്യമഞ്ജരി മുതലായ രണ്ടു കൃതികളും ചേർന്ന് ആകെ അഞ്ചുകൃതികൾ കുലശേഖരൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മേൽവിവരിച്ചുവേഗംകൊണ്ടു് സ്വപക്ഷമായല്ലോ.

കുലശേഖരനും ഗുഹി തിരുവായ്മൊഴിപ്പാട്ടുകളും

അടിമിൽ ഉള്ള തിരുവായ്മൊഴിയുടെ രചയിതാവു് കുലശേഖര ആരാവാൻ ആണെന്നു പ്രസ്തുത ആരാവാൻ കേരളത്തിലെ രാജാവായ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ അല്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

ശ്രീ വടക്കേകൂർ രാജരാജവർമ്മ രാജാ കേരളീയ സംസ്കൃത സാഹിത്യപരിവൃത്തിയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

“കുലശേഖരരാജാവർ കേരളരാജാവല്ലെന്ന് അയ്യങ്കാർ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പരമേശ്വരനാണെന്നു നിശ്ചയിക്കും. യോഗി, യോഗിയൻ, സ്വാമിയൻ മുതലായ പദങ്ങളാണ് കേരളത്തിൽ ഭക്തന്മാരായ സന്യാസികളായ ഉദ്ദേശിച്ചു വ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടത്. ആരംഭം എന്ന തമിഴ് പദം ഉപയോഗിക്കാറില്ല. വിചാരമുള്ളതു് സ്വാമിയൻ, കൊണ്ടുതു് ശിവയോഗി, തത്ത്വോദ്യാഗിയൻ മുതലായവരുടെ പേരുകളെ പ്രകൃതത്തിൽ ദൃഷ്ടാന്തം. കുലശേഖരൻ കേരളീയനായിരുന്നുവെങ്കിൽ കുലശേഖരയോഗിയെന്നോ കുലശേഖരയോഗിയൻ എന്നോ അല്ലെങ്കിൽ കുലശേഖരസ്വാമിയൻ എന്നോ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വ്യവഹരിച്ചുവരുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വ്യവഹരിച്ചു. പതിനൊന്നു പ്രസിദ്ധനായ ആരംഭമെന്നും പരമേശ്വരൻ ആകുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്ക് കുലശേഖരരാജാവർ അകേരളീയനാകുന്നതാണ് യുക്തം. രാജരാജമതക്കാർ വേദംപോലെ ബഹുമാനിച്ചു വരുന്ന തിരുവാഴ്ചാഴിയിൽ കുലശേഖരന്റെ പല കൃതികളും ഉണ്ട്. കുലശേഖരൻ ആദ്യമായി പ്രവചിച്ച വൈഷ്ണവ മതതത്വങ്ങളെ രാജരാജൻ പിന്നീട് പരിഷ്കരിക്കുകയേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ എന്നു കാണുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വൈഷ്ണവ മതപ്രചാരകനെന്നു വന്നുകൂടുന്നു. ഈ സംഗതികൾ വിചാരിച്ചാൽ കുലശേഖരൻ അകേരളീയനെന്നു തെളിയും.”

“ഇന്ന് കുലശേഖരനെപ്പറ്റി അറിയാവുന്ന കേരളീയർ നന്നേ ചുരുക്കം. അദ്ദേഹം തമിഴുദേശീയനായിരുന്നുവെന്ന് സ്ഥാ

പിക്കുന്നതിനുപാലും ചില തമിഴർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.” എന്നു ഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രം രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ മി. നാരായണപ്പണിക്കർ പറയുന്ന അഭിപ്രായത്തിൽനിന്ന് ഖണ്ഡപ്രധാന സംഗതികൾ സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. (1) കുലശേഖരരാജാവെപ്പറ്റി കേരളീയർക്ക് അറിവു കുറവു (2) അദ്ദേഹം തമിഴുദേശീയനായിരുന്നുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ തമിഴർ ശ്രമിക്കുന്നു. മി പണിക്കരുടെ അഭിപ്രായം യഥാർത്ഥമാകയാൽ പ്രകൃതത്തിൽ ഇവിടെ കാണിച്ച രണ്ടു സംഗതികളെപ്പറ്റിയും അല്പം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുലശേഖരരാജാവർ കേരളീയനായിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കേരളീയർക്ക് അറിവു ചുരുക്കുന്നതിനും അവതാരപുരുഷന്റെ നിലയിൽ വൈഷ്ണവർ അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. ഇടയില്ല. തപതീസംവരണാദിനാദകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു ചാക്യാരുളതു മുതലായവ പരിഷ്കരിച്ചു മറ്റും പ്രശസ്തിനേടിയ കുലശേഖരൻ അല്ലെങ്കിൽ ചേരമാൻചെരമാൻ കേരളത്തിൽ അതിപ്രസിദ്ധനാകയാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കേരളീയർക്ക് വിവരമുണ്ടെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. വൈഷ്ണവർ ആരംഭമായി ആരാധിക്കുന്ന കുലശേഖരൻ തമിഴർ വിചാരിക്കുന്ന രൂപോലെയെ തമിഴുദേശീയനാകുകയാണെന്ന് കേരളീയർക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിവരമില്ലാതെ വന്നു്. ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. കുലശേഖരരാജാവെപ്പറ്റി എന്നുപോലെ പൊയ്ക്കുമാർ, വൃതന്മാരാർ, പേയ്ക്കാർ മുതലായവെപ്പറ്റിയും കേരളീയർക്കുള്ള ഇന്ന് ഏറ്റവും വിരോധം. അതുകൊണ്ട് ആരംഭമായ കുലശേഖരൻ തമിഴുദേശീയനും വൈഷ്ണവബ്രാഹ്മണനും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അബദ്ധവും ഇല്ല.

ഇവിടെ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്

ഈ അഭിപ്രായത്തോടെ ഞാൻ ഒട്ടും യോജിക്കുന്നില്ല. കലാശഖരാരംഭം തപതി സംവരണനാദികർത്താവായ കലാശഖരരാജാവു രോമതന്നെയാണു്. ശ്രീ വേദാന്തദേശികർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തമിഴ് പ്രബന്ധത്തിൽ പറയുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്. "പൊൻപുരയെയും വേർകലാചകരനേ മാശിപ്പാർ പൂശാത്തതിൽ വഞ്ചിക്കളത്തിൽ റോൺറി * * * * തങ്കം ഇമ്പമിഹാപരജ്ജ്വലകാണമർമ്മേലിയിലെ വെൻറുത്ത വിവൈയിർ ചൊന്നനൻപൊരുമുചർത്തിരുമാശിന്റുടറൻതുപാട്ടനൻറാകു് ഇതിൽ മാലചാസ്യത്തിലെ പുണർതം നക്ഷത്രത്തിൽ വഞ്ചിക്കളത്തിൽ കലാശഖരൻ ജനിച്ചുവെന്നു അദ്ദേഹം 105 തിരുവായ്മൊഴിപ്പാട്ടുകൾ ചൊല്ലുവെന്നുമാണല്ലോ പറയുന്നതു്. ഇതിൽപറയുന്ന വഞ്ചിക്കളം കൊടുങ്ങല്ലൂർ സമീപത്തുള്ള തിരുവഞ്ചിക്കളമാണു്. അതിരുന്നെന്നു് മാഹാദയ പുറം എന്നും പേരുള്ളതു്, തപതിസംവരണാദിനാദികർത്താവായ കലാശഖരരാജാവും മാഹാദയപുരം സിംഹാസനം. തപതിതസംവരണത്തിലും സുദ്രാധ നഞ്ചയത്തിലും മുകുന്ദമാലയിലും മോക്ഷപോലും വേദാന്തം വിഷ്ണുവിൽ അചഞ്ചലമായ ഭക്തി എല്ലാ ജന്മങ്ങളിലും ഉണ്ടായാൽ മതിയെന്നു പറയുന്ന ആ മാഹാദയപുരരാജാവായ കലാശഖരൻ തന്നെയാണു് വിഷ്ണുപരങ്ങളായ തമിഴുപാട്ടുകളെയും കർത്താവായ കലാശഖരാരംഭൻ എന്നുപറയുന്നതു്. ഈ തെളിവുവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും യുക്തമായിരിക്കുന്നു. ശ്രീ വടക്കു കൂർ രാജരാജ പർമ്മാജാ പറയുന്നതു് കേരളത്തിൽ ഭക്തന്മാരായ സന്യാസിമാരായ ഉദ്ദേശിച്ചു് ആരംഭം എന്ന് വ്യക്തീകരിക്കില്ല എന്നുണ്ടല്ലോ. അതു

ശരിയാണു്. കലാശഖരൻ ആരംഭം എന്ന വ്യവഹാരം കേരളത്തിൽ ഇല്ലതന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷ്ണുഭക്തി മന്താകരങ്ങളായ തമിഴ് പാട്ടുകളുടെ വൈഭവം നിമിത്തം ഒരു അന്യധാരണ വിഷ്ണുഭക്തൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആരംഭം എന്ന് പിൽക്കാലത്തെ തമിഴർതന്നെയായിരിക്കും വ്യവഹരിച്ചുവന്നതു്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു് കലാശഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന പദത്തെ കലാശഖരാരംഭൻ എന്ന് കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രസിദ്ധിയില്ലാതെ വന്നതു്. അപ്പോൾ എന്റെ വാദത്തിൽനിന്നും കലാശഖരരാജാവും കലാശഖരാരംഭവും രോമതന്നെയാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് കേരളത്തിൽ കലാശഖരാരംഭൻ എന്ന് പ്രസിദ്ധിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് കലാശഖരാരംഭൻ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്ന കേരളീയർ മുരങ്ങിയാലും അദ്ദേഹം കലാശഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന നിലയിൽ കേരളത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നതെന്നും തമിഴരുടെ ഇടയിൽ ആരംഭം എന്ന നിലയിൽ പ്രസിദ്ധനായിരിക്കുന്നതിനും യുക്തിയുണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമായല്ലോ. തേമമാവിഷ്ണുഭക്തനാണെന്നിടയും ഒരു സന്യാസിയുടെ നിലയിൽ അല്ലാതെ ഒരു മഹാരാജാവെന്ന നിലയിൽ ഇരുന്നതുകൊണ്ടാണു് കേരളത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് യോഗിയെന്നോ മറ്റൊരു വ്യവഹാരം ഇല്ലാതെ വന്നതു്. വൈഷ്ണവർക്കു് അവതാരപുരുഷനെ നിലയിൽ ആരാധിക്കത്തക്കവണ്ണം കലാശഖരരാജാവും ഒരു തികഞ്ഞ വിഷ്ണുഭക്തനാണു്. ഒരു വിഷ്ണുഭക്തനായ ആരാധിക്കുന്നതിൽ വൈഷ്ണവർ ദേശകാലാദികൾ നോക്കുമെന്നു എവിടെ നോക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് കലാശഖരൻ ആദ്യമായി പ്രവചിച്ച വൈഷ്ണവരത്നങ്ങളെ രാമാനുജൻ പരിഷ്കരിച്ചതുകൊണ്ടും അവതാരപുരുഷന്റെ

നിമിഷത്തിൽ വൈകുന്നേരം ആരംഭിക്കുന്നതും കോളം അളവ് കേളിയനല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതായി വന്നില്ല. കലശലോരം വാർ തമിഴ് നാട്ടിൽ എവിടെയെങ്കിലും ജനിച്ചതായ രാജാവിനെയെങ്കിൽ തമിഴ് ക്ഷത്രിയരെ തമിഴ് നാട്ടുകാരനോടൊന്നു വല്ല പ്രയത്നവും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? വാസ്തവത്തിൽ കലശലോരം ഒരു തമിഴനല്ലെങ്കിലും തമിഴ് ആരംഭിച്ചവരാണ് അദ്ദേഹം അന്യനാട്ടുകാരനെന്നു പറയുവാൻ തമിഴ് ക്ഷത്രിയർ വിഷമമുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. അവർ അദ്ദേഹത്തെ തമിഴ് നാട്ടുകാരനോടൊന്നു ശ്രമിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കലശലോരം വാർ കലശലോരം രണ്ടു പേരാണെന്നു പറയുവാൻ മതിയായ തെളിവു യാതൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ശ്രീ വേദാനന്ദേശികരുടെ തമിഴ് പ്രബന്ധവും മറ്റു യുക്തികളും കലശലോരം വാർ കലശലോരം വെട്ടെങ്കിലും രാജാവിനെയെന്നു തെളിയിക്കുന്നതുകൊണ്ടും തപശി സംവരണാഭിനാടകകർത്താവായ കലശലോരം വെട്ടെങ്കിലും 105 തിരുവാമൊഴിപ്പാട്ടുകളുടെയും കർത്താവ് എന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കാം.

കലശലോരന്റെ കാലം

കലശലോരൻ ക്രി. പി. നാലാംശതാബ്ദത്തിന്റെ പൂർവ്വകാലത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ആൾ ആണെന്ന് ശ്രീ വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേരളീയ സംസ്കൃത സാഹിത്യചർച്ചയും ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രി. പി. ഏഴാംശതാബ്ദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ ചാതുർണ്യയേ കലശലോരൻ തപശി സംവരണത്തിൽ സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ ചാതുർണ്യയെ

ശേഷമല്ലാത്ത കലശലോരൻ ഇരുന്നിരിക്കാൻ തരമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ക്രി. പി. നാലാംശതാബ്ദത്തിൽ കലശലോരൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നത് യുക്തിയുക്തമാണ്.

ക്രി. വ. 766-ലും 767-ലും കലശലോരൻ ജനിച്ചുവെന്നും അദ്ദേഹം 67 വർഷം ജീവിച്ചിരുന്നു ക്രി. വ. 844-ൽ ചാലൂക്യഗതിയെ പ്രാപിച്ചുവെന്നും പ്രസിദ്ധരേഖയിൽ അറിയുന്ന സ്വാമിശ്ശേരിപ്പിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതായി ടി. ഗോവിന്ദമനോഹരൻ പറയുന്നതിനോട് വിജ്ഞാനദീപികാകാരനായ മഹാകവി ഉള്ളൂർ എസ്സ്. "പരമേശ്വരൻ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യം വരുന്നു. ക്രി. പി. പത്താംശതാബ്ദത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ധനികന്റെ ദശരൂപകത്തെ കലശലോരന്റെ സമകാലികനായ തപശി സംവരണാഭിനാടകകർത്താവായ "നാടകനായകകർമ്മം സർവ്വദശരൂപകേ ദൃഷ്ടവ്യം" എന്ന വാക്യംകൊണ്ട് സ്മരിച്ചിരിക്കെ ധനികൻ ശേഷമല്ലാത്ത കലശലോരൻ ജീവിച്ചിരിക്കാൻ തരമില്ല എന്നു കിട്ടുന്നു. അപ്പോൾ കലശലോരൻ ക്രി. പി. എട്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും വേതിന്റെ പൂർവ്വകാലത്തിലും ആയിട്ട് ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നത് യുക്തമാണോ എന്ന് താണു് ആ ചോദ്യം. ഇവിടെ വിജ്ഞാനദീപികാകാരൻ രണ്ടു സമാധാനങ്ങൾ പറയുന്നു. (1) ധർമ്മവ്യവഹാരഗ്രന്ഥം നോക്കിയാൽ "നാടകനായകകർമ്മം സർവ്വദശരൂപകേ ദൃഷ്ടവ്യം" എന്ന ഭാഗം ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആരോ പിന്നീട് എഴുതിച്ചേർത്തതായിട്ടാണ് തോന്നിയത്. അതുകൊണ്ട് ആ ഭാഗം ധർമ്മവ്യവഹാരത്തിന്റെ യല്ല. (2) അഥവാ "കേളിയരിൽ വല്ലവ

ഒരു ദശരൂപകം ഏഴതിരിട്ടുണ്ടാകാം. അതിനെ ആയിരിക്കാം. ഡ്രാഫ്റ്റ് വ്യായാസനകരൻ സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഡ്രാഫ്റ്റ് വ്യായാസനനും ഞാൻ നോക്കി. അതിൽ പിന്നീടെഴുതിച്ചേൽ ഒരു ഭാഗമാണ് ദശരൂപകത്തെ സ്മരിക്കുന്നതും എന്നു പറയുവാൻ ആർക്കും സംശയിക്കയില്ല. കേരളത്തിൽ ഒരേ ഒരു ദശരൂപകം മരിച്ചതായിട്ടും അറിവില്ല. അതുകൊണ്ട് വിജയനഗരീപിതാകാരന്റെ സുധാനന്ദൻ ഒന്നും ചിന്തനീയങ്ങളാകുന്നു.

കലശലാചാർ ക്രി: പി: ഏകാശതക
ത്തിന്റെ ഉത്തരാർജ്ജത്തിലും നൈതാം
ശതാബ്ദത്തിന്റെ വ്യവർജ്ജത്തിലും ആ
യിട്ടാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത് എന്ന അഭിപ്ര
യം ശരിയാണ്. അതിനു വേറെയും തെളി
വുണ്ട്. മുൻപറഞ്ഞ ചോദ്യത്തിന് ശരിയാ
യ ഉത്തരം ഇതാണ്—“നാടകനായകമുക്ത
നും സർവ്വദശരൂപക ഭൂഷാധിപം” എന്ന്
സ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദശരൂപകം മേൽ
നാട്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിഭാഷയും അദ്ധ്യ
യമാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് ദശരൂപകം
എന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് “ദശരൂപകനി
ർണ്ണയമപി” എന്നും “ഇതി * * അ
ഭിനവഭാരതം ദശരൂപകവിധാനം നാമാ
ഷ്ടദശശാഖാഭ്യായേ സമാപ്തം” എന്നും ആ
ചാർത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള മേൽനാട്യശാസ്ത്രവു
മാണെന്നതിൽ പറയുന്നതുകൊണ്ട് സ്പഷ്ട
മാകുന്നു. ഈ പ്രസിദ്ധീകൃതകൊണ്ടുത
ന്നെ അഭിനവഭാരതം ധനികനും തന്റെ ഗ്ര
ന്ഥത്തിന് ദശരൂപകം എന്ന് പേർകൊ
ടുത്തത് —

பெருமாள்வாழ்வுக் குறிப்பி: நாங்கள்
நாளைத்தினிப்பேரம் உள்ளாயிற்று. அது
கொஞ்சம் கடிதம்வரைய குறிப்பி. நாங்கள்

ശതാബ്ദത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയാണു് ശ്രീ. വടക്കുകൂർ രാജരാജവർമ്മരാജാവായതു്. എന്നാൽ ഈ കലശേഖരൻപെരുമാൾ വാഴ്ചക്കാലത്തുള്ള ഒരു കലശേഖരപ്പെരുമാൾല്ലെന്നു് ഉപരിസ്സഷ്ടമാക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇദ്ദേഹത്തെ ശ്രീ: പി. നാലാം ശതാബ്ദത്തിലേയ്ക്ക് വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകേണ്ട എന്നാണു് ഏതെൻ അഭിപ്രായം.

കലശേഖരന്റെ കാലത്തിന്
പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവ്

[illegible]

ഭാരതീയ ഗ്രന്ഥശാലകൾ

മുസ്‌ലീം കാലഘട്ടം

എം. തോമസ്, M. A., L. T.

മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ മുതൽക്കു ചില സൂചനകൾ മാത്രമേ നമുക്ക് ഭാരതീയഗ്രന്ഥശാലകളെപ്പറ്റി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതില

സമാഹരണം" ചേർത്ത് കേരളീയർ ശകാബുവരത്തുറയ്ക്കുകയും "കാലേമ" എന്ന സംഖ്യ കേളത്തിൽ അന്ന് നിലവിലിരുന്നിരുന്ന ശകവർഷത്തോളം കണക്കാക്കുന്നത് ഉറപ്പിക്കാം. അപ്പോൾ 78-ാം ശകവർഷത്തിന് സമാനമായ 809-ാമത്തെ ക്രി. വർഷത്തിൽ ആണ് ഖാസി വ്യാപാരകാലൻ കലശേഖരനായ ബ്രാഹ്മണനെ കണ്ടെത്തുക കിട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ട് കലശേഖരൻ ക്രി. പി: ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വഭാഗത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

“ഖാസിയിലുള്ളവയെക്കൂടി സാ മഹിതാ നാടകജീവിതാപ്തനായുടനീളം ശസ്ത്രാഭിപ്രായമുപേക്ഷയെ”

ധീകം വസ്തുതകളും ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയില്ല. നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ ഗ്രന്ഥസംരംഭകത്വത്തിൽ തുലോം വിമുഖരായിരുന്നു. അതിനുകാരണം വരേമൊഴിക്ക് വേണ്ടവിധം ജനസമ്മതി കലിക്കാതിരുന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നു. മഹമ്മദിയാഭിമാനകാലഘട്ടംവരെ അധികമാനും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ഭാരതീയർക്ക് ഇടയായിട്ടില്ല. കാണങ്ങൾ അപ്പോഴുണ്ടായതാകാം. ഒന്നാമതായി വരേമൊഴി അതിപ്രാചീനമാണ്. ഭാരതത്തിലെത്തന്നെ സമ്മതിച്ചാൽതന്നെയും അതിൽനിന്നും ഗ്രന്ഥശാലകൾ വ്യവസ്ഥിതങ്ങളായിത്തീർന്നുവെന്ന് സിദ്ധമാകുന്നില്ല, നമ്മുടെ ലേഖനവിദ്യ വശമായകാലത്തും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനനുയോജിച്ച സാധനങ്ങൾ ലഭിക്കാതിരുന്നു. ഉത്തമസാമഗ്രികൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽതന്നെയും വിജ്ഞാനം സ്തുതിയിലടക്കം ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹിച്ച നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാർ അതിന് ലിപിരൂപം നൽകുന്നതിൽ അഗ്രാധാരായിരുന്നുതാനും. പോരുകിൽ വിജ്ഞാനം ഇതാക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുവാൻ സ്വയം സൂക്ഷിക്കണമെന്നു കരുതിയ സങ്കല്പിതബുദ്ധികളുടെ കരുതുകയാ

എന്ന് കലശേഖരൻ ധ്യാനിയുദ്ധ്യാനകാരണാദ് ഖാസിയേക്കുറിച്ച് പറയുന്നതുകൊണ്ട് ക്രി: പി: ഒമ്പതാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഖാസികാരനായ ആനന്ദവർദ്ധനാചാര്യരേക്കാൾ കുറേ അർദ്ധചിന്തനായിരിക്കണം കലശേഖരൻ എന്നു ശങ്കിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആനന്ദവർദ്ധനൻതന്നെ ഖാസിയല്ലെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞുവെന്നും ഖാസിയെന്ന പര്യായനാമം ഭാക്കമാണെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞുവെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്നുമുമ്പും ഖാസിയുക്തമായ കാവ്യം നല്ലതാണെന്നും അല്ലെന്ന് ഉള്ള വാദം നിവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്.

(തുടരും)

യും തീർന്നു. ക്ഷത്രിയരുടെ കൈവശത്തുനിന്നും വേദസംഹിതകൾ പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിലേക്ക് സൂക്രമിച്ചു. സ്വവർഗ്ഗക്കാർക്കു വേണ്ടിമാത്രം അവർ പ്രബോധനം നൽകുവാനും മുടങ്ങി. ഇതരജാതിക്കാരുടെ സകല പഠനസംരംഭങ്ങളും വിചലി. കൈയ്യെഴുത്തു തുളിപ്പായഗ്രന്ഥങ്ങൾസൂയ്യംശ്മിപോലും തട്ടാതെ ബ്രഹ്മണരുടെ ഉള്ളറകളിൽത്തന്നെ സ്ഥിരവാനും തുടങ്ങി. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾകൂടാതെ നമ്മുടെ രാജാക്കന്മാരേയും പ്രഭുക്കന്മാരേയും രാജസഭസ്സുകളിൽ പണ്ഡിതന്മാരും സൗസന്മാരായ വിദ്വാജ്ഞാക്കാരും എപ്പോഴും വലയംചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥശാലകൾ സ്വരൂപിക്കണമെന്ന ആകാക്ഷ അവർക്കു ഉണ്ടായില്ല.

മുൻപറഞ്ഞ പരിതസ്ഥിതികളിൽ വിദ്യാഭ്യാസകുടുംബ ഗ്രന്ഥശാലകൾ തഴച്ചു വളരുന്നതിന് ഇടയില്ലല്ലോ. മുഹമ്മദീയഗവൺമെന്റിനു മുൻപുള്ള ഗ്രന്ഥശാലകൾ പ്രാചീന സർവകലാശാലകളോടനുബന്ധിച്ചുള്ളവ മാത്രമായിരുന്നു, ഗണ്യമായ വലിപ്പമുള്ള ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നതന്നെ പരമം. അലക്സാണ്ട്രിയ നഗരത്തിനോ, അസ്സീറിയ രാജ്യത്തിനോ ഉണ്ടായിരുന്നവിധത്തിലുള്ള ഗ്രന്ഥശാലകൾ മുഹമ്മദീയ പരിതുകാലഘട്ടത്തിനു മുൻപു വരെ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അഭിമാനംകൊള്ളാൻ യാതൊരുവഴിയുമില്ല. ഒരുത്തരുടിയെ സാഹിത്യസ്വസ്ഥത്ത് നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഗ്രന്ഥശാലാവിഷയത്തിൽ നിഷ്പ്രഭമായിരുന്നു ഈ പ്രകൃതകാലഘട്ടം. മുഹമ്മദീയക്രമങ്ങളോടുകൂടി ജീവനെ ഭയന്ന് പണ്ഡിതന്മാരായ പല ആളുകൾ നേപ്പാളം, ടിബറ്റ്, ഈ ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും ഞാവല്ലി പർവ്വതപ്രാന്തങ്ങളിലേയ്ക്കും അവരുടെ കൈയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളുമായ ഓടിച്ചേച്ചു. കഫർമാ

രുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നശിക്കണമെന്നാണ് ആദിമ മുസ്ലീം ആക്രമണക്കാർ കരുതിയതുകൊണ്ട്, പഞ്ചാബ്; ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ഇവിടങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭൂരിഭാഗവും എന്നത്തേയ്ക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടുകയുംചെയ്തു.

മുഹമ്മദീയ കാലഘട്ടം

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സാഹിത്യവും അധ്യയനവും ഒരു പുതുഭാവം ചകിൻ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും ഒരു നവജീവൻ ലഭിച്ചു. സമ്രാജ്യാധിപന്മാരുടെയും തികഞ്ഞ ഇസ്ലാം മതം അധ്യയനം സകലർക്കുമായി തുറന്നിട്ടു കൊടുത്തു. ഗ്രന്ഥശാലകൾ ജനങ്ങൾക്ക് ഹൃദ്യസങ്കേതസ്ഥാപനങ്ങളായിത്തീർന്നു. ജ്ഞാനസമ്പത്തു് ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകജനക്കൂട്ടരുടെ കൗതുകസാധനമാകുവാൻ ഇസ്ലാംമതം അനുവദിച്ചില്ല. പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിലലയുന്നതല്ല ഇസ്ലാംമതം. അടിമകൾക്കുപോലും വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നതിന് ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പത്താംശതാബ്ദത്തോടുകൂടി മുഹമ്മദീയക്രമം ആരംഭിച്ചു. 11-ാം ശതകത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗമായപ്പോഴേക്കും ആക്രമണം അതുഗ്രമായിത്തീർന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിലെ ആക്രമണങ്ങൾ തികച്ചും ധ്വംസനപരങ്ങളായിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇടിച്ചു ചൊടിച്ചു. പുരോഹിതരുടെ യമലോകത്തിലേയ്ക്ക് യാത്രയാക്കി. വിഖവിച്ചിട്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പലതും അഗ്നിക്കിരയാക്കി. പക്ഷേ ആക്രമണാനന്തരം അവർ സ്ഥിരതാമസമുറപ്പിച്ചതിനുശേഷം അവർ ആത്മശോധന കരുതാത്ത് കാണിച്ചില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, അവർക്ക് പുരാണമനോഹരമായ ഒരു പരിപാടിതന്നെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പരിപാടിയിൽ സാഹിത്യം, വി

ഓട്ടോസം, ഗ്രന്ഥശാലകം എന്നിവയുടെ സംഭാഷണവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ സംസ്കാരപരമായ ചരിത്രത്തിൽ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥശാലാലയങ്ങളിൽ അവർ ചേർത്തിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സേവനങ്ങൾക്ക് ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്. സാധാരണ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർക്ക് നൽകുന്ന രാജകീയ സഹകരണം കൂടാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാണോ വിജ്ഞാനം ഗതമുള്ള അവരുടെ സേവനങ്ങൾ. അവയിലൊന്ന് സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെയടുത്ത് വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതും ബോധത്തോടു ഗ്രന്ഥശാലാസ്ഥാപനവും ആയിരുന്നു. മുഹമ്മദീയ വിദ്യാലയങ്ങൾ ആദ്യം തുറന്നുകൊടുത്തിരുന്നു. അതിമകർക്കുപോലും ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളായിരുന്നു അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്. 'മക്കതബ്'കൾ എന്നറിയപ്പെട്ട പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും, 'മദ്രസാകൾ, എന്നറിയപ്പെട്ട ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയിരുന്ന കലാലയങ്ങളുമായിരുന്നു അവ. രാജാ മുഹമ്മദിയപ്പള്ളിയോടുമനുബന്ധിച്ച് നടത്തിവന്ന മുതൽക്കും ചില ചെറിയ സ്ഥാപനങ്ങളായിട്ട് മറ്റൊരും സ്വതന്ത്രസ്ഥാപനങ്ങളായി നിലകൊണ്ടു. മക്കതബിൽ നൽകിയിരുന്നത് വേറും പ്രാഥമികരൂപത്തിലുള്ള ഭാഷാസംഗ്രഹമായിരുന്നു. വായന, എഴുത്തു, പൂർത്തർ ഹുദിസ്ഥാക്കുക എന്നിവയായിരുന്നു പ്രധാനമായവ. 'മദ്രസാ'കളിലെ പഠനകാലം കൂടുതൽ വൈവിധ്യമുള്ളതും ഉയർന്നതായിരുന്നു. അഷാപഠനം, വ്യാകരണം, സാഹിത്യം, പ്രഭാഷണം, തർക്കശാസ്ത്രം, തത്വജ്ഞാനം വൈദികശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, നിയമം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രങ്ങൾ കലാപാഠ്യം തൊഴിൽപരമായ വിദ്യകൾ, ചിത്രവിദ്യകൾ, സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്തു എന്നു തുടങ്ങി പല വിഷയങ്ങളും അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചില

മദ്രസാകളിൽ ഓധ്യാപകൻ മാത്രവും മറ്റു പലതിൽ ഒന്നിലധികം ഓധ്യാപകന്മാരും കൂടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അറബിഭാഷയിലാണ് പഠിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നത്. പേർഷ്യൻ, തുർക്കി, സംസ്കൃതം ഉൾപ്പെടെ മതലായവയും അവിടെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകിരുന്നു. ചില സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് നല്ല മുഖധനമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പല വേതനങ്ങൾ സംഭാവനയായി നൽകുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഈ രീതിയിൽ ഒരു ജനകീയ വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ പ്രചാരണത്തിലായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർക്കെന്നു ഈ സ്ഥാപനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. മുഹമ്മദീയ ചക്രവർത്തിമാർ ഹൈന്ദവഗ്രന്ഥങ്ങൾ പോലും തർജ്ജിമ ചെയ്ത് വിജ്ഞാനവർദ്ധനയ്ക്ക് ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി 'കലിലാദമനം', എന്ന ഗ്രന്ഥം പേർഷ്യൻ ഭാഷയിലേക്ക് "അൻവാരിയെ സാഹേബി" എന്ന പേരിൽ തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടു. അതിമവംശജരായ ടിപ്പുസുൽത്താനാരുടെ രാജകീയ സഹായം പല കാര്യങ്ങളിലും ലഭിച്ചതുകൂടാതെ പല സാഹിത്യസംഘങ്ങളും അവർ മുഖാന്തിരം വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ജലാലുദ്ദീൻ കിൽജി തന്റെ ഗ്രന്ഥശാലാധികാരിയായി ഒരു വലിയ തുക ശമ്പളം കൊടുത്ത് അമീർ കഷ്മൂർ എന്ന ഹുസൈൻ പണ്ഡിതനെ "ഖുർ ആൻസുകുലിപ്പകാരൻ" എന്ന വേറൊരു ബഹുമാനവും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് നിയമിച്ചിരുന്നു. അമീർ കഷ്മൂർവിന് പ്രഭുപദം പോലും നൽകി. 1928-29-ൽ കൂടിച്ച് അഖൈൽ റാറ്റി എന്നവർത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയുടെ ഗ്രന്ഥശാലാധികൃതനെ മാർപാപ്പയായി സ്ഥാനമന്ദിതം നൽകിയതോടുകൂടി അമീർ കഷ്മൂർവിന് നൽകിയ പ്രോത്സാഹനം ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥശാലാധികൃതനും ഭരിച്ചതും നൽകിയിട്ടുള്ളതായി ഭവയില്ല.

ഒരു വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്ന സുൽത്താൻ മുഹമ്മദ് ഖാൻ തന്റെ വിദ്യാ

നാമെ ഒരു സാഹിത്യസമരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളായി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവെന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മുഗൾമന്ത്രിമാർക്ക് മുൻപ് ഭിത്തി ഭിത്തിയെന്നപോലെ വെച്ചു വിടയത്തിൽ അത്യാധികം ശ്രേഷ്ഠനായിട്ടുള്ളത് ഫിറോസ്ഷാ ഓഗ്ളാക്ക് സുൽത്താനാണ്. ഒരു പണ്ഡിതൻ, പണ്ഡിതന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്ന ഭരണവുമായിരുന്നു ആ ഭരണകർത്താവ്. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നുപോലും വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ സ്വഗതം ചെയ്ത് വരുത്തി അവരുടെ താമസം വരുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഗ്രേപ്പ് പാലസ് എന്ന പേരിലുള്ള ഒരു കൊട്ടാരത്തെ പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കിക്കൊടുത്തു. നഗർകോട്ടിലെ പ്രസിദ്ധ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഹൈന്ദവന്മാരും സംസ്കൃതഗ്രന്ഥശാലയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവയിൽ ചിലത് പേർഷ്യൻ ഭാഷയിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്യുന്നതിനു ഹൈന്ദവശാസ്ത്രീമാരെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്ക് അഭ്യർത്ഥന പെൻഷൻ കൊടുത്തുവന്നു. അൻപതുതായി സ്ഥാപിച്ച ഫിറോസ്ഷാക്ക് സാഹിത്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും അഭിമുഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. കേൾവികേട്ട ഒരു നഗരമായി. 8000 ബാലന്മാരെ എപ്പോഴും പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊടുത്തിരുന്നതായിട്ടാണ് അറിവ്. അവരുടെ പ്രധാന കർത്തവ്യം കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രതികൾ പകർത്തിയെഴുതുക എന്നതായിരുന്നു. മൂപ്പതോളം കാളേജ്കൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ അവയിൽ പലതും അധികകാലംനില്ക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലായെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തുണ്ടായും ഉടനെയാണുല്ലാക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ഇൻഷുൽ ആകുമെന്നും അതു മുഖമുള്ള നാശങ്ങളും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും.

ഭിത്തി സാമ്രാജ്യത്തിലെ സുൽത്താനാർ മന്ത്രമല്ല, അവരിൽ കറഞ്ഞ നിലയിലുള്ള മഹമ്മദിയ രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാർപോലും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനത്തിലും ഉത്സാഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ബാഹിനിവംശജനായ അഹമ്മദ് നഗർ ഓഗ്ളാത്തിലെ വിദ്യാരത്നമായിരുന്ന മുഹമ്മദ് നഗർ ഓഗ്ളാ പ്രത്യേകപരിശ്രമവും സഹായവുമാണു ഒരു ഒന്നാന്തരം ഗ്രന്ഥശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിനിടയായിട്ടുണ്ട്. ഒരു കവിയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ്യങ്ങളിൽ ചിലത് ഡെക്കാനിലുള്ള ചില ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ ഇപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്. പണ്ഡിതന്മാർക്കുവേണ്ടിയും പള്ളികൾക്കുവേണ്ടിയും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുവേണ്ടിയും പണം വ്യയം ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് മരിക്കുന്ന സമയത്ത് കാലമായ സമ്പാദ്യം യാതൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ആദിൽഷായി സുൽത്താനാർക്കും ഒരു നല്ല ഗ്രന്ഥശാല ബിജ്ജൂരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു അതിൽ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഗൾ മന്ത്രിമാർക്കും അറാബ് സീവ് ബീജപ്പൂർ ആക്രമിച്ച അവസരം കടത്തിക്കൊണ്ടു പോയെങ്കിലും ബിട്ടിക് ശില്പവിദഗ്ദ്ധനായ ഫെർഗൂസൺ 19-ാം ശതകത്തിൽ ആ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഒരു കാലത്തു് ഒരു ഒന്നാന്തരം ഗ്രന്ഥശാലയായിരിക്കുമായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ അവിടെ കാണുന്നതിന് സാധിച്ചുവെന്ന് ലേഖനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബിജാൻ നഗർത്തിൽ ഒരു കാളേജുണ്ടായിരുന്നതായും മുഖായിരത്തിൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥശാലാ അവിടെ പ്രവർത്തനം നടത്തിയിരുന്നുവെന്നും ലേഖനമുണ്ട്. ഒരു മഹാരാജ്യമായ ജൂണാപൂർ (Jaunpur) ഈ വിഷയത്തിൽ ഖുശി സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. സന്ധ്യാരത്തിന്റെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും ഗ്രന്ഥശാലകളായും ഒരു കേന്ദ്രമായി

ഒരു തമിഴ് സാഹിത്യകാരനേപ്പറ്റി

“വാ. രാ.”

മഞ്ചേരി എസ്. ഇഴശ്വരൻ

“ഗ്രീവണി” മാസികയുടെ അസിസ്റ്റന്റ് പത്രാധിപരായി ഞാൻ നിയുക്തനായത് 1982-ലാണ്. ചാഞ്ചേറ്റത്ത് അധികം താമസിയാതെതന്നെയാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി “വാ-രാ”യുമായി പരിചയപ്പെടുന്നത്. പ്രസ്തുത മാസികയുടെ സ്ഥാപകനും പത്രാധിപരുമായിരുന്ന മി. കെ. രാമകോടിശ്വരറാവു അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം അർദ്ധമനിയൻ റെസ്റ്ററന്റിൽ ചെല്ലേ എ. എ. ബിൽഡിംഗ് സിദ്ധിച്ച പത്രാധിപരിലേയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും തങ്ങളെ തമ്മിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും

യെന്നു ജാൻപുരു നഗരം. അവിടെ അനവധികോളേജുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഊഹിക്കപ്പെടുന്നു. ബുദ്ധമത വിഹാരങ്ങൾ നശിപ്പിച്ച കട്ട് ബുട്ടിന്റെ ഒരു സേനാനിയും ഡംഗാൾ, ബീജർ ആകുലനും നടത്തിയ വനമായ ബാക്ടിയർ കിൽടി മുഹമ്മദിയപള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും ഇസ്ലാം മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിലും അ

യുമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെയൊരു തരത്തിൽ പരിചയപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടുന്ന “വാ-രാ” എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ബീജാക്ഷരങ്ങൾ (Initials) മുഖേന ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കേട്ടിരുന്നു. ഞാൻ കണ്ടു എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ അത്ര ശരിയായുകയില്ല. തെറ്റിപ്പിടുന്ന ഒരു ചൊട്ടിത്തൊരിക്കലിന്റെ ശബ്ദം സമീപപ്രദേശത്തു നിൽക്കേട്ട ഒരു പ്രതിമയുണ്ടായി അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ. അതുണ്ടായത് 1982-ലെ ഒരു ഉച്ചകഴിഞ്ഞ നേരത്തായിരുന്നു. പാക്ക, അതിന്റെ പ്രതിധ്വനി ഇപ്പോഴും ഏതെങ്കിലും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

മി. കെ. ഗ്രീവണിയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ “മണിക്കോടി” എന്ന ഒരു തമിഴ് വാരിക പ്രസാധനം ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങൾക്കുള്ള ഗുണങ്ങളും ഭാവനയും ആദർശനിഷ്ഠയും ഒത്തിണങ്ങി നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളുടെ നാവും കൂടിയായിരുന്നു, ആ നല്ല വാരിക. അത് ഒന്നാം തരത്തിൽപ്പെട്ട വാരികയായിരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അല്ലായ്മയായിരുന്നു അതിന്റെ പത്രാധിപരും അതിന്റെ പ്രസാധനത്തിൽ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു, വാ, രാ, മി. രാമകോടിശ്വരറാവു മഹാകവി ഭാരതീയേപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ നല്ലവ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലേക്ക്, വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടണം ആവശ്യകതയെ ഉണർപ്പിച്ചുകയും ചെയ്തു. ആ സം

വിവരങ്ങൾ പതിപ്പിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. 1282 മുതൽ 1285 വരെ ബംഗാളം ഭരിച്ചിരുന്ന നാദർ ഷാ മഹാഭാരതം അദ്ദേഹമായി ബംഗ്ലാദേശിലേക്ക് തർജ്ജിമ ചെയ്തിപ്പിച്ചത് ബംഗാളി സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥിരമായ ഒരു സൽപേര് സമ്പാദിച്ചു.

ഭാഷണത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ എന്റെ വി
സ്തൃതിയുടെ മങ്ങലിൽ കിടക്കുകയാണ്.
എങ്കിലും, ആത്മാർത്ഥവും ധൃതവും മർദ്ദവ
ധിയുമായുള്ള വാ-ഓ-യുടെ ആശംസ എനി
ക്കിപ്പോഴും സ്മരിക്കാൻ സാധിക്കും. ഞാൻ
അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു: നല്ലതു കഴിഞ്ഞിട്ടു
ണ്ടാവും പ്രായം. ന്യായമായ ചൊക്കും. സു
ദൃഢമാശിമി ച മോ അല്ല കായി ക
വേദന. മുടി യം സ ക ലം വേളി
പോലെ നശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. കേന്ദ്ര
പ്രേമിമുള്ള മേകുണ്ഡയാണ് ധരിച്ചിരുന്ന
ത്. അതിലൂടെ ധീരവും നിശിതവുമായ
കണ്ണുകൾ അതിന്റെ സ്വതേയുള്ളതിൽ
കൂടുതൽ വലിപ്പത്തോടെ കാണാം. ഭാവ
വ്യത്യാസങ്ങളില്ല; ഭാവപ്രകടനമില്ല; നാശ
മില്ല. ഏതും മുടിപ്പൊതിഞ്ഞു വയ്ക്കാതെ
വ്യക്തമായും വിശദമായും കാണണമെന്ന്
അദ്ദേഹത്തിന് നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥത നമുക്ക്
അറിയാൻ രണ്ടുമിനിറ്റിൽ കൂടുതൽ ചെലവേ.

“ത്രിപുണ്ണി”ക്ക് ഒരു ചെലവുവയും അന്നു
തന്നില്ല. ‘മണിക്കോടി’ക്കായി ഞാനും ഒന്നും
കൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ വശങ്ങളിലേക്ക് തെങ്ങു
ടെ സഭാഷണം പിരിയുന്നതിനു മുമ്പേത
ന്നെ അന്നു തെങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു. പിന്നൊ
രിക്കൽ ‘മണിക്കോടി’ക്ക് ഞാൻ ഒരു ചെ
രുകൾ കൊടുത്തു. മീല ഭാഗങ്ങൾ തിരുത്തി
ഒന്നുകൂടി വികസിപ്പിച്ചു എഴുതിക്കൊടുക്കാ
ൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കി
ലും ഞാൻ നിരസിക്കുകയാണായത്. പി
ന്നീട് പലപ്പോഴും തെങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.
അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലും കൂടു
തൽ സുദൃഢമായിത്തീർന്നു. ‘മങ്ങലി’ പ്രസാ
ധനം ചെയ്യുന്ന മി ററി. ജെ. ഗ. നാഥൻ
ഈ സന്ദർഭവലയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

“എല്ലാതും വാ-ഓ-യെ അറിയും; പക്ഷേ
ആരും അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നില്ല”-വാ-
ഓ-യെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൂട്ടത്തിൽ ഒരു പ്രാവ
ശ്യം മി. ഭക്തനാഥൻ പറഞ്ഞതായി ഓർമ്മി
ക്കുന്നു. വിശ്വാസാർത്ഥമായ ഒരു പ്രസ്താവം
(Paradox)! അതിനെ വിശകലനംചെ
യ്ക്കാൻ, എന്റെ അറിവുകളുടെ വെളിച്ചത്തി
ൽ ഞാൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. പക്ഷേ, എനി
ക്കു മനസ്സിലായി, എന്റെ സ്നേഹിതൻ പറ
ഞ്ഞത് ചെറു വാസ്തവ മാത്രമാണ്.

സാധാരണനല്ലാത്ത ഒരാൾ ഒരു കടംകഥ
പേരെ അത്ഭുതമയമാണ്. വാ-ഓ-ഭരസാ
ധരണനായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം
ഒരു കടംകഥയായിരുന്നു. തമിഴ് നാട്ടിലെ
എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും-സാഹിത്യപരവും
രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യപരവും എന്നല്ല-ഏ
തു മണ്ഡലത്തിലും-അദ്ദേഹം ഒരു സജീവപ്ര
വർത്തകനായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം എ
ല്ലാ ചർച്ചകളും ഒരു കടംകഥയായിരുന്നുവെന്നത്
വഹിയ അത്ഭുതമായിത്തോന്നുന്നുണ്ട്. അ
ദ്ദേഹം ഒരു തിരുപ്പാരിവിചിത്രവകാരിയായി
രുന്നു. കറുപ്പും കോളംകൊണ്ടു അന്തരീക്ഷ
ത്തിലും ആ തിരുപ്പാരി കെട്ടടങ്ങിയില്ല.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടു
ള്ളവരും നവമായ ഒരു ഉന്മേഷവും ഉണർവും
സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിൽ പലരും ഉൽ
ബുദ്ധതയും വിപ്ലവകാരികളും ആയിത്തീ
ർന്നിട്ടുണ്ട്.

സ്മരണീയമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീ
ർത്തി. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവങ്ങ
ളിൽ അവാസ്തവങ്ങളും കൃത്രിമങ്ങളും കുറെ
യൊക്കെ കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേ
ഹത്തിന് അന്നത്തെ സമുദായത്തിലുണ്ടായി
രുന്ന യഥാർത്ഥസ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കാൻ
വിഷമമാണ്. രേഖകൾ സമ്പത്തുകളെ സം
ബന്ധിച്ചിട്ടെന്തൊളം അദ്ദേഹം ഒരു ദളിദ്

നായിരുന്നു. ശുശ്രൂഷയെ സാധാരണക്കാർ വിസ്മയിച്ചുപോകും സമുദായത്തിലും സമ്പൽ പ്രതാപത്തിലും ഇത്ര നിസ്സാരനായ ഈ ആൾക്ക് ഇത്ര മഹത്തായ കീർത്തി ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് എങ്ങനെയെന്ന്.

തഞ്ചാവൂർ ഡിസ്ട്രിക്ടിൽ, തിരുവയ്ക്കൂരിനടുത്തുള്ള തിരുപ്പുഴനം ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു യഥാസ്ഥിതിക വൈഷ്ണവകുടുംബത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. നാൽപ്പതിനായിരം രൂപയുടെ സ്വത്തുണ്ടായിരുന്നു ആ കുടുംബത്തിന്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയതിനുശേഷം കലാശാലയിൽ പോകുകയും എഫ്. എ. പരീക്ഷയിൽ മേരുകയ്യുംപെയ്യ. പക്ഷേ പാസ്സായില്ല. വീണ്ടും പരീക്ഷക്കുഴപ്പമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, കണക്കിനും ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിനും മാർക്കുപോരാഞ്ഞതിനാൽ വീണ്ടും തോറ്റു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം തിരിച്ചിറങ്ങി പാസ്സായി. മതിക്കുടലിൽ പരീക്ഷയെടുത്തപ്പോൾ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിൽ പാസ്സായ ഈയാൾ കോളേജ് ക്ലാസ്സിൽ തോറ്റു പോയതെന്ത്? കാരണമുണ്ട്. ദേശീയായോധത്തിന്റെ ഉറക്കൽ മഴക്കിട അദ്ദേഹം അകപ്പെട്ടുപോയി. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. വികാരാത്മകമായ വടനാശം ഗാനം പാടാൻ തന്നെ എത്രമാത്രം സമയം ചെലവാക്കി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം രണ്ടു പ്രാവശ്യം പിഴയൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. മകന്റെ പരാജയകാരണം അമ്മക്കു മനസ്സിലായിക്കൊണ്ടു മോ എന്നറിഞ്ഞില്ല.

ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആശങ്കാജനകവും പ്രകടമായും ആയിരുന്നു അന്തരീക്ഷം അരവിന്ദാധിനെയും ഭാരതീയേയുംചാലേ ആദർശസ്ഥ മതയുള്ള സ്വപ്രഭുശാമിമാനികൾ പാണ്ടിച്ചേരിയിൽ

അന്ന് ക്ലേശകരമായ ജീവിതം നയിക്കുകയായിരുന്നു. അനുഗൃഹീതനാമാവായ കോടിലാലം രാജാധിപതിയുമാർ (വാ-രാ) സജീവമായി അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ വിധത്തിൽ 1910-ൽ അദ്ദേഹം പാണ്ടിച്ചേരിയിലേക്ക് ആദ്യമായി പോകുകയും അവിടെനിന്നുവിട്ടുപോയും ഭാരതീയായും സന്ദർശിക്കുകയും ഉണ്ടായി. 1911 ജൂൺ മുതൽ 1914 ജനുവരിവരെ അവിടെത്തന്നെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്.

1915-ഓട്ടുകുടി അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോകുകയും “സുന്ദരി” എന്ന പ്രശസ്ത നോവൽ നീർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. പനനീരും വിപ്ലവവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്നദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിലും സമുദായ പരിഷ്ക്കാരസംരംഭങ്ങളിലും കലകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളിലും ഉജ്ജ്വലനായ ഒരു വിപ്ലവകാരിയായിരുന്ന വാ-രാ-പക്ഷിത്തുരുമ്പിച്ച വിശ്വാസ സംഹിതകളെയും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും തട്ടിത്തകർത്തി, ഒരു നവയോധനവും ഒരു നവോന്മേഷവും തമിഴ്നാട് കൈവരുത്തുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായ ആവേശവും അഭിലാഷവുമുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. “സുന്ദരി” ആകലാകാരന്റെ ഏഴുവർഷത്തിന്റെ പ്രതിഫലനംതന്നെയാണ്. കലാസ്സർപ്പിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ സംഭാവനയായിരുന്നു, അത്. ഉണർന്നെഴുതുന്നവരെന്ന തമിഴ്ജനപദത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ രൂപമുണ്ടെന്ന് അതിൽ മിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ‘സുന്ദരിക്ക്’ മുമ്പും പിമ്പും തമിഴിൽ നവലേഖകർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉദ്ദേശശുദ്ധിയേയും ഉദ്ദേശധീരതയേയും പ്രതപാദനരീതിയുടെ വിപ്ലവപരതയേയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മറ്റുനേ

വലുതെങ്കിലും ഇതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ വയ്യെന്ന ഒരു യുക്തിയായ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാകാം. പക്ഷെ പുനർവിവരമാണു കേന്ദ്രം. സുന്ദരം-അത്രയും അഭാഷണത്തിൽ, അസാധാരണമായിട്ടുള്ള പ്രതിധ്വനിയാണെന്നും കേൾക്കുന്നതു്. മനോഹരം (decade) അർത്ഥമുള്ള സ്മൃതികളെയും യഥാസ്ഥിതിക പുരുഷന്മാരെയും. അതു് ഏതൊരു തെളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാവൂ? ചാലിത്തത്തിന്റെയും ചാലാസാധനത്തിന്റെയും ആകർഷകരൂപം ആ സ്പഷ്ടിക്കു വേണ്ടുവാമെന്നു് ഉണ്ടു്. ഏകിലും, വാ-ന:- മനോഹരതയോടു കൂടി യഥാസ്ഥിതികർ വിജയാവേശം മുഴക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു അവർ വാ-നായുടെ മനോഹരത മഹാനഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നായി കണക്കാക്കുന്നുണ്ടു്. ഇരുപത്തൊമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അതിന്റെ ഭാരം പതിപ്പു തയ്യാറായി. അതിനു് റി. ജെ. മ. ക. ന. മ. ന. അം അവതാരിക എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. ആ പ്രഗത്ഭരായ അവതാരികയിൽ പ്രസ്തുത കലാസൃഷ്ടിയുടെ മേന്മ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. യഥാസ്ഥിതികർ അതു് കർണനിലു്.

വ:-ര:-സ്വരം ഒരു സാഹിത്യകാരനെ നു് വിളിച്ചിരുന്നില്ല. സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നിമിത്തമുള്ളതെന്നതു് പരമലക്ഷ്യമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രചാരകനാണു് താനെന്നു് അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ പറയുന്നതു് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നല്ലതുതന്നെ. സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നേതാവായി അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെ കരുതിയിരുന്നവെന്നതാണു വസ്തുത. അത്തരം നേതൃത്വം നേരിട്ടു് അവകാശപ്പെട്ടാൽ മറ്റുള്ളവർ കേൾക്കുകയല്ലേ. പക്ഷെ പ്രചാരകനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ അതു് അനുവദിക്കും. അവ

രുടെ അനുഭാവവും ന്യായമായി പ്രതികരിക്കാം. ആരുടെ ഹൃദയം ക്ഷീണപ്പെടുകയില്ല. ഇവിടെ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വഭാവം കാണുന്നു: സാഹിത്യതാത്മ്യം.

ഏതെങ്കിലും ഒരു ഏഴുതുകാരന്റെ സേവനം വിചാരിച്ചാൽ കിട്ടും, ആ ഏഴുതുകാരന് ഒട്ടം ആത്മവിശ്വാസമില്ലെങ്കിലും വ:-നാ അയാളെ ഏഴുതാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ആത്മവിശ്വാസരഹിതത്വത്തെ പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയു: പത്രാധിപന്മാരുടെ നായവും മനോഹരവും സുപ്രസിദ്ധമാണു്. ലേഖനം നിരസിച്ചിരിക്കുന്നതായിപ്പോലും അവരിൽ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. പക്ഷെ ഇത്തരം നിസ്സാരങ്ങളായ നിരസങ്ങൾ ഏഴുതുകാരനെ ശോകാത്മകനാക്കുകയുണ്ടാകും. ധാരാളം എഴുത്തും; വിനോദവും പിന്നെയും എഴുതണം! അതിന്റെ മേന്മ കാലംതെളിയിച്ചുകൊള്ളും- എന്തെന്നു്.

പണ്ഡിതമനസ്സാലും അദ്ദേഹവും തമ്മിൽ ഒരു സൗന്ദര്യപ്പിണക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർക്കൊക്കെ ഒരു ചെങ്കൊടിയിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിനു് അവർ എതിരായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. ചളിതയായി ഏഴുതന്നെന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിനു് വളരെ നിർബന്ധമാണു്. ഒരു സാധു റിക്കാക്കാരനും മനസ്സിലാക്കണം. അതു് ഏപ്പോഴും ഏപ്പോഴും ആവർത്തിക്കുന്നതിൽ ലജ്ജയോ മടിയോ അദ്ദേഹത്തിനില്ല. നവനവങ്ങളായ ആശയങ്ങളെ ഒരു പുത്തൻ പ്രതിപാദനത്തിലിണക്കി ആസാഹിത്യസൃഷ്ടിയുടെ സൗന്ദര്യത്തെയും ആശൈലിയുടെ മനോഹരതയെയും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കാറുണ്ടു്. വർണ്ണപ്പകിട്ടുള്ള ഒരു ശൈലി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ബാധ്യതയിൽ അനുവാചകനു് ചിന്താശ്ചക്രമുണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം

ഷ്ടീയമായോ സാമൂഹ്യമായോ എന്തെങ്കിലും അബദ്ധം കാണാനിടയുണ്ടാകാം; സാഹിത്യലോകത്തിലോ, കലാപ്രപഞ്ചത്തിലോ എന്തെങ്കിലും കൊള്ളയടയ്ക്കുന്ന കണ്ടാൽ അദ്ദേഹം കോപത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിടയ്ക്കു കയറിയപ്പോൾ, ആ കോപത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ടു പ്രവർത്തനമാന്വ്യം സംഭവിച്ചു എന്നു വരാം. പഴയതിനെ - കഴിഞ്ഞതിനെ - അദ്ദേഹം ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു. "ഈ പഴയ പാരമ്പര്യത്തെയും ഈ ഭൂതകാലത്തിലെ ഉമരിഷ്ടങ്ങളെയും കൊണ്ടു നിങ്ങൾ നമുക്കെതിരിടയ്ക്കു പോകുക"-അദ്ദേഹം ആക്രോശിച്ചു.

അദ്ദേഹം ജനിച്ച ഗ്രാമം യഥാസ്ഥിതി കരുത്തിന്റെ ഒരു സ്മരണീയ സങ്കേതമായിരുന്നു. ആ ഗ്രാമത്തിലെ സർക്കാർ റോഡിൽക്കൂടി ഒരു ഹിജന്റെ ശവമഞ്ചംകൊണ്ടു പോകാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടില്ല. വയലിലൂടെയും കണ്ടുകുളിലൂടെയും മനുഷ്യപാദങ്ങൾക്ക് ദുശ്ശരമായ മറു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും വേണമായിരുന്നു ആ ശവമഞ്ചംകൊണ്ടു പോകാൻ. അധഃകൃതരുടെ പ്രാഥമിക മാനുഷികാവകാശങ്ങൾ അർപ്പിച്ച് സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനായി മറ്റുള്ളവർക്കു കൂടുതൽ അദ്ദേഹം ജീവജാലം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. രാജപാതയിന്മേൽ ഏല്പാവക്കുറുപ്പായ അവകാശമുണ്ട്. അഗ്രഹാരത്തിന്റെ നടുവേണത്തു്, പിതൃകുടുംബത്തിനടുത്തു് അദ്ദേഹം ഒരു ബെഗ്ഗർ പണി കഴിപ്പിച്ചു് അതിവ്യത്യാസങ്ങളെ തുണവർണ്ണിച്ചു് ഒരു മിശ്രഭോജനം നടത്തുകയുണ്ടായി.

വ.-രാ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും സഹസ്രക്കണക്കിനുള്ള മുഹൂർത്തമായ ആചാരങ്ങളെയും ബ്രാഹ്മണപൗരോഹിത്യത്തെയും അതിഹിന്ദുക്കളെയും അങ്ങേയറ്റം എതിർത്തിരുന്നു. ആ എതിർപ്പു് സജീവവും

മരണോന്മുഖം നിഷ്ഠനിൽക്കുന്നതും ആയിരുന്നു. ഒരു കാലം പ്രത്യക് പ്രോത്സാഹനം. എതിർപ്പുകൾക്കു് അദ്ദേഹത്തിനു് അനുകമ്പയും ദയയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം ഏഴുനൂറ്റാണ്ടുപോലെ പറയുമായിരുന്നു. പറയുന്നതുപോലെ എഴുതുമായിരുന്നു. പറയപ്പെടുന്നതും എഴുതപ്പെടുന്നതുമായ വാക്കുകൾക്കു് അദ്ദേഹം വ്യത്യാസം കല്പിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് എഴുതുമ്പോഴും പറയുമ്പോഴും വാക്കുകൾ അങ്ങനെ പ്രവഹിക്കുകയാണു്. മനസ്സിൽ ആശയങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂടിയിട്ടാണല്ലോ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുക. ആ ആശയങ്ങളുടെ തീപ്പൊരികൾ പാറിക്കളിക്കുന്നതു് നമുക്കു് കാണാവുന്നതാണു്. ചിലപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലി നിത്യരൂപമായിരിക്കും. പക്ഷെ ആശയങ്ങൾ തിങ്ങിവിടരുമ്പോൾ ആ ശൈലി ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ പ്രതീതിയുണ്ടാക്കും.

തമിഴ് സാഹിത്യലോകത്തിനു് വാ-രാ-മഹത്തായ ഒരു നോവൽ സമ്മാനിച്ചു. "സുന്ദരി". ഇതുപോലുള്ള സംഭാവനകൾ പിന്നെയും കിട്ടിയേനെ. എന്തോ, അതു സംഭവിച്ചില്ല! വിഭിന്നങ്ങളായ വീക്ഷണനിലപാടുകളിൽക്കൂടി ജീവിതത്തെക്കുണ്ടു് പഠിച്ചു് അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പല ലേഖനങ്ങളും കഥകളും ലഘുചിത്രങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചാരണപരമായമൂലം അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നു. ആ ശൈലി അതുമായിരുന്നു. ആ ചിന്ത ഈ ടുറന്തായിരുന്നു. ജനതതിയെ അദ്ദേഹം വേണ്ടതുപോലെ ഉൽബുദ്ധരാക്കി. ഉത്തമിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തി അധാരമായിരുന്നു. മുതൽക്കൽ ഇതാമൃതമേ പറയാനുളള, തമിഴർ എന്നുമെന്നും അദ്ദേഹത്തോടു് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

[സുന്ദരി വാരികയിൽനിന്നു്]

രണ്ടു ചിന്തകന്മാർ

തമ്മിൽ

ഒരു സംഭാഷണം

വക്കം അബ്ദുൽഖാദർ.

[കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ Among the Great എന്ന കൃതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം ഉണ്ടായിരുന്നതു വായനക്കാർ ഓർമ്മിക്കുമല്ലോ. ആ കൃതിയിൽനിന്ന് ചിന്തോദ്ദിപകരമായ ഒരു ഘട്ടമാണ് ഇവിടെ പരിശോധിക്കപ്പെടുത്തി ചോക്കുന്നത്.]

ഒറ്റൻ വാതിലിൽ മുട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് വാതിൽതുറന്ന്, സാധാരണ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന വികസ്വരമായ മന്ദനാസത്തോടുകൂടി എന്നെ തന്റെ മുറിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു. ഉടനെതന്നെ ഞങ്ങൾ സംഭാഷണങ്ങളിലാണ്ടുപോയി

“മി. റസ്സൽ, താങ്കൾ അമേരിക്കയിലേക്ക് പോകുന്നത് എപ്പോഴാണ്?”

“സെപ്റ്റംബറിൽ. എന്റെ ലണ്ടൻപേന വിൽക്കുന്നതിന് ഞാൻ അല്പം ധനം കണ്ടെത്തിയത് അതുകൊണ്ടാണ്.”

“താങ്കൾ എന്തിനാണവിവിധ ലണ്ടൻനഗരത്തെ താങ്കൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല?”

റസ്സൽ:—ഇല്ല, ഇവിടെ മേഖിൽ ഞാൻ താമസിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ചീനയിൽനിന്ന് മടങ്ങിവന്നതിനുശേഷം ഓരോകൊല്ലത്തിലും ആറുമാസം ഞാൻ ഈ ചേരുവേനത്തിൽ താമസിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ലണ്ടൻ കുട്ടികൾക്കു ചിത്തസ്ഥലമാണ്.”

“താങ്കൾ അമേരിക്കയിലേക്കു പോകുന്ന തെന്തിന്?”

റസ്സൽ:—പണമുണ്ടാക്കുവാൻ. കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പീറ്റർ ഫീൽഡിൽ ഒരു വിദ്യാലയം ആരംഭിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അതിന് പണം വേണം.”

“ഒരു മിസ്സർ മാക്കിമില്ലെന്റെ വിദ്യാലയത്തെപ്പറ്റി താങ്കൾ ‘വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതേവിധിയിലാണോ താങ്കളുടെ വിദ്യാലയം?”

റസ്സൽ:—അതെ, അതു കുട്ടികൾക്കു പ്രയോജനപ്രദമായ വിദ്യാലയംതന്നെ. എന്നാൽ അതു പ്രധാനമായി ദരിദ്രന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു നടത്തപ്പെടുന്നതാണ്.”

“താങ്കളുടെതോ?”

റസ്സൽ:—എന്റെതാ മധ്യതരക്കാർക്കുള്ളതാണ്, അതായത് തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വേണ്ടി പണം ചെലവുക്കാൻ കഴിവുള്ളവർക്ക്.

“പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നടത്തപ്പെടണമെന്നാണോ താങ്കൾ വിചാരിക്കുന്നത്?”

റസ്സൽ:—ഞാൻ അങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പൊതുവെ ഒരു എലിമെന്ററി വിദ്യാലയം വളരെ ചെലവു വരുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടാണ്. ഒരു

സ്റ്റേറ്റിന് മാത്രമേ അതിനെ വഹിക്കാൻ കഴികയുള്ളൂ. പണക്കാരനല്ലാത്ത ഒരു സ്വകാര്യക്കുടുംബത്തിൽ ഇതു വമ്പിച്ച ചെലവു വഹിക്കാൻ കഴികയില്ല. ഒരുവൻ ധനികനല്ലെങ്കിൽ ധനികനാവാൻ അവർക്ക് ഒരു വിദ്യാലയം തുടങ്ങേണ്ടിവരും.

അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു; ഞാനും ചിരിച്ചു. “സ്റ്റേറ്റിന്റെ സഹായം കൂടാതെ പാവങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഒരു വിദ്യാലയം നടത്തുവാൻ കഴികയില്ലേ? താങ്കൾക്ക് ധനികന്മാരെ സഹായത്തിന് ലഭിച്ചാലേ?”

റസ്സൽ:—അവിടെയാണ് ഉപദ്രവം! അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു. “ധനികന്മാർ അവരുടെ സംഭാവനകളായി വരുന്നതിന് നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അവർ അവരുടെ സ്വന്തം നിബന്ധനകൾ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടും. ഇല്ല? വിദ്യാലയസഹായമായതത്തിൽ അവർ തങ്ങളുടെ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കും. അങ്ങനെയായാൽ അതു വിനാശകരമാല്ലേ?”

“അവർ നല്ലകാര്യങ്ങളും ആവശ്യപ്പെടുകയില്ലേ?”

റസ്സൽ:—ഇല്ല. ധനികന്മാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെല്ലാം ചിത്തയായിരിക്കും. നിങ്ങൾ അത് ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളൂ.

അദ്ദേഹം ദീർഘദശിയേപോലെ പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങൾ ചിരിച്ചു.

റസ്സൽ:—ധനികന്മാരുടെ കുറിയായും ഹൃദയത്തു സുതന്ത്രം ഞാൻ കൂട്ടനിൽക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അവരെനിന്ന് ഫണ്ടു കളമായി വരുന്നു?

അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു. “ആ ചിരിയിൽ ഒരു നിശിതമായതിന്റെ ചാഞ്ചേന കലർന്നിരുന്നു.

മറ്റൊരു രംഗം

ഞങ്ങൾ ഒരു നടത്തത്തിനിറങ്ങി

“മി. റസ്ൽ, വിശ്വാസം നമ്മുടെ ശീലത്തിൽ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുകയില്ലെന്നാണോ താങ്കൾ വിചാരിക്കുന്നത്?”

റസ്സൽ:—വിശ്വാസവും ശീലവും മിക്കവാറും നമ്മുടെ ചിന്താഘടനയുടെ ഫലമാണ്. നമ്മുടെ ചിന്തവൃത്തിക്കനുസരണം നമ്മുടെ അഭിനിവേശങ്ങളുടെ പ്രേരണകൾ ഞാണെന്ന് നാം നിശ്ചിതമായ പ്രകാരങ്ങളിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നത്. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ന്യായവത്കരിക്കുവാൻ അതേ സമയത്തു് ഈ ചിന്താഘടന ചില വിശ്വാസങ്ങൾ നമ്മിൽ നിവേശിപ്പിക്കുന്നു.”

“നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന് മാറ്റമുണ്ടായാൽ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു മാറ്റമുണ്ടാകരുതെന്നുണ്ടോ?”

റസ്സൽ:—ഇല്ല, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കും മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു. കാരണം നമ്മുടെ പരിതോചസ്ഥകളാൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസം അനല്പമായ ഭേദഗതി പ്രാപിക്കുന്നു. പരിവർത്തിതമായ പരിതോചസ്ഥകൾ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെയും പ്രവൃത്തിയെയും പരിവർത്തിപ്പിക്കുന്നു.

“മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും യോഗ്യന്മാരായ പലരും മതവിശ്വാസത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണെന്ന് താങ്കൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലേ?”

റസ്സൽ:—നിമ്മതസ്ഥരിൽ ഏറ്റവും യോഗ്യന്മാരുടെ സംഖ്യ മതസ്ഥരായ യോഗ്യന്മാരുടെ നില അപകുലിച്ച് കൂടുതലല്ലെങ്കിലും അവർ ഏറ്റുത്തിൽ തുല്യന്മാരാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഏതു രാജ്യത്തിലും ഭൂരിപക്ഷക്കാർ മതസ്ഥരാണ്.

അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു. “അതുകൊണ്ട് മതം ഏറ്റവും യോഗ്യന്മാരെ ഉല്പാദിച്ചുവെന്നതും

മില്ല. എന്നാൽ ചൊതുരവ്വ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ മനഃശാസ്ത്രത്തെ നിശ്ചയമായും കൂടുതൽ അനുവദിക്കണമെന്നായിട്ടുണ്ട്.

“തങ്ങളുടെ യോഗാതമകമായ ആത്മദർശനങ്ങളിൽനിന്ന് ഏറ്റവും സമുന്നതമായ ജീവിതതത്ത്വങ്ങളെ പ്രയോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ള മതപരമായ മിസ്റ്റിക്കളെപ്പറ്റി താങ്കൾ എന്തുവിചാരിക്കുന്നു?”

റസ്സൽ—നിശ്ചിതമായ ഒരു മാനസിക റൂട്ടി എന്നതിൽ താൻ ആത്മീയ നിർവാണത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരമമായ യോഗാതമകമായ എന്ന നിലയിൽ അതിനെ എനിക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴികയില്ല. നിങ്ങൾ പറയുന്ന ഈ സമുന്നതതത്ത്വങ്ങൾ യോഗാതമകമായ ദർശനങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളല്ല. ഈ ആനന്ദമൂർച്ഛ മിസ്റ്റിക്കുകളെ സ്വാർത്ഥതലമോരടിക്കിത്തീർക്കുന്നു.

“സ്വാർത്ഥതലമോരടിക്കണമെന്നോ?”

റസ്സൽ—ഇങ്ങനെയുള്ള യോഗാതമകമായ അനുഭൂതികളിൽനിന്നും അവർ കൂടുതൽ ആത്മനിഷ്ഠതയോടെത്തീർന്ന് മറുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വിമുഖരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ആനന്ദം മദ്യപാനികളുടെ ആനന്ദം പോലെയാകുമെന്നുവരികുന്നു.

“മി. റസ്സൽ, താങ്കൾ അങ്ങനെ പറയരുത്” താൻ വിസ്മയത്തോടെ പറഞ്ഞു.

റസ്സൽ—താൻ അങ്ങനെയൊന്നു പറയും. മതപരമായ മിസ്റ്റിക്കുകൾ ദീർഘ

ദർശികളാക്കപ്പെടാതെ മദ്യപാനികളുടെ ഗണനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെടാത്തതിന് താൻ ഒരു കാരണവും കാണുന്നില്ല.

“തങ്ങളുടെ ആനന്ദാനുഭൂതികൾക്ക് വേണ്ടി അവർ ചെയ്യുന്ന ത്യാഗങ്ങളെയും കഷ്ടപ്പാടുകളെയും അവർ സമ്പാദനം സഹിക്കുന്ന ക്ലേശങ്ങളെയും ആലോചിച്ചു നോക്കുക”

റസ്സൽ—മദ്യപാനിയും അങ്ങനെയൊന്നു ചെയ്യുന്നു. അവരും വളരെ ദുരിതങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും സഹിക്കുന്നില്ലേ? കഷ്ടപ്പെട്ട സമ്പാദിച്ച പണം കളഞ്ഞു അവർ അവനെയും അവന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളെയും കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നില്ലേ?”

തങ്ങൾ ചിരിച്ചു.

(മരണാനന്തരജീവിതം, ആത്മാവ്, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാധ്യത, നഷ്ടനഷ്ടം, ദേശാഭിമാനം, സന്താനനിഷ്ഠതയും മതമായ വിഷയങ്ങളെയും ഗാസ്സിമി, ബുലാൻ, ക്രിസ്ത്യ, ഓർസ്റ്റാമി, കാറൽ മാർക്സ്, ഫ്രായിഡ്, ബർനാഡ്ഷ് മതമായ വ്യക്തികളെയും സമ്പ്രദായിച്ച് മി. റോയി, റസ്സലുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണം അടുത്ത ഭാഗത്തിൽ.)

[ആരാണ് ഈ ബർനാഡ് റസ്സൽ, ഹന്ന നിങ്ങളിൽ മിലർ ചേരിച്ചേക്കും. അദ്ദേഹം ഇന്നു ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ ഏറ്റവും പ്രതിഭാശാലിയും സൂക്ഷിപ്പരനും ആയ ചിന്തകനുണേന്ന് റോഡാലകത്തിൽ പറയാം. റസ്സൽ പറയുന്ന വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും പക്ഷേ അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്യാത്ത വിഷയങ്ങളൊന്നുമില്ല. തത്ത്വജ്ഞാനം ലൈംഗികപ്രശ്നങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസം സാമൂഹ്യ പരിഷ്കരണം രാഷ്ട്രചിന്തയും ഇവയിലെല്ലാം അദ്ദേഹം സുസമ്മതനായ പണ്ഡിതനാണ്. Power, A History of Western Philosophy, Mysticism and logic Marriage and Morals മവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലവുമാത്രമാണ്]

ജയദേവൻ

—ചെരിയ—

നിമ്ബപ്രേമമോ നീയാചിരിക്കുമ
ക്കുമ്മയോഗത്തിന്റെ മാനസോത്തജനം
അപ്രമേയാനരാഗത്തിന്റെ സങ്കല്പ
സുപ്രഭാതോദയം “ഗീതഗോവിന്ദ”മായ്
ഓമൽകിനാവിനാൽ താലോലമാട്ടുന്ന
പ്രേമാനുഭൂതിതൻ ഭാവനാഭാജനം
അക്ഷപാകാരന്റെ തുലികയുന്വിലെ
ശക്തതേന്തൻതുളി തൻമഹാസാഗരം
പച്ചിലക്കാട്ടിലും പർണ്ണശാലേലുമായ്
പിച്ചനടന്നൊരക്കാവ്യാംഗനാജനം
ഇന്നേതുമേടയും മാടവും ആൻ നി
ന്നൊന്നുപാലുന്ന താനന്ദമേകുന്നിതേ

* * * *

ശ്രീ “ജയദേവ”! നിൻ നാമസ്മരണയാൽ
പൂജിതതന്നെയാണിന്നമൻ ഭാരതം.
സംഗീതസാഹിത്യ സമ്മേളനത്തിനായ്
സംഗതമാക്കിനീ നിന്നുടെ ജീവിതം
കാളിദാസന്റെയപ്പിഞ്ചു ശകുന്തളേ
ക്കാളും മനോഹരം നിൻ മഞ്ജുശിഞ്ജിതം
ഹർഷനും ഭാസനും ആരുമിതോരോമ
ഹർഷമുണ്ടാക്കി ചില്ലാർഷഭാഷാംബയിൽ
പാമര പണ്ഡിത ഭേദമെന്യേനിന്നി
ലാമഗ്നമാകുന്നു സർവ്വപണ്ഡുക്കളും
തുളിതുളുമ്പുന്നു വാനിടമാകെനിൻ
വല്ലഭീമീട്ടിയ കൊച്ചുമന്ദസ്മിതം

അന്നുനീപാദിയ പാട്ടിലിത്തലി
 ഞ്ഞിന്നും തുടിക്കുന്നു പച്ചിലക്കാടുകൾ
 കാന്തപദങ്ങളിൽ അനുവാസനിക
 പ്പുന്തേൻപുരട്ടിക്കവിതനിമിച്ചുനീ
 നീയെന്നതിന്റെ സജീവചിത്രങ്ങൾതൻ
 മായാത്തമായമെന്തെല്ലതസ്യ ക്ഷിയോ?
 രാധയും ആ "യുവഗോപാലബാല"നും
 മാധവമാസവും വൃന്ദാവനികയും
 ഒന്നുകണ്ടെത്തിയാൽപ്പിടന്ന പിരിഞ്ഞിടാൻ
 തോന്നുന്ന ചിത്രങ്ങളല്ല, കിനാവിലും.

അന്നൊരുവേളനീ നിൻമഹത്ജീവിതം
 വണ്ണിച്ചതായിടാം ഗീതഗോവിന്ദമായ്
 ഗംഗയുമാമണൽത്തിട്ടയും "ചന്ദ്ര"തൻ
 സംഗീതസാന്ദ്രമാം കൊച്ചിളംതെന്നലും
 താമരപ്പെയ്യയും പാറപ്പുറങ്ങളും
 പ്രേമദോളന നികഞ്ജഭൂഭാഗവും
 എല്ലാമൊഴിച്ചു നിന്നിലിത്തലി
 ഞ്ഞല്ലാസമേകി പരിചരിച്ചില്ലയോ?
 സ്വാനഭവങ്ങളിൽ തുലികമുക്കിനീ
 മാനവമാനസം കോരിത്തരിച്ചിതേ.

(കോരമയിർക്കാരുകയായ്)

അക്കലാസൃഷ്ടിയിൽ കാണുന്നസംഗീത
 സിത്കാരനിസ്വരം സ്വർഗ്ഗീയമോഹനം,
 കാനനച്ചോലയും പുഷ്പലൂണിന്റെ
 ഗാനങ്ങളിന്നുമേത ചടി പാടിടും
 ഇന്നുമാവൃന്ദാവനത്തിലെത്തെന്നലിൽ
 നിന്നുപിരിക്കയാം നിൻകലാസന്ദേഹം.

ദേവ! നിന്നാത്മസംഗീതപാദങ്ങളിൽ
 പൂവിട്ടുപൂജിച്ചു തൃപ്തനാകട്ടെ ഞാൻ.

ചംഘനിരൂപണങ്ങൾ

- ★ മറവിൽ
- ★ സ്വന്ദിക്കുന്ന മണ്ണ്
- ★ കൂത്തമ്പലം
- ★ അമ്മ
- ★ ശ്രീനാരായണഗുരുദേവൻ
- ★ മണ്ണിന്റെ മക്കൾ

1. മറവിൽ. പി. കേശവദേവ്. പ്രകാശകർ റെയ്ഡർപ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. വില രൂപ 1.

കേശവദേവിന്റെ കഥാസമാഹാരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പുതുതാണിത്. ആകെ ഏഴു കഥകളുണ്ട്. രാഘവന്റെ അമ്മ, മീൻ കാൽക്കോരൻ, പി. സി. യുടെ പ്രേമകഥ ഇടങ്ങി ഏഴെണ്ണം. ഇതിലെ ചില കഥകളിൽ സംഭാഷണം മാത്രംകൊണ്ട് കഥകളെ നയിക്കാൻ ദേവ് ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണ്ടു് കെ. സുകുമാരൻ ചെയ്തിരുന്നമട്ടിൽ. സുകുമാരന്റെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ ഫലിതവും നേരംപോക്കും അധികപ്പെട്ടു നിന്നിരുന്നു. ദേവിന്റെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ വിഷാദവും വേദനയും അധികപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു. ഇരുളിൽ എന്ന കഥയിൽ ഭീതിജനകമായ ഭരണരീക്ഷം സ്പഷ്ടിക്കാൻ ദേവിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭാഷണങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം. ആ വിജയം അഭിനന്ദനീയമാണ്. പി. സി. യുടെ പ്രേമകഥ, അഹിംസാസേന, ഈ രണ്ടു കഥകളിലും ജീവിച്ചിരിക്ക

ുന്ന ചില ആളുകളെപ്പറ്റി സ്പഷ്ടവും അസ്പഷ്ടവുമായ പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. എന്തുദൃശ്യത്തിലായാലും ഒരു കലാകാരൻ അതു ഭൂഷണമല്ല. ചില ആശയങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളായിട്ടല്ലാതെ ആളുകളെ നേരിട്ട് പരാമർശിക്കുക-സ്തുതിയായാലും നിന്ദയായാലും-ഒരു കഥാകാരൻ ചെയ്യേണ്ടതല്ല. ദേവിന്റെ ചിത്രശാലയിലെ കേളപ്പന്റെ ചിത്രവും അഹിംസാസേനയിലെ ചിത്രവും താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ സെമുണ്ട്. മാറ്റം രണ്ടുപക്ഷം വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സമാഹാരത്തിലെ മീൻകാൽക്കോരൻ എന്ന കഥ 'പ്രവാച'ത്തിലെ ഒരു ലേഖകൻ ഈയിടെ തെങ്ങിസ്സാഹിത്യത്തിനുദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ കഥ പ്രത്യേകമായി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ഒരു മീൻ കച്ചവടക്കാരൻ തന്റെ തിരിവിഷയകമായ അഭിലാഷങ്ങൾക്ക് നീക്ക പോക്കില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ അവ ഒരു പട്ടിയെപ്പോലെ വാത്സല്യമായിമാറ്റി. അത്രയും സ്വാഭാവികമാണതെന്നും, പക്ഷേ ആ വാത്സല്യം വാത്സല്യമായിത്തന്നെ നിൽക്കേണ്ടതാണ്. മറിച്ച് ആ പട്ടി ഇണപോലൊന്നാഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അസുഖവും ദേഷ്യവും ഉണ്ടായതായി പറഞ്ഞത് അസാധാരണീകമാത്രമല്ല അസ്വാഭാവികം കൂടിയാണ്. മനുഷ്യനെ മൃഗത്തിന്റെ പദവിയിലേക്ക് അഴുത്തുകയാണ് ഇതുകൊണ്ട് സാധിക്കുക. ഇത്തരം കഥകളെഴുതുമ്പോൾ വിലക്കുണമനുശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുറകേ ഓടിപ്പോകാതെ കലാകാരന്റെ മഹത്തായ കടമകളെ പറ്റി സ്മരിക്കുകയാണാവശ്യം. ഗോക്കിയേയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസത്തെയും മാനിക്കുന്ന ദേവ് തീർച്ചയായും അതുകൊണ്ടുണ്ണം. ദേവിന്റെ നല്ല കാലത്തെ കഴിവുകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഈ കഥ ഇത്രയും വാക്കുക്കിയത് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണോ ഏതെന്നോ?

2. സ്പന്ദിക്കുന്നമണ്ണ്. ഈ. കോവൂർ പ്രകാശകർ: റെഡ്വുർപ്രസ്, തിരുവനന്തപുരം വില രൂ. 1. 4. അ

കോവൂരിന്റെ എട്ടുമെറുകിമകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. സ്പന്ദിക്കുന്ന മണ്ണ് എന്നൊരു കഥ ഇതിലില്ല. പിന്നെ ആദ്യം—അത്രേംഗിയില്ലിത്ത ആപേയ്—എന്തിനിട്ടു എന്നാണെങ്കിൽ “നീ മണ്ണുകുന്നു” എന്നൊരു കഥയുണ്ടാകുക. അതായം കാലം. അല്ലെങ്കിൽ ചങ്ങമ്പുഴയുടെ “സ്പന്ദിക്കുന്ന അന്ധവിമാനം” ഗ്രന്ഥകാരനുള്ള പ്രയോജനം. അദ്ദേഹം “മുടിക്കുന്ന മണ്ണ്” എന്നുമാറിയാൽ കുറച്ചുകൂടി യാതൊരു എന്തിനെയും അറിയാത്ത. ഇതിലെ കഥകളെല്ലാം സെമിയായി വായിച്ചുപോകാവുന്നവയാണ്. സെമിയായ ഒരു സ.ഭാക്കുറുപ്പിന്റെ വിദഗ്ദ്ധനെ ഈ കഥകളുടെ പിന്നിൽ നമുക്കു കാണാം. വളരെ അനായാസമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കഥകളെഴുതുന്നതെന്നും തന്നെ. ഉൾക്കൊണ്ടും അത്രയേ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാവൂ. പക്ഷെ വ്യത്യസ്തങ്ങളും ഉണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനു മുൻപറഞ്ഞ “നീ മണ്ണുകുന്നു” എന്ന കഥയെ നോക്കുക. അതിലെ ആക്ഷേപനാശം ഉദ്യോഗമായിട്ടുണ്ട്. “കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ” എന്ന ആദ്യത്തെ കഥയ്ക്ക് ഒരു ചലഞ്ചിത്രത്തിന്റെ സവിധാനമുണ്ട്. താഴ്ന്ന തരക്കാരെക്കുറിച്ചും സമ്പന്നരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും കോവൂർ കൂടുതൽ വിദഗ്ദ്ധമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. നല്ല സാഹിത്യം, പക്ഷകളും ഹൃദയവർദ്ധനയും സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു “ഡ്രാമിക് റ്റു അന്ത്യം” ആണ് കോവൂരിന്റെ കഥകളിൽ കാണുക. അതിനുമുന്നേറ്റം ഒരു സെ; പാവങ്ങളുടെ ചിത്രം മാത്രം കണ്ടുമുട്ടിത്തോന്നും ഈ ബുദ്ധി അന്ത്യം കലാകാരനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സാണെങ്കിൽ ചെല്ലൂ.

3. കൂത്തമ്പലം (ഔഷാപതിപ്പ്) ഈ. കോവൂർ പ്രകാശകർ: റെഡ്വുർപ്രസ്, തിരുവനന്തപുരം. വില രൂ. 1.

കോവൂരിന്റെ ആദ്യകാലലേഖനങ്ങളിൽ 12 പുസ്തകം ഇതിലുണ്ട്. കൂത്തമ്പലം എന്ന പേര് ഈ പുസ്തകത്തിന് അനർത്ഥമായിട്ടുണ്ട്. കോളീയഫലിക്കത്തിന്റെ സംഭവകഥയെന്ന ചാക്യാരുടെ പാഠപുസ്തകം ഈ. വി.യും നയനാഭം നന്ദിയനും പൂർത്തിയാക്കി. ഇത് ഈ പന്ഥാവിലെ കോവൂരിന്റെ പൊതു അധികാരപേർ നമ്പൂതിരിയെക്കുറിച്ചും കസിൻ, മുത്താ മുതലായവ എന്നും നമ്മുടെ പലപേരാണ്. സാഹിത്യത്തോടുവേലം, കണ്ണൂർ മുതലായവ വെറും ഗുണഭോക്താക്കളാണ്. ഗുണഭോക്താക്കളെ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടിയും വെറുപ്പാണ്. അപ്പോൾ പിന്നെ അദ്ദേഹം അതാമരങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിക്കുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും പൊതുവേ അവരോട് (D. P.) പറയുന്നതുപോലെ “നല്ല ചിത്രനിർമ്മാണപാടവം, നല്ല രംഗനിർമ്മാണകൗശലം, റെറ്റിക് വിനോദകൗശലം എന്നിവയെല്ലാം ഈ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ മിക്കവാറും എല്ലായിടത്തും കാണാം.”

4. അമ്മ. കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ പ്രകാശകർ വിദ്യാരംഭം ബുക്കഡിപ്പോ, ആലപ്പുഴ വില രൂ. 1.

ഈ നാടകത്തെപ്പറ്റി അധികം പറയാതിരുന്നത് അധികം നന്നാണ്. പട്ടണപരിഷ്കാരത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ ഒരു യുവാവിന്റെ മാനസികപരിവർത്തനത്തെ കാണിക്കാനാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഉത്സാഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. വേണ്ട ഗുണപാഠങ്ങളെക്കൊടുക്കുന്നു. നായകനായ യുവാവ് ചിത്തയായതുപോലെതന്നെ വേഗം നന്നാവുകയും ചെയ്യും. മാതൃസ്നേഹം, മദ്യപർജ്ജനം മുത

രണ്ടാം ഖണ്ഡം യുക്തിവാദിപരോധിപർ
 ഐ. സി. ജോ സ ഫി ന മ ദ പ തി
 യായിട്ടാണ്. "ഞാൻ കണ്ട ശ്രീ നാരായ

ഏകദിനപ്രതിപതിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു യുവാവിന്റെ ഏതാനും ചെറുകഥകളാണ് ഇതിലെ ഉള്ളടക്കം. 'മണ്ണിന്റെ രമകൾ' എന്ന പ്രധാനകഥയും 'രാമവും തോമ്മയും' എന്ന ചെറുകഥയും നന്നായിട്ടുണ്ട്. വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ട് കടന്നുപോയ അനേകരുടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന 'മണ്ണിന്റെ രമകൾ' വായിക്കുമ്പോൾ തകഴിശിവശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ മിലംഗങ്ങളും നാം സ്മരിച്ചുപോകും. ആ വിശ്രുതകാഥികന്റെ രീതിയേയും ഭാഷയേയും പിൻതുടരാൻ ഇദ്ദേഹം ഉത്സാഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇനിയും കേരളത്തിലെ കഴിവെഴുത്തുകാരിലേ ആ നിലയിലെത്തുകയുള്ളൂ. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഹാൻഡ്‌വർക്ക് വെള്ളപ്പൊക്കം എന്ന കഥയെത്തുടർന്ന് ഒരു പരിഭാഷകൻ

സഹകരണത്തെപ്പറ്റി

★ നമ്മുടെ

സഹകരണ സംഘങ്ങൾ

★ സഹകരണദീപിക

★ സഹകരണപ്രവേശിക

★ വായ്പസഹായം

All by തുറവൂർ മാധവപ്പെട്ട.

സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിനു തിരുവിതാംകൂറിൽ മൂപ്പത്തഞ്ചുവർഷം പഴക്കം കാണാം. നമ്മുടെ സഹകരണസംഘങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു പതിനഞ്ചുവർഷവും. 1110-ൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സഹകരണസംഘങ്ങൾ എപ്രകാരം

ഉയർന്നുവന്നു. ദുർഗ്ഗന്ധംകൊണ്ട് ആളുകളെ ആകർഷിക്കാൻ എളുപ്പമല്ലല്ലോ. ഇതിലെ ഏറ്റവും നല്ലകഥ 'രാമവും തോമ്മായും' ആണെന്നാണ് എനിക്കുതോന്നുന്നത്. രണ്ടു തെരുവുപിള്ളേരുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു രാത്രിയെ അനലുകൃതമായഭാഷയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ആകാശവാചം ഒരു കഥയല്ല—അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ വിഭിന്നമായ ഒരു സംഗ്രഹമാണ്. ആ ഒരു കഥയ്ക്കുമുമ്പെ "മണ്ണിന്റെറക്കം" അദ്ദേഹം പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കാൻ.

S. G.

പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു, അവയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഏതെല്ലാം ആയിരുന്നു, പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏവ, ഈ കാര്യങ്ങൾ ലളിതമായും വിശദമായും ഉപപാദിക്കുന്ന പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രയോജനം വാസ്തവത്തിൽ കാലാനുരൂപമായി കറഞ്ഞിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ ചോരയ്ക്കുകൾ ഇനിയും പരിഹരിക്കേണ്ടതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അവയുടെ പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ കാലക്രമവും പ്രയോജനപ്രദവും ആക്കുന്നതിനു ശ്രീ മാധവപ്പെട്ടൻ തന്നെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കാലഹരണം ഇല്ലാത്തവയത്രെ.

൨. സഹകരണദീപിക. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തിൽപരം സഹകരണസംഘങ്ങൾ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും സഹകരണത്തിന്റെ തത്ത്വസംഹിതയും പ്രയോഗരീതിയും ഇന്നും സഹകാരികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഐക്യവിഷയമായി തുടരുന്നു. സഹകരണസംബന്ധമായ ബോധം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉന്നതമായ ഉദ്യമത്തിനും ഉള്ള സംരംഭങ്ങൾ അത്രതന്നെ വിജയിച്ചിട്ടില്ല. സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥായിയായ നിലനില്പിനും അമോഗമായ വളർച്ചക്കും അവ അനുചേർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഹകരണതത്ത്വങ്ങളെയും കർമ്മപരിപാടികളുടെയും സംക്ഷിപ്തമായ ഒരു വിശകലനം ആണ് സഹകരണദീപികയിൽ കാണുന്നത്.

൩. സഹകരണപ്രവേശിക യുടെ ഉദ്ദേശവും മേൽപറഞ്ഞതിൽ നിന്നു ഭിന്നമല്ല. പ്രായേണ ധനസഹായസംഘത്തിനെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഏഴുതിരിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രയോജനവും അനുരൂപമായി പരിമിതമായിരിക്കുന്നു.

മ്. വായ്പസഹായി. തിരുവിതാം
കൂറിൽ എന്നല്ല ഇന്ത്യയിൽതന്നെയും ധന
സഹായസംഘങ്ങൾക്കാണ് കൂടുതൽ പ്രാ
ധാന്യം. കർഷകന്റെ ആദായക്കുറവും
കടാവിട്ടുന്നതിലുള്ള അശ്രദ്ധയുംമൂലം വാ
യ്പകൾ തിരിച്ചടയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ
അഗങ്ങളും തൻമൂലം സംഘങ്ങളും വളരെ
ക്ലേശിച്ചിട്ടുണ്ട്; ക്ലേശിക്കുന്നുമുണ്ട്. വാ
യ്പകൾ നൽകുന്നതിൽ കൂടുതൽ നിഷ്
കർഷകാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ അധമണ്ണ
നാക്ക് വേദാപദേശം നൽകുന്നതുകൊ

ണ്ടോ ഈ പ്രശ്നം വേണ്ടപോലെ പരി
ഹരിക്കപ്പെടുകയില്ല. കണിശമായി ഗണ്യവു
കളിൽ വായ്പത്തുകയിൽക്കുറഞ്ഞതുകൾക്കു
സമ്പാദനം ബോധനപരമായും സമ്പ
ത്തികമായും ഒരു മിഥ്യയാണെന്നു മാക്വ
ഗൻ കമ്മറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ
വായ്പ തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ കഴിവുണ്ടാകത്തക്ക
വിധം കർഷകന്റെ ആദായം ഉയർത്തുക
യും ഉയർന്നതാതിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്
തതെല്ലാമുണ്ടാകുമ്പോൾ നിന്നു സ്ഥായി
യായ മോചനം ലഭിക്കുന്നതല്ല.

എൽ. വി.

It pay to Bank with

ORIENTAL CENTRAL BANK LTD.,

H. O. KOTTAYAM.

Branches:-

Erattupetta	Kumarakom	Pampady
Erumely	Kalaketty	Piravam
Kottayam	N. Parur	Thodupuzha
Kothamangalam	Palai	Thiruvalla & Vaikam

പെങ്ങ്ഗിൻ പുസ്തകാവലി

കെ. എസ്സ്.

[ലോകവ്യാപകമായ പ്രചാരം നേടിക്കഴിഞ്ഞ പെങ്ങ്ഗിൻ പുസ്തകശാഖയെക്കുറിച്ച്, അതിന്റെ അധികൃതമായ അനുവാദത്തോടുകൂടി, 'ബ്രിട്ടീഷ് ബുക്ക്സ് ട്രേഡ്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ, 1947-ൽ, പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ ഏകദേശ വിവർത്തനമാണ് ഇത്.]

പതിമൂന്നുകൊല്ലംമുമ്പ് ഏതാനും റിപ്പിൻറകൾ ബ്രിട്ടനിൽ ആവിർഭവിച്ചു. പേരുകൾ പരിമിതങ്ങളാണ്. കെട്ടും മട്ടമാകട്ടെ, അപരിമിതം. വിവിധനിറത്തിലുള്ള കട്ടലാസ്സാണ് ആവരണം. അവയിലുണ്ടായിരുന്ന മുദ്ര (Imprint) തികച്ചും അജ്ഞാതം—വിധ, ആറണാവിതം—അവയെത്ര ആദ്യത്തെ പെങ്ങ്ഗിൻ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രസിദ്ധീകരണകലയെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവരെക്കൊത്തന്നെ അന്നു നിശ്ചയിച്ചു വെക്കുന്നു, ഈ സംരംഭം പരാജയപ്പെടുമെന്ന്. അമിത സ്പന്ധമായ കാരണങ്ങളാലുണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ

ത്തിന് ഒന്നു രണ്ടുമാസം മുൻപായി, പ്രസാധകനായ അല്ലൻലേനിൻ (Allen Lane) ഇക്കഥ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഏതും അദ്ദേഹത്തെ ഇതു ധരിപ്പിച്ചു. അല്ലെൻ 1935-ൽ രാജ്യമാകെ ഒന്നു പര്യടനംചെയ്തു, ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും സ്കോട്ട്ലൻറിലേയും പ്രധാന പുസ്തകവില്പനശാലകളെല്ലാം സന്ദർശിച്ചു. താനും സഹോദരനായ റിച്ചേഡ്ലേനിൻ (Richard Lane) ജോൺലേനിൻ (John Lane)കൂടി സമാരംഭിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ഈ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. ആ യാത്രയുടെ പ്രതിഫലം പ്രോത്സാഹകമായിരുന്നു. ഒരു വില്പനശാലമായും (Woolworth's) സാമാന്യ സ്ഥലത്തേക്കു നൽകി. ഏതാനും ദിവസത്തിനകം അതു വിപുലമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ബ്രിട്ടീഷ്ജനത പെങ്ങ്ഗിൻ പുസ്തകങ്ങളെ സോത്സാഹം സ്വീകരിച്ചു.

1935-ലാണ് അടുത്ത പുസ്തകസമാഹരണം പുറത്തുവന്നത്. അന്നും ഇന്നും പെങ്ങ്ഗിൻ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്—അവ എല്ലാതരം പാരായണാഭിരുചികൾക്കും രീതികൾക്കും യോജിച്ച സംഭാവന നൽകി. 1936 ജനുവരി ഒന്നാംതീയതി പുതിയ പെങ്ങ്ഗിൻ പ്രസിദ്ധീകരണകമ്പനി (Penguin Books Ltd.) യുപീകൃതമായി. പുസ്തകങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും വിൽക്കുന്നതിനും യുല്ലാംവേണ്ടി 'ചോളിടിനിറ്ററി ചർച്ചി'ന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു അറ വാടകയെടുത്തു ഒഴിഞ്ഞു. അത് കല്ലറകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന പത്തുവർഷത്തിലുൾപ്പെട്ട്, കണക്കറ്റത്തുപുസ്തകങ്ങളും പണവും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗ്യമാക്കി. നവീനസംവിധാനം, പാഴ്വസ്തുക്കൾ മുക്കിപ്പോയ്ക്കു ഉയർത്താനുള്ള ഒരു ആലുക്കു കോവകരണമായും!

1937-ൽ പെങ്ഗിൻ പുസ്തകശാല മറ്റൊരാളെത്തു് രണ്ടു ചെറുചിത്രങ്ങളെയു മാറ്റപ്പെട്ടു. അക്കാലം അവസാനം 'ഹാർമണ്ട്'സ്വത്തിൽ അതിനായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടൊരു പുതിയ കെട്ടിടത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പാഴ്ച്ചു് നാലുപേരെ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലിറക്കിത്തന്നു. ഇതാ, അവയിൽ ചിലതു്:—ആൽഡുവസ് ഹക്സ്ലിയുടെ 'Chrome yellow' ഇ. എം. ഹോസ്കിന്റെ 'A passage to India' എഡ്മണ്ട് ബ്ലൈന്റൻ 'Undertones of war' എഡ്ഗർ ലാസ്സിന്റെ 'Four just men'.

അക്കാലത്തു് അല്ലെൻലേൻ ആയിരുന്നു പ്രധാന പ്രസാധകനും ഡയറക്ടറും; റിച്ചഡ് ഡനകാരുടെയുടെ മേൽനോട്ടാവഹിച്ചു ജോണിനായിരുന്നു വിൽപ്പനയുടെ ചുമതല. 1942-ൽ ഉത്തരജർമ്മനിയിൽപ്പെട്ടു, ലാഫ്റ്റർ നൽകാതിരുന്ന ജോൺ മരിച്ചു. ഇതു പെങ്ഗിൻ പ്രസിദ്ധീകരണശാലയുടെ പ്രധാനത്തിനു വഴിയൊരുക്കുന്നതായി. വിദേശവില്ലനയ്ക്കു് ജോണിനെപ്പോലൊരു മാനേജർമാർക്കിട്ടുക എടുപ്പായിരുന്നില്ല, നാലുകൊല്ലത്തിനകം അച്ചടിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നിലൊന്നു് കയറുമതിചെയ്യത്തക്കവണ്ണം വിദേശവ്യാപാരത്തെ അദ്ദേഹം വികസിപ്പിച്ചിരുന്നു.

1936-ൽ വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ ലേൻസാഹിത്യത്തിന്റെ British Institute of Adult Education-ന്റെ സിക്രട്ടറിയോടും, London School of Economics-ലെ ഒരു ഹോഡ്സിനോടും പരിചയപ്പെട്ടു. തൽഫലമായി,

പെങ്ഗിൻ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഗവേഷണവും നിയതമായ വിദ്യാഭ്യാസാഭ്യന്തരങ്ങളുമായ ഒരു പുസ്തകപരമ്പര പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടു. അവയെ 'പെലിക്കൻ പുസ്തകങ്ങൾ'. ഈ പരമ്പരയിൽ ഒന്നാമതുപ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു് ബർണാഡ്ഷായുടെ The Intelligent Woman's Guide to Socialism, Capitalism, Sovietism and Fascism ആണ്. ഫാസിസത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നതും ഈ പരിപ്തിയനുവഹിച്ചുപോയിട്ടു് അതിനെക്കുറിച്ചു് എഴുതിയതാകുന്നു.

അപ്പാഴ്ച്ചു് ആദ്യമായി പെങ്ഗിൻ പ്രസിദ്ധീകരണശാല കേവലം റീപ്രിൻറ് അല്ലാത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥ പുറത്തിറക്കുക. അക്കാലത്തു് തുടർന്നു്, സാർവ്വദേശീയപ്രചാരകം, ആദ്യത്തെ പെങ്ഗിൻ സ്റ്റൈപ്പുലുക്റ്റും പുറത്തുവന്നു. തന്നെത്തരം പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ (റീപ്രിൻറ്കളല്ല) ആയി ലിസ്റ്റിൽ ഏറിയകൂറാ, ഇന്ന് അവയുടെ നിമിത്തിൽ 80-ശതമാനം നൂതനസാമഗ്രികളാകുന്നു.

സ്പെഷ്യലുകൾതന്നെ നോറിങ്ങായി ലയിക്കു് ആയിട്ടുണ്ട്. ഓക്ടീവ് സമാധാനമുള്ളതാണ് വലിയൊരു വിഭാഗമെങ്കിലും, അവ സർവ്വവിഷയവ്യപകങ്ങളാകുന്നു. ഈ പരമ്പരയിൽ H. G. വെബ്, ഹെറാൾഡ് നിഷ്കൽസൺ, ലാർഡ് വേവർ, പ്രൊഫ. ലാസ്സി എന്നിവരുടെയെല്ലാം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു.

പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരംകൊണ്ടു് പെങ്ഗിൻ പുസ്തകപ്പട്ടിക ആയിരത്തിയെട്ടു നൂറിൽപരമായി. പകുതിപെങ്ഗിൻ പമ്പരതന്നെ. നോറിങ്ങാർപതിലധികം പെലിക്കൻ പുസ്തകങ്ങളും സ്പെഷ്യലുകളും എന്നാൽ ഇവകൂടാതെ പ്രത്യേകം പറ്റ

മ്പരകളും ചിത്രങ്ങളും അവയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തവിവരണം നൽകാൻ ശ്രമിക്കാം!

ഒന്ന്, യൂറോപ്യൻ മാതൃകയിലുള്ള, മനോഹരങ്ങളും വിലകൂടിയവയുമായ, കിങ്ങ്ഡം പെയ്ന്റിംഗ് പരമ്പര-ഉള്ളടക്കം, പകുതി വായിക്കാനുള്ളതും ശേഷം ചിത്രങ്ങളും, മുമ്പ് ബ്രിട്ടനിൽ അത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1939-ലാണ് പ്രഥമമായി ഏഴു കിങ്ങ്ഡം പെയ്ന്റിംഗ് പുസ്തകങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. 1947 വരെ പതിമൂന്നെണ്ണം പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. രണ്ടാം ഷിഫ്റ്റിങ്ങാണ് വിവരം.

ബാലവിഭാഗം പ്ലാമിൻ ചിത്രപുസ്തകങ്ങൾ, പ്ലാമിൻകഥാപുസ്തകങ്ങൾ, ബേബിപ്ലാമിൻ പുസ്തകങ്ങൾ. 1940-കളിൽ; നാല്പതിലധികം ചിത്രപുസ്തകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കഥാപുസ്തകങ്ങൾ അടുത്ത വർഷം ആരംഭിച്ചു. മൂപ്പന്തിങ്ങായിട്ടുവരുന്നതായി.

സമചിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥാനം അർജിക്കുന്നത് അധുനാനുന ചിത്രകാരന്മാരെ അധികരിച്ചുള്ള പരമ്പരയാണ്. (Modern Painters series) അവ ഇന്നത്തെ ഒന്നാംകിട ചിത്രകാരന്മാരുടെ കലാസൃഷ്ടികളെ, ആർട്ട് ഗ്യാലറിയിൽ പെന്റുകാണുവാൻ സാധിക്കുന്നതിൽ എത്രയോ അധികം ജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു സൂനതയും വരാതെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോന്നും ഓരോ 'അതോറിറ്റി'യാൽ ഏകപ്പെട്ട നിരൂപണപരമായ പഠനമാണ്. ആ അനുകൂലൻ പുസ്തകങ്ങൾ ജനകീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഏതൊരു നേട്ടമാണെന്നോ!

വേറെയുണ്ട്:- (1) പെയ്ന്റിംഗ് ഗൈഡുകൾ, (2) പെയ്ന്റിംഗ് സുറൈവറീസ്, (3) പെയ്ന്റിംഗ് ഷേക്സ്പീയർ (ഷേക്സ്പീയർ കൃതികളിൽ അപ്രത്യസ്തകൃതികൾ തൊട്ടു ഉൾക്കൊള്ളിക്കാവുന്നവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് ഈ പരമ്പര, വിദ്യാലയത്തെ ഉന്നമനപ്പെടുത്തുവാൻ ഷേക്സ്പീയർ പതി

പ്പകളിൽനിന്നു കണ് ഷേക്സ്പീയരെ ഒരു ജനകീയ കലാകാരനായി കാണുന്നതിൽ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണശാഖയെ അനുമതിക്കേണ്ടതോ? (4) പെയ്ന്റിംഗ് കവികൾ (ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നമ്മുടെ സവിശേഷതയായ ആദർശിക്കുന്ന ഒന്നാണ് അടുത്ത കാലത്തു നോബൽ സമ്മാനാർജനമായിത്തീർന്ന ടി. എസ്സ്. എലിയസ് എന്ന ആളിന്റെ പദ്ധതികൾ)

യുദ്ധകാലത്തു പെയ്ന്റിംഗ് പുസ്തകങ്ങൾ ഫ്ലൈംഗ്, ഇററാബിയൻ, അറബിക് എന്നീ ഭാഷകളിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പുകൾതന്നെ ഈജിപ്റ്റിലും ആസ്ട്രേലിയയിലും ക്യാനഡയിലും മദ്രാസിലും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

കാലത്തിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും വൈവിധ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു നോബൽ പമ്പോ; ഷേക്സ്പീയരുടേതും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു വിശാലമായ നാടകപരമ്പര; ഇന്നുവരെയായിക്കഴിഞ്ഞതിനിടയിലും സോവിയറ്റും ഓസ്ട്രിയയും സ്പെയിനും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജീവചരിത്ര രചനാപാടവത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന 'Eminent Victorians' തൊട്ടു സ്ലീമൻ ഡെലഗിന്റെ ജീവചരിത്രങ്ങൾവരെ എത്തുന്ന ഒരു ജീവചരിത്രമാല; മിക്ക ആഗമകവികളുടെയും യൂറോപ്യൻ കവികളുടെയും ഉത്തമ കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ-ഇങ്ങനെ സമാന്യവായനക്കാർക്കും സാഹിത്യവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥാവലിയാണ് പെയ്ന്റിംഗ് പ്രസിദ്ധീകരണ ശാഖയ്ക്ക്. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ലാഭത്തിൽകവുണ്ടെന്നു ഉദ്ദേശവും, പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള 'സ്റ്റാൻഡേർഡ്', സർക്കാർ അനുമതികൾ തീർക്കുന്നതിനുള്ള 'മോഡലും അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറിലാത്ത കേരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധീകരണശാഖകൾക്ക് വിശുദ്ധവേഷമായ ഈ പുസ്തകങ്ങൾ (അവക്കുണ്ടാകേണ്ടി) ഒരു വഴികാട്ടിയല്ലേ?

പുതിയ മാസികകളും വിശേഷാൽ പ്രതികളും

എസ്. ജി.

൧. ജയകേരളം വിശേഷപ്പതിപ്പ്. രണ്ടുകൊല്ലം സമത്വമായി ജയകേരളം നടത്തിയതിന്റെ വേണിക്കൊടിയാണ് ഈ വിശേഷാൽ പതിപ്പെന്ന് നിസ്സംശയമായി പറയാം. കവിതകളും കഥകളും കൈകൂടി 44 എണ്ണമുണ്ട്. വിഭവസമൃദ്ധമാണ് ഈ വിശേഷാൽ പ്രതിയെന്ന് അത്രയ്ക്കൊണ്ടു തെളിഞ്ഞില്ലേ? കവിതകളിൽ എനിക്കു വളരെ പിടിച്ചു രണ്ടെണ്ണത്തെപ്പറ്റി എടുത്തു പറയട്ടെ. ഒന്ന് എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യരുടെ മേയറാളമാന്ത്രികൻ, മറ്റൊന്ന് വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ നായരുടെ (ഇടശ്ശേരിഞ്ചല്ല) അനന്തമാദനം. വായുയുടെ കവിത നല്ലൊരു കേൾവഹാസമാണ് — മാനുട്ടിൽപോയി കേൾക്കുന്ന ചിത്തയാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി, ഗോവിന്ദൻനായരുടെ കവിത ഒരു കലാകാരന്റെ അസാമാന്യ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അയാളുടെ ഓർമ്മയായിരുന്ന സ്മരണപരമായ

ഒരു കഥയെന്ന്. സൂക്ഷ്മമായ ഒരു ആഹ്വാനമാണ് അദ്ദേഹം നടത്തിയിരിക്കുന്നത്.

കഥകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ബഷീറിന്റെ 'പൂവൻപഴ' എം. ഗോവിന്ദന്റെ 'റാണിയുടെപട്ടി' ഇവരണ്ടും വളരെ സരസമായിട്ടുണ്ട്. റാണിയുടെപട്ടി എന്താണെന്നതുകുറിപ്പാക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ അകത്തേക്കു അൽപം കടന്നുകഴിയുവാൻ ഹെസ്യൂക്കൾ സ്വപ്നമായിത്തുടങ്ങും. പക്ഷേ അനന്തരം ഇവിടെ പറയുകയില്ല. നിങ്ങൾ വായിച്ചതന്നെ മനസ്സിലാക്കണം. മാരാർ, കൈനിക്കര, ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, കുറുപ്പുഴ തുടങ്ങി ചിന്തിച്ചെഴുതുന്ന പ്രമാണികളെല്ലാം ഇതിലേക്കു ലേഖനങ്ങൾ സഹോദനപെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി എടുത്തുപറഞ്ഞാൽ എങ്ങും ചെന്നുവസാനിക്കുകയില്ല. മാസിസ് ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ഒരു സ്തംഭത്തെ കൈക്കലാക്കിയതിൽ പ്രവർത്തകരെ പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹിക്കണം. കഥകളിനടന്നതെയും കഥകളി രംഗങ്ങളുടെയും മനോഹരമായ മിത്രങ്ങൾ എസ്. കെ. നായരുടെ ലേഖനത്തെ മുട്ടികുത്തിയപ്പോൾ മോടി പിടിപ്പിച്ചു. ദേവന്റെയും പണിക്കരുടെയും രോമാചിത്രങ്ങൾ ഇവയ്ക്കൊക്കെപ്പുറമേ. പത്രാധിപന്മാർക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങൾ.

൨. കേരളോപഹാരം. പത്താമത്തെ വാർഷിക പതിപ്പ്. മലിന്ദ്രി കേരള സമാജത്തിന്റെ വാർഷികപ്രസിദ്ധീകരണമായ കേരളോപഹാരം ചുറ്റും ഒരു നല്ല സാഹിത്യ സദ്യയായിരിക്കും. ഇക്കുറിയും അതേ. എങ്കിലും വിഭവങ്ങൾ താരതമ്യേന കുറവാണ്. വി. വി. മോനാന്റെ ഉത്സാഹമാണ് ഈ ഉപഹാരത്തെ ഇത്രയും നന്നാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

൩. പ്രവാഹം വിശേഷാൽ പതിപ്പ്. ചെന്നിൻമുക്ക് പ്രമാണിച്ച് പ്രവാഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിശേഷാൽ പ്രതി.

യാണം, രാജ്യം, സമ്രാജ്യം, സാഹിത്യം ഈ മണ്ഡലങ്ങളെ എല്ലാം മാർക്സിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കാനും വ്യാഖ്യാനിക്കാനുള്ള ശ്രമം എല്ലാവരും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തെങ്ങി വർഗ്ഗ സാഹിത്യകാരനാണെന്ന് ഒരു പുതിയ പേര് ഇതിലെ ഒരു ലേഖകൻ പുരോഗമനസാഹിത്യകാരനാക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം മിലരുടെ ജൂഗുപ്സാവഹമായ റിയലിസപ്രചാരകരെ ആക്ഷേപിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഈ ലേഖനം എഴുതിയതെങ്കിൽ തരക്കേടില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം അതല്ല. കേരളത്തിൽ കെ. പി. ജി. എന്നൊരു കവിയും ഡി. എം. ചൊററക്കാട്ട് (എസ്. കെ. യല്ല) എന്നൊരു കാഥികനും മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്ന് വരുത്തുകയാണ്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ കുറെ കാലുവുണ്ട്.

ര്. ദക്ഷിണഭാരതി സിൽവർജൂബിലി വിശേഷാൽപ്രതി. ഇരണിയൽ പോലെയെങ്കിലും പട്ടണത്തിൽനിന്ന് പരിമിതമായ വിഭാഗങ്ങളും വ്യാപ്തിയോടുകൂടി നടത്തിപ്പോരുന്ന ദക്ഷിണഭാരതിക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകമായൊരു സ്ഥാനമുണ്ട്. അതിന്റെ പത്രാധിപരുടെ നിസ്സങ്കോപമായ വിമർശനങ്ങളാണ് ആ പത്രത്തിന് ഇന്നത്തെ സ്ഥാനം നൽകിയിട്ടുള്ളതെന്നും തോന്നുന്നു. ശ്രീമാൻ ബി. നാരായണപ്പിള്ളയ്ക്കു അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത വ്യക്തികളില്ല. അറിയുന്നവരെ അദ്ദേഹം കാമ്പോളകോപ്പ് അറിയുകയുചെയ്യും. വേണ്ടിവന്നാൽ ആ അറിയുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം മടിയില്ലാതെ എവിടെയും പറയുകയുചെയ്യും.

ഈ ജൂബിലി ലക്കത്തിൽ 'ഭാരതി'യുടെ മിഠികാലസ്മൃത്തായ കെ. വി. രംഗസ്വാമി അയ്യങ്കാരുടെ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ജർണലിസം എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ലേഖനമാണ് ഏറ്റവും

നല്ലത്. മലയാളലേഖനങ്ങളിൽ പലതും ഒരു മാതിരിയെന്നുള്ളത്. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, തുറന്നുട്ടു കഞ്ഞൻപിള്ള; എ. ആർ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളർ ഇവരുടെ ലേഖനങ്ങൾ ചരിത്രപരങ്ങളാണ്. പത്രപ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി കുറെ റല്ല ലേഖനങ്ങൾകൂടി വേണ്ടതായിരുന്നു. ഇതിൽ നാനാവിധമായി വാരിച്ചിതറിയിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളുടെ പ്രസക്തി എത്ര ആഘാതമിട്ടിട്ടും മനസ്സിലായില്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഒരു ഡയറക്ടറി ആണോ എന്ന ചില പേജുകൾ കണ്ടാൽ സംശയംതാന്നാ. അച്ചടിയും ഉടയറയും ഒരു വിശേഷാൽപ്രതിക്കുവേണ്ട മട്ടിൽ നന്നായിട്ടില്ലെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒ. കഥ. പുസ്തകം 1. ലക്കം 1. പത്രാധിപർ സി. ജെ. തോമസ്. കഥാമാസികകൾ കേരളത്തിൽ ആദ്യമായിട്ടല്ലെങ്കിലും ഈ കഥാമാസികയ്ക്കു മില പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമതായി, പേരെടുത്ത കഥാകാരന്മാർ മിക്കവരും ഇതിലെഴുത്താണ്. രണ്ടാമത് പ്രസാധനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ചിട്ട പത്രാധിപർക്കുതന്നെ കാരണം. എങ്കിലും കേരളത്തിലെ വായനയും ഭിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. വാസ്തവ കഥകൾ, നോവൽ സാഹിത്യങ്ങൾ, ലേഖനചിത്രകഥകൾ, നോവലുകൾ ഇവയൊക്കെകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതുകൊള്ളാം. കഥകൾ സമിതങ്ങളാണെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. ഈ ലക്കത്തിലെ, കഥകളിൽ ഏറ്റവും നന്നെന്നു തോന്നിയത് പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണന്റെയും എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യരുടെയും കഥകളാണ്. കേരളദേശീയന്റെ കഥ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മകഥയിലെ ഒരു ഭാഗമാണ്.

ന. വിലാസിനി പുസ്തകം 1. ലക്കം 1. സിംഗപ്പൂരിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ഒരു മലയാളമാസികയാണിത്. മലയാളം കേരളീയരുടെ കലാപരമായ അഭിരുചികളെ വളർത്താൻ ഈ മാസിക സഹായിക്കുന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം:—

“ உலகம் சமைக்கும் சிற்பி ”

‘பரதன்’

அகில உலகத்தையுமே ஆக்கவும் அழிக்கவும் அற்புதக்கருவிகள் எம்மிடம் அமைந்துருக்கின்றன என்று தம்பட்டம் அடிக்கும் காலம் தலைக விழ்ந்து விட்டது. சுதந்திர உணர்ச்சியைச் சுட்டெரித்து ஆயுதபலத்தால் சுயநலவானிலே சுற்றித்திரியலாம் என்றிருந்த மனக்கோட்டைகள் சூக்குறுகு விட்டன. ஆயுதபலம், அரசனை அழிக்க அன் தோன்றிய காலத்தின் நாகரீகம் ஆனால்.....

அழிந்து மடிந்து கிடக்கும் ஒரு நாட்டை அற்புத சொர்க்க சாம்ராஜ்யமாக்க வல்லது பத்திரிகை ஒன்றே. சோர்ந்து கிடக்கும் வறண்ட மனங்களிலே, சுய உணர்வு என்னும் சுடரை ஏற்றிவைக்க வல்லது எழுத்தா

ளர்களின் பேனாழை. அநாகரீக ஆட்சிக்கு அவதிகொடுக்காமல் அந்தி மணியடித்து வாழும் வழியைத்திறந்துவைக்க வல்லது பத்திரிகையா சிரியர்களின் பேனா. உலகத்தின் கலைச் செல்வங்களை ஒரிடத்தில் கொண்டு குவிப்பது செய்தத்தாளின் செயல். ஒருநாடு முன்னேற்ற ஏணியின்முகட்டில் நிற்கிறது என்றால் அங்குள்ள பத்திரிகைகளைத்தான் முதலில் புகழ வேண்டும். நம் இந்தியா, அடிமை ஆழியிலே அல்லோல கல்லோலப் பட்டு இன்றைய ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்த சரித்திரத்திலே, நம்நாட்டுப்பத்திரிகைகள் செய்த சர்வாங்க தியாகம் பொன்னெழுத்துக்களில் பொறிக்கத்தகுந்தவை. பத்திரிகைத் தொழில் ஏனைய மேல் நாடுகளைவிட நம்நாட்டில் அதிக வளர்ச்சியடையா விட்டாலும் சுதந்திரப் போர்யுகத்திலே பல தேசியப் பத்திரிகைகள் செய்த நிகரற்ற திறமையிலிருந்து நம் தேசத்தின் பத்திரிகைகளின் பெருமை படிப்படியாக உயர்ந்து விட்டது.

இத்தகைய ஒப்பற்ற பணியிலே ஈடுபடுபவர்களென்றால் சாமான்ய மானவர்களல்ல. பட்டம் பெற்ற ஆங்கிலப் படிப்பாளிகள்தான் அவர்கள் என்று சொல்லவில்லை. அத்தகைய எல்லோரும் இங்கு ஆவசியமில்லை. கம்பரும் காளிதாஸனும், பாரதியும் டாக்டரும் கலாசாலை ஏறிப் பட்டங்கள் பெறவில்லை. ஆங்கிலம் அவசியமில்லை என்பதும் எனது துணிபு அல்ல. ஆனால் உலகம் சமைக்கும் உன்னத சிற்பத்தொழில் இது ஆதலால் அதிலே பொறுப்பெடுப்போரும், உலக விசாரணை மொ

ழித்திறன் போன்றவைகளில் தகுந்த ஞானம் பெற்றிருக்கவேண்டும். இவைகளிலே போதியதிறமை இருந்தாலும் நேரிய வழியிலே தியாக உணர்ச்சியோடு ஜனங்களுக்குத் தாரை வார்க்க தயங்கக்கூடாது. அரசியல் போர்வையிலே போலீத்தியாகிகளாய் சுயநல வேட்கையால் ஐந்தாம் படைவேலைசெய்யும் பத்திரிகைகடாசிரியர்களின் பகுத்தறிவும் அம்பலத்தில் வராமலில்லை.

அன்றைய இந்தியா அல்ல இன்று. மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் பத்திரிகைகள் பறப்பதை பார்க்கிறோம். அரசியல் உணர்ச்சி அனைவரின் உள்ளத்திலும் அலை அடிக்கிறது. அதனால் பருவம் பொலிந்துவரும் பாரத மக்களின் இதயத்திலே பக்குவமாக அறிவு நீர்ப் பாய்ச்ச இன்றைய பத்திரிகையாளர்களுக்குநல்ல சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால்.....

இதைச் சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு கட்சி மோகத்திலே, ஜாதிக் துவேஷத்திலே, மதவெறியிலே இளம் நெஞ்சங்களை இழுத்துச் சென்று விடாதீர்கள். தென்றலிலாடும் தளிர் போலுள்ள இளைஞர்கள் உள்ளம் அழைத்த இடங்களுக்கெல்லாம் வரத்தயார். சில நாட்களுக்கிடையில் சிந்து, பாஞ்சாலம், வங்காளம் போன்ற இடங்களில் வெட்டிய ரத்த ஆறு ஒருசில துவேஷமனப் பான்மையுள்ள பத்திரிகைகளின் அயராத உழைப்பின் பயனும் ஒருகாரணம் என்று வெட்கத்தோடு ஒத்துக்கொள்ளத் தான் வேண்டியிருக்கிறது. பத்திரி

கைகளுக்கு வாய்ப்பூட்டு சட்டம் இட்டிருந்த காலமும் ஒன்றிருந்தது. காலம் மாறுவதைக் கண்ட வெள்ளை ஏகாதிபத்தியம் சட்டத்தை எடுத்தெறியவும் ஒரு சில துணிகரமான பத்திரிகைகளாலேயே பலவந்தப் படுத்தப்பட்டது. பத்திரிகை சுதந்திரம் கிடைத்த பரவசத்திலே, விடுதலைப்போரின் வேட்டைக்காலத்திலே, வரம்பு மீறி வார்த்தைகளை கொதிக்கும் நெஞ்சங்களிலிருந்து வாரி எறிந்த காலமும் இருக்கத்தான் செய்தது.

மேலும் சில பத்திரிகை எழுந்தாளர்கள், பாஷையில் தாங்கள் பண்டித மணிகள் என எடுத்துக் காட்டும் பாணியிலே அலங்கார அணிச்சொற்களை அடுக்கி குயவன் செய்த சித்திரப்பதுமைபோல் உயிரற்ற கட்டுரைகளைச் சமைத்து விடுவார்கள். பத்திரிபத்தியாக எழுதி பக்கங்களை நிறைத்து உப்பில்லாத உணவுபோல சத்தற்ற வியாசங்களை சாமாரியாகத் தொடுப்பதும் ஒரு வகையாகம். உணவா உணவுக்கும், உடுக்கும் உடைக்கும், வாழும் வழிக்கும் தண்டாடும் சமூகத்தின் முன், காதல் ரஸம் ஊட்டும் கண்ட்ரூவி கதைகளையும், அந்திவானத்தின் அலங்காரத்தைப்பற்றி ஆறுபக்கங்கள் வர்ணனையும், பங்கயத்தின் பண்பினைப் பகா பாக்கள்திட்டுவதையும் தண்டாடும் சமூகம் திட்டுமே தவிர திருந்தாது. கட்சி பேரிலுள்ள காதலிலே, ஆசிரியருக்கு அபிமானமுள்ள அரசியல் தலைவரின் அவணைப்பின் ஆனந்தத்திலே, மனச் சாட்சியை விற்று 'காதலியைப்

புகழும் காதலனைப்போல இருந்து விடக்கூடாது பத்திரிகையாசிரியர்களும் எழுத்தாளர்களும்

அறிவு, ஆற்றல், தெளிவு இவை மட்டும் இருந்து விட்டாலும் சிறந்த ஆசிரியனாகத்திகழ்ந்திட முடியாது. நாட்டில் தோன்றும் சிக்கலான-சமூகத்தைப் பாதிக்கப்பட்ட-பிரச்சனைகளை 'மத்தால் கடைபிடிப்பதும் தயிர்' போல உடைத்து அலசிப் பார்த்து சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளை ஒதுக்கி வைத்து நிதான புத்தியுடன் நிலையிறந்த நீதிபதியின் தீர்ப்புப்போல இருக்கவேண்டும் பத்திரிகை யாசிரியர்களின் தலையங்கம் அசிமல் மன்றத்திலே சட்டம் ஒன்று அறிவித்து விட்டால் அதற்குப்பாமாகை சூட்டுவதோடு நின்றவிடக்கூடாது அதன் ஒவ்வொரு அம்சங்களை, குறைபாடுகளை எளிய முறையிலே பாமாமக்களுக்குப் பிரித்துக் காட்டும் பேருகவிபுரிபவேண்டும். குறைகள் நிறைந்திருந்தால் பிரதமருக்கும் பிரீதியடை யாமல் எடுத்துக் காட்டுவதுதான் எழுத்தாளரின் நேர்மையான எழில்.

ஆனால் எந்தப் பத்திரிகையும் சர்க்காரைக் கவிழ்க்க சதிசெய்யாமல், உறைந்து காணும் ஊழல்களைச் சுட்டெரிக்க உதவி செய்வதே உயர்ந்த மனப்பான்மையாகும். குற்றமற்ற எவருக்கும் கூட குற்றம்புத்தனம் செய்ய முடியும் பத்திரிகையாசிரியர்களால். ஜனங்கள் — பாமாமக்கள்—தங்களது

அன்பிற்குப்பாத்திரமான சிலச்சில பத்திரிகைகளின் அடிப்பிராயங்களை அப்படியே ஆபத்தையும் எதிர்பார்க்காமல் பிரசுரம் செய்ய மனமுவந்து தலைப்படுகின்றனர். ஆதலால் தங்கள் அந்தாங்க எதிரி என்ற ஒரு காரணத்தால் குணம் கண்டும் குதர்க்கம் தரும் செய்தித் தலைப்புகள் பிரசுரித்து விடுவது நேர்மையாகாது. மேலும் அநுந்தலைவர்களின் எத்தினச்சுருக்கமான வாசகங்களைத் தங்களது மனப்பான்மையெனும் கண்ணாடியில் வைத்துப் பார்த்து தலையங்கம் எழுதி விட்டால் தலைவருக்கும் ஆபத்தான சிலசமயம் தலையங்கம் எழுதிய பத்திரிகையாசிரியர்களுக்கும் ஆபத்து. பொதுவாக ஜனசமூத்திரம் பத்திரிகை பூராவும் படிக்க அக்கரை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. செய்திகளின் தலைப்புகளையே பார்த்து விட்டுமுடிப்பது சகஜம். ஆதலால் தலைப்புகட்டுவதும் சர்வஜாக்காயையோடு இருக்கவேண்டும்.

இத்தனை நாட்களாக அன்னிய ஆட்சியை ஒட்டமுற்பட்டிருந்த நம் முயற்சியை இனிமேல் நமது நாடு, அசிமல் பொருளாதார சமூகப் பாதைகளில் சீர்பெற செலவளிப்பதே இன்றைய பொறுப்பு. அதற்குத் தலைமை தாங்கும் உன்னத பொறுப்பைப் பத்திரிகை யாசிரியர்கள் மேற்கொண்டால் வெகு எளிதில் நாம் கனவுகாணும் சொர்க்க இந்தியாவை அடுத்துக் காணலாம்.

கம்பனின் சீதையும் இளங்கோவின் கண்ணகியும்

“வேளி”

கண்ணகி பன்டைத் தமிழ் நாட்
டின் இல்லற வாழ்க்கையின் சின்ன
மாக விளங்குகிறார் வடநாட்டுக்கலா
சாரங்களுக்கும் கற்புக்கும் காரிகை
சீதை, தாயகமாக இருக்கிறாள். இவ்
விருவரும் கற்பின் மணிகள், பொற்
பின் செல்விகள். இவ்விருவரும்
துன்பங்கள் மலிந்த தங்கள் வாழ்க்
கையைத் தூய்மையுடனும் சந்தோ
ஷத்துடனும் நடாத்தினர். “தெய்
வம் தொழாதுகொழுநனை” தொழுது
வந்த நாரியர் மணிகள். அடுக்களையில்
அடுப்பூதி அட்டில் சமைப்பதே
பெண்களின் வேலை என்ற பழடதத்து
வத்தின்படி. ஒழுக்கினவர்களல்ல இவர்
கள். “ஆண்களோடு பெண்களும்
சரி நிகர்சமான”மாய் வாழவேண்டு
மென்ற தற்காலக்கொள்கைக்கு எடுத்
துக் காட்டாக விளங்கினர் இம் மங்
கையற்காசிகள். தம் கணவர்களுடன்
இன்பதுன்பங்களைப் பகிர்ந்த அனுப

வித்தனர். செல்வம் தழைத்தசீர்
கெழுபெருமைவாய்ந்த குடும்பங்க
ளில் பிறந்தும் எளிய ஜீவிதத்தைத்
தங்கள் மணாளர்களுடன் அனுபவிக்க
சிறிதேனும் மனம் கோணாது நாண
மறாது, பெருமையும் அடையாமல்
முன்வந்தனர் என்பது தற்காலம்
பெண்களுக்கு ஒரு செவி அறிவுறுஉ
ஆகும். இனி இவ்விரு பெண்கள்
திலகங்களின் கற்பின் தன்மையை
சிறிது உற்று நோக்குவோம்.

சீதா தேவியின் கற்பு அறக்கற்பு.
ஏன் ஜானகியின் கற்பு அறக்கற்பாய்
இருந்தது என்ற வினா எழுவது சக
ஜமே. சார்த சொரூபினியாகிய
சீதை அசோகவனத்தில் இராவண
னால் தூக்கிச் செல்லப் பட்டுக் காவ
லில் வைக்கப் பட்டாள். துன்பங்கள்
பல அனுபவித்தாள். இவ்வாறு கண
வனை விட்டு வேறொருடத்தில் தன்னை
எடுத்துச் சென்ற காமுகனையும்
அவன் நாட்டையும் கற்பின் சிகரமா
கிய ஒரு மங்கை தன் ஆத்மீக சக்தியி
னால் கட்டல்லவா எரித்திருக்கவேண்
டும். பின் ஏன் சீதை வாளாவிருந்
தாள்? கற்புடை மங்கைக்கு கணவனை
தெய்வம் தன் கணவன் இவ்வுலகில்
உயிருடன் இருக்கிறார் என்பதை
சீதை நன்றாக அறிவாள். தனக்கு
வரும் துன்பங்களையும் நிகழும் ஆபத்
துகளையும் ஒல்லும்வகை செய்வது
தனது கணவனுடைய கடமையே
என்பதைத் திடமாக எண்ணினாள்.
சீதை மேலும் தன்னுடைய சக்தியி
னால் இராவணனது அரசை ஒழியச்
செய்தால் தனது நாயகனாகிய “ஆரி
யன் வென்றி வெஞ்சிலை மாசனும்”
என்பதை எண்ணியும் பொங்கிவரும்
தனது ஆத்மீக சக்தியை அடக்கி

வைத்துக்கொண்டு பொறுமையுடன் இருந்தாள். தன்னுடைய கற்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாது என்பதை சீதை உறுதிபுடன் நம்பினாள். திரிசடை கூறிய “மேவுசிறந்ததின் மாதுரை மெய்தொடில், தேவுவந்தலை சிந்துக தீதென்” என்ற உண்மையைப் புகைப் பட்ட ஓவியம் அனைய சீதை தனது கற்பின் காவலாக எண்ணினாள். ஆகவே தனது கணவனின் வலிமையை உலகிற்குணர்த்த தூர் அரிய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்தும் பெண்களைப் பாதுகாப்பது ஆடவர்களின் பொறுப்பு என்பதை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டவும் கம்பனின் சீதை அறக் கற்பை நையாண்டாள்; அதுனால் புகழ்பெற்றாள்.

கண்ணகியின் கற்பு மறக்கற்பு. கணவன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து வேறொருமாதான் இன்பம் நுகர்வதை எண்ணிக்கவன்று கண்ணீருகுத்த கண்ணகி தன் மணலான் தன்னை மீண்டும் அடைந்து மதுரையைப் பதிக்கு அழைக்க மங்கை மறுமொழி கூறுது கோவலனுடன் சைன்றாள். மனைவியின் காற்சிலம்பை விற்று வாணிபம் செய்து பொருளிட்டலாம் என்று மதுரை ஏகிய கோவலன் களவுக்குற்றம் சாட்டப்பெற்று அநியாயமாக கொலைசெய்யப்பட்டான். சாத்மீகர்த்துடனும் சன்மாரக்கத்துடனும் இயற்கனவே கஷ்டங்கள் அனுபவித்த கண்ணகி பிரிந்த கணவன் தன்னை மதுரைக்கு அழைத்துச் சென்றபோது கணவனுடன் சந்தோஷமாய் இல்லாழக்கை நடத்தலாம் என்று எண்ணினாள். ஆனால் எதிர்பாராத இரத்தத்துக்கச் செய்தியை கேட்கவே மனம் உடைந்தாள்; கணவனை இழந்தாள்; செய்வகையறியாள். இவ்வுலகத்தில் தன்காதலன் மாண்

டபின் கண்ணகிக்கு உற்ற துணையார்? இத்தனை நஞ்சினும் கொடியவர்களோ இம்மதுரைவாசிகள் என்று நினைக்கவும் தலைசுழன்றது வீராவேசம் கொண்டாள், பத்தினித்தெய்வம் பராசக்தி வடிவெடுத்தது. தன் உயிரினும் இனிய உண்மையாளன் உயிர் நீத்தான். அதுவும் நிரபாதிமான நிர்மலன் கொல்லப்பட்டான் பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சாத வஞ்சகர்களால். ஆகவே “அரணும் உண்டுகொல் அரணும் உண்டுகொல், நீதியும் உண்டுகொல், நீதியும் உண்டுகொல்” எனக் கர்ஜித்தாள் வீரங்களை. இனிமேலும் இதுபோல் தகாத காரியங்கள் இம்மதுரையம்பதியில் நடக்க விடக்கூடாது என எண்ணியே மதுரையைத் தீக்கு இரையாக்கினாள் கண்ணகி. அவ்விதம் மதுரையை தீயுண்ணுபபோது “நல்லோர் பெரியோர்” முதலியவர்களைக் காப்பாற்றினாள் கற்புக்காசி தன்னுடைய சுகதுக்கங்களில் பங்குகொண்டு தன்னைப் பாதுகாக்கும் கணவன் குற்றமின்றி கொல்லப்பட்டதினாலேயே கண்ணகியின் கற்பு மறத்தன்மை பெற்றது ஆனால் மறுவற்றது. தென்னாட்டாரின் பத்தினித் தெய்வமாய் ‘வெல்வேலான் குன்றில், இன்றும் கண்ணகி விளையாட்டயிர்கின்றாள். சோசோழ பாண்டி நாட்டுப் பெண்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உணர்ச்சியையும் ஊட்டுகின்றாள்.

ஆகவே தங்களுடைய வாழ்க்கைச் சூழலின் வேறுபட்ட போக்கினால் தான் கம்பனது சீதைக்கும் இளங்கோவின் கண்ணகிக்கும் அமைந்த கற்பு அறக்கற்பென்றும் மறக்கற்பென்றும் திரிந்தது. அதன்படியே அவர்களும் ஒழுக்கிப்புகழ் பெற்றனர்.

THE
EASTERN MIDLAND BANK LTD.,
H. O. KOTTAYAM.

Branches:-

Kottayam, Kothamangalam, Muvattupuzha,
Ranni and Thodupuzha

All kinds of banking business transacted.

JAMES THARAYIL, B. A., B. L.,
MANAGING DIRECTOR.

★ ശബ്ദതാരാവലി ★

മലയാള നിഘണ്ടു—നാലാം പതിപ്പ്

അനേകം വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പരിഷ്കരിച്ചു മാസി
കാരൂപത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു സഞ്ചികകളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.
കൂൺ നാലിലൊന്നു വലിപ്പത്തിൽ 120 പേജുള്ള ഓരോ സഞ്ചി
കയ്ക്കും വില ക. 1½. വില ഒന്നായി മുൻകൂട്ടി ചേർ രജിസ്റ്റർ
ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഓരോ മുഴുപ്പുസ്തകത്തിനും ക 16 ഒന്നാം സഞ്ചിക
മീനം ആദ്യം പുറപ്പെടുന്നതാണ്.

കെ. മാത്യു,
ശബ്ദതാരാവലി കാര്യാലയം,
വഞ്ചിയൂർ, തിരുവനന്തപുരം.

വർഗ്ഗീയത ധ്വംസി ഓൻ ദേശീയവായന ശാലകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം

21-6-124-ൽ പറവൂർ ദേശീയ വായനശാലയുടെ വാർഷികസമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ. പറവൂർ ടി. കെ. നായനാഥപിള്ള ചെയ്ത പ്രസംഗം.

‘ദേശീയ വായനശാലയുടെ വാർഷിക സമ്മേളനത്തിലാണ് ഇന്ന് നാം സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും ദേശീയ വായനശാലകൾ പ്രവർത്തനം നടത്തേണ്ടതാവശ്യമാണ്. നങ്കു ചിത്രമായ ജാതി വലയത്തിൽനിന്നും വിട്ടുള്ള യുവാക്കളോട് സ്നേഹിക്കുന്നതിനു ദേശീയ വായനശാലകൾക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ന് അങ്ങിനെയുള്ള യുവാക്കളോടാണ് രാജ്യത്തിനാവശ്യം. ഇന്ന് നായാടിയെന്ന് നാം ജീവിക്കുവാൻ പോകുന്നതെങ്കിൽ, കൃത്യാനിഷ്ഠയും ഇഴുപ്പവനമായാണ് നാം ജീവിക്കുവാൻ പോകുന്നതെങ്കിൽ നമ്മുടെ സ്ഥിതി ശോചനീയമാണ്. വായനശാലകളിൽ ചെല്ലുന്മാറേണ്ടിയിട്ടും നായരെന്നും, കൃത്യാനിഷ്ഠനെന്നും മറ്റുമുള്ള ജാതി ചിന്തവിട്ട് പെരുമാറുവാൻ നമുക്കു കഴിയ

മകിൽ അതുതന്നെ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. വായനശാലകളിൽ ചെല്ലുന്മാർ എല്ലാവരും മഹാശയന്മാരുടെ മുമ്പിലുണ്ടെന്നോർക്കണം. വർഗ്ഗചിന്തയാടുകയെല്ലാവിധ പരിഗണനകളും മറക്കുവാൻ, എല്ലാവരും സാക്ഷാദർശിക്കേണ്ട പെരുമാറുവാൻ ദേശീയ വായനശാലകൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ എല്ലാ കരകളിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വർഗ്ഗീയചിന്ത കൈവെടിയിരുത്തി വായനശാലകൾക്ക് മഹത്തായ സംഭാവനകൾ നൽകുവാൻ കഴിയും. കർത്തവ്യബോധം, രാജ്യസ്നേഹം, ദേശാഭിമാനം എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യനാവശ്യമായ ഗുണങ്ങളെ അർക്കിത്തിടുന്നതിനു വായനശാലകൾക്കു സാധിക്കുമെന്നാണ് ഏകദേശ പരിവർണ്ണവിശ്വാസം. ആളുകളിൽ ശരിയായ ദേശീയബോധം ചർച്ചയ്ക്കുവാൻ വായനശാലകൾക്കു വേണ്ടിയിട്ടു കഴിവുകൾ ഉണ്ട്. വയോജനവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി നമുക്കെല്ലാവരിയരും എല്ലാ പരിഷ്കൃത ഗവണ്മെന്റുകളും വയോജനവിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുന്നതുവാൻ വെമ്പൽക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു ലക്ഷം രൂപാ ഇതിന്റെ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്ക് ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് രാജ്യത്ത് അഖില തി: ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘടനയുടെ സംഘടിപ്പിച്ച് 600 വായനശാലകൾ ഉണ്ടെന്നാണ് അതിന്റെ പ്രവർത്തകരിൽനിന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ സംഘടനയുടെ രാജ്യവ്യാപകമായ പ്രവർത്തനത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ആവശ്യവിധം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രയോജനം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി സംഘടനയെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നൽകിവന്നിരുന്ന ഗ്രന്ഥം 6000 രൂപയിൽനിന്ന് 12000 രൂപയായി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. സംഘടനയുടെ കീഴിൽ പത്തൊമ്പതാണ്ടോ ആൾക്കനെസറന്മാരുണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ പതിനാ

റോ പതിനെട്ടോണുപി വർദ്ധിപ്പിച്ചതായി നിങ്ങളുടെ കാണവാൻ സാധിക്കും. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയുടെ ഫലമായും സംഘത്തിന്റെ പ്രയോജനപ്രദമായ പ്രവർത്തനഫലമായുമാണ് ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഗ്രാന്റ് വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. വായനശാലകൾക്കു കൊടുത്തുപരുന്ന ഗ്രാന്റും എതുവിധത്തിലാണ് വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ആലോചിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ നൽകിവരുന്നതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസാധികൃതർ മുഖാന്തിരംതന്നെ കൊടുക്കണമോ, അതോ അതു നിർമ്മാണ ചെയ്യാമോ, അതിന്റെ വിജ്യാകരമായ വിതരണത്തിനു വേണ്ടി ഏതെല്ലാം ഉപാധികൾ സ്വീകരിക്കണം, അഖിലതിരു: ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന് ഏതെല്ലാം ചുമതലകൾ കൊടുക്കുവാൻ കഴിയും എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയൊക്കെ ഗവണ്മെന്റ് ആലോചിക്കുകയാണ്. വയോജനവിദ്യാഭ്യാസം ഉടനടി നടപ്പിൽവരുത്തണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനഭിവാഞ്ഛയുണ്ട്, ഇതിലേക്ക് ഏതാനുംപേരെ പുറത്തുയച്ച് പരിശീലനം നൽകണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകർ പരിശീലനം കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്ന് അഖിലതിരു: ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിന്റെ കീഴിൽ തിരുവിതാംകൂർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 600 ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ വയോജനവിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രംകൂടി ഏർപ്പെടുത്തണം. ആ ഉദ്ദേശത്തിലാണ് ഗവണ്മെന്റ് സംഘത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്. എനിക്ക് ആർഗ്ഗമെന്റസറന്മാരോടു പറയുവാനുള്ളത് സേവനതല്പരരായി, ത്യാഗസന്നദ്ധരായി, നിസ്സഹായം സവകരായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നാണ്. അല്ലാതെ അലസരായി നടക്കരുത്. ലൈബ്രറി പ്രസ്ഥാനത്തിനു സുശോഭനമായ ഒരു രാവിയുണ്ട്. എല്ലാകരകളിലും വായനശാലകൾ ശരിക്കു പ്ര

വർത്തനം നടത്തണമിരിക്കുന്നു. വായനശാലാപ്രവർത്തകർ ഉൾജാസ്വഭവതയാടെ പ്രവർത്തിക്കണമിരിക്കുന്നു. നാമെല്ലാം തിരുവിതാംകൂറുകാരണെന്നാൽ അങ്ങനെയൊക്കെയും നമുക്കൊത്തൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഈ വായനശാലയ്ക്ക് (ദേശീയവായനശാലയ്ക്ക്) ശരിയായ പ്രോത്സാഹനം ദേശവാസികളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നിന്നു സംശയമാണ്. പറവൂർ താലൂക്കിൽ ധനാധരന്മാരുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ധനത്തിന്റെ ആവശ്യം പൊതുക്കാര്യത്തിനാണ്. ധനം ആർജ്ജിക്കേണ്ട അവശ്യമാണ്. അത് അതുപോലെ ചെറുതുജനക്ഷേമകരങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കണം. അവരുടെ ക്ഷേമം (ധനവാന്മാരുടെ) അന്താവശ്യമാണ്. സ്വാഗതപ്രസംഗകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു ഈ വായനശാലയുടെ പ്രവർത്തകരായി ഞ്ഞു കൈവിരലിൽ മടക്കാവുന്നവരല്ലെങ്കിലും. എനിക്കിതു വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇത്രയധികം വിദ്യാഭ്യാസവന്നതും, സംസ്കാരസമ്പന്നതും, ധനാധരന്മാരും നിവസിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ സംസ്കാരവിതരണകേന്ദ്രമായ ഒരു വായനശാലയെ പരിചരിക്കുവാൻ ആളില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അങ്ങനെയൊന്നു വിശ്വസിക്കാം. ഈ സഭയിൽ എന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ പല ധനാധരന്മാരെയും വീണ്ടുംവീണ്ടും കാണുന്നുണ്ട്. അവരെല്ലാം എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരാണ്. അവരുടെ കഴിവുകൾ എനിക്കറിയാം. അവരുടെ കരങ്ങളിൽ കേവലം ഞ്ഞുപയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള ഈ വായനശാലാശിശുവിനെ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

അഖിലേന്ത്യാ ലൈബ്രറി

കാൺഫറൻസ്

അഖിലേന്ത്യാലൈബ്രറി കാൺഫറൻസിന്റെ എട്ടാമത്തുസമ്മേളനം നാഗപ്പുർ സർവകലാശാലാ കാൺവൊക്കേഷൻഹാളിൽ ചുറ്റു മാസം 7, 8, 9 ഈ തീയതികളിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും മനോഹരം പ്രതിനിധികൾ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും മെ. എം. തോമസ്, എ. ശങ്കരപ്പിള്ള, പി. എൻ. പണിക്കർ എന്നിവരും സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. നാഗപ്പുർ സർവകലാശാലാ ലൈബ്രറിയുടെ സഹായത്തോടെ കാൺഫറൻസ് നടത്തി. സെൻട്രൽ പ്രോവിൻസിലെ ഗവർണ്ണറും, നാഗപ്പുർ സർവകലാശാലാചാൻസലറും ആയ ശ്രീ മംഗൽ ഭാസ്കരനാണ് സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. ഭാരതത്തിന്റെ നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നും ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം ഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്കു വ്യാപരിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ അതുപോലെ വേണ്ടവിധത്തിലുള്ള

പ്രയോജനം ലഭിക്കൂ എന്നു സിദ്ധിക്കുകയുള്ളെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ദില്ലി സർവകലാശാലയിലെ ഡാക്ടർ രംഗനാഥനായിരുന്നു സമ്മേളനാധ്യക്ഷൻ. ഗുണശാഖാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ പറ്റിപ്പറ്റിച്ച് അദ്ദേഹം ചെറു പ്രഭാഷണം ഗമനവും ശ്രദ്ധയവുമായിരുന്നു. പഴയരീതിയിലുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയെന്നും, നാടുമുഖൻ ഗ്രന്ഥശാലകളാൽ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ നിയമം മുഖം വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ഉടനടി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിനുശേഷം ദേശീയഗാനംപാടി ഒന്നാംദിവസത്തെ സമ്മേളനം അവസാനിപ്പിച്ചു.

രണ്ടാംദിവസവും കാൺഫറൻസ് കാൺവൊക്കേഷൻഹാളിൽത്തന്നെ സമ്മേളിച്ചു. കാലത്തെ യോഗത്തിൽ പ്രധാന ചർച്ചാവിഷയം ലൈബ്രറിഡെവലപ്മെന്റ് ആയിരുന്നു. പ്രവീശ്യകളിലും, നാടോളങ്ങളിലും നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട ലൈബ്രറി ആക്റ്റിന്റെ ഒരു മാതൃകാ രൂപവും യൂണിയൻഗവണ്മെന്റു നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതിന്റെ മാതൃകാ രൂപവും എന്തായിരിക്കണമെന്ന് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രീ. രംഗനാഥൻ രണ്ടു പ്രബന്ധങ്ങൾ വായിക്കുകയുണ്ടായി. ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം എല്ലായിടത്തും എല്ലാ പേക്കും ലഭ്യമാകത്തക്കവിധത്തിൽ പ്രാദേശികമായിരിക്കട്ടെ എന്നാണ് ഗ്രന്ഥശാലകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതെന്ന് അതിനുവേണ്ട പണവും ലൈബ്രറിനികുതി ഏർപ്പെടുത്തി പിരിയപ്പെടുന്നതിനും വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ രംഗനാഥന്റെ മില്ലിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്തതും ഇതിനെത്തുടർന്നായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഭക്ഷിണൻഡൻ പ്രതിനിധികൾ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. ആന്ധ്രാദേശപ്രതിനിധിയായ ശ്രീ. ഹരിശർവ്വോത്തമനാഥ്, ഗ്രന്ഥശാലകൾ കേന്ദ്രമാക്കിവേണം വ

യോജനവിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനം നടത്തേണ്ടതെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനത്തിനും, വായനവിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനത്തിനും ഗ്രാമങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചാൽ കഴപ്പുകേടായുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം ഉദാഹരണസഹിതം സമർത്ഥിച്ചു. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കായി വളരെ പണം ചെലവാക്കേണ്ടിവരുന്നതും അതിനു വേണ്ട പണം ലഭ്യമാകാതിരിക്കുന്നതിനും കൊണ്ടുമാത്രം മടിയ്ക്കുകയില്ലെന്നുമാണ് തിരുവിതാംകൂർ പ്രതിനിധിയായ ശ്രീ: തങ്കരാജിന്റെ പ്രസ്താവം. മൂന്ന്, ചുരുക്കം, ആദായനികുതി മുതലായ ധനഗ്രന്ഥശാലകൾ കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിനു വിട്ടുകൊടുത്തതോടുകൂടി പ്രവിശ്യകൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം, ഗ്രന്ഥശാല മുതലായ സൗകര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ട പണം ലഭ്യമാകാതിരുന്നതായും, മലിനീകരണവും ഏർപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി പ്രവിശ്യകളുടെ വ

രുവ് വളരെ കുറഞ്ഞുവെന്നും അതുകൊണ്ട് കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റ് വിപുലമായതാതിൽ ധനസഹായം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ സർവ്വതരികവും സൗജന്യവുമായ ഗ്രന്ഥശാലാസേവനം നൽകാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ അഭിപ്രായം സമ്മേളനം സ്വീകരിക്കുകയും അദ്ധ്യക്ഷൻ തന്റെ മിമിറ്റിൽ അതനുസരിച്ച് വേണ്ട ഭേദഗതികൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

ലൈബ്രറിയിലിറങ്ങുന്നവർക്കു ചർച്ചകൾക്കുശേഷം ഗ്രന്ഥശാലാശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാങ്കേതികവശങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവേഷണപരമായി എഴുതിയിട്ടുള്ള പല പ്രബന്ധങ്ങളും സമ്മേളനത്തിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. ഗ്രന്ഥവർഗ്ഗവിഭജനം, ക്യാറ്റലോഗ് നിർമ്മാണം മുതലായ സാങ്കേതികവിഷയങ്ങളാണു ആദ്യമായി സമ്മേളനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധക്ക് വിധേയമായത്. കോളൻവർഗ്ഗവിഭജനരീതിയിലെ

ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഉപയോഗത്തിന്

ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾക്കു അംഗീകരിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ

സഹകരണദിപിക	1	2	0
വായ്പസഹായി	0	4	0
നമ്മുടെ സഹകരണസംഘങ്ങൾ	0	4	0
സഹകരണപ്രവേശിക	0	10	0
കുമാകസ്മരങ്ങൾ	0	8	0
മലബാറിയിലെ ഭൂതം	0	10	0
അഗ്രധാര	1	0	0
ചിത്രകഥാവലി (മുത്തശ്ശി)	0	9	0

പത്തുകൂടി പോസ്റ്റേജക്കും അഞ്ചു രൂപയ്ക്കും.

ശ്രീനരസിംഹവിജ്ഞാനം ബുക്കഡിപ്പോ,

ഇറവർ A. O. കത്തിയതോട് P. O.

ചില നൂതനവശങ്ങളെപ്പറ്റി ദില്ലി സർവ്വകലാശാലയിലെ എസ്സ്. പാത്മസാമി വായിച്ച പ്രബന്ധം ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയോടെ വായിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള കോളർ നമ്പർ കണ്ടെത്തുക, തെളിയിക്കുക മുതലായ നാട്ടുഭാഷകളിലേക്ക് മാറുന്നതിനു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും പട്ടികകളും അടങ്ങിയ പല പ്രബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഡാക്ടർ ഗോപാലൻ്റെ യൂറോപ്യൻ പര്യടനത്തെപ്പറ്റി വെൽഡ്, പാമർ എന്ന രണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥശാലാധിപന്മാർ ഏഴുതിയിരുന്ന കത്തും സമ്മേളനത്തിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. ഗ്രന്ഥശാലാശാസ്ത്രത്തിലുള്ള സാങ്കേതികപദങ്ങൾക്ക് നാട്ടുഭാഷകളിൽ ഐക്യരൂപം വേണമെന്നും, അതിനായി ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങളെ സംസ്കൃതത്തിലേക്ക് മാറ്റിയിട്ട്, സംസ്കൃതപദങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി നാട്ടുഭാഷകളിൽ സാങ്കേതികപദങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രബന്ധം ശ്രീമംഗനാഥനും ശ്രീ. മുരളിമംഗലം നാഥയും അയച്ചിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്നതിനും, നാട്ടുഭാഷകളിൽ സാങ്കേതികപദങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുമായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ സമ്മേളനം നിയമിച്ചു. ശ്രീ. ഗോപാലൻ അദ്ധ്യക്ഷനും ഇമ്പിയൽ ലൈബ്രറിയിലെ ലൈബ്രറിയനായ ശ്രീ. കേശവറാവു സംയോജകനും ആയ ഈ കമ്മിറ്റിയിൽ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ പ്രതിനിധികളായി ശ്രീ. സർവ്വപത്തമറാവു ഹരമന്തറാവു, ശങ്കരപ്പിള്ള എന്നിവരാണ് നിയമിച്ചത്. ഈ കമ്മിറ്റി പിറ്റേദിവസം കൂടി ചോവിയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവൃത്തിപദ്ധതി രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷമാണ് സമ്മേളനം അവസാനിപ്പിച്ചത്.

മുനാദിവസം കാലത്തു് അഖിലത്വം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിൻ്റെ പൊതുയോഗം

ശക്തി, പുതിയ ഭരണഘടനയുടെ നഷ്ടം അവതരിപ്പിച്ച് പാസ്സാക്കി. തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലാ പ്രതിനിധിയായ ശ്രീ. എം. തോമസ് ഈ ചർച്ചകളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. പ്രാദേശിക സംഘങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ സമ്മേളിച്ച് പ്രാദേശിക ഗ്രന്ഥശാലാസംഘങ്ങളുടെ ചരിത്രം ഏഴുതുന്നതിൽ വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചത് സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കരും ആനാറി ജാമിൻ, സെക്രട്ടറി മി: എം. തോമസ്സും ആയിരുന്നു.

മുനാദിവസം ഉച്ചയ്ക്കു് സമ്മേളനം വിജയകൃഷി ബാക്കിയുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ വായിച്ചു തിന്നു. പുസ്തകച്ചെലവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുവേണ്ടത്ര പ്രചരണം നൽകുന്നതിനുമായി ഒരു വാരിക ഏർപ്പെടുത്തണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. കാഷ്മീർ രാജ്യത്തിലേക്കായി ഒരു ലൈബ്രറി പ്ലാൻ ശ്രീ. കരുണാകരപ്പിള്ളി സമ്മേളനത്തിൽ വായിക്കപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ലൈബ്രറി പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ശ്രീ. ശങ്കരപ്പിള്ള ഒരു പ്രബന്ധം വായിച്ചു. പുരാതനകാലത്തു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഗ്രന്ഥശാലകളെപ്പറ്റിയും സക്കാരിൽനിന്നും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന സഹായങ്ങളെപ്പറ്റിയും അഖിലതിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ലൈബ്രറി പ്രസ്ഥാനത്തിന് ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം സവിസ്തരം ചർച്ചചെയ്തു.

1945-ൽ സ്ഥാപിച്ച അഖിലതിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിൻ്റെ കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരു നവചൈത

നും വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, 600-ഓളം ഗ്രന്ഥശാലകൾ അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ള ഈ സംഘത്തിന് 15 സ്ഥിരം ആർഗ്ഗനൈസറന്മാർ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നും തിരുവിതാംകൂർ പ്രധാനമന്ത്രിയെന്നയാണു് സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നതിൽനിന്നു് സംഘത്തിനു് പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള മതിപ്പു് എന്താണെന്നും മനസ്സിലാക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇതര പ്രവിശ്യാഗ്രന്ഥശാലാസംഘങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ കാലുക്കളുമായി സംഘടനാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന തിരുവിതാംകൂർ സംഘത്തിന്റെ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിനന്ദനം പലപ്രതിനിധികളും രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

ഭാരതത്തിലെ ലൈബ്രറിപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരു നവലൈതവും നൽകേണ്ടതു് എങ്ങിനെയാണെന്നു് സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് മൈസൂർ സർവകലാശാലാലൈബ്രറിയൻ ശ്രീ: ഹരമന്തറാവു ഒരു പ്രബന്ധം വായിച്ചു. പ്രബന്ധങ്ങൾ വായിച്ചു തിന്നു് ശേഷം നടന്നതു് പ്രമേയപരണമാണു്. യൂണിയൻ ഗവണ്മെൻറും, പ്രവിശ്യാഗവണ്മെൻറുകളും ഉടനെതന്നെ ലൈബ്രറി ആക്റ്റുകൾ പാസ്സാക്കണമെന്നും, ലൈബ്രറിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഗവേഷണങ്ങൾക്കും ഉപരിപഠനത്തിനുമായി ഒരു ഒന്നാംഗ്രേഡ് കാളജ് ഡെൽഹിയിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും, അഖിലേന്ത്യാലൈബ്രറിസംഘത്തിന് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും സഹായനം നൽകണമെന്നും, വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഇപ്പോഴുള്ള തടസ്സങ്ങൾ നീക്കണമെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു പ്രമേയങ്ങൾ.

അനന്തരം അഖിലേന്ത്യാഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ പൊതുയോഗം കൂടി അടുത്ത

വർഷത്തക്കുള്ള കൗൺസിലിനേയും പ്രവർത്തകസമിതിയേയും തെരഞ്ഞെടുത്തു. ശ്രീ. രംഗനാഥനെത്തന്നെയാണു് അദ്ധ്യക്ഷനായി വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുത്തതു്. തിരുവിതാംകൂർ സർവകലാശാലാലൈബ്രറിയിൻ ശ്രീ. എം. തോമ്മസ്സിനെ കൗൺസിൽ അംഗമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

അഖിലേന്ത്യാ ലൈബ്രറികൗൺഫറൻസിന്റെ ഒൻപതാമതു സമ്മേളനം നടത്തുന്നതിന് തിരുവിതാംകൂർ, ആന്ധ്രപ്രദേശം, ഇൻഡോർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ക്ഷണനം ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനായി പ്രവർത്തകസമിതിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തകരുടേയും ശ്രദ്ധയ്ക്കു്

ഒരു കരയിൽ ഒരു വായനശാലയിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്. ഒന്നിൽ കൂടുതൽ വായനശാലകൾ ഒരു കരയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു് പരസ്പരവിദ്വേഷത്തിനും മത്സരത്തിനും ഇടനൽകുമെന്നു മാത്രമല്ല വായനശാലകൾക്കൊണ്ടു് സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു് ഉണ്ടാകുന്ന പ്രയോജനം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയുമായിരിക്കും. വർഗ്ഗീയവും വിഭാഗീയവുമായ ചിന്തകൾ അവസാനിക്കുന്നതിനു വായനശാലകളാണു് പ്രചോദനം നൽകുന്നതു്. വായനശാലകളുടെ സ്ഥാപനത്തിലും നടത്തിപ്പിലും വർഗ്ഗപരവും സാമുദായികവുമായ അധികാരവകാശങ്ങൾ ഒരിക്കലും കൈകടത്തൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കണം. തികച്ചും സാമൂഹ്യജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികജീവനായിരിക്കണം ലക്ഷ്യം.

സാമുദായികാടിസ്ഥാനത്തിൽ വായനശാലകൾ ഉദയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മേഖലി

അങ്ങിനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രവർത്തകർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. നാം ഖേദമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹാത്മാക്കളെ പേരുകൾ ഘടിപ്പിച്ച വായനശാലകൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ആവേശം കാണിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും നടത്തിപ്പിൽ അതനുസരിച്ചുള്ള ഉജ്ജ്വലസ്വഭാവത്തിലൊരതു പലതും പരാജയപ്പെടുന്നുണ്ട്. വായനശാലകൾക്ക് നാമകരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെ അധികം അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളും മത്സരങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈ വൈഷമ്യങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിനു വായനശാലകൾക്കു ദേശനാമങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നത് സമീപനമായിരിക്കും. ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഐക്യരൂപവും കാര്യക്ഷമതയും ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി താല്പരകളിൽ ഖേദബ്രീദയുണിയുന്നതും സംഘടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ വായനശാലകളും, ഗ്രന്ഥശാലകളും താല്പര്യയുണിയുന്നതുമായി സഹകരിക്കേണ്ടതാണ്.

കേന്ദ്രസംഘത്തിലേക്ക് വായനശാലകളുടെ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പൊതുയോഗം കൂടിയായിരിക്കണം അനധികൃതമായി പ്രതിനിധികളുടെ പേരുചേക്കുന്നതുമൂലം അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.

കൂടുതൽ പത്രാസികളും പുസ്തകങ്ങളും സജ്ജീകരിച്ച് കൂടുതൽ ആളുകളെക്കൊണ്ട് വായിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. കഴിയുന്നത്ര സർക്യൂലറിംഗ് ഗ്രന്ഥശാലകളായി നടത്തുന്നതും വളരെ പ്രയാജനകരമായിരിക്കും. വർദ്ധിച്ച ചെലവും സമയവിലേക്കു വിഷയം മിന്നത്തക്ക ഒരു ജനതയെ സ്പർശിക്കുന്നതിലും സർവ്വസമയം ഒരുമിയും സംഘാടനവും പുലർത്തുന്നതിലും ശരിയായ പങ്കുവഹിക്കത്തക്കവണ്ണം

വായനശാലകളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്ന പ്രവർത്തകരെ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ ഉന്നമനമാണു ഐക്യശ്രേയസ്സിനുനിദാനം. ഗ്രാമീണഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും വായനശാലകൾക്കും മഹത്തായ കടമയാണു അതിനുള്ളത്. അനേകം അജ്ഞാതമായ ഗ്രാമീണരുടെയിടയിൽ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പെട്ടിച്ചും വിശേഷമുണ്ട്. അങ്ങനെ അവരുടെ ഇടുങ്ങിയ നെഞ്ചുകൾ വികസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പത്രാസികളിൽനിന്നും ലോകകാര്യങ്ങൾ വായിപ്പിച്ചു ഗ്രഹിച്ചും സമയോചര്യത്തിൽ പരമോപദേശത്താഴ് ജീവിക്കുവാൻ അഭ്യസിപ്പിച്ചും, ആശയപരമായ പരിസരത്തിൽ ജീവിക്കുവാൻ പരിശീലിപ്പിച്ചും അവരെ ഉത്തമപൗരരാക്കി ഉയർത്തുന്നതിനു വായനശാലകളോടനുബന്ധിച്ച് പത്രപരായണക്ലാസകളും സ്റ്റഡിക്ലാസുകളും നടത്തുന്നത് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

അവിവ തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം

സെപ്റ്റംബർ നമ്പർ 1/124.
താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അംഗഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

1. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും വായനശാലകൾക്കും മുഖപ്പെടുത്തുന്ന സാമാന്യചോദ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും തൽക്കാലപരിതസ്ഥിതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഗ്രന്ഥശാലാ മാനുവലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽ 200 പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉള്ളവയെ മറ്റും ഗ്രന്ഥശാലയായി പരിഗണിക്കുന്നതാണ്.

ഈ വായനശാലയിൽ കുറഞ്ഞത് മൂന്നു

ദിനപത്രങ്ങളും മൂന്നു വാരികകളും ഒരു മാസികയും എങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

2. മത്സരത്തിനു ഇടയാക്കത്തക്കവിധം ഒരു കരയിൽ ഒരു വായനശാലയിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേക ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

3. 128-വരെ വാർഷികവരി അടച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ അവ ഉടനെ അടച്ചുതരാതെ താണ്.

4. അതതുതാലൂക്കിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനത്തിനു ആർഗ്ഗനൈസറന്മാരും ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളും ഗ്രന്ഥശാലായൂനിയൻ ഓഫീസറുകളും വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും സഹകരണങ്ങളും നൽകുന്നതായിരിക്കും. അവരുടെ സേവനം പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിന് അംഗഗ്രന്ഥശാലകർ ശ്രമിക്കണം.

5. എല്ലാ അംഗഗ്രന്ഥശാലകളും അതതുതാലൂക്കിലുള്ള യൂനിയനിൽ അംഗമാകേണ്ടതാണ്.

6. നമ്മുടെ ഏകപ്രസിദ്ധീകരണമായ "ഗ്രന്ഥശാലകം" മാസിക പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു അവയുടെ വരിസംഖ്യ മുൻകൂർ അയച്ചു തന്നെ പ്രസ്ഥാനത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനും ഏകദേശവും സഹകരിക്കേണ്ടതാണ്.

7. ഇതുവരെയും ഗ്രാൻറിനപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അംഗഗ്രന്ഥശാലകർ ഉടൻ അപേക്ഷ അയക്കേണ്ടതാണ്.

8. ഗ്രന്ഥശാലകർക്ക് സഹായധനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റു പല ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കുമായി സംഘത്തിൽനിന്ന് ഗവണ്മെന്റിൽ അടിക്കടി നിവേദനം നടത്തി വരികയാണ്. ഗ്രാൻറുകൾ വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ഗ്രന്ഥശാലകളും വിപുലപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ധനവും അധികം

പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് കൂടുതൽ ആളുകൾക്ക് വായിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വിതരണം നടത്തുന്നതിന് എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെയും ശ്രദ്ധപതിയുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

9. ആഫീസിലേയ്ക്ക് അയക്കുന്ന ലക്കറുകളിൽ ഒരി: നമ്പർകൂടി കാണിച്ചിരിക്കണം.

10. എല്ലാ ഏഴുതുകരുകളും കാലാവധിയായ തീരുപനതപുരത്തേക്ക് അയയിക്കണം.

പി. എൻ. പണിക്കർ,
സെക്രട്ടറി.

പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. റി. കെ. നാരായണ പിള്ള സന്ദർശിച്ച ചില ഗ്രന്ഥശാലകർ

1. 27-8-1124-ൽ അമ്പലപ്പുഴ പി. കെ. മോമ്മാറിൽ ഗ്രന്ഥശാല സന്ദർശിക്കുകയും ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തനത്തിൽ അഭിനന്ദനം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. കോട്ടയം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി സന്ദർശിക്കുകയും, കോട്ടയത്തു രണ്ടാകര വൈബ്രറി ഉണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഉത്ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. കുന്നത്തു നാട്ടു താലൂക്കു യൂനിയൻ ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ സംഘത്തിന്റെ പരിപാടികളെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

4. വള്ളരക്കാലത്തെ പഴക്കമുള്ളതും സ്വന്തം കെട്ടിടമുള്ളതും പ്രവർത്തനരഹിതമായി കിടന്നതുമായ കിടങ്ങൂർ പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയെ സംഘം സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കരുടെയും മറ്റും ശ്രമത്തിൽ പുനരുദ്ധ

രിക്കുകയും തുടർന്ന് പ്രസിഡൻറ് അവർക്കു കൂടി സന്നിഹിതനായിരുന്ന യോഗത്തിൽ വെച്ച് വൈസ് പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. വി. ഒ. മക്കോസ് അവർക്കു 17-5-1124-ൽ ഉത്ഘാടനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി.

5. പ്രസിഡൻറും വൈസ് പ്രസിഡൻറും കൂടി പുലിയന്നൂർ ആസാട് റീഡിംഗ് റൂം നുറുശിച്ചു പ്രവർത്തകരുടെ ശ്രമങ്ങളെ അഭിനന്ദിച്ചു.

6. പാലാ കോസ് മോഡോളിറൻ ലൈബ്രറി, പ്രസിഡൻറും വൈസ് പ്രസിഡൻറും നുറുശിക്കുകയുണ്ടായി. തലവനായ ശ്രീ. ഗുനീമാലോപ്രവർത്തകരുടെ ഭരണ ഏൽപ്പത്തോടനുസരിച്ച് 17-5-1124-ൽ ഉദ്ഘാടനം നടന്നു. സംഘം പ്രവർത്തകരിൽ അംഗമായ മി. കെ. എം. അഗസ്റ്റിൻ പ്രസിഡൻറും വൈസ് പ്രസിഡൻറുമായ പ്രധാനമന്ത്രിയും സഹമന്ത്രിയും ഗുനീമാലോ സംഘത്തിന്റെ മറ്റു പ്രവർത്തകരും സാന്നിധ്യം ആശംസിച്ചു. ശ്രീ. പറവൂർ ടി. കെ. നായരുണപിള്ള അവർക്കു സംഘം പ്രസിഡൻറുസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചത് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗ്യോദയത്തെയാണ് സൂചിപ്പിച്ചതെന്നും, ഗുനീമാലോകർക്കുള്ള ഗ്രാൻറ് വിഭജനത്തിലെ ക്രമക്കേടുകൾക്കു

കഴിയുന്നതും വേഗം പരിഹാരമുണ്ടാകുമെന്നും, അങ്ങനെ അഭ്യന്തരത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രസ്ഥാനത്തിനു കൂലാതീതമായ പുരോഗതി ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മറ്റും സംഘം സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കർ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ പുരോഗതിക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നു ഉറപ്പുനൽകിക്കൊണ്ടും, സംഘം പ്രവർത്തകരുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമങ്ങളിൽ അഭിനന്ദനം പ്രകടിപ്പിച്ചും പ്രസിഡൻറ് അവർക്കു മുമ്പെ പ്രസംഗം നടത്തി.

7. തിരുവനന്തപുരം വൈ. ഡബ്ബിച്ച് സി. എ. ലൈബ്രറി 27-5-1124-ൽ പ്രസിഡൻറ് ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ ഗുനീമാലോ പ്രസ്ഥാനത്തെ കഴിയുന്നത്ര വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പരിപാടികൾ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണെന്ന് അഭ്യന്തരത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. Y. W. C. A. reading room and library തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലെ ഒരു മാതൃകാ വനിതാ ലൈബ്രറിയാക്കിത്തീർക്കണമെന്നും തൽക്കാലം വാഹികളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

അഖിലതീരുവിതാംകൂർ ഗുനീമാലോ സംഘം ഭരണസമിതി അംഗങ്ങൾ

ശ്രീ: പറവൂർ ടി. കെ. നായരുണപിള്ള
വി. ഓ. മക്കോസ്
എൻ. കേശവപിള്ള
പി. എൻ. പണിക്കർ
എം. തോമ്മസ്.
കെ. എം. അഗസ്റ്റിൻ

(പ്രസിഡൻറ്)
(വൈസ് പ്രസിഡൻറ്)
(ഷെറർ)
(ജനറൽ സെക്രട്ടറി)
(ജോയിൻറ് സെക്രട്ടറി)
(പ്രവർത്തകരിൽ മെമ്പർ)

കെ. വാസുദേവൻ
എൻ. അഗസ്റ്റ് ലിഗോവിള
ജെ. കേശവൻ
കെ. എ. അബ്രഹാം
കെ. എം. കേശവൻ
ജി. മാധവൻപിള്ള
കെ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള
കെ. എൻ. ഗോപാലൻ നായർ
വി. കെ. പിള്ള
എസ്. എം. ഹനീഷ്.

(പ്രവർത്തകസമിതി ചെയർ)

ടി
ടി
ടി
ടി
ടി
ടി
ടി
ടി
ടി
ടി

ഉപദേശാധികാരികൾ

1. ഡാക്ടർ. പി. റി. അരുൺ പാലാമ്പടം, കോട്ടയം.
2. ജോസ്. കൃഷ്ണപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം.
3. ശ്രീമതി, ലക്ഷ്മിപിള്ള കൊച്ചു, മാധവമനലിം, തിരുവനന്തപുരം.
4. ജെ. ജെ. എ. പെരേര, കൊല്ലം.
5. പി. സുബ്രഹ്മണ്യം, സുതീയേറ്റിംസ്, തിരുവനന്തപുരം.
6. ഉപകരണ നായനാപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം.

ആയുഷ്കാല സംരക്ഷണികൾ

1. മെ: കെ. എൻ. ശങ്കുണ്ണിപ്പിള്ള, കോട്ടയം.
2. " കെ. എൻ. നാരായണൻ, കൈതാരുത്തുറം, കോട്ടയം.
3. " കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, കോട്ടയം.
4. " മാത്യു എം. കുഴിപ്പേലി, തിരുവനന്തപുരം.
5. " എ. മനമ്മടുകുണ്ണി, ജനറൽമർച്ചന്റ്, മണക്കാട്.
6. " കെ. എൻ. നമ്പൂതിരിപ്പാട്, തൃക്കണ്ണമുക്ക്, കൊട്ടാരക്കര.
7. " കെ. എൻ. പണാഞ്ഞിൽ, നമ്പിരം, കളക്കട.
8. " ടി. ടി. കുരുവിള, അമ്മേപ്പിള്ളി, പെരുന്തൂർ.
9. " കെ. ഐ. മാത്യു, മുൻസിപ്പൽ ചെയർമാൻ, പറവൂർ.
10. " വി. കെ. ശേഖരൻ നായർ, വാരിയൂർ, കോട്ടയം.
11. " പി. സി. ചെറിയാൻ, പടിഞ്ഞാറെക്കര, കോട്ടയം.

വ്യക്തിമൊബററർ

1. മെ: ചോക്കുട്ട് കെ. രാമവർണ്ണി, ധർമ്മേശ്വരം, തിരുവനന്തപുരം
2. " അന്നിക്കുളം, പി. മാധവൻപിള്ള, പട്ടം, തിരുവനന്തപുരം
3. " ജി. വി. ദാസ്. കുറുപ്പി, തിരുവനന്തപുരം
4. " എൻ. ഗോപാലപിള്ള, അനന്തമനലിം, കോട്ടയം
5. " പറവൂർ, ടി. കെ. നാരായണപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം
6. " കെ. എൻ. അഗസ്റ്റിൻ; മാനേജർ, പാലാസെൻട്രൽബാങ്ക്,
തിരുവനന്തപുരം.

1123-ൽ യൂണിയൻ സമാഹരിച്ചതാണെങ്കിലും 124-കന്നി 3-ാം തീയതിമുതൽ യൂണിയൻ ഉൾജ്ജിതമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. 124-ഫിജിയിൽ ഈ താലൂക്കിൽ 36 വായനശാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. 5 മാസത്തിനുള്ളിൽ 9 വായനശാലകൾക്കുടി അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഈ താലൂക്കു യൂണിയന്റെ കീഴിൽ 45 വായനശാലകൾ ഉണ്ട്. 12 വായനശാലകൾക്കുടി പ്രവർത്തനസാധ്യങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടാവുന്നവരാണ്. അവയെക്കൂടി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തോടു സംഘടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു.

ഈ കാലയളവിൽ 5 കമ്മിറ്റിയോഗവും രണ്ടു പൊതുയോഗവും കൂടിയിട്ടുണ്ട്. പൊതുയോഗങ്ങൾ രണ്ടു വായനശാലകളിൽ വെച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു. ഒരു പ്രതിനിധിയോഗം വടക്കക്കര പി. ആർ. പി. മെമ്മോറിയൽ ലൈബ്രറിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽകൂടി. പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ മിക്ക വായനശാലകളിലേയും പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തന പരിപാടികളെ സംബന്ധിച്ച് അവിടെവെച്ച് വളരെ ചർച്ചകൾ നടന്നു.

124 ധനു 12-ാം തീയതി ബുധൻ പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ. ടി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകളും സഹമന്ത്രി ശ്രീ. ഡാക്ടർ ഈ. കെ. മാധവൻ അവർകളും യൂണിയൻ ആഫീസ് സന്ദർശിച്ച് ഏല്പിക്കുമായ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രവർത്തനം മെന്ദിച്ചിട്ടുള്ള എട്ടു വായനശാലകൾ യൂണിയന്റെ പ്രേഷോഹനഫലമായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

1. കരുമാല്ലൂർ ഗാന്ധിസ്താലൈ വായനശാല.

2. കൈതാലം ദേശീയ വായനശാല.
3. കണ്ടിടത്തെ ജവഹർവായനശാല.
4. കററപ്പുഴ ജവഹർവായനശാല.
5. നീരിക്കോട്ട് ഗ്രാമീണ വായനശാല.
6. പുളിയന്നം ദേശസാവിനി ഗ്രാമീണ വായനശാല.

7. വരപ്പുഴ ജ്ഞാനദേവം റീഡിംഗ് റൂമ്.

8. കോട്ടപ്പുറം T. K. മെമ്മോറിയൽ ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ് ക്ലബ്ബ്.

9. മനമ്പം ദേശീയ വായനശാല. (ഇവ ഇക്കാര്യം ലൈബ്രറിയൂണിയന്റെ പ്രോത്സാഹനഫലമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടവയാണ്.)

കോട്ടയം ഗ്രന്ഥശാല യൂണിയൻ ഉത്ഘാടനം

കാണസംബ്ളി പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. ആർ. വി. തോമസ് അദ്ധ്യക്ഷൻ ഗ്രന്ഥശാലായൂണിയൻ ഉത്ഘാടനം ചെയ്യുകയും തുടർന്നു പൊതുയോഗത്തിൽ ആർഗനൈസർ മി. W. O. ജാർജ്ജ് സ്വാഗതപ്രസംഗം നടത്തുകയും എൻ. എസ്സ്. എസ്സ്. പ്രസിഡൻറ് മി. കെ. ഗോവിന്ദമേനോൻ പ്രസംഗിക്കുകയും ഉണ്ടായി. പ്രവർത്തകൾക്കും അതിഥികൾക്കും മലയാളമനോരമപത്രാധിപർ ശ്രീ. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ വകയായി വിഭവസമൃദ്ധമായ തേയില സൽക്കാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

കൊട്ടാരക്കര യൂണിയൻ

പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. എ. ജഗദീഷ്
 ബി. എ. ബി. എൽ. എം. എൽ. എം. സെക്രട്ടറി, മി. കെ. ജി. ചെല്ലപ്പൻപിള്ള യൂണിയന്റെ ഇക്കാര്യത്തെ ആദ്യത്തെ യോഗം ശ്രീ. എ. ജഗദീഷ്യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ

ജ്ഞാതയായിട്ടു കൂടി. താലൂക്കിലെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രതിനിധികളും യോഗത്തിൽ ഹാജരായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും പ്രായോഗികതയേയുംപറ്റി മെ. പി. എൻ. പണിക്കർ, എം. തോമസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ഒരു ബില്ലിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് അദ്ധ്യക്ഷൻ വിശദീകരണം നൽകി.

അമ്പലപ്പുഴ യൂണിയൻ വിദേശ ഷാൽ യോഗം

പേനങ്കരി ജവഹർ ഗ്രന്ഥശാലയുടെ വാർഷികയോഗത്തോടനുബന്ധിച്ച് ശ്രീ. എൻ. നാരായണക്കുറുപ്പ് B. A. B. L-ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യൂണിയൻ വിദേശ ഷാൽ യോഗംകൂടി. മെ. എൻ. ശ്രീകണ്ഠൻ നായർ, പി. എൻ. പണിക്കർ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

അമ്പലപ്പുഴ, യൂണിയൻ പ്രസിഡൻറായി ശ്രീ. കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള M. L. A. യെ 124-ൽ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. വൈസ് പ്രസിഡൻറായി ശ്രീ. ടി. നാരായണപ്പെരുമ്പള്ളി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

തിരുവല്ല ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

പ്രസിഡൻറ് എം. ഇ. മാധവൻപിള്ള (വക്കീൽ)
 വൈസ് പ്രസിഡൻറ് പി. എൻ. നമ്പൂതിരി
 സെക്രട്ടറി വിദ്യാൻ എ. എൻ. പി. പണിക്കർ.

ഈ യൂണിയൻ 1124 രൂപാം 29-ാം തീയതി കുറുർ. കണ്ടത്തിൽ വെരിസ്മാപ്പിള മെമ്മോറിയൽ ഗ്രന്ഥശാല കേന്ദ്രമാക്കി

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം സെക്രട്ടറിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. താലൂക്കിലെ വായനശാലകൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രചോദനം നൽകുന്നതിനായി മാസംതോറും യൂണിയൻ കമ്മറ്റി യോഗങ്ങൾ ഓരോ വായനശാലയിൽ വെച്ചും നടത്തിവരുന്നു.

ഇതിനകം താലൂക്കിലുള്ള മിക്കത്തും ഗ്രന്ഥശാലകളും പ്രവർത്തനത്തിലായിത്തീർന്നു. പരിശോധിച്ചു അവയ്ക്ക് വേണ്ട ഉപേജനങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

വായനശാലാ യോഗ വാർത്തകൾ

ഗാന്ധി സ്മാരക വായനശാല തലയോലപ്പുറമ്പ്

ഈ വായനശാലയുടെ വാർഷിക യോഗം 9-5-124-ൽ ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെ ജീവിത പുരോഗതിയിൽ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് നൽകാൻ ഉള്ള മഹത്തായ സംഭാവനകളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു.

നേമം പഞ്ചാളിക് ലൈബ്രറി

നേമത്തുള്ള വിജ്ഞാനോദയം ലൈബ്രറി, പട്ടം മെമ്മോറിയൽ ലൈബ്രറി, ദേശസേവിനി ഗ്രന്ഥശാല എന്നിവയെ സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു യോഗം ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. എം. തോമസ് യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ധ്യക്ഷന്റേയും പ്രസംഗകന്റേയും അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ച് മൂന്നു ഗ്രന്ഥശാലകളേയും സംയോജിപ്പിച്ച് നേമം പഞ്ചാളിക് ലൈബ്രറി എന്ന പേരിൽ നടത്തുവാൻ യോഗം തീരുമാനിച്ചു.

‘ഗ്രന്ഥശാലാമനവലിൽ’ ചേർത്തതിനുശേഷമുള്ള അംഗഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പേരുവിവരം

- 884 ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ് റൂം, പറശ്ശേരി, ആലുവ A. O. കൽക്കടം.
- 885 വിശ്വപ്രഭം ട്രൈബ്യൂൺ സർവ്വീസ്, മൗസ്സ് സ്ട്രീറ്റ്, നാഗർകോവിൽ, അഗസ്തിശ.രം.
- 886 ദേശീയവായനശാല വെളിയത്തു നാട്, അലിറൂർ, പറവൂർ.
- 887 പ്രബോധിനി വായനശാല & ഗ്രന്ഥശാല, പാലാത്തുരുത്തു, A. O. ചെറിയടി-
- 888 ഭാരതിത്തൽനിലയം ഗ്രന്ഥശാല, പുതുക്കട, അറുദേശം, വിളവംകോട്. [കൽ.
- 889 കടകംപള്ളി ഗ്രാമോദ്ധാരണസംഘം വായനശാല, ചെമ്പാലവട്ടം, തിരുവനന്തപുരം.
- 890 സെൻറുജോർജ് റീഡിംഗ് റൂം, ക്ലാപ്പന A. O. കരുനാഗപ്പള്ളി.
- 891 വൈയ്യം മുൻസിപ്പൽ ലൈബ്രറി, വൈയ്യം.
- 892 ദേശീയവായനശാല, നാലുവഴി, പറവൂർ.
- 893 പഞ്ചമിഷ ലൈബ്രറി, കൃഷ്ണാട്ടുകുളം.
- 894 യുവജനവായനശാല, കുട്ടമുശ്ശേരി, ആലുവ.
- 895 S. N. D. P. ലൈബ്രറി, എരുമത്തല, ആലുവ.
- 896 1125 C. S. വായനശാല, കടക്കരപ്പള്ളി, മുട്ടത്തങ്ങാടി. A. O. ചേർത്തല
- 897 ശ്രീ ചിത്രാഭയ വായനശാല, പട്ടണക്കാട്. A. O. ചേർത്തല.
- 898 ദേശീയവായനശാല, ചങ്ങങ്കരി, ഇടുമം.
- 899 Y. M. A. റീഡിംഗ് റൂം, കനകപ്പുലം, എരുമമലി.
- 400 ദേവിനിലയം റീഡിംഗ് റൂം, പത്മനാഭപുരം, തക്കല A. O.
- 401 കൃഷ്ണിതാഴിചാളർ റീഡിംഗ് റൂം, മേങ്കുർ. മൈലാടി A. O.
- 402 എം. പി. വി മെമ്മോറിയൽ റീഡിംഗ് റൂം & ലൈബ്രറി. ചെല്ലാങ്കോട് നെടുമങ്ങാട്.
- 403 മജ്നത്തുൽ മഹമ്മദിയ സംഘം ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ് റൂം, ആലപ്പുഴ.
- 404 സരസ്വതിവിലാസം വായനശാല, മുടാക്കൽ, ആററിങ്ങൽ.
- 405 മെട്ടിക്കുട് S. N. D. P. വായനശാല, ആലപ്പുഴ.
- 406 രാജ്കുമാര ഗ്രാമോദ്ധാരണ വായനശാല, കോവളം, വെങ്ങനൂർ.
- 407 ഗാന്ധിജിസ് മാരക വായനശാല, കടിക്കോട്, എഴുകോൽ, കണ്ടറ
- 408 ഗാന്ധിസ് മാരക ഗ്രാമസേവാസംഘം വായനശാല, തേവലപ്പുറം, പുത്തൂർ.
- 409 മഹാത്മാഗാന്ധിസ് മാരകവായനശാല, കലത്തൂർ, ഏനാദിമംഗലം.
- 410 മഹാത്മാജിഗ്രന്ഥശാലയം കൂടൽ, ഏനാദിമംഗലം, കലത്തൂർ.
- 411 ജി. എസ്സ്. ബി. സമാജ് വായനശാല, പത്തിയൂർ, കായംകുളം.
- 412 ദേശാഭിമാനി ഗ്രന്ഥശാല, തെക്കേമുറി, തൃപ്പൂത്തുറ, ചെമ്പിത്തല.
- 413 ദേശസേവിനിഗ്രന്ഥശാല, ആഞ്ഞിലിപു, ഓണാട്ടുകര.
- 414 സുഭാഷ് ലൈബ്രറി, കൈതരം, കോട്ടുവള്ളി, N. പറവൂർ.
- 415 മഹാത്മാറീഡിംഗ് ക്ലബ്ബ് ആൻഡ് ലൈബ്രറി, നന്താട്ടുകുന്നം, N. പറവൂർ
- 416 സരസ്വതിവിലാസം വായനശാല, കെടാമംഗലം, N. പറവൂർ.
- 417 ദേശസേവാധ്യവേഷണസംഘം വായനശാല, വെട്ടിക്കുട, പള്ളിക്കൽ.
- 418 യുവജനസമ ജം വായനശാല, ചെരുവത്തറ, ചീരൂർ.
- 419 ശ്രീ. പട്ടംതാലൂക്കിലുള്ള സ്ഥാപനവായനശാല, മലക്കോട്, ഇടയ്ക്കുപുഴ, അരുമന.
- 420 കളങ്ങാട് പട്ടംഗ്രന്ഥശാല, ചെങ്കുളംകുളങ്ങര വിഷപ്പുര, നെരിപ്പുഴ.
- 421 ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം വായനശാല, ചെരുമ്പള്ളം പാലാത്തുരുത്തി.
- 422 സെൻറുജോർജ് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം ചെട്ടുകാട്. തരുവനന്തപുരം.
- 423 ഭാരതവാലിവാർ സംഘം നൽ നിലയം റീഡിംഗ് റൂം, ഇണിയൻ
- 424 കൃപലാനിറീഡിംഗ് റൂം, തേരൂർ, തൃച്ചിറ്റം.

- 425 വിഭവകാലിദർശിനി ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, താഴെപ്പടി.
 426 അറിവുകൾക്കും റീഡിംഗ് റൂം, പുതുഗ്രാമം, തൃപ്പൂർ.
 427 ശ്രീമദ്വേദം റീഡിംഗ് റൂം, ചെങ്കോട്ട.
 428 മഹാത്മജി സമാരംഭ വായനശാല, നെടുമുടി, പുതുപ്പള്ളി.
 429 'വേദാന്തരം' ഗ്രാമീണ വായനശാല, വാഴക്കുളം.
 430 ഗാന്ധിജി സ്മാരക വായനശാല, പാവറത്ത, പറവൂർ.
 431 ചെങ്കോട്ട അലോഷ്യസ് സേവാ സംഘം വായനശാല, ചെങ്കോട്ട.
 432 തൃക്കൂർ സാഹിത്യ സമാജം ഗ്രന്ഥശാല, ചെങ്കോട്ട.
 433 കെ. ജി. സ്മാരക ഗ്രന്ഥശാല, ഇരവിപുരം, മേയ് നാട്.
 434 ടി ചെങ്കോട്ട സി. കെ. പി. വിജയം ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം
 തൃക്കൂർ, ചെങ്കോട്ട.
 435 പെരുമ്പട പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, കോറക്കര, കണ്ടറ.
 436 കേരളപ്പുരം ഗ്രാമോത്തരണ പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം—
 437 വിദ്യാഭിവാർദ്ധി വായനശാല, പള്ളിയാക്കൽ, പറവൂർ. [ചെങ്കോട്ട. കണ്ടറ.
 438 ഗാന്ധിജി സ്മാരക ഗ്രന്ഥശാല തെക്കക്കര, പള്ളിപ്പാട്, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
 439 വിദ്യാഭ്യാസ വായനശാല, വെളിയത്തു നാട്, അയിരൂർ, ആലുവ.
 440 ഇഖ്ബാൽ ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, താഴത്തുക്കുളം.
 441 ശ്രീ വിദ്യാഭ്യാസ ലൈബ്രറി, മണിക്കരംഗലം, കാലടി.
 442 ടി മാനന്തം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, മാനന്തം.
 443 ബാപ്പുജി സ്മാരക വായനശാല, ശ്രീകൃഷ്ണപുരം, വഞ്ചിയൂർ.
 444 ബേയിസ് സെന്ററി പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, ആനപ്പമ്പാൽ, തലവടി.
 445 ഭാരത യുവജന സംഘം വായനശാല, തേട്ടുപാത്തല, നെടുമുടി.
 446 ബാപ്പുജി സ്മാരക വായനശാല, ചെങ്കോട്ട, കൊട്ടക്കര.
 447 ദേശഭിമാനി വായനശാല, അമ്പലത്തുറ, കാലടി, കൊട്ടക്കര.
 448 ശ്രീ. ന. രാമൻ പുരം ഗ്രന്ഥശാല, ചെങ്കോട്ട, പുത്തൂർ.
 449 നേതാജി മെമ്മറിയൽ ഗ്രന്ഥശാല, ചമ്പക്കര, കൂർകുളം.
 450 895 C. S. വായനശാല, കളവംകോടം, മുട്ടത്തുക്കുളം.
 451 955 C. S. ഗ്രന്ഥശാല, ഏഴുപുന, അട്ടൂർ.
 452 275 C. S. ഗ്രന്ഥശാല, തെക്കോട്ടക്കുളം.
 453 ശ്രീരാമകൃഷ്ണ മത ഗ്രന്ഥശാല, മുട്ടം, ചെങ്കോട്ട. (മുട്ടം)

For the best of anything in:-

**Hand Loom Fabrics, Silk Goods Indian & Foreign
 Piece Goods, Gold threads, Yarns &c. &c.**

PLEASE VISIT

THE GOLDEN CLOTH MANUFACTORY

PONNEN ROAD JUNCTION, TRIVANDRUM,

*Guaranteed Laced Series & Kavanies of
 Balaramapuram our Speciality.*

Proprietor: R. SIVANADIYAN.

‘അഭിപ്രായത്തിൽ’ വന്നിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ്

ക്രമ നമ്പർ	പുസ്തകത്തിന്റെ പേര്	ഗ്രന്ഥകർത്താവ്	പ്രസാധകൻ	പ്രസിദ്ധീകരണ വർഷം	വില രൂ. ബ. സ.
1	കുടുംബന	കെ. എം. എൻ. മെട്ടിയൻ, ചെമ്പൈ	കെ. നാരായണൻ, വിദ്യാ പ്രൈസ് ബുക്കഡിപ്പോ, മലപ്പുറം, ആലപ്പുഴ	1122	1 4 0
2	ബാബ	Do	Do	1122	0 12 0
3	ഉത്കർഷപന്ഥി	കെ. എം. ജേക്കബ്, കുമാരക്കു	മോഡേൺ ബുക്കസ്റ്റോം, കേരളം	1948	1 0 0
4	സഹകരണദീപിക	ആർ. മധവപിള്ള, തുറവൂർ	വിദ്യാഭിവാർത്തി പ്രസ്സ്, കൊല്ലം	1106	0 12 0
5	വാത്സനാശി	Do	കെ. ബാലാൻ 1812 വെട്ടുതറ		
6	നമ്മുടെ സഹകരണ സംഘങ്ങൾ	Do	പി. സി. സംഘം സെക്രട്ടറി	1107	0 4 0
7	സർക്കുലാർ പ്രവർത്തി	Do	ബുക്കഡിപ്പോ തുറവൂർ	1110	0 4 0
8	കുമാരസുന്ദരൻ	Do	Do	1110	0 10 0
9	വേദവ്യാസൻ	പണ്ണിയിൽ ആർ. സി. ഗമ്മ	Do	1109	0 8 0
10	മലബാറിയിലെ ഭൂതം	എം. ശങ്കരൻപിള്ള	Do	1109	0 4 0
11	അഭ്യുദയം	വിദ്യാൻ എ. സി. ഹരിദാസ്	Do	1110	0 10 0
12	പാലക്കാട്	ജി. പത്മനാഭനാഥൻ	Do	1122	1 0 0
13	ജാലവിദ്യകൾ	കടക്കുപിള്ള	Do	1122	0 8 0
14	കുടുംബചരിത്രം	ആർ. മധവപിള്ള, തുറവൂർ	Do	1122	0 8 0
15	ഭൂമിയിൽ ഭഗവതീ	എൻ. കെ. ബാലാൻ	Do	1122	1 0 0
	സംസ്കൃതം	വി. സി. പാലക്കാട്	മോഡേൺ ബുക്കസ്റ്റോം, കേരളം	1124	1 8 0

ക്രമം	പ്രസ്താവകത്തിന്റെ പേര്	ഗ്രന്ഥകർത്താവ്	പ്രസാധകൻ	പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ട തീയതി	വില
16	കോളമൊചരിത്രം 1-ാം ഭാഗം	കെ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള	എസ്. റി. റെഡ്ഫീൽഡ് പ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം	1124	3 0 0
17	റാണി മംഗളാഭായി	Do	Do	1124	1 4 0
18	കുതമ്പലം	ജെ. എം. കോവർ	Do	1124	1 0 0
19	സ്പെഷ്യൽ മണ്ണ്	Do	Do	1124	1 4 0
20	മറവിൽ	പി. കേശവദേവ്	എസ്. റി. റെഡ്ഫീൽഡ് പ്രസ്സ് തിരുവനന്തപുരം	1124	1 0 0
21	അടയാളക്കുത്തലി	ജെ. എം. കോവർ	Do	1128	1 4 0
22	പ്രസിഡൻറ് കമ്മി	പി. കെ. രാജരാജവർമ്മ	എസ്. വി. പ്രസ്സ് മത്തുരം	1948	1 4 0
23	നാസിനേകര	കെ. എം. വാഗ്ദാസ്	എം. തോമസ്, അച്ചിത്തം	1116	0 8 0
24	നിർമ്മാണം	പാലാ നായനാർ	കേളോ പ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം	1128	1 0 0
25	സ്വാമിസ്മയ	മമ്മൂട്ട് കൃഷ്ണപിള്ള	ജനതാ പ്രസ്സ്, മദ്രാസ്	2 0 0	0 0 0
26	വാഷ്വർത്തികാശയം	കണ്ണൻ കൃഷ്ണപിള്ള	പി. എം. പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ് തിരുവനന്തപുരം	8 0 0	0 0 0
27	കർഷകരുടെ മുന്നിൽ	ജെ. എൻ. ഗോവിന്ദകുമാർ	എസ്. ജി. വി. പ്രസ്സ് കോതമംഗലം	1128	0 4 0
28	പ്രധാനമന്ത്രി	പി. കേശവദേവ്	നാഷണൽ ബുക്കിംഗ് കമ്പനി, മെട്രോ കോട്ടയം	1948	1 8 0
29	എലിവിംഗ്	ഡി. സി.	Do	1948	1 8 0
30	സോഷ്യലിസം	സി. ജെ. തോമസ്	Do	1948	1 8 0
31	മതവും കമ്മ്യൂണിസവും	Do	Do	1128	0 10 8
32	വാഗ്ദാനം	പി. എൽ. ജോർജ്ജ്	കലാഭരതം പ്രസ്സ്	1948	1 4 0
33	ഭരണ സമ്പന്നം	വെട്ടൂർ രാമനാഥൻ	അന്താരാഷ്ട്ര പ്രസ്സ് വടക്കഞ്ചേരി, കൊച്ചി	1948	1 4 0

ക്രമ നമ്പർ	പുസ്തകത്തിന്റെ പേര്	ഗ്രന്ഥകർത്താവ്	പ്രധാനകർ	പ്രസിദ്ധീകരണ വർഷം	വിൽപന വില രൂ. ഞ. സ.
84	തളിർത്തൊത്തുകൾ	ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള	എസ്. ചന്ദനഭർത്താവർ	1124	1 0 0
85	മാറ്റപ്പ്	മഹതിട്ട	മഹതിട്ട	1123	1 0 0
86	ചെളിച്ചത്തിലേക്ക്	കെ. എസ്. നാരായണപിള്ള	കെ. എസ്. നാരായണപിള്ള	1128	0 8 0
87	ഓണപ്പാട്ട്	എ. ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂതിരി	എ. ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂതിരി	1122	0 12 0
88	ഇടയത്തു ചെങ്കുരു	കെ. വി. ബേർ, പട്ടികടവ്	നേടുവയത്ത ഗവൺമെന്റ്	1124	0 8 0
89	ശിവഗിരി	കായംകുളം വി. എൻ. മുരളി	മണപ്പള്ളി കെ. മധുരി	1124	0 8 0
40	കേരളീയരെക്കുറിച്ച് വിശേഷങ്ങൾ				
41	പ്രതി (സിൽവർ ജൂബിലി)				
41	വിവരങ്ങൾ	കെ. ബാലമണിപ്പിള്ള	Umasaith Vilasom Publishing House Pettah, Trivandrum.	1124	1 8 0
42	കർഷകസഹായി	കെ. എസ്. സി.കുറുപ്പൻ	ജി. ഭാരതി ബമ്മ തെരുവൂർ, തിരുവനന്തപുരം	1123	8 8 0

[illegible]

ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി ഗ്രന്ഥശാലാമന്ദിരം, തെരഞ്ഞെടുത്ത മേന്തിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിന് ഒരു സപ്ലിമെന്റ് ഗ്രന്ഥാലോകത്തിന്റെ അടുത്ത ലക്കത്തിൽ ചേർക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നു. ആ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ അർഹതയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ റഷ്യ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു മനുഷ്യാനുകൂല റൂൾ ബുക്ക് സെൽ അയച്ചുതന്നു. ഗ്രന്ഥാലോകം പ്രസിദ്ധകരമാകും ഈ ബുക്ക് സെൽ.

1-7-1124.

ചെങ്കുട്ടി, അവിടവിടെയും ഗുണഭോക്താക്കൾ, വിഭവനഷ്ടം.

ഈ മാസത്തിലെ ഞങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1. കവിതാകൌതുകം

സർദാർ കെ. എം. പണിക്കരുടെ ഏറ്റവും പുതിയ കൃതി. വെള്ളക്കടലാസ്. വില രൂപ 1.

2. ഇതളുകൾ

ജി. ശങ്കരക്കുപ്പിന്റെ ഏറ്റവും നവീന കവനങ്ങളുടെ സമാഹാരം. "പാടുന്ന ചല്ലകൾ" തുടങ്ങിയ 20 കവനങ്ങൾ, ഒന്നാംതരം വെള്ളക്കടലാസിൽ മനോഹരമായി അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കൃതിക്ക് വില 1 രൂ. 8 ണ.

3. സുധ—മുനാംപതിപ്പ് (ടി. എൻ.)

".....ഈ ഗദ്യസരണി നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഒരു മാതൃകയായിത്തീരണമെന്നു ഞന്റെ വിശ്വാസം.....ആകുപ്പാടെ സുധ മലയാളത്തിലെ നോവൽ സാഹിത്യത്തിൽ സാരമായ ഒരു വ്യതിയാനം വരുത്തുമെന്നുള്ളതിന് എനിക്കു തക്കമില്ല." (സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ) വില 1 രൂ. 4 ണ.

4. ചക്കീലക്കരം

കേരളത്തിലെ ഫലിതസാഹിത്യത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും മികച്ച ഈകൃതി, 20 കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഇതാ വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 167 പേജിൽ ഒന്നാംതരം വെള്ളക്കടലാസിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് വില 2 രൂ.

5. ഭാവരശ്മികൾ (പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ)

ഭാവാരമകങ്ങളായ പതിനൊന്നുജാലപ്രബന്ധങ്ങളുടെ സമാഹാരം. കാളിദാസകവിതകളിലെ ഹൃദയസ്ഫുടമായ ചില രംഗങ്ങളും, ഗാന്ധിജി, നെഹ്റു മുതലായവരുടെ ജീവിതത്തിലെ ചില വിശിഷ്ട സംഭവങ്ങളും പ്രതിപാദ്യങ്ങളാണ്. വില 1 രൂ. 8 ണ.

6. പ്രതിധ്വനി (രണ്ടാംപതിപ്പ്) നാടകം. (ടി. എൻ.) വില 12 ണ.

7. മണ്ണിന്റെ മക്കൾ (കഥകൾ) (എ. കെ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള) വില രൂ. 1

8. വെളിച്ചത്തിലേയ്ക്ക് (കെ. എസ്. നാരായണപിള്ള) വില 8 ണ.

9. പ്രതിഭാസങ്ങൾ രണ്ടാംപതിപ്പ് (കഥകൾ) പുതുതൻ നാരായണൻ നായർ വില 1 രൂ. 4 ണ.

10. അശുപൂജ—ആർ. വി. ഉണ്ണിത്താൻ വില 1 രൂ.

11. പരിവർത്തനം (നാടകം) (ടി. എൻ.) വില 1 രൂ. 4 ണ.

അച്ചടിയിൽ

സർദാർ കെ. എം. പണിക്കരുടെ "സ്മരണദർപ്പണം"

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള എം. ഏ. യുടെ "ദർശനം" (നാടകം)

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

പി. കെ. മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,

വഴുതക്കാട്—തിരുവനന്തപുരം.

GRANDHALOKAM

OFFICIAL ORGAN OF THE ALL TRAVANCORE

LIBRARY ASSOCIATION

ADVERTISEMENT TARIFF

FRONT COVER PAGE	(Reserved)
BACK COVER PAGE	Rs. 70 per insertion
	Rs. 60 per insertion, if three insertions or more.
COVER PAGE 2	Rs. 60 per insertion.
	Rs. 40 per insertion, if three consecutive insertions or more.
COVER PAGE 3	Rs. 50 per insertion.
	Rs. 40 per insertion if 3 insertions or more.
ANY OTHER PAGE	Rs. 40 per insertion
HALF PAGE	Rs. 25 ...
QUARTER PAGE	Rs. 15 ...
BELOW QUARTER PAGE	Rs. 10 ...

For further details apply to:

THE MANAGER
GRANDHALOKAM,
TRIVANDRUM.

N. B. വിശ്വസ്തമായ എജൻറമാരെ എല്ലാ സ്ഥലത്തും ആവശ്യമുണ്ടു്.

പാലാ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ട്രിപ്പം

പാലാ - തിരുവിതാംകൂർ

അധികൃത മൂലധനം	40,00,000 രൂപ
വില്പനത്തിന് നിശ്ചയിച്ചതും വിറ്റതും ആയ മൂലധനം	} 25,00,000 രൂപ
പിരിഞ്ഞു കിട്ടിയ മൂലധനവും കരുതൽ ഫണ്ടും	} 29,72,436 രൂപ
മുട്ടാകെ മുതൽ - 5,00,00,000 രൂപക്കുറവുകൾ	

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ	മോയർമീൽഡ്	പാലാ
ആലുവ	കോട്ടയം	പിതമുട്ട
ബങ്കളൂർ	മളംസ്	പൊൻകുന്നം
ചങ്ങനാശ്ശേരി	മംഗലാപുരം	കോല്ലം
കോച്ചി	മൂവാറ്റുപുഴ	തോട്ടുപുഴ
ഡൽഹി	നാഗർകോവിൽ	തിരുവനന്തപുരം
ഏറണാകുളം	ന്യൂ ഡൽഹി	വേങ്ങര

കെ. ജോസഫ് ആഗസ്റ്റി,
മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ.

ഗ്രന്ഥാലോകം

അഖില തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന മാസിക

പ്രസാധകസമിതി

എം. തോമസ് എം. എ. എൽ. റി. (കൺവീനർ)

എസ്. മൂപ്പൻനായർ എം. എ. (പ്രധാന പത്രാധിപർ)

ബി. പത്മനാഭപിള്ള എം. എ.

റി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ ബി. എ.

എൻ. കേശവപിള്ള

പി. എൻ. പണിക്കർ.

മാസികയ്ക്കുള്ള ലേഖനങ്ങൾ, മണിയാർഡുകൾ, അപേക്ഷകൾ മറ്റു എഴുത്തുകുത്തുകൾ മുതലായവ “കൺവീനർ, പ്രസാധകസമിതി, ഗ്രന്ഥാലോകം, തിരുവനന്തപുരം” എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കണം.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രണ്ടു പ്രതീകൾ അയക്കേണ്ടതാണ്.